

د غوره پلورونکي ليکوال بل کار

جان بيور

نېردي شئ

د خدای سره مخلص ژوند

ګرانه ملګریه،

مقدس کتاب د لویو ژمنو څخه ډک دی چې ټول ریښتیني دي، هغه ژمني چې زموږ د ژوند بدلولو ځواک لري. په هر صورت، یو له خورا غوره ژمنو څخه دا دی: خدای لیواله دی چې تاسو سره نږدې لږیکه ولری.

د یعقوب په کتاب کې تر ټولو لوی بلنه اعلان شوی: «خدای ته نږدې شی، هغه به تاسو ته نږدې شي» (۱:۴). د یوې شپې لپاره ودرېږئ او پدې لږه فکر وکړئ: د کائناتو خالق، د ځمکې او د هغې ټول اوسیدونکو خالق ستاسو شتون غواړي. نه یوازې ستاسو شتون، مګر هغه غواړي چې تاسو هغه ته نږدې شی، ځکه چې هغه داسې یو خدای دی چې تاسو سره لږیکه ولری.

د نړۍ د خالق حیرانونکې او نه جبرانېدونکې بلنه یوازې دا نه ده چې له لرې څخه په الفاظو او مراسمو سره د هغه عبادت وکړي، بلکې موخه یې دا ده چې یو بامعنی او نږدې لږیکه ټینګه کړئ، ترڅو تاسو د هغه زړه وپېژنئ لکه څنګه چې هغه تاسو پېژني. ګرانو ملګرو، زه تاسو هڅوم چې دا بلنه ومنی او په زړه پورې سفر پیل کړئ او پلار او د هغه زړه ته نږدې شی.

په مسیح کې ستاسو ورور،

MessengerX

 Messenger
INTERNATIONAL

جان
JohnBevere@gmail.com

د غوره پلورونکي ليکوال بل کار

جان بيور

نېردي شئ

د خدای سره مخلص ژوند

Drawing Near, by John Bevere, Pashto

© 2023 Messenger International

MessengerInternational.org

Originally published in English as Drawing Near

Additional resources in Pashto by John and Lisa Bevere are available for free download and video streaming at: **MessengerX.com** and on the **MessengerX** app.

To contact the author: JohnBevere@ymail.com

This book is a gift from Messenger International and is
NOT FOR SALE

نږدی شی، د جان بیور لخوا

© 2023 Messenger International

MessengerInternational.org

سرلیک په انګلیسي ژبه :Drawing Near

په پښتو کې د جان او لیزا بیور نورې سرچینې په **MessengerX.com** او **MessengerX** اپلیکیشن کې د وړیا ډاونه او یا لیدلو لپاره شتون لري..
د لیکوال سره د تماس لاره د برېښنالیک له لارې ده: JohnBevere@ymail.com

دا کتاب د میسنجر نړیوال انسټیټیوټ لخوا ډالۍ ده او پلورل یې منع دی.

App Store is a trademark of Apple Inc., registered in the U.S. and other countries.

Google Play and the Google Play logo are trademarks of Google LLC.

منڃانگي

- مقدمه..... ۵
- ۱ فصل: تر ٿولو غوره بلنه..... ۹
- ۲ فصل: د خداي تعقيب..... ۱۹
- ۳ فصل: مشتاقه پاڼي شي..... ۳۳
- ۴ فصل: دهغه شتون ته ليوالتيا..... ۴۹
- ۵ فصل: د پردي تر شا..... ۶۳
- ۶ فصل: د خداي ملگري..... ۷۷
- ۷ فصل: د نږدېوالي په وړاندې خنډونه څه دي؟..... ۹۷
- ۸ فصل: ريښتيني عبادت..... ۱۲۱
- ۹ فصل: خداي په چا کي اوسيري؟..... ۱۲۵
- ۱۰ فصل: د روح القدس سره نږدې والي..... ۱۴۷
- ۱۱ فصل: د پلار ژمنه..... ۱۶۹
- ۱۲ فصل: د نږدېوالي ژبه..... ۱۹۳
- ۱۳ فصل: په پوره يقين ايمان..... ۲۱۷
- ۱۴ فصل: نږدې شي..... ۲۳۷
- ضميمه (الف)..... ۲۴۷
- ضميمه (ب)..... ۲۵۱

مقدمه

په ۱۹۹۱ کې، خدای په روښانه توګه زما زړه ته وویل، "زویه، زه غواړم چې ته ولیکی." ما ورورسته ورځې د ګڼو احساساتو سره تیرې کړې. له یوې خوا، ویری زما ګریوان نیولی وو او زما ذهن یې د ناکامۍ په فکر کې بمبار کړ؛ او له بلې خوا، ما احساس وکړ چې زه باید په دې وځاندم. له لیکلو مې کرکه درلوده! کله چې ښوونځي کې وم، د لیکلو په ټولګي کې، ما د ساعتونو لپاره کاغذ ته کتل. وروسته، ما د ډیپلوم ازموینې شفاهي برخه نوي کړه. د هر هغه څه سره چې د ادب رنگ یې درلود زما لیوالتیا یې په پوهنتون کې د انجینرۍ ډګر ته جذب کړه.

خو اوس خدای مداخله وکړه او ویې ویل چې زه باید ولیکم: نه! باور مې نه کاوه! ما استدلال وکړ چې باید یوه تېروتنه وي، او په هرصورت مې سترګې تری پټې کړې، خو له لسو میاشتو وروسته خدای پاک په دوو اوونیو کې له دوو بېلو ایالتونو څخه دوه مېرمنې ما ته راولېږلې چې ماته پیغام راکړي. دواړو په مینه او جدیت سره خبرداری راکړو: "جان، که ته هغه کتابونه ونه لیکئ کوم چې خدای درکړي دي، هغه به یی بل چا ته دا کتابونه ورکړي او ته به پری قضاوت شی."

د دومی مېرمن له خولې د دې خبرې په اورېدلو سره زه د خدای له وېرې ډک شوم،

داسې احساس چې زما په زړه کې د لیکلو وېره او کرکه را پیدا شوه. نو ما پیل وکړ. زما په یاد دي چې څه پېښ شول کله چې ما د اطاعت کولو پریکړه وکړه. لکه څنګه چې ما ټایپ شروع کړ، فکرونه ما ته یو په بل پسې راغلل، هغه نظرونه چې ما مخکې هیڅکله فکر یا اوریدلی نه و. زه سمدلاسه پوه شوم چې دا پیغام زما نه و - دا د هغه و. له هغې ورځې ډېر کلونه تېر شوي، او پیغامونه اوس د کتاب په بڼه خپاره شوي، له ۱۳۰ څخه زیاتو ژبو ته ژباړل شوي، او په ټوله نړۍ کې په میلیونونو کاپي ویشل شوي.

د لومړي کتاب له لیکلو وروسته، ما په شخصي توګه له خدای سره ژمنه وکړه چې زه به یوازې د یو څه لیکلو لپاره کتاب نه لیکم، او یوازې هغه وخت به لیکم چې هغه یی وایی. دا ترون د ۱۹۹۲ او ۱۹۹۹ ترمنځ د لیکلو لپاره وازمول شو، په دې موده کې یې ماته داسې پیغامونه راکړل چې باید پر کاغذ یې می لیکلی وای، خو د لومړي کتاب له لیکلو وروسته مې درې کاله د خدای پیغام نه وو اورېدلی. مختلفو ناشرانو له ما سره تماسونه نیولي وو چې معلومه کړم چې راتلونکی کتاب به څه وي او غوښتل یی چې د کتاب خپرونکی شی، خو ما باید هیڅ اقدام نه وي کړی ځکه چې ما تر اوسه د خدای کلام نه دی ترلاسه کړی.

په پای کې، درې کاله وروسته، خدای ماته کلام راکړ - هغه پیغام چې تاسو یی اوس لرئ. زما په اند د ځنډ یو لامل دا و چې د کتاب لیکلو او مناسب پریزنټیشن وړاندې کولو دمخه روح القدس په ما کې څه ترسره کړی و. زه له ۲۵ کلونو راهیسي ایماندار یم او تر اوسه مې هیڅ کله دومره لیواله نه وم چې هغه ته نږدې شم. په تیر یو نیم کال کې ما د خدای سره د پخوا په پرتله ډیر ژپلي دي. زه تل د هوټل په خونو، الوتکو، دفترنو، موټرونو، کورونو او بهر کې د عبادت پر مهال سجده کوم. د هغه د شتون حقیقت هیڅکله دومره ریښتینی او څرګند نه و.

زه باور لرم چې دا کتاب د روح القدس څخه د کلونو تعلیماتو مجموعه ده او تاسو د خدای له زړه څخه غږ ترلاسه کړی چې تاسو رهبري کړي چې هغه ته نږدې شی. هغه څه چې هغه وایی په زړه کې تکرار کړئ او پوه شئ چې ما ستاسو د لوستلو پرمهال تاسو لپاره دا ډول دعا کړې. موږ له ځان سره د عیسی ژمنه لرو "... په ځمکه کې د هر هغه څه په اړه چې دوی یې په اړه پوښتنه کوي، دوی به یو له بل سره موافق وي، دا به د دوی لپاره زما د پلار لخوا ترسره شي چې په آسمان کې دی" (متی ۱۸:۱۹).

راځئ چې یوځای دعا وکړو:

پلاره، د عیسی مسیح په نوم، زه دعا کوم چې ددی کتاب د لوستلو پر مهال زما سترګې د لیدلو لپاره، زما غوږونه د اوریدو خلاصی کړې او ما ته د پوهیدو لپاره زړه راکړې چې دا پیغام درک کړای شم. زه غواړم تا ته نږدې شم او دا په دوامداره توګه ترسره کړم. زه غواړم چې ستا مشوره، اراده، رازونه او جذبې وپیژنم او ستا په شتون کې ژوند وکړم. زه غواړم چې دا پیغام نه یوازې زما په ذهن کې پاتې شي، بلکه دا ځواک ولرم چې زما ژوند ستا د ګران زوی او زما مالک عیسی په څیر بدل کړي هغه چې کله پر ځمکه قدم وهوهغه ستا جلال تاسره د نږدې اوسیدلو سره ونښود. زه هم غواړم چې د روح القدس له لارې هغه ته نږدې کیدو سره ستا د جلال استازیتوب وکړم. زه دا تا ته وقف کوم، مخکې له مخکې د هغه بدلونې عمل لپاره شکر کوم چې په ما کې واقع کیدې لکه څنګه چې ما دا ټکي اوریدلي او عمل پری کړم. زه شکر کوم چې زما ژوند به هیڅکله مخکې پشان نه وي. ستا د خادم جان بیور سره په موافقت دا غواړم. آمین.

اوس د صادقانه دعاګانو ځواب ویلو لپاره د خدای څخه شکر وکړئ او په هغه ایمان ولرئ. زه خوشحاله یم چې پوه شوم چې اوس روح القدس تاسو ته د یوازیني هغه مقدس عرش ته ستاسو د دعاګانو په پورته کولو سره چې ستاسو تنده ماتولو توان لري تاسو ته د ډیر نږدېوالي لپاره چمتو کوي. پلار، عیسی او روح القدس ستاسو لپاره د پخوا په پرتله ډیر ریښتیني شي.

په درناوی،

جان بیور

اول فصل

تر ټولو غوره بلنه

«خدای ته نږدې شئ، هغه به تاسو ته نږدې شي»

يعقوب ۸:۴

يو څوک غږ کوي - نه، فرياد کوي - هغه فرياد چې د خدای له زړه څخه راځي او د هرې ورځې په تيريدو سره په لوړ غږ وده کوي: ولی پرته له زما د حضوره خوښ يی؛ چولی لری یی کله چی کولی شی له ما سره په صميميت کی نږدی شی؟»

موږ ټول ملګري يا آشنايان لرو چې زموږ خوږ دى او غواړو چې هغوى ته نږدې واوسو. دوى زموږ په زړونو کې ځانګړی ځای لري او د دوى سره د وخت تېرول د خوښی ځای دى. په ځانګړې توګه کله چې دا د دوى په بلنه وي. د ملګرتيا لپاره دا ډول غوښتنه موږ د اميد، خوښی او ليوالتيا څخه لیکوي. موږ په خوښی سره هر هغه څه کوو چې موږ يې کولی شو وخت خلاص کړو او د دوى بلنه ومنو.

د يعقوب په کتاب کې موږ تر ټولو غوره بلنه وینو: «خدای ته نږدې شئ، هغه به تاسو ته نږدې شي» (۸:۴). يو شيبه انتظار وکړئ او پدې اړه فکر

وکرې: د نړۍ خالق، ستاسو د شتون غوښتنه کړې. نه یوازې شتون، بلکې د امکان تر حده هغه ته د نږدې کیدو لپاره، ځکه چې ویل شوی دی: «د بل خدای عبادت مه کوئ، ځکه چې څښتن، چې نوم یې یهوه دی، یو غیرتمند خدای دی.» (خروج ۳۴:۱۴).

دا د خدای نه بدلیدونکی اراده ده. هغه هغه څوک دی چې تاسو ته یې بلنه رالېږلې ده ځکه چې هغه غواړي د خپلو اولادونو لخوا وپیژندل شي. د انسان له زوال راهیسې زرگونه کلونه تېر شول او هر څه باید په دقت سره چمتو شي او د هغه سره د اړیکې لپاره د لارې خلاصولو لپاره دروند قیمت ورکړل شي. یوجنا، د عیسی نږدې ملگرو څخه یو، دا ډول لیکي:

هیچا تر اوسه خدای نه دی لیدلی. مگر یوازینی زوی چې د پلار په غیږ کې دی، هغه [په نږدې حضور کې] وپیژندلو [او هغه یې څرگند کړ او یو داسې ځای ته یې راوست چې هغه لیدل کیده. او پوه یی کړ]. (یوحنا ۱:۱۸)

آدم خدای ښه پیژندلو؛ مگر د گناه یا نافرمانۍ له امله هغه د خپل عالي حضور څخه جلا شو او ټول انسانان یې په خپل برخلیک کې شریک کړل. ښځی او سړی نور نشي کولی د آدم په څیر خدای وگوري یا وپیژني. په هرصورت، پلار لیواله او دلسوزه و چې موږ بیرته راوباسی او د دې دردناکه جلا کیدو وروسته موږ ملگرتیا بیرته سمه کړی. له بلې خوا، خدای عیسی واستاوه، هغه څوک چې له ازل څخه د پلار سره و، او خدای په بدن کې څرگند دی، ترڅو موږ له تیاری څخه خلاص کړی او له ځان سره پخلا کړی که موږ هغه د خپل رب په توگه ومنو.

په هرصورت، د خدای او انسان ترمنځ دا یووالي تر اوسه په سمه توگه موعظه شوی نه دی او یا تجربه شوی نه دی لکه څنگه چې باید شوی وای. موږ د گناه او مرگ څخه په آزادۍ ټینگار کوو، مگر موږ په دې اعلان کولو کې پاتې راغلي یو چې نږدې ملگرتیا د خدای سره ټولو ته انتظار باسي څوک چې آزاد شوي دي. دا غفلت گران او حتی ویجاړونکی دی، ځکه چې ډیری د خدای د نژدې پوهې ښکلا له لاسه ورکوي. د دې تراژیدۍ موازي نقطه په زړه عهد کې د آدم د اولادې په تاریخ کې رامینځته شوې.

دوه په بشپړه توګه مختلف انگیزی

زه تل د موسی او د هغه د خپلوانو، یعنی د بنی اسرائیلو د نظر او چلند په توپیر حیران وم. د خروج کتاب د هغه عذاب سره پیل کیږي چې د ابراهیم اولاد په بند کې تیر کړو. دوی تقریباً ۴۰۰ کاله په مصر کې وو. په لومړي سر کې، دوی د هغه مهرباني څخه خوند واخیست چې دوی ته ورکړل شوی و، مګر ډیر ژر دوی غلامان شول او د ظلم، درد او رنځ سره مخ شول. دوی د خلاصون لپاره خدای ته فریاد وکړ.

خدای د دوی له دعا څخه متاثره شو او د موسی په نوم یو نجات ورکونکی یې واستاوه. موسی چې په عبراني ژبو کې زیږیدلی و، د غلامی څخه وتبیتید او د فرعون په کور کې د خپل لمسي په توګه لوی شو. که څه هم هغه د مصر شهزاده شو، خو د خپلو وروڼو د کړاوونو په لیدلو یې زړه بد کړ. په هرصورت، د ځینو دلیلونو لپاره، هغه باید د خپل ژوند د ژغورلو لپاره صحرا ته وتبتي، او کلونه باید تیر شي مخکې له دې چې هغه د خدای په کلام او ځواک سره اسراییل له بنده وباسي.

د مصر له بند څخه د اسراییلو خلاصون د ګناه له بند څخه زموږ د خلاصون سره موازي کیدی شي. مصر د مادي نړۍ د سیسټم استازیتوب کوي، لکه څنګه چې اسراییل د کلیسا استازیتوب کوي. کله چې موږ بیا زیږون کوو، موږ د ظلم له نظام او د نړۍ له لارې څخه خلاص یو.

دا تصور کول ستونزمن نه دي چې مصري اتباعو څنګه او په کوم وحشت سره د اسراییلو پر ماشومانو ناوړه چلند وکړ. د هغوی شاته د فرعون د سردارانو په څپو زخمي شوي وو. دوی ټول د غلو اوسیدونکي وو او د دوی خواږه د نورو خلکو له میزونو څخه پاتې وو. دوی د میراث هیڅ هیله نه درلوده، ځکه چې دوی د خپلو مصري بادارانو د سوکالی د جوړولو لپاره غلامان شوي وو. کله چې د فرعون لخوا په زرګونو اسرایيلي نارینه ماشومان ووژل شول، هرچا ژړل.

دوی ټول ځوریدلي، مګر هرڅه ژر هیر شوي. ځکه چې له مصر څخه تر آزادېدو وروسته هم چې کله کومه ستونزه رامنځته شوه، نو له مصر څخه په تېښته پښیمانه شول او د خپلې آزادۍ بیه یې په داسې جمله سره واخیسته لکه «مصر زموږ لپاره غوره و». دوی دومره بې پروا وو چې وړاندیز یې وکړ: "راځئ چې یو مشر وټاکو او مصر ته ستانه شو." (اعداد ۱۴:۴)

خو موسی داسې نه و؛ هغه یوازینی کس و چې په مصر کې یې شرایط ښه وو. په

حقیقت کې، د هیچا موقف د هغه څخه غوره نه و. د دې ځمکې تر ټولو بډایه اوسیدونکي هغه لوی کړې او په غوره کور کې یې ژوند کاوه او په غوره میز کې ناست و او غوره جامې یې اغوستې وې او غوره ښوونکي یې په اختیار کې درلودل. نوکرانو د هغه هره اړتیا او خواهش په پام کې نیولی و او هغه میراث چې باید ورته رسیدلی و هغه هم ډیر و. هو، د هغه راتلونکی ډاډمن ښکاري. خو هغه په خپله خوښه دا هر څه پرېښودل او د بني اسرائیلو په شان یې شاته ونه کتل او زغم یې له لاسه ورنه کړ.

د وضعیت د بدلون لامل څه و؟ ځواب د خدای سره د موسی په ملاقات کې دی. هغه یو اور ولید او هغه ته نږدې شو. هغه ژوندی خدای په سینا کې په سوځیدونکي بوټي کې ولید. اسرائیلو هیڅ ونه لیدل! کله چې خدای هغه ته غږ وکړ، هغه نږدې شو. وروسته، کله چې بني اسرائیلو ته د یو ډېر عجیب بلنې سره مخامخ شول، نو دوی په شا شول (خروج ۲۰:۱۸-۲۱)

زه معمولا له جماعت څخه پوښتنه کوم، "کله چې بني اسرائیل له مصر څخه ووتل، موسی دوی چیرته بوتل؟" معمول ځواب "ژمنه شوې ځمکه" ده، کوم چې سم ځواب نه دی. هغه د هورب غره یا سینا ته روان و. ایا تاسو ته د فرعون هغه خبرې په یاد دي چې د موسی لخوا بیان شوي؟ "زما خلک پرېږده چې په صحرا کې زما عبادت وکړي." (خروج ۱۶:۷). هغه ونه ویل: "زما قوم پرېږده ترڅو دوی د ځمکې میراث شي." ولې موسی باید دوی ژمنه شوې ځمکې ته بوځي - هغه ځمکه چې دوی یې له پېرېو راهیسې تمه درلوده - مخکې له دې چې دوی ژمنه شوي سره معرفي کړي؟ که چیرې هغه دوی لومړی ژمنه شوې ځمکې ته واستوي، نو دوی به د وعدې کونکي په پرتله په ژمنو کې ډیر لیوالتیا ولري، دا پخپله خدای دی. موسی لیواله و چې دوی هغه ځای ته ورسوي چیرې چې هغه د خدای سره ولیدل.

موږ دا کار په لویه پیمانه د خپلو کلیساگانو سره هم کړی دی؛ موږ د هغه څه په پرتله ډیر تبلیغ کوو چې عیسی به په راتلونکي کې وکړي، نه د عیسی پخپله! د پایلې په توګه، موږ هغه کسان روزنه کوو چې د هغه څه په ځواب کې چې هغه دی د خپلو ګټو لپاره د خدای ډیر خدمت کوي. دا ډول ترتیب د یوې ښځې سره پرتله کیدی شي چې د پیسو لپاره یو سړي سره واده کوي. د هغې موخه دا نه ده چې خپل میره وپيژني، مګر د هغه څه په لټه کې ده چې میره یې د هغې لپاره کولی شي. شاید هغه لږ څه خوښوي، مګر د غلط دلیلونو لپاره.

هغه څوک چې د خدای په نعمت ټینګار کوي او د هغه سره اړیکې له پامه غورځوي داسې روزنه کوي چې خدای ته د یو څه ترلاسه کولو لپاره ځي، نه په ځواب کې چې خدای څوک او څه شی دی. هغه د هیچا په څیر نه دی او هیڅوک په حیرانتیا کې د هغه سره پرتله کیدی نشي. کله چې موږ د موسی په څیر د خدای سره لیدنه کوو، ژمنې نور زموږ لپاره اصلي مسله نه ده. هغه د بل هر څه په پرتله ډیر حیرانونکی دی؛ حتی د خپل نعمت څخه ډیر حیرانونکی.

د اسراییلو په آزادولو کې د خدای اصلي هدف دا وو چې هغه وپیژني او د هغه یره نږدی شی او د هغه سره مینه وکړي. هغه لیواله و چې دوی ته ځان معرفي کړي. په خروج ۴: ۱۹ کې هغه وویل، "ما تاسو د عقاب په وزرونو راوستلی او ځان ته می نږدی کړی." مگر موږ گورو چې دوی د خپل ژوند لپاره د خدای رضا له لاسه ورکړې. خپلو خلکو ته د نږدې کیدو لپاره د خدای لیوالتیا کمه شوې یا بدله شوې نه ده، دا ډول لیوالتیا په دوامداره توګه د هغه په کلام کې څرګندېږي او د پولس په زړه پورې دعا کې هم منعکس کیږي.

زه زموږ د څښتن عیسی مسیح د سپیڅلي پلار له خدای څخه غوښتنه کوم چې تاسو ته د هغه [ژور او نږدې] پوهه کې د حکمت او وحی [د هغه د رازونو] روح درکړي. (افسسیان ۱: ۱۷)

هغه خپله مینه ټولو ته څرګنده کړه. خدای غواړي چې د هغه هر نوي زیږیدلي ماشومان د هغه د شتون په ژوره کې هغه په نژدې توګه وپیژني! ایا تاسو د دې خبر په اوریدو خوښ نه یاست؟ که تاسو دا احساس نه کوئ، زه وړاندیز کوم چې تاسو ودریږئ او پرېږدئ چې د هغه حیرانتیا لږ څه په تاسو باندې راشي.

موږ د ژوندي خدای خدمت کوو، یو ریښتینی پلار چې د خپلو اولادونو پاملرنه کوي. هغه یو اړیکه ساتونکی دی چې د متقابل عمل په لټه کې دی. پولس په هوبیاری سره په دې برخه کې د ایماندارانو مبارزې ته اشاره کوي: "تاسو پوهیږئ چې کله تاسو بت پرستان یاست، تاسو په هر ډول ګونګو بتانو ته لیواله یاست." (۱ کورنټیانو ۲: ۱۲-۱۳). د پولس مشورې څخه، موږ پوهیږو چې خدای، زموږ پلار، د درواغو خدایانو څخه یو له توپيرونو څخه دا دی چې زموږ پلار خبرې کوي!

«ودريره!»

پدې وروستيو کې، د موټر چلولو پرمهال، روح القدس زما په زړه کې خبرې وکړې «زه بايد يو څه ووايم. ودريره!»

ما زده کړل چې کله خدای ماته د يو څه کولو لپاره ووايي، زه بايد سمدلاسه اطاعت وکړم، پرته له دې چې دا څومره کوچنی يا نامناسب ښکاري. کله چې موسی په دښته کې د خپل خسر د پسونو پالنه کوله، خدای د هغه پام راوگرځاوه. خدای زموږ پام په مختلفو لارو راگرځوي. خدای په يو سوځيدلی بوټی کې راغی او هغه بوټی يې له سوځولو پرته وسوځاوه.

موږ ولوستل چې موسی ځان سره فکر کاوه «هلته به لاړ شم او وبه يی گورم.» (خروج ۳:۳) د «هلته به لاړ شم» کلمو ترجمه په عبری کې CUWR ده. جیمز سټرانگ، د مقدس کتاب د اصلي ژبو کارپوه، دا کلمه داسې ژباړه کوي چې «زه به خاموشه شم». موسی په قصدي توگه هغه څه ودرول چې هغه بايد ترسره کړي وای ترڅو هغه سپيڅلي ته ځواب ورکړي چې هغه يې رابللی و. کله چې هغه غبرگون وښود، موږ ولوستل چې «کله چې خدای موسی ليدلی، نو خدای د بوټي څخه غږ وکړ: ای موسی! ای موسی!»

کله چې خدای وليدل چې موسی هغه لوري ته راځي، نو د هغه په نوم يې هغه نور هم قانع کړ. زه باور لرم که موسی څه نه وای کړی، خدای به د هغه د قانع کولو هڅه نه وه کړې. کله چې د پترو رمې په پټه کې وې، خدای هغه ته غږ نه دی کړی. ځکه چې وخت سم نه و. که موسی له ځانه سره فکر وکړ، که زه رمې پرېږدم، پسونه به ټول جلا شی او ساعتونه به وخت ونيسي، کېدای شي ټوله ورځ به بيا پسونه راټول کړم. وروسته، کله چې زما سر چپ شو او ما وضعیت کنټرول کړ، زه به وگورم چې کيسه څه ده. ايا پایله به ورته وي؟

ځينې استدلال کوي چې که دا کار به يی کړی وای، خدای به يو څه ډير اغيزمن کړي وي. خو ايا دا ډول کار د هغه له طبيعت سره سمون لري؟ د سموئيل ځوانی ته بيرته فکر وکړئ، کله چې هغه د کاهن ايلي او د هغه د زامنو خدمت کاوه (۱ سمويل ۳ ته مراجعه وکړئ). يو ماسپښين سموئيل پروت و چې يو غږ يې واورېد چې ورته يې وويل: سموئيله! سموئيله!

سمويل داوان داوان ايلي ته ځي او وايي «زه چمتو يم، ځکه چې تا زه بللی يم.»
عائلي ځواب ورکړ: ما نه يی بللی، بيرته لاړ شه او ویده شه.

سموئیل د دوهم ځل لپاره د چا غږ واورید او په بیره کاهن ته لاړ او بیا یې ورته ځواب واورید. دا درې ځله پېښیږي او په پای کې کاهن پوهیږي چې مسله څه ده او ورته وایی چې څنگه ځواب ووايي. څلورم ځل یې واورید چې سموئيله! سموئيله! هغه پوهیږي چې څنگه ځواب ورکړي، نو هغه وویل: «امر وکړه، ستا خادم یی اوري» بیا خدای خبرې کوي او هغه ته خپله اراده او رازونه ښيي چې لا تر اوسه یی نه و ښکاره کړي.

خدای کولی شو بل څه وکړي. شاید د دویم ځل لپاره، کله چې هغه ولیدل چې سموئیل په کیسه نه پوهیږي، هغه به ویلی وای: «سموئيله، عیلي ته مه ځه، زه ستا څښتن خدای یم، هغه څوک چې تا ته بلنه درکوي او غواړم چې درسره خبرې وکړم» مگر ایا خدای واقعا داسې طریقه لري؟ هغه غواړي مطلوب، درناوی او وپېژندل شي. هغه د هغه چا په لټه کې دی چې په روح کې لیوالتیا لري، څوک چې هغه لټوي او هغه پسی گرځي، حتی که هغه په سختی سره صبر کوی.

مقدس کتابونو ته په دقت سره وگورئ، موږ ورته بیلگه گورو. عیسی پنځه زره کسانو ته پنځه ډوډی او دوه کیونه ورکړل. بیا هغه شاگردانو ته وایی چې په کښتی کې کښینی او د هغه څخه مخکې د سمندر بلې غاړې ته لاړ شی. هغه غرونو ته ځي چې د خپل پلار سره وخت تیر کړي. د هغې ورځې په ماسپښین کې، شاگردان لاهم د طوفان په مقابل کې روان وو ترڅو د بحر بلې غاړې ته ورسېږي، موږ په مرقس کې لولو: د شپې د څلورم ساعت په شاوخوا کې، عیسی په اوبو باندې روان شو او هغوی ته لاړ او غوښتل یې چې د دوی څخه تېر شي. (مرقس ۶: ۴۸)

هغو ټکو ته پام وکړئ چې «غواړئ له دوی څخه تېر شی» بله ژباړه وایی: «هغه اراده درلوده چې له دوی څخه تېر شي. خو کله چې دوی هغه ولید نو چیغې یې کړې او هغه ځواب ورکړ: تاسو قوي زړه لری! زه یم؛ مه وېرېږی.» هغه کښتی ته پورته شو او طوفان یې ودراره. که دوی چیغې نه وای وهلي، هغه به په لاره روان وي. هو، هغه د دوی په خوا تېر شو، مگر که دوی چیغې نه وای کړې، عیسی به د دوی سره نه و.

د خدای الگو دا ده چې هغه ظاهرا غواړي زموږ په لور یو گام پورته کړي او که موږ ورته عکس العمل څرگند کړو نو هغه به بل گام پورته کړي او نږدې شي. که موږ ورته ځواب ورنکړو، هغه به دننه خپله لاره نه خلاصوي او یا مونږ ته به اجازه را نکړی. که موسی خپل مخ هغه لوري ته نه وای اړولی، ایا خدای به ورته د سموئیل په څیر انتظار وکړي، د عیسی د پیروانو لپاره؟ هغه معمولا تر هغه وخته پورې انتظار کوي چې موږ د ځواب ورکولو لپاره کافي تېرې یو.

بیرته د موټر چلولو کیسې ته څو: څه به پيښ شوی وای که چیرې ما د روح القدس سره خبرې نه وې کړې؟ ایا ما د هغه شتون له لاسه ورکو؟ زه ډاډه یم چې ما دا فرصت څو ځله له لاسه ورکړی دی، مگر په حیرانتیا سره، په هغه ورځ ۸۰۰ متره لاندې یو ایستگاه شتون درلود. هغه شیبه چې ما موټر څنگ ته کړو، ما د روح القدس په زړه کې دا کلام واورید، ما ونه ویل: "په دوامداره توګه دعا وکړئ؟" (اول تسالونیکیان ۵: ۱۷).

ځواب می ورکړ: «هو خدایه!»

په ادامه کې وویل: «دعا یو طرفه یا دوه طرفه خبرې دي؟»

ځواب می ورکړ: «دوه طرفه خدایه، دوه طرفه!»

هغه ډیر ژر ځواب راکړ: «نوکه هغه وویل چې په دوامداره توګه دعا وکړئ، دا پدې مانا ده چې زه غواړم تاسو سره هر وخت اړیکه ونیسم!»
د ویلو اړتیا نشته، خوشحاله وم. زه پوهیدم چې ما ته څومره لوی فرصت راکړل شوی و، یو فرصت نه یوازې زما لپاره، بلکې د هغه د ټولو اولادونو لپاره. اوس تاسو پوښتنه کولی شئ: ایا ستاسو مطلب دا دی چې خدای په دوامداره توګه خبرې کوي؟ هغه زما په زړه کې داسې څه ونه ویل. هغه وویل چې هغه غواړي په دوامداره توګه اړیکه وساتي. کلمې د خبرو اترو یوازینۍ لار ده، مگر د اړیکو مختلف ډولونه شتون لري. زما د میرمنې لپاره دا کافي ده چې ما ته وګوري، زه پوهیږم چې هغه څه ویل غواړي؛ که څه هم څه نه دي ویل شوي. دا هم ممکنه ده چې کله کله هغه د دریو پاڼو خبرې وکړي او ممکن په ورته نظر سره نور هم. ولې؟ زه له هغې سره له شلو کلونو راهیسې ژوند کوم او هغه لارې او وسیلې پیژنم چې هغه ورسره اړیکه لري. شاید تاسو په ورته خونه کې یاست او تاسو ورته یو نظر ترلاسه کوئ، مگر دا نظر ستاسو لپاره هیڅ معنی نلري. په حقیقت کې، زه پخپله د واده په لومړیو څو کلونو کې نه پوهیدم. اوس، د هغې سره د ۲۱ کلونو وروسته، زه د هغې د اړیکو میتود په اړه لږ څه پوهیږم.

د نږدی کیدم بلنه

دا مهمه ده چې پوه شو چې دا کتاب پخپله مطالعه نه ده، بلکې د یوې نقشې یا د سړک لارښود په څیر دی چې موږ ته د وروستي منزل د رسیدو لاره ښيي، کوم چې د

خدای زړه دی. که زه د خزانې نقشه ولرم چې ماته په یوه صحرا ټاپو کې ښخ شوي خزانې ته لاره وښيي، نقشه به زما سره مرسته ونکړي ترڅو زه هغه ټاپو ته سفر وکړم او د خزانې له لارې ځان وپيژنم. په دې حالت کې زه باید خپل ځان ته ستون شم، د غونډۍ څخه وغورځم او د وادی څخه تیر شم ترڅو د فنی خزانې ته ورسېږم. زه باید انرژي او خوله مصرف کړم. نقشه ماته یوازې لاره ښيي او اجازه نه راکوي چې غیر ضروري هڅې وکړم او دلته او هلته لاړ شم. نقشه د پټو جالونو موقعیت هم ښيي. دا کتاب د ورته نقشې په څیر دی. زه تاسو ته بلنه درکوم چې په دې په زړه پورې سفر کې له ما سره یوځای شئ؛ د خدای زړه ته سفر. په دې کتاب کې د خدای کلام تاسو د زیانونو او خطرونو څخه ساتي چې تاسو یې له مینځه وړي. هغه تاسو ته اجازه نه ورکوي چې په ستونزو کې راشي او ستاسو انرژي ضایع کړي.

نو که تاسو چمتو یاست، راځئ چې پیل وکړو!

تعلیمی پوښتنې

۱. ستاسو په ژوند کې کومه پېښه یا تجربه د دې کتاب لوستلو لامل شوی؟
۱. هغه ته د نږدې کیدو لپاره د خدای بلنې لاندې مثالونه وگورئ:
  - موسی سوځېدلی بوتی ولید او پلټنی ته هلته ورغی، نو خدای هغه وخت ورته غږ وکړ.
  - ځوان سموئیل څلور ځله یو غږ واورید مخکې له دې چې ځواب یې ورکړ: "امر وکړه، ستا خدمتگار یی اوري."
  - کله چې شاگردانو ولیدل چې عیسی په اوبو باندې روان دی لکه څنگه چې دوی تیریري، نو چیغې یې کړې.
- د پورتنیو مثالونو څخه کوم یو تاسو ته د خدای بلنه غوره بیانوي؟ ایا تاسو ورته ځواب ورکړی؟ که تاسو ځواب ورکړی، د خپل ځواب نوعیت بیان کړئ.
۲. که تاسو فکر کوئ چې دعا دوه اړخیزه خبرې دي، نو خدای تاسو ته په لفظي او غیر لفظي ډول څه ویلي دي؟

دوم فصل

د خدای تعقیب

« خدای وفرمایل: زه تا له ځانه غوره گڼم. »

مقدس کتاب موږ سره مهم موضوعات شریک کړي؛ دا حقایق د پیدایښت له کتاب څخه پیل کیږي او د مکاشفې تر کتاب پورې دوام لري. یو له دغو موضوعاتو څخه د انسان لپاره د خدای هیله او د هغه تعقیب دی. دا یو حقیقت دی چې خدای زموږ سره نږدې کیدو ته ډیر لیواله دی تر هغه چې موږ هغه ته نږدې شو! هغه زموږ سره د غیرت تر حده مشتاقه دی (یعقوب ۴: ۵ وگورئ). د مشتاق کلمه د "قوی لیوالتیا" معنی لري. دا د وخت له پیل راهیسې د هغه د زړه له ژورو څخه فریاد دی. د آدم له گناه وروسته، د خدای لومړنۍ خبرې قضاوت نه وو؛ بلکې یې وویل: آدمه، ته چېرته یې؟ ایا تاسو د هغه د زړه فریاد اورئ: "تاسو ولې زما څخه پټ یاست؟ راځئ چې د تاریخ په اوږدو کې د ځان لپاره د هغه لیوالتیا تعقیب کړو.

د آدم اولاده

د آدم له لمسیو څخه د یو نوم خنوخ وو. زه فکر کوم چې یوه ورځ خنوخ آدم ته لار او له هغه څخه یې وغوښتل چې هغه ته د عدن د باغ په اړه ووايي. هغه غوښتل یوه شی چې د ژوندي خدای سره د تگ معنی څه ده. تاسو شاید پوښتنه وکړئ، یو څوک څنگه کولی شي د خپل نیکه نیکه سره خبرې وکړي. که تاسو ۹۳۰ کاله ژوند وکړئ، تاسو به هغه شیان وگورئ چې تاسو نه وي لیدلي. ادم یوازې ۶۲۲ کلن و چې خنوخ پیدا شو. مقدس متاب وایي چې ادم ۶۸۷ کلن و کله چې خنوخ په ۶۵ کلنۍ کې هغه ته راغی. د خدای سره د خنوخ د تگ له روایت څخه، مور داسې تاثیر کوو.

"خنوخ... درې سوه کاله د خدای سره ولاړ او نور زمان او لورگانې یې درلودې. نو د خنوخ د ژوند ټولې ورځې درې سوه پنځه شپيته کاله وې. (پیدایښت ۲۲:۵-۲۳) نو شاید، د خنوخ لپاره هرڅه بدل شوي کله چې هغه د ۶۵ کلن و، کله چې هغه د ادم برکت او د زړه درد واورید.

زه د خپل مطلب د ثابتولو لپاره هیڅ لیکنه نلرم او زه یوازې تصور کولی شم چې د خنوخ لپاره کلونه وخت ونیو چې خپل مشهور نیکه ته لار شي او له هغه څخه د باغ په اړه پوښتنه وکړي، ځکه چې یو څوک باید په آزاده توگه د هغې په اړه خبرې ونه کړي. د آدم ټول اولادونه په دې پوهیدل او شاید خنوخ ته یې د ابتدایي عمر څخه خبرداری ورکړی وی چې د آدم سره د دې په اړه خبرې ونه کړي.

لرغوني یهودي لیکنې د باغ څخه د ایستلو وروسته د آدم خپګان خبرې کوي. بار تقریبا د زغم وړ نه و. په ځینو تاریخي لیکنو کې د ادم او حوا په تورو غارونو کې ناست او یو بل ته د شرم په سترګه کتل شوي دي.

آدم خپل جلال له لاسه ورکړ. دا یو شی دی چې د خدای سره د تگ ژمنې واورئ، او بل د هغه په جلال کې د پام وړ کور له لاسه ورکول دي. ادم د نه منلو وړ زیان زغملی او خنوخ پری فشار راوړی چې خپل پخوانی درد ورته ووايي او دا د باور او امید سره یوځای کړي. نسل نسل د آدم د ناکامۍ له امله د نا امیدۍ خبرې کولې، مگر خنوخ د ژمنې غږ واورېد: "زه به د خدای سره ځم."

زه تصور کوم چې د خنوخ او ادم تر مینځ ناسته څنگه وه. خنوخ لږ زېده، مگر د هغه لیوالتیا د هغه ویره غالبه کړه. هغه د ماتې له لږزونکي سیوري څخه راڅرګند شو او باور یې درلود چې هغه به نور څه ترلاسه کړي. د هغه په وینا، د آدم کیسه د ناکامۍ

کیسه پیره وه. دا د انسان سره د تگ کولو لپاره د خدای غوښتنې وحی وه. زه حیران یم چې ایا ادم د عدن په باغ کې د لیرې نعمت یاد بیانولو په وخت کې د خونخ سوځیدونکی جذبه لیدلی وی.

کله چې ادم خپل دردناکه وخت په یاد کړ، نو په اوبنکو سره یې وویل: "خنوخه، ما د هغه په جلال کې د هغه سره قدم وهلی دی یم!" هغه د اسمانونو خالق - د هرڅه جوړونکی چې تاسو یې گورئ - زما تر څنگ روان و! هغه زما سره د خپل پلان د لامحدود حکمت په اړه خبرې وکړې چې څنگه یې په کهکشان کې ستوري په خپل ځای کې ځای په ځای کړي وو. هغه زما لاس په ورته گوتو سره نیولی و چې زه یې پیدا کړي وم. هغه ستوري په نوم یاد کړل او موسمونو یې تنظیم کړل. هغه ماته وښودله چې څنگه هغه د ثقل او مقناطیسیم څخه کار اخیستی ترڅو د ځمکې توازن او یو مناسب اقلیم رامینځته کړي. هغه زما سره د تخم د راز په اړه خبرې وکړې، دا څنگه په خپل ځان کې ژوند لري او خپل ډول ته دوام ورکوي، او دا څنگه د ژورو چینو په واسطه اوبه کیږي او په خاوره کې ریشنه نیسي. خنوخه، هغه په ما باور وکړ او ماته یې د حیواناتو د نومولو امتیاز راکړ؛ د حیواناتو له پنځو ملیونو څخه ډیر ډولونه. موږ له دوی سره په گډه خبرې وکړې، خو وروستی انتخاب یې ما ته پرېښود."

هرڅومره چې ادم وویل، هومره ډیر لیواله خونخ شو، تر هغه چې لیوالتیا د هغه ټول وجود په واک کې واخیست. هغه باید د خدای سره حرکت وکړي لکه څنگه چې ادم د خدای سره روان و او هغه نشي کولی دا هیر کړي.

خنوخ ته هغه څه په میراث پاتې شول چې آدم نشو کولی؛ د آدم هډوکي بیرته ځمکې ته راستانه شول، مگر پیدایښت وایي: "خنوخ د خدای سره ولاړ او نادر شو، ځکه چې خدای هغه واخیست." (پیدایښت ۲۴: ۵) هغه پرته له دې چې د مرگ خوند وڅکي ځمکه پرېښوده.

خنوخ په خپل ژوند کې یو لوی نبی و. لکه څنگه چې هغه د خپل وخت خلکو سره خبرې وکړې، هغه موږ ته هم نبوت کوي. هغه وړاندوینه وکړه چې څنگه فریب لرونکي خلک به په پای کې په کلیسا کې رابنکاره شي، هر څه چې دوی وغواړي کوي، د دوی د باور سره سره د فضل په واسطه ژغورل کیږي، او د خدای قضاوت سره مخ کیږي (د یهود ۱-۱۵ وگورئ). هغه د خدای د قضاوت او د خدای بیرته راستنیدو لید لیدلی و چې هغه په زرگونو کاله وروسته له یوې باکری وزیر ډول شوی.

نو ولې خدای هغه پورته کړو کله چې هغه یوازې ۳۶۵ کلن و؟ د دې ستر نبی د خدمت له امله؟ نه! ځکه چې هغه د خدای سره روان و او د عبرانیانو د کتاب په وینا: "هغه خدای خوښ کړ."

غلطي برداشت ونه کړئ، د خدای سره د هغه تگ یو پیاوړی او اغیزمن خدمت و، مگر د هغه سوځیدنه هیله وه چې خدای خوشحاله کړي. هغه د خدای په زړه کې ژوره لیوالتیا احساس کړه، د هغه سره د نږدې اړیکو لپاره لیوالتیا، لکه څنګه چې هغه زموږ لپاره لیوالتیا لري.

په ټول اعصارو کې د خدای د زړه غږ

د خدای د زړه غږ ټول عمر همداسې وه! هغه خلک چې د هغه پیژندلو ته لیواله وو هغه ته یې ځواب ورکړ. له خنوخ وروسته نوح راغی؛ یو بل لمسی چې د خدای په زړه کې ولوید. پیدایښت موږ ته وایي، "نوح د خدای سره ولاړ و." (پیدایښت ۶: ۹) نوح د نږدې کیدو او ملګرتیا لپاره د خدای غوښتنې ته مثبت ځواب ورکړ. د نوح د نږدې کیدو لپاره، خدای هغه ته نږدې شو او هغه یې د راتلونکي پیښو په اړه خبرداری ورکړ. هغه قضاوت چې ټوله نړۍ یې محاصره کړې وه لومړۍ د نوح او خدای ترمنځ یو راز و. له خدای سره د نوح نږدې اړیکې د هغه چا لپاره د خدای د ځواب له یقین څخه سرچینه اخلي څوک چې د هغه پیروي کوي، هغه څوک چې زړور او ایمان لري او هغه ته نږدې کېږي او له هغه سره ملګرتیا کوي.

موږ د ابراهیم په ژوند کې ورته ولیدل، کله چې خدای هغه ته بلنه ورکړه، هغه وویل: "زما څخه مخکې گام" (پیدایښت ۱۷: ۱). دا بلنه د اسحاق او یعقوب په ژوند کې څو ځله تکرار شوې. حتی د یعقوب له پیدا کیدو دمخه، خدای وویل: "ما له یعقوب سره مینه درلوده" (رومیان ۱۳: ۹) حتی کله چې یعقوب د خدای پیروي نه وه کړې، خدای هغه تعقیب کړ، لکه څنګه چې هغه موږ ټول تعقیبوي. کله چې یعقوب د خپل ورور څخه وتښتید، هغه ولیدل چې خدای د هغه انتظار کوي. کله چې یعقوب د تیرو په بالښت باندې ویده شو، خدای هغه ته یو خوب وښود: یوه زینه چې پرښتې پری پورته او ښکته کېږي. د خدای او انسان ترمنځ الهی اړیکه پیل شوه.

د بني اسرائیلو لپاره د څلور سوو کالو د بندي کولو وروسته، د یعقوب اولاد د خدای د اصلي هدف په اړه مغشوش شول چې دوی یې ازاد کړي. دوی فکر کاوه چې دا مسله د

وعدې شوې ځمکې د میراث لپاره ده، مگر دا مسله تر هغه پیره مهمه وه. له انسان سره د خدای تر ټولو ستره هیله د ملګرتیا او نېکمرغی وه، او هغه خپل ارمانونه په څرګند ډول د ټول ملت په خطاب کې په جوش او شاعرانه الفاظو سره بیانوي:

"تاسو پخپله ولیدل چې ما د مصریانو سره څه وکړل او څنګه مې تاسو د عقاب په وزرونو کې بوتلل او ما ته یې راوړ." (خروج ۱۹:۴)

خو د بني اسرائیلو په خبرو کې د هغه دا خواهش څرګند نه شو، د دوی ځواب یو بل انگیزه څرګنده کړه: "تا موږ هغه ځمکې ته نه یو راوستې چې شیدې او شهد ویالی بهیږي او موږ ته د کروندو او انګورو باغونه په میراث کې نه دي راکړل شوي." خروج ۱۴:۱۴. د دوی زړونه په هغه څه متمرکز وو چې دوی ته په میراث کې ځي، نه خدای. موسی په منظمه توګه خپلو اولادونو ته د خدای اراده تشریح کړه. موږ یو له دوی څخه لوستل:

"د څښتن لپاره، چې نوم یې یهوه دی، یو غیرتی خدای دی." (خروج ۳۴:۱۴)

خدای ټولو اسرائیلو ته اعلان وکړ: "زه له تاسو سره مینه کوم" او دوی په سختی او مقاومت کې ځواب ورکړ: "ته څنګه له موږ سره مینه کوی؟" (ملاکی ۱:۲) دوی د دوی لپاره د هغه د زړه غوښتنې ته پانده وو او د هغه د قضاوت عمل په توګه یې د ځان ساتلو لپاره د هغه هڅې ولیدلې.

هر ځل، د دوی د نافرمانی سره سره، د خدای جذبه دوام درلوده. د ارمیا په وخت کې، هغه چیغې وهلې: "ما تاسو سره څو ځله خبرې کړې دي، مگر تاسو غوږ ونه نیوه، او کله چې ما تاسو ته بلنه درکړه، تاسو ځواب ونه وایه" (ارمیا ۱۳:۷). هغه په ډاګه کوي چې هغه د هغه ورځې څخه چې دوی له مصر څخه راوستل او تر دې شیبې پورې یی تعقیبوي (ارمیا ۷:۲۵).

د دې ډول عکس العملونو سره سره، د هغه مینه هیڅکله نه ماتېږي، مگر موږ په عیسی کې زموږ لپاره د هغه د مینې تر ټولو لوی ثبوت موندلی شو. عیسی پخپله تشریح کوي: "ځکه چې د انسان زوی د هغه څه لټولو او ژغورلو لپاره راغلی چې ورک شوی دی." (لوقا ۱۹:۱۰) هغه یوازې د ژغورلو لپاره نه و راغلی، هغه زموږ د لټون لپاره راغلی، حتی کله چې موږ د هغه دښمنان وو!

زموږ د هر یو په اړه د هغه د فکر کول

کله چې موږ له یو چا سره مینه کوو، موږ په دوامداره توګه د هغوی په اړه فکر کوو. موږ ګورو چې زموږ فکرونه شپه او ورځ له هغه سره بوخت دي او حتی د خوب په وخت کې. ځینې وختونه موږ حتی خپل ځان ته زیان رسوو او نورو ته وایو چې موږ د هغه سره د اوسیدو او لیدو په اړه څومره فکر کوو. همداسې خدای هم. هغه داوود ته زموږ په اړه د هغه د افکارو په اړه خبر ورکړ. داوود هغه فکر څرګندوي چې خدای زموږ د هر یو لپاره لري:

"خدایه، زما لپاره ستا فکرونه څومره با ارزښته دي!

هغه ټول څومره عظیم دي!

که زه وغواړم دوی حساب کړم، دوی د شګو د دانو څخه بېر دي.

(مزموږ ۱۷:۱۳۹-۱۸)

دا اکثراً ستونزمن وي چې پوه شو. مګر زموږ د هر یو په اړه د هغه فکرونه د سمندر په ساحل کې د شګو د ټولو ذرو څخه بېر دي. د یوې شیبې لپاره د دې په اړه فکر وکړئ: د سمندر په ساحل کې د شګو ټولی دانی تصور کړئ چې له ټولې ځمکې څخه راټول شوي؛ ټول ساحلونه، دښتې، جهیلونه، سمندرونه او د سمندر پورونه او همدارنګه د ګالف ځمکه. کله چې زه د ګالف په ځمکه کې د شګو سوري په اړه فکر کوم، زه حتی تصور نشم کولی چې په هغې کې د شګو شمیر څومره وي. بیا هم خدای په ځمکه کې د شګو د دانې خبرې کوي! دا شمیره د اندازه کولو وړ نه ده! په تیرو یوولسو کلونو کې بېر ځله داسې شوي چې زه د خپلې میرمنې په اړه په رومانټیک فکرونو کې راغلم، مګر حتی کله چې ما د هغې په اړه فکر کاوه، زه شک لرم چې زما فکر کولی شي یو کوچنی کانټینر پکې پرېږدو. ټوله ځمکه پرېږده.

هغه څه تعقیب کوی چې تاسو ته ارزښت لري

دا ډول فکرونه د هغه چا لپاره ځانګړي دي چې تاسو ورسره مینه لرئ، په لټه کې یاست او د دوی ملګرتیا په لټه کې یاست! ایا تاسو پوهیږئ چې هغه تاسو سره څومره مینه لري؟ ایا تاسو کله هم فکر کړی چې تاسو د هغه لپاره څومره ارزښت لرئ؟ کله

چې موږ اخیستلو ته ځو، موږ هغه پلورنځیو ته گورو چې د توکو قیمتونه لري. ځینې یې تخفیف لري او ځینې یې گران دي؛ هر یو د خپل ارزښت پر بنسټ قیمت لري. مگر که موږ هوبنیار اخیستونکی یو، موږ تل هغه شیان اخلو چې د هغه څه څخه ډیر یا ډیر ارزښت لري چې موږ د دوی لپاره تادیه کړې.

په ژوند کې، هر څه خپل ارزښت لري او دا ارزښت د اخیستونکي په پوهیدو پورې اړه لري. څو کاله دمخه، یو بیسبال توپ د پلور لپاره ایښودل شوی و چې یوازې زوړ نه و، بلکه هغه توپ و چې مک گایر خپل ۷۰ توپ یې پری وهلی و، چې په یوه فصل کې د ډیرو توپ وهلو ریکارډ یې مات کړ. دا بال په ۲،۷ ملیون ډالرو وپلورل شو. حتی که ما دا ډول پیسې درلودې، زه به هیڅکله د دې بال لپاره دومره پیسې ورنکړم. ولې؟ ځکه چې دی زما لپاره دومره ارزښت نه درلود. زما په یاد دي چې یو ځای لوستل شوي چې ځینو خلکو ویل چې که موږ پیسې درلودې نو موږ به د دې بال د ملکیت لپاره له دې مقدار څخه ډیرې پیسې ورکړې وای. مگر اوس چې دا ریکارډ مات شوی، زه فکر نه کوم چې څوک دې د دې بال لپاره د دې مقدار یوه برخه هم ورکړي ځکه چې ارزښت یې له لاسه ورکړی دی.

مسله دا نه ده چې ټولنې ته مو ارزښت څومره دی! اکثره وخت د انسان د ژوند ارزښت په نورو پورې اړه لري، له همدې امله په میلیونونو میندې خپل ماشومان تر زیږون مخکې وژني. د دوی لپاره، د ماشوم ژوند د مصیبت ارزښت نلري. داسې میړه شته چې خپلې میرمنې او ماشومان پرېږدي ځکه چې دوی فکر نه کوي چې اړیکه د دوی وخت او انرژي ارزښت لري. د دوی هوساینې او غوښتنې د دوی د میړه او ماشومانو له ژوند څخه ډیر ارزښت لري. داسې کسان هم شته چې له فحاشۍ څخه راضي دي. لیست نه ختمیدونکی دی او پایله یې په ټولنه کې ملیونونه داغونه دي. داسې کسان شته چې احساس کوي چې هیڅوک یې نه خوښوي او نه یې څوک غواړي، ځکه چې دوی د نورو په سترگو کې د خپل ارزښت په اړه فکر کوي.

زمور پلار خدای ته زمور ارزښت

خدای ته زمور ارزښت څومره دی؟ دا هغه ځای دی چې موږ کولی شو خپل ریښتیني ارزښت ومومو. دا خدای دی چې د دې نړۍ ارزښتونه یې ټاکلي، نه انسان! "هغه څه چې خلک په لوې عزت کې لري د خدای په نزد هیڅ نه دی!" (لوقا ۱۶:۱۵).

عیسی وویل: "که یو سپری ټوله نړۍ ترلاسه کړي مگر خپل ځان له لاسه ورکړي نو څه گټه به ولري؟" یو سپری څه شی ورکولای شي چې خپل ځان بیرته ترلاسه کړي؟" (متی ۱۶: ۲۶). د یوې شیبې لپاره د دې نړۍ ټولو شتمنیو ته پام وکړئ. د ملیونونو ډالرو ټولې ودانۍ، ټولې ډبرې، قیمتي فلزات، لوی موټرونه، بېړۍ او الوتکې، او د نومولو لپاره بریښنايي توکي مگر یو څو قیمتي شیان. په نړۍ کې پیری خزانې شتون لري، تر هغه څه چې موږ یې تصور کولی شو. د نویو څیړنو له مخې اټکل شوی چې د نړۍ ناخالصه گټه په کال کې ۳۵.۸ ټریلیون ډالره ده چې په دې معنی چې ۳۵،۸۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ یوه لویه شتمني ده او هغه دا چې له پېر او پلور څخه د گټې اندازه پرته له دې چې د شتمنۍ حساب وکړي. په هرصورت، عیسی وايي چې څوک چې د دې نړۍ د ټولو شتمنیو لپاره د خپل ژوند تجارت کوي، بد تجارت یې کړی دی..

که زموږ حقيقي ارزښت هغه ارزښت وي چې خدای موږ ته راکوي او د نړۍ له ټولو مالونو او شتمنیو څخه لوړ وي، نو د هغه لپاره زموږ ارزښت څومره دی؟ موږ ته ویل کیږي: "ځکه چې خدای له نړۍ سره دومره مینه وکړه چې خپل یوازینی زوی یې ورکړ، ترڅو څوک چې په هغه باور وکړي هغه له منځه لاړ نشي، مگر تل ژوند ولري" (یوحنا ۳: ۱۶) وروسته له دې چې موږ د آدم لخوا په شیطان پلورل شو، موږ د یو بد شهزاده تر واک لاندې وو (لوقا ۴: ۶ وگورئ)، د آدم نافرمانی خپره شوه او موږ ټول د گناه غلامان شو، د لوسیفر لخوا حاکمیت. هغه موږ ته ادعا وکړه او موږ به نه پرېږدی. زموږ منزل هغه ابدی تیاره وه چې له هغې څخه د ازادۍ هیڅ هیله نه وه. زموږ د آزادۍ یوازینی لاره د نجات لاره وه، مگر د انسان لپاره بیه لوړه وه.

خدای عیسی زموږ لپاره د قزبانۍ په توگه راکړ. هیڅوک او هیڅ شی نشي کولی موږ واخلي، لکه څنگه چې خدای وايي: "د انسان د ژوند فدیة قیمتي ده او هیڅ بل قیمت به کافي نه وي (مزمور ۸: ۴۹). زموږ ژوند خدای ته دومره قیمتي دی چې د هغه د اخیستلو قیمت د عیسی سره دی. پخپله. تادیه. پولس وایي، "تاسو په لوړه بیه اخیستل شوي یاست." (۱ قرنټیان ۲۰: ۶). په بل ځای کې هغه وایي: "په هغه کې موږ د هغه د وینې په واسطه خلاص شوي یو چې د گناهونو بخښنه ده." (افسیان ۱: ۷).

په نړۍ کې، هیڅوک او هیڅ شی د خدای پلار ته د هغه د زوی عیسی څخه پیر ارزښت نلري، او د داسې مشابهت سره، خدای زموږ په پیرودلو سره زموږ ارزښت اعلانوي. دلته تاسو باید یو په زړه پورې ټکي ته پام وکړئ: که موږ خدای ته د عیسی په

پرتله یو ریال لږ ارزښت درلود، نو پلار به یې هیڅکله زموږ لپاره قرباني نه وکړي! ځکه چې خدای هیڅکله داسې معامله نه کوي چېرې چې هغه له لاسه ورکوي، غلط معامله یا تبادلې واقع کېږي کله چې تاسو د لږ ارزښت په بدل کې یو څه ورکړئ. هو، تاسو گورئ چې تاسو پلار ته څومره مهم یاست؟ عیسی پدې مسئله په داسې جمله کې ټینگار کوي: "او ما دوی ته هغه ویاړ ورکړ چې تا ماته راکړئ، ترڅو دوی یو شي لکه څنگه چې موږ یو؛ زه په دوی کې او ته په ما کې. داسې وکړئ چې دوی هم په بشپړ ډول سره یو شي، ترڅو نړۍ پوه شي چې تا زه رالیږلی يم، او تا د دوی سره مینه وکړه لکه څنگه چې دی ما سره مینه درلوده. (یوحنا ۱۷: ۲۲-۲۴). عیسی په واضح ډول اعلان کوي چې پلار موږ سره دومره مینه لري څومره چې هغه موږ سره مینه لري! ایا تاسو اوریدلی؟ ایا تاسو خپل ریښتیني ارزښت ولید؟ تاسو گورئ چې ولې هغه ستاسو تعقیب کوي؟

"هو، مگر زه یوازې یو له پیرو څخه يم"

ځینې ښایي استدلال وکړي: "هو، خدای دا د ټولو انسانانو لپاره کړی، مگر زه د دې ډیری خلکو څخه یو يم؟" ځواب دا دی چې که تاسو یوازینی یاست، نو هغه به لاهم تاسو په دومره لوی قیمت کې خلاص کړي، دا د عیسی په خدمت کې په څرگند ډول لیدل کېږي. هغه ټوله ورځ جماعت ته د سلطنت په اړه په تدریس کې تیره کړه، هغه ستړی و، مگر بیا یې هم یو څه کول. عیسی، د روح القدس په لارښوونه، خپلو پیروانو ته وویل چې په کښتۍ کې سپاره شي او د جلیل سمندر څخه تیر شي. د سمندر په منځ کې طوفان راغی او د دوی ژوند په خطر کې و، خو عیسی دومره ستړی شو چې ویده شو. شاگردانو هغه له ویرې راوینښ کړ او ورته یې وویل چې د دوی ژوند په خطر کې دی. عیسی په ځواب کې د څپو او اوبو امر وکړ.

دوی د شپې ډیره برخه د دې ناورین سمندر په تیریدو تیره کړه. اوس دوی بل لوري ته رسیدلي او په پای کې آرام کولی شي. مگر د کښته کیدو په وخت کې دوی د مجنونې دیوزده سره مخ کېږي. هغه په هدیره کې ژوند کاوه او د زنجیرونو سره سره یې آرام نشو کولی. د ورځې په اوږدو کې به د قبرونو په منځ کې گرځېدل، چيغې وهلې او په تپېو به یې ځان تپي کاوه. (مرقس ۵: ۳-۵).

که دا سړی زموږ په وخت کې ژوند وکړي، هغه به په ذهني اداره کې وساتل شي، او ډیری احتمال په یوازیتوب کې. دوی به هغه ته یو څه درد وژونکي ورکړي وای او هغه

به یې یوازې پریښودی وای. اکثریت هغه یو جلاوطن گڼلی او هغه یوازې د دې لپاره ژوندی ساتل شوی و چې شریعت یې د وژلو اجازه نه ورکوله. دا د ټولني ضایع گڼل کیده. دا تقریبا هیڅ ارزښت نه درلود. هیچا نه غوښتل چې د هغه لیدنه وکړي.

مگر دا لیونی د پلار، عیسی او روح القدس لپاره لوی ارزښت درلود. عیسی د هغه سره په ځواکمن ډول خدمت وکړ. د هغه آزادي څومره عالی وه، د هغه د ورځو پای ته رسیدو دمخه هغه د عیسی تر څنگ ناست و، جامې یې اغوستې او په سم ذهن کې. دلته د کیسې په زړه پورې برخې ته راځو. د هغه د خدمت کولو وروسته، عیسی بیرته کښتۍ ته لاړ او "یو ځل بیا د سمندر بلې غاړې ته کشتۍ ته لاړ" (مرقس ۵: ۲۱). زه به هیڅکله هغه ورځ هیر نکړم کله چې خدای ماته داسې څه وښودل. زه حیران وم چې عیسی، له یوې سختې او ستړې ورځې وروسته، د طوفان سمندر څخه تیر شو او بیا یې یوه ورځ په بشپړ ستړیا کې د هغه سړي خدمت ته وقف کړه. یو سړی چې د ټولني لخوا سپک شوی و، هغه د هغې د خدمت لپاره په کښتۍ کې سفر وکړ. هغه دا د یو کس له امله وکړل!

کله چې زه په دې پوه شوم، زه پوهیدم چې که زه یوازې وم، نو هغه به زه ایستلی وای او د هغه سره د ملګرتیا لپاره به یې زما قیمت ادا کړی وای. دا د حیرانتیا خبره نده چې د آسمان فرښتو د هغه د زبړون په ماښام د ځمکې په مینځ کې د سولې او د خلکو په منځ کې د رضایت جشن ودعا! د نړۍ له پیدایښت څخه مخکې خدای موږ پسې ګرځاوه!

زموږ هر یو ته د عیسی چلند

یو له لویو الهامونو څخه چې خدای ماته راکړی دی لږ وروسته وروسته له دې چې زه وژغورل شوم. د موټر چلولو پر مهال له هغه سره ملګرې وم، چې له بې ساري ښکلا سره یې خبرې پیل کړې او زما په فکر کې یې بدلون رامنځته کړ. ما په خپل زړه کې یو غږ واورېد چې ویل یې، "جان، ته پوهیږې چې ته زما څخه هم ما لپاره ډیر مهم یې؟"

زما په یاد دي کله چې ما دا واورېدل، ما فکر کاوه، دا کفر دی او د دوزخ څخه الهام دی. ما دا بې احترامی او بې عزتی وگڼله. ما تقریبا نږدی ویلی وای، "لرې شه، شیطان!" مگر زما په زړه کې ژور، ما احساس وکړ چې دا د خدای غږ و. نو ما هغه څه وکړل چې ما فکر کاوه خوندي و. ما ځواب ورکړ: "خدایه، دا زما د پوهې څخه بهر دی." لکه څنګه چې دا کفر دی چې زه، بې ارزښته، ستاسو څخه ډیر مهم یم رب عیسی چې آسمان او

ځمکه یې پیدا کړه او زه یې وژغورلم! یوازینی لار چې زه کولی شم دا نظر ومنم تاسو ته دا ده چې ما ته د نوي عهد نامې درې برخې وښیې او په دې توگه خپله خبره ثابته کړئ. " وروسته له دې چې ما وویل، ما د هغه خوښي احساس کړه او سمدلاسه مې په زړه کې واوږېدل، "د فیلیپیانو ۳: ۲ څه وایي؟"

ځکه چې زه له دې آیت سره اشنا وم، نو په لوړ غږ مې تکرار کړ: "د تمایل او غرور له امله هیڅ مه کوئ، مگر په عاجزۍ سره نور له ځانه غوره وگڼئ." خدای وفرمایل: دا هم له لومړي آیت څخه دی.

زه سمدلاسه د ځواب سره راغلم او ومې ویل: "ربه، دا هغه څه دي چې پولس د فیلیپیانو ایماندارانو ته وویل او هغه ورته وویل چې نور له ځانه غوره وگڼئ، او هغه زما او ستاسو د اړیکو په اړه خبرې نه کوي!"

ما په چټکۍ سره واوږېدل، "زما زویه، زه به هیڅکله له خپلو اولادونو ته ونه وایم چې هغه څه وکړي چې زه یې پخپله نه کوم!" بیا یې ماته وښودله چې پیری کورنی دا ډول ستونزه لري. والدین د خپلو ماشومانو څخه د داسې چلند تمه لري چې دوی پخپله نه پوره کوي. خدای هیڅکله له موږ څخه د هغه څه تمه نه کوي چې هغه په کې مثال نه دی وړاندې کړی.

زه پوهیدم چې هغه څه وایي، مگر زه لاهم په دې قانع نه وم چې هغه زما له ځانه ډیر پام کوي. ما وویل: "خدایه، دا یو آیت و، زه دوه نور غواړم." زما مطلب دا نه و چې بې احترامه شم، زه ډیر محتاط وم.

بیا یې ماته د یوې پوښتنې په بڼه ځینې ټکي وویل چې زما زړه ته ننوتل: "جان څوک په صلیب ځړول شوی و، ته یا زه؟"

زه د دې په اړه دمخه پوهیدم، نو زه حیران شوم، او په ډاډ سره مې ځواب ورکړ: "ته په صلیب ځړول شوي وی، عیسی!"

هغه دوام ورکړ: "ته باید په هغه صلیب ځړول شوی وای، مگر ما ستا گناهونه لیرې کړل؛ ما ستا قضاوت، ناروغی، ناخوښی، درد او بې وسۍ په غاړه واخیسته! ما دا کار وکړ ځکه چې زه تا له خپل ځان څخه ښه پیژنم."

د هغه خبرې زما بدن ولړزاوله. د ده په خبره، ټول شکونه له منځه ولاړل. زه خپل هوش ته راغلم او فکر کوم چې هغه د دې وړ نه و. هغه صادق او معصوم وو. ما د ۱ پطرس ۲: ۲۴ یادونه وکړه "هغه پخپله زموږ گناهونه په خپل بدن کې واخیستل، ترڅو

موږ د گناهونو لپاره مړی شوی او د صداقت لپاره ژوند وکړو، د هغه چا د ټپونو په واسطه تاسو روغ شوي یاست."

دا هغه وخت و چې زه پوه شوم چې هغه ما د خپل ځان څخه ډیر ارزښتناکه گڼي. سترگې مې له اوبڼکو ډکې شوې او عبادت مې وکړ. زه پوهیدم چې دریم آیت په لاره کې و، او هغه زما په زړه کې دا آیت وخوت: "د رومیانو ۱۲:۱۰ څه وایي؟"

یو ځل بیا له دې آیت سره آشنا شو، او ما یو ځل بیا یاد کړ، "یو له بل سره په وروړگلوی سره وفادار اوسئ." د یو بل په درناوي کې یو بل ته وده ورکړئ."

ما اوریدلي چې ویل یې: "ایا زه په ډیرو ورونو کې مشر نه یم؟" (رومیانو ۲۹: ۸) مگر ما خپلو ورونو او خویندو ته ترجیح ورکړه او دوی مې له ځانه غوره وبلل.

ما ډیری وختونه اوریدلي وو چې عیسی څنگه موږ سره مینه لري، مگر کله چې هغه د دې آیت له لارې ما سره خبرې وکړې، دا زما لپاره حقیقت شو چې زموږ هر یو د هغه لپاره څومره ځانگړی یو. په حقیقت کې هغه کسان چې د خپلې کورنۍ غړي دي خپله خزانه بولي. هغه موږ ته وایي چې موږ ځانگړي یو، موږ د هغه د سترگو رڼا یو. هڅه وکړئ پدې پوه شئ: هغه زموږ له وجود څخه خوند اخلي. هو، دا بشکلی کلام په غور سره واورئ: "څښتن ستاسو خدای ستاسو په مینځ کې دی، هغه یو جنگیالی دی او تاسو ژغورئ." هغه به په تاسو ډیر خوشحاله شي او تاسو به په خپل مینه کې په آرامۍ سره ومنئ؛ هغه به په سندرو سره تاسو خوشحاله کړي. (صَفْنِیا ۳: ۱۷).

انسان څه شی دی؟

د لوی او سپیڅلي خدای پام یو بې ارزښته انسان ته د ملائکو لپاره عجیب دی. په زمور ۳: ۸-۴ کې موږ لوستلی شو: "کله چې زه ستا اسمانونو ته گورم، کوم چې ستا د گوتو کار دی، او سپوږمۍ او ستورو ته چې تا ځای ورکړې، زه وایم: انسان څه شی دی چې ته د هغه په فکر کې یې؟ او د انسان زوی چې ته هغه ته ورگرځې؟" (زمور ۳: ۸-۴). که څه هم دا ټکي د داوود لخوا لیکل شوي، زه ډاډه یم چې خدای هغه ته اجازه ورکړې چې د هغه د تخت شاوخوا د فرښتو فکرونه واورې. دا فرښتې د لوی خدای په لاس د کائناتو رامینځته کیدو شاهدان وو. د وېرې او درناوي له امله، دوی هغه ته "قدوس، قدوس، قدوس" وویل، هره شیبه چې تیره شوه، د هغه د جلال یو بل اړخ څرگند شو، او هرڅوک غږ کاوه "قدوس!" دوی دومره په زوره چیغې وهلې چې د

هغه د تخت ولړزاوه (یو تالار چې لږترلږه لس ملیونه خلک پکې ځای کولی شي!) اوس فریښتې حیرانی دي چې ولې دا عالی خدای زموږ د انسانانو دومره پاملرنه کوي. دوی پوهیږي چې زموږ لپاره د خدای مینه او نیکمرغي د ځمکې د شگو د دانو څخه ډیره ده. دوی دې ته حیران دي!

موږ د هغه قیمتي ملکیت یو! د هغه بې ساري ډبرې؛ ژوندي ډبرې چې په هغه کې د معبد د جوړولو لپاره په کوم کې چې هغه د اوسیدو هیله لري. ولې خدای زموږ په اړه داسې احساس کوي؟ موږ د داسې مینې مستحق کولو لپاره څه کړي دي؟ تر ټولو لوی حقیقت دا دی چې موږ د هغه د مینې او تعقیب مستحق کولو لپاره هیڅ نه دي کړي. هغه موږ وموندلو کله چې موږ ضعیف، گناه، ورک، او دښمنان وو. هغه په موږ کې یو څه ولیدل چې یوازې د هغه مینه لیدل کیدی شي. د فساد، گناه او بدې په ژورو کې خزانې! هغه یو څه وپلورل چې ډیری یې ارزانه یا بې ارزښته وگڼل. هغه زموږ له حالت هاخوا ولیدل، هغه څه ولیدل چې یوازې د هغه فضل لیدلی شي.

اوس موږ کولی شو دا آیت په اسانۍ سره پوه شو: "تاسو په لوږه بیه پیرودل شوي یاست، نو د خلکو غلامان مه اوسئ" (۱ قرننیاں ۷:۲۳). زوړ طبیعت؟ په کوم کې چې هغه غلام و او د هغه د ریښتیني ارزښت په پرتله بې ارزښته گڼل کیږي؟ کله چې موږ پوهیږو چې خدای په ټول کائنات کې لوږ دی، او په ورته وخت کې د خورا نږدې اړیکو په لټه کې یو، موږ څنگه کولی شو هغه ته د نږدې کیدو لپاره د هغه عجیب بلنه له پامه وغورځوو؟ موږ نور نشو کولی هغه غفلت وکړو، ځکه چې یوازې ناپوهي کولی شي دا ډول حماقت ته اجازه ورکړي.

(مهم یادونه: د خدای کلام وایي چې که څه هم خدای زموږ په لټه کې دی، موږ هغه څوک یو چې د اړیکو جوړولو لپاره باید هغه ته ځواب ووايو. که تاسو لا تر اوسه عیسی د خپل رب او نجات ورکوونکي په توگه نه دی منلی، اوس مهال تر ټولو مهم شی دی. د کتاب په پای کې د الف ضمیمه وگورئ.)

تعلیمی پوښتنې

۱. کله چې بني اسرائیل په مصر کې له ۴۰۰ کلنې غلامۍ څخه خلاص شول، دوی د خپلې ازادۍ اصلي هدف نه پوهیده. خدای وفرمایل: «زه تا له ځانه سره راوړم» خو هغوی شکایت وکړ او فکر یې وکړ چې هدف یې د وعدې شوي ځمکې ترلاسه

کول دي. لکه څنگه چې لیکوال وايي: د دوی زړونه د "يو څه" په لټه کې وو نه "څوک" چې دوی یې ترلاسه کړي.
په دې خواهش سره، خدای تاسو د گناه له قید څخه خلاص کړي ترڅو خپل ځان ته راولي. ایا تاسو کله هم د "څه" او "څوک" تر منځ خپګان او شکایت کړی یا بند پاتې شوي یاست؟

۲. په دې فصل کې پوښتنه وشوه: "څوک چې دومره مینه لري ولې باید بیرته خپل هغه زور طبیعت ته راشي چې هغه دمخه پکې اسیر و؟" تاسو دې پوښتنې ته څنگه ځواب ورکوئ؟

۳. لیکوال د هغه خبرو یادونه کوي چې هغه د نجات ترلاسه کولو وروسته یو څه وخت د خدای سره درلوده، هغه خبرې اترې چې په ترڅ کې یې هغه د خدای په وړاندې د هغه لوی ارزښت پوهیده. په دې پوهیدل چې تاسو یو قیمتي او نادر زیور یاست، دا څنگه ستاسو ژوند او اړیکې بدلولی شي؟

دریم فصل

مشتاقه

پاتی شی

مور به د هغه څه لپاره وږی یو چې مور تری تغذیه کو.

مخکې لدې چې د یو نه نجات لرونکی کس ژوند خدای ته نږدې شي، خدای پخپله باید هغه کس ته نږدې شي. آتوزر داسی لیکي: "د دې لپاره چې یو گناهکار انسان د خدای په اړه سم فکر ولري، لومړی باید په هغه کې یو څه ترسره شي ترڅو د هغه فکر روښانه کړي." عیسی پخپله وویل: "هیڅوک ما ته نشي راتلای مگر هغه پلار چې زه یې رالیږلی یم او ما به په وروستی ورځ راپورته کړی." (یوحنا ۶: ۴۴). له همدې امله شفاعت د هغو کسانو لپاره مهم دی چې د عیسی له لارې د خدای سره اړیکه نلري. خدای وایي چې هغه غواړي: "ټول وژغورل شي او د حق پوهه ترلاسه کړي." (۱ تیموتاوس ۴: ۲) هغه تل د تاریخ په اوږدو کې دا هدف درلود او تعقیب کړی دی، او هغه لاهم غواړي چې د هغه اولادونه د ورک شوي لپاره د هغه لیوالتیا درک کړي او هغه ته دعا وکړي. نو ځکه عیسی وویل: "فصل ډیر دی، مگر کارگر لږ دي." نو د فصل له مالک څخه وغواړئ چې د

هغه د حاصلاتو د راټولولو لپاره کارگران واستوي. " (متى ۹: ۳۷-۳۸)

که څه هم موږ د عیسی د مکاشفې په واسطه ژغورل شوي یو، موږ ته د خدای بلنه دوام لري. "ما ته نږدې شه!" هغه وایي. خدای د دې بلنې لپاره لومړی گام پرته له تاریخ او حد څخه پورته کړی دی. بوتي سوځي، هغه زموږ نوم اخلي، هغه د کښتۍ بهر ولاړ دی زموږ ځواب ته انتظار کوي!

په دې وروستيو کې، ما د یو ایماندار سره خبرې وکړې چې بی وویل، "جان، څومره چې زه د خدای سره ژوند کوم او څومره چې زه د هغه خدمت کوم، هومره زه پوهیږم چې هغه ته زموږ نږدې کیدل د هغه په جذبولو پورې اړه لري." "نه، داسې نه ده،" ما ځواب ورکړ.

بیا، د عیسی په حواله، هغه وویل چې هیڅوک ما ته نشي راتلای تر څو چې پلار لومړی ورته متوجه نشي.

په ځواب کې مې وویل: هو، دا خبره د غیر ایماندارانو په اړه سمه ده. مگر خدای وایي چې ته زما سره تړ او لري او له موږ څخه پوښتنه کوي: "ما ته نږدې شه او زه به تاسو ته نږدې شم" هغه په ښکاره توگه وایي چې موږ هر وخت لومړی گام پورته کولی شو.

هو، ځینې وختونه هغه غواړي چې موږ سره ویني او لومړی گام پورته کړي. په هرصورت، دا پدې معنی ندي چې موږ نشو کولی د هغه په لور لومړی گام پورته کړو. موږ له هغه سره داسې اړیکه لرو لکه د پلار او زوی ترمنځ اړیکه. کله کله اولاد له پلار سره اړیکه لري او کله کله پلار له اولاد سره اړیکه لري.

ولې نور د هغه بلنې ته ځواب نه ورکوي؟

حیرانونکې پوښتنه دا ده: ولې ځینې ایمانداران له خدای سره خرابه اړیکه لري؟ ولې له هغه سره ژورې او پیاوړې اړیکې نه ټینګوي؟ څه شی د دوی مخه نیسي؟ څه شی به دوی وهڅوي چې د نږدې کیدو لپاره د هغه غوښتنې ته ځواب ووايي؟ مگر ځواب پیچلی ندي: زموږ لوږه او تنده د هغه پیژندلو لپاره. داوود په لوږغې وایي:

"زما روح د خدای لپاره تږی دی.

د ژوندي خدای تږي، زه به کله راشم او د خدای په حضور کې حاضر شم.

زما اوبښکې د شپې او ورځې ډوډی وه

ځکه دوی ټوله ورځ راته ویل:

ستا خدای چیرته دی ځکه زه دا یادوم
زه به خپل ژوند ونیسیم." (مزمور ۴۲:۲-۴، قدیمی ترجمه)

مخکې له دې چې تاسو دوام ورکړئ، دا ټکي ورو ورو ولولئ او پرېږدئ چې په زړه کې یې ځای ونیسي. پام وکړئ چې داود وايي، "ځکه چې زه دا په یاد لرم، ما خپل ژوند تیر کړم." د یادولو لپاره دلته ژباړل شوی عبراني کلمه "zakar" ده. د بلبلیو ای واینز وايي چې په یوناني کې دا کلمه د انگلیسي معادل (remember) سره ورته ده: "دا کلمه د یادولو څخه ډیر معنی لري؛ دا کلمه په ذهن کې ساتل معنی لري. دا دلته هم مناسب په کار شوی دی. داود په حقیقت کې وايي، "کله چې زه په خپلو فکرونو کې د خدای لپاره لیوالتیا ساتم، دا زما په مینځ کې زما روح راوباسي، او دا د خدای لپاره د نه منلو وړ لوږه رامینځته کوي. دا لوږه موږ هڅوي چې هغه ته نږدې شو. مهمه نده چې موږ له کوم خنډونو سره مخ شوی یو (روحاني، فکري یا فزیکي) مهم شی د هغه لپاره زموږ لوږه ساتل او زیاتول دي.

خدایه، زما لوږه زیاته کړه!

ډیری دعا کوي: "ربه، زما لوږه زیاته کړه!" خو دا دعا سمه نه ده. دا موږ یو چې زموږ د لوږې کچه ټاکو، نه هغه. په امریکا کې، موږ ډیری مادي شتمنی لرو؛ تفریح او شتمنی. د خدای لپاره د لوږې رامینځته کولو او ساتلو یوازینی لار دا ده چې هغه څه غوره کړئ چې زموږ روح پک کېږي. امثال ۷:۲۷ وايي: "مړه گپه د شاتو له عظمت څخه کرکه کوي." دا ساده ده، که ستاسو روح د گټو، شتمنی غوښتنې او د نړۍ سره د مینې پک وي، نو تاسو به پک شی او په حقیقت کې به د خوږو شاتو څخه خوند واخلي. د خدای سره د ملگرتیا شات به ستاسو زړه ته ورسېږي.

زموږ د امریکا د شکرگذاري ورځ په پام کې ونیسئ. ډیری امریکایان د خپلو ملگرو او کورنی سره د دې میلې لپاره راټولېږي. ځینې خلک په دې ورځ ناشته پرېږدي تر څو د شکرگذاري په میز کې ډیر خواږه وخوري. شکرگذاري پیل کېږي، دوی یو لوی فیل مرغ، خواږه کچالو، سبزیجات، کیک او داسې خواږه راوړي. ځکه چې زموږ اشتها خلاصه ده، موږ ډیری خواږه خورو. د ډوډۍ له پای ته رسیدو وروسته به موږ شکایت کولو چې ډیره ډوډۍ مو وخورله.

موږ ماږه یو او دوه ساعته وروسته د کورنی د بل غړي کور ته ځو. خواږه د ټولو

مراسمو سره بیا راوړل کيږي! دا ځل، لوبښي ښه چمتو شوي، مگر د لیوالتیا سره سره، موږ د دې لوی ډوډی لپاره ځای نه لرو او موږ یې نشو خوړلی. موږ له پخوانۍ ډوډی څخه دومره ډک یو چې په میز کې پراته خواړو ته په یو نظر سره پوهیږو چې د خوړلو یادونه پکې نشته. موږ پروا نه کوو چې دا خواړه څومره ښه دي؛ په حقیقت کې، موږ له دې څخه خوښ نه ښکارو. دا هغه څه دي چې امثال یې "کراحت" بولي.

د دې حقیقت د پراخولو لپاره، موږ باید پوه شو چې دا نسبي دی. که ستا روح د دنیاوي خواهشاتو تر بار لاندې رابښکته شوی وي، ښایي له هغه مېز څخه مو کرکه ونه کړي، خو دا ستا لپاره ډېر اهمیت نه لري. که تاسو ډک نه یاست او تاسو یوازې دوه ساعته دمخه عادي خواړه خوړلي وي او تاسو ته یو محفل ته بلنه درکړل شوي وي، تاسو به یې رد نه کړئ او تاسو به شاید په خوښ شئ. ډیری وختونه کله چې زه ښار ته راځم، زه یو لوی رستوران ته رابلل کيږم، مگر زه انکار کوم ځکه چې ما څو ساعته مخکې خواړه خوړلي وې. د خواړو فکر، لکه څنگه چې ما په شکرگذاري کې تشریح کړی، ما نه ځوروي، مگر دا هم ما نه ځوروي. مگر د هغه چالخوا ورته بلنه چې د یوې یا دوه ورځو لپاره یې څه نه وي خوړلي په بشپړ ډول توپیر لري. هغه ورته خواړه غواړي چې تاسو یې پری سترگې پټې کړې. نو حقیقت دا دی چې د دنیا په چارو کې ستاسو د بشپړتیا کچه د خدای غوښتنې ته ستاسو ځواب ټاکي.

ډیری وختونه په کلیسا کې، خلک د الهی مسلو په اړه لیوالتیا نه لري. ډیری یې د خدای له شتون څخه کرکه نه کوي، مگر د یو وږي سړي په پرتله، دوی د دوی په مخ کې میز نه غواړي. لکه څنگه چې دوی څو ساعته مخکې خوړلي وي او ډک شوي وي. زه شاهد یم چې دوی وايي چې دوی خدای غواړي، مگر د دوی عمل د دوی د خبرو سره مخالف دی. زه باور لرم چې د دې کتاب په نیولو سره تاسو د خدای څخه د لویې برخې غوښتنه کوئ، مگر ایا ستاسو ژوند د هغه لپاره جمتو کيږي؟ ایا ته د هغه چا په څېر یې چې څو ورځې یې څه نه وي خوړلي، یا هغه شرابي چې نشه یې نه وي او یا د روږدي کس په څېر چې نشه یې وي؟ موږ باید د پرمختګ لپاره دا ډول لیوالتیا وده کړو.

بي پروا کلیسا

د وروستي ورځو کلیسا په اړه د مکاشفې په کتاب کې د عیسی د خبرو په دقت سره گڼلې شو، موږ یو حیرانونکي حقیقت درک کوو. لومړی، تاسو به وگورئ چې عیسی اوه

آسیا کلیساگانو ته یو لیک لیرلی، مگر دا پیغام یوازې د تاریخ د هغه دورې کلیساگانو لپاره نه و، بلکې زموږ د ټولو لپاره، که نه نو دا به په مقدس کتاب کې ثبت شوی نه وي. دا حقیقت چې دوی په مقدس مقدس کتاب کې شامل دي پدې معنی چې دوی د نبوتی غوښتنلیک لري او تر نن ورځې پورې موږ سره خبرې کوي.

د پیغمبر پیغامونه ډیری کارونې، معنی او دندې لري. هرې کلیسا ته لیک نه یوازې نن ورځ زموږ لپاره یو پیغام لري، مگر دا ممکنه ده چې دا پیغام به په پای کې پوره شي، ځکه چې مخاطب د هغه له راستنیدو دمخه هغه کلیسا ده. دا معقوله ښکاري ځکه چې جان د خپل خط په پایله کې وایي: "له دې وروسته ما فکر وکړ، او گورم، په آسمان کې یوه دروازه پرانستل شوه، او ورته غږ لکه د سوري غږ چې په لومړي ځل یې ما سره خبرې کړې وې، وویل. یو ځل بیا: راشه او زه به تاسو ته وښیم چې له دې وروسته باید څه پېښ شي. (مکاشفه ۴: ۱). د "شیپور" کلمې ته پام وکړئ. موږ پوهیږو چې په وروستیو ورځو کې به خدای د آسمان څخه راشي ترڅو د خپلو خلکو په لټه کې شي: "ځکه چې خدای به پخپله د لوی حکم او د فرښتو د مشر غږ او د خدای سوري سره د آسمان څخه راښکته شي. بیا به لومړی په مسیح کې مړی را ژوندی او راپورته شي. (۱) تیسالونیکیان ۱۶: ۴-۱۷) زه باور لرم چې کلیساگانو ته پدې پیغامونو کې نن ورځ زموږ لپاره ځانگړی ټینگار شتون لري.

عیسی هغه کلیسا گرمه بولي، کوم چې د نن ورځې شرایطو کې لیوالتیا او لوږه نلري او د هغه څه په اړه نورمال چلند لري چې د هغه لپاره مهم دي. دوی په ندرت سره د هغه د خوښولو لپاره له خپلې لارې وتلي. د دې چلند لامل څه دی؟ په یاد ولرئ چې دا پخپله اعلان شوي کلیسا نه ده چې په خدای باور نلري؛ بلکه، عیسی پخپله دوی پیژني. ځواب د ژوند په اړه د دوی په لید کې دی. عیسی وایي: تاسو وایاست: زه شتمن یم؛ ما شتمني راټوله کړې او زه هیڅ شی ته اړتیا نه لرم. (مکاشفه ۱۷: ۳). دا ټکي د دوی لیوالتیا څرگندوي، ځکه چې دوی ستړي شوي، له بده مرغه، له هغه سره نه، مگر د نورو شیانو سره.

د سطحې تشخیص

ځینې ښايي ووايي چې د دوی ستونزه د پیسو یا مادي مسلو ډیره وه. په غوره توگه، دا یوازې د هغه څه یوه سطحې ارزونه ده چې عیسی وویل. که تاسو داؤد ته وگورئ، هغه یو سپری و چې ډیری خدمتگاران او لوی شتمني درلوده. په حقیقت کې،

هغه سلیمان ته څلور زره ټنه سره زر، نږدې څلوینښت زره ټنه سپین زر، او د اوسپنې او برونزو یوه لویه اندازه وصیت کړې وه چې وزن یې نشي کولی (۱ تواریخ ۱۴:۲۲). مگر کله چې هغه خپل ځان بیانوي: "ربه، زما غږ واوره، ځواب راکړه ځکه چې زه غریب او محتاج یم!" (مزمور ۸۶: ۱، زړه ژباړه) هغه خپل ځان "فقیر او محتاج" بولي. موږ پوهیږو چې هغه په خپلو خبرو کې له سیاست څخه کار نه اخلي، ځکه چې تاسو د الهي الهام لاندې یاست، تاسو د خدای د غولولو توان نه لرئ. هغه په ریښتیا هم ځان غریب او محتاج گڼل، حتی د سپینو زرو شتمنیو سره! د هغه اصلي اړتیا خدای و، چې د آسماني جذبې سره روزل شوی و. دا فریاد بیا واورئ، "واورئ او ځواب راکړئ..." "هغه د خدای په ځواب کې آرام دی او د هغه د ملگرتیا لپاره وږی او تږی دی. له همدې امله هغه داسې هیله لري: "زما اوبنګې زما د ورځې او شپې ډوډی وه، ځکه چې ټوله ورځ به ما ته ویل: ستا خدای چیرته دی؟" (مزمور ۴۲: ۳، زړه ژباړه).

د لاودیسیان کلیسا ستونزه مادي شیان نه وو، بلکه دوی مادي شیانو ته اجازه ورکړې وه چې خپل ژوند پکې کړي. داوود هیڅکله اجازه نه درلوده چې دا پېښ شي. هغه هیڅکله خپله لویه شتمني د هغه نفس پوند نه کړه. دا امکان لري چې د دې کلیسا غړو د داوود په پرتله خورا لږ شتمني درلوده، مگر دوی په خپلو شتمنیو کې خواره خوړل او خوشحاله وو، او دې کار د خدای شتون او اړیکو ته د دوی هیله له منځه یوړه.

لوی توپیر

زه په تیرو شلو کلونو کې د دې شاهد یم. زما په یاد دي یو ځل چې ما شمالي کاناډا ته سفر وکړ. د سره پوستي یوه قبیله وه چې په یوه ځانگړې سیمه کې اوسېده. په حقیقت کې، تر شلو کلونو دمخه، دغو شریفو خلکو په خیمو کې ژوند کاوه، ځکه چې دوی د هرن سره سفر کاوه. ټول ساده خلک وو چې لږ ملکیت درلود. یوازې په تیرو لسو کلونو کې دوی توانیدلي چې په خپلو عاجلو کورونو کې تلویزیون ولري.

غونډې ته نږدې زر کسان راټول شوي وو. زه د څو ورځو لپاره هلته وم او یو څه عجیبه مې ولیدل. تقریبا پرته له استثنا، ټول هغه کسان چې شل کلن وو د خدای پیژندلو ته لیاواله وو. دوی په شمالي امریکا کې د ډیرو خلکو په پرتله د خدای پیژندلو ته ډیر لیاواله او په انتظار وو. خو هغه کسان چې عمرونه یې له شلو کلونو کم وو، بې پروا او له تندې څخه بې برخې وو.

په یوه غونډه کې چې په لویو خیمو کې جوړه شوې وه، د تدریس او موعظی لپاره د روح القدس مسح خورا پیاوړی وه چې په خیمه کې دننه اوریدونکو یې ترلاسه کړه. په یوه شیبه کې مې له خیمې بهر وکتل او ومې لیدل چې ځوانان په سترې او بې پروا ښکاري. زه پوهیږم چې ځینې وختونه موعظی خلک سترې کوي، مگر دا د دوی د سترېا لامل نه و. ما د هغه د کلمې اعلانولو لپاره د روح القدس پیاوړتیا احساس کړه. ناڅاپه، مخکې له دې چې زه پوه شم چې زه څه کوم، ما ولیدل چې ځان د دهلیز څخه د لیواله خلکو څخه تیریدل او د خیمې څخه بهر ځوانانو ته ورسیدم. ما له هغوی وغوښتل چې خیمې ته دننه شي او غوږ ونیسي. دوی ماته داسې کتل لکه چې زه احمق یم او د ژوند په اړه هیڅ پوهه نه لرم.

بیا ما د دوی جامې او د بیسبال کپونه ولیدل. لکه د دوی په جامو باندې لیکل زما لپاره ځلانده او مهم شول. دوی د مسلکي باسکیتبال او بیسبال ټیمونو یونیفورم اغوستی و. روح القدس ماته وښودله چې دوی مسموم شوي او د تلویزیون سره پک شوي. له بده مرغه دوی خپل ژوند په لوږه کې په داسې حال کې تېر کړ، چې هېڅ کټه یې ورته ونه کړه. زه پوهیدم چې زاړه خلک لاهم د تلویزیوني خواړو برنامو کې ښکیل ندي. دا زما د پوښتنې ځواب و چې د ۲۰ کلونو څخه کم عمر او د هغه خلکو ترمنځ توپیر دی.

مهرباني وکړئ پوه شئ چې زما مطلب څه دی او غلط مه درک کوئ. تلویزیون تل زموږ لیوالتیا او ودې ته زیان نه رسوي، دا هغه څه دي چې موږ یې کاروو. زموږ کورنۍ یو تلویزیون لري، که څه هم موږ له کلونو راهیسې یو تلویزیون نه درلود کله چې موږ نوي واده کړی و. زه د تلویزیون له لارې د بیلابیلو برنامو له لارې زده کړې او الهام اخلم. زه د دې له لارې د نړۍ پیښو په اړه زده کولی شم، مگر دا هغه څه ندي چې ما ته خواړه راکوی یا ما پکوي، دا زما لیوالتیا نه ده. زه کولی شم دا وگورم او لاهم د الهی شیانو لپاره لیوالتیا ولرم او د روح القدس سره زما اړیکه وساتم. دې ځوانانو د خپلې بې وزلۍ سره سره خپله اشتها داسې څه ته ورکړې ده چې هیڅ کټه ورته نه کوي.

له دغه سفر څخه څه موده وروسته د امریکا شمال لویدیځ ته ولاړم. له ما څخه وغوښتل شول چې د جمعې د ماښام په غونډه کې موعظه وکړم. غونډه په کلیسا کې د هرچا پر مخ خلاصه وه، خو حیران شوم چې د اوو سوو گڼون کوونکو له جملې څخه پنځه سوه تنه تنکي ځوانان وو. کله چې غونډه پای ته ورسېده، ما ځان د لسگونو ځوانانو په حلقه کې ولید چې د روحاني مسلو په اړه یې پوښتنې کولې. ما خپل ساعت

ته وکتل او ومې لیدل چې نږدې نیمه شپه وه؛ له غونډې وروسته مو ډېر وخت د الهي مسایلو په اړه خبرې وکړې. په پای کې ما وویل: "زه دا خوښوم، تاسو ټول د خدای لپاره ډیر وږی یاست!"

دوی له ما څخه وغوښتل چې بله ورځ مخکې له دې چې زه لاړ شم د دوی سره د غرمې ډوډۍ لپاره لاړ شم. ما د دوی بلنه ومنله، دوی د رستورانته په پورتنۍ پور کې یو لوی تالار ځانگړی کړی و او هلته زموږ بحث دوام درلود. دا خورا حیرانتیا او تازه وه. د ځوانانو د دې دوو ډلو تر منځ لوی توپیر شتون لري، کوم چې یو تناقض ښودلی. د شمال لوېدیځ ځوانان د خدای لپاره وږي او په تمه وو، که څه هم دوی د اصلي ځوانانو څخه ډیر مالونه درلودل.

په شمال لوېدیځ کلیسا کې، شل څه د تنکي ځوانانو په څیر لیواله نه وو. ولې مشرانو زه محاصره نه کړم؟ ولې په غونډه کې د مشرانو په پرتله د ځوانانو شمېر دومره زیات و؟ زه باور لرم چې د لویانو ژوند د ژوند له امکاناتو او خوښیو څخه راضي و. پداسې حال کې چې دوی د عیسی ربیت منلی، مگر الهي امور یوازې د دوی د ژوند برخه وه، نه د دوی لیوالتیا!

د لوی شپون او د کلیسا د ځوان شپون سره د لیدو وروسته، ماته څرگنده شوه چې دوی دواړه د دوی د جماعت په څیر شوي دي، او ماته د هوشیخ د کتاب دا آیت زه یاد شو: "شپانه او خلک به یو شان وي." ځکه چې کاهنان بدکاران وو، نو خلک هم بدکار شول. دا آیت په لاندې ډول لوستل کیدی شي: "شپون او خلک یو شان دي." که چیرې شپون لیوالتیا ونه لري نو خلک به بې پروا وي. خدای دې ځوان شپون ته حرکت ورکړي، چې له خوبونو او جوش څخه ډک و، او هغه نن ورځ په بل ښار کې د ځواک سره نفوذ کوي.

د بې پروا کلیسا درملنه

هغه سوږتوب چې په کلیسا کې خپر شوی ده هغه څه دي چې عیسی په آسیا کې کلیسا ته په خپل پیغام کې اشاره کوي. دا خبرې واورئ:

"هان، په دروازه کې ولاړ، زه ټک ټک کوم. که څوک زما غږ واورې او زما لپاره دروازه پرانیزي، زه به دننه راشم او د هغه سره به یو څا خواړه وخورم.
(مکاشفه ۲۰:۳)

زه حیران یم چې ډیری خدمتگاران دا آیت د غیر ایماندارانو د ایمان لپاره کاروي، په داسې حال کې چې دا د عیسی د خبرو ټکی نه دی. هغه د کلیسا او ایماندارانو سره خبرې کوي چې خپل لیوالتیا یې له لاسه ورکړې ده. په یاد ولرئ چې دا وایي، "که هغه زما غږ واورې... " څه شی موږ له اوریدو څخه منع کوي؟ هغه ځان چې سترې شوی، موږ د هغه د غږ اوریدلو څخه مخ اړولی. خدای موسی یو لیرې دښتې ته ولېږه؛ د مصر له گڼې گونې څخه لیرې و، ترڅو د هغه غږ د هغه پام ځانته را واړوي. خدای په یوه ناسته کې د موسی پام ځان ته را اړولی و، او هغه بیا هیڅکله هم متوجه نه شو. حتی کله چې هغه مصر ته راستون شو.

عیسی وویل چې که څوک د هغه غږ واورې او د زړه دروازه یې پرانیزي، هغه به دننه شي او د هغه سره به کښیني. هغه زموږ روح ته د ژوند ډوډی ورکوي، ځکه چې هغه پخپله د ژوند ډوډی ده. په یوه بله ژباړه کې مو لوستي چې: "که تاسو زما بلنه واورئ او دروازه خلاص کړئ، زه به دننه راشم او موږ به د دوو نږدې ملگرو په څیر یوځای ډوډی وخورو." یو ملگری دی. کله چې زه سفر کوم، زه تل د بیرته راستنیدو دمخه د کنفرانس مشرانو یا شپڼو سره د مابښام ډوډی خوښوم، ځکه چې موږ د ملگری پرمهال یو بل پیژنو. په ورته میز کې شتون، یو تبادل شتون لري چې په بل فرصت کې امکان نلري. له همدې امله پولس وایي چې د هغه چا سره خواره مه خورئ څوک چې د ایماندار کیدو ادعا کوي مگر په وژونکي گناه کې ژوند کوي (۱ قرنټیان ۵: ۱۱ ته مراجعه وکړئ). موږ د خپل زړه دروازه پرانیزو او په میز کې ملگری شو، او که موږ د هغه چا سره ناست یو چې په ښکاره نافرمانی کې ژوند کوي، زموږ اړیکه به په روحاني توگه صحتمند نه وي.

موږ به د هغه څه لپاره وړی یو چې موږ تر تغدیه کوو

لوږه هغه بنسټیز عنصر دی چې موږ ته د خدای سره د نږدېوالي او ملگریا د تعقیب لامل کیږي که موږ یې خوښوو یا نه. په هرصورت، موږ باید په یاد ولرو چې موږ زموږ د لیوالتیا په کنټرول کې یو، نه خدای. پوښتنه دا ده: موږ به څنگه خپله لیوالتیا یا هیله زیاته کړو؟ یو روحاني اصول شتون لري چې نه بدلیږي:

موږ به د هغه څه لپاره وږی یو چې موږ یتر تغدیه کوو.
زه په کالج کې په ۱۹۷۹ کې بیا تازه زیږیدلی وم. یوه شپه د زده کوونکو په گډ

پخلنځي کې د خوراک لپاره د څه په لټه کې وم، چې د خدای غږ مې واورېد:
 "ستا بدن زما معبد دی، دې ته پام کوه!"

په هغه وخت کې زه "ټول خوړونکی" وم. زه فکر کوم چې دې ایالت نن یو نوم موندلی دی: د خوړو روډیټوب. ما جنک خواړه و خوړل ځکه چې ما خوښ کړل. زه یو نرم څښونکی وم او د چاکلیټ او خواړه، فاسټ فوډ، ډونټس او هر ډول غوړو خواړو او ډوډی او د هغې مشتقاتو مینه وال وم. ما هر هغه څه غوښتل چې غیر صحي و او ښه خوندور و. صجی خواړه، زما په نظر، د کوک او فریز سره لوی هیمبرگر و.

کله چې خدای دا خبره راته وکړه، نو زما په ذهن کې دا فکر راغی چې که زه یو گران او نوی موټر واخلم، نو زه به هیڅکله په هغه کې ناپاکه پټرول یا سوځیدلي تېل نه اچوم، مگر زه به خورا ښه پټرول او تېل واخلم، او دا به ما ته تاوان ونه رسوي. موټر اوږد دوام کوي او ښه کار کوي زه پوه شوم چې زه یوازې یو بدن لرم، کوم چې د بدلولو وړ نه دی، مگر یو گران بیه موټر د بدیل ځای لري. ما سمدلاسه خپل رژیم بدل کړ. ما د مختلفو موادو مطالعه پیل کړه او بیلابیل پوښتنې مې وکړې ترڅو پوه شم چې زما بدن کوم خواړه ته اړتیا لري ترڅو ښه فعالیت وکړي او سالم پاتې شي. دا یوه پروسه وه چې څو کاله وخت یې واخیست، مگر بالاخره زما د خوړو عادتونه په بشپړه توګه بدل شول. دا ټول خورا ښه وو، مگر یو اضافي ګټه هم وه چې زه پری نه پوهیدم. کله چې ما صحتي خواړه پیل کړل، ما خوند نه درلود، مگر ما هغه و خوړل ځکه چې دا زما لپاره ښه و. یو څه وروسته، زما خوند بدل شو. پخوا به داسې و چې که ماته فاسټ فوډ او د سبزیجاتو سلاد او ماهي یا ټوله ډوډی وړاندیز شي نو ما به فاسټ فوډ غوره کړی ځکه چې ما ماهي او سلاد څخه نفرت کاوه، مگر نن که ماته دواړه وړاندیز کېږي نو زه صحتي خواړه غوره کوم. حتی د تیز خوراک په اړه فکر مه کوئ. په حقیقت کې، کله چې سفر کوئ، که یوازې فست فوډ شتون ولري، زه د هغې لپاره هیڅ اشتها نلرم. زه یقیناً د دوی لپاره هیڅ لیوالټیا نلرم او هیڅ کشش نلرم.

همدا اصول زموږ د روح لپاره ریښتیا دی! زموږ روح هغه څه غواړي چې موږ ورته خواړه ورکوو. که موږ د سپورت سخت ډسپلین ولرو، موږ سپورتي چینلونه گورو، که موږ تل فلمونه او تلویزیوني سریالونه گورو، موږ د خپل اشتها د پوره کولو لپاره په فلمي چینلونو او مجلو کې بوخت یو. که موږ تل د سوداګرۍ او خبرونو نړۍ تعقیب کړو، موږ به د هغې لپاره لیواله یو. که زموږ خوښي په کور، موټر، جامو او داسې نورو

شیانو کې وي، نو موږ به په لیوالتیا سره د نوي موټر، فیشن او پیروډ په اړه خبرې وکړو، مگر موږ په روحاني خبرو ستړي کېږو. موږ په سختی سره مقدس کتاب ولولو یا د دعا په غونډه کې برخه اخلو، مگر که موږ د خدای کلام د نظم شوي رژیم سره تغذیه کړو، نو دا به اسانه وي چې دعا او روحاني خبرو اترو ته وخت وقف کړو، او هرڅه به په طبیعي ډول پرمخ ځي. یو څه وخت وروسته، موږ به د خدای په شتون تکیه وکړو او د هغه سره د نږدېوالي او ملګرتیا لپاره به لیوالتیا ولرو.

غیر صحي انتها

دا ورته نظر یو غیر صحي انتها ته وړل کیدی شي. موږ په فزیکي بدن کې ژوند کوو او تازه او سالم تفریح ته اړتیا لرو. د مقدس کتاب ښوونځي په جریان کې، ما په اونۍ کې څلویښت ساعته کار کاوه او د امکان تر حده درسونه مې واخیستل. د یوې اونۍ په پای کې، زما د کوټې ملګري ما ته بلنه راکړه چې د ځینو ملګرو سره فوټبال لوبه وکړم. ما بلنه رد کړه ترڅو زه مقدس کتاب ولولم. کله چې هغه لارې، ما خپل مقدس کتاب د لوستلو او دعا لپاره واخیست، مگر هرڅه تیاره وو. ما د خدای غږ نه اوریدلو. دا داسې وه چې ما یوازې ټکي لوستل او په هیڅ نه پوهیدم. یو ساعت وروسته له هغه چې زما د کوټې ملګری لارې، ما په لور غږ وویل، "خدایه، ولې زه د مقدس کتاب په هیڅ شی نه پوهیږم یا ستاسو غږ نه اورم؟ څه شوي دي؟ ما کومه نافرمانی یا گناه کړې وه؟

په ځواب کې، ما اوریدلي چې هغه ووايه، "لارې شه او فوټبال وکړه!"

زه خفه شوم او ومی پوښتل: "څه؟ فوټبال؟! فوټبال ایمان نه زیاتوی او ما تاته نه نږدې کوی! ته څنگه ماته داسې خبره کوي؟"

خدای ماته د یو آیت ته لارښوونه وکړه او ناڅاپه په ما نازل شو: "د بیرو کتابونو لیکل پای نلري، او پیر مطالعه د بدن د ستړیا سرچینه ده." (جامعه ۱۲:۱۲) هغه وویل: "زما زویه، تاسو په فزیکي بدن کې ژوند کوئ (د دماغ یوه برخه) چې استراحت ته اړتیا لري او که ته آرام نه کوئ او فرصت نه لرئ، نو ته په حقیقت کې د خپل ځان څخه انکار کوئ. زما د غږ اوریدلو امکان او په ورته ډول، روحاني وده به وکړی. بیا یې ماته وښودله چې عیسی څنگه خلکو ته د پیروانو خدمت کولو وروسته دوی ته بلنه ورکړه او ویې ویل: "له ما سره یو ځای راشئ او لږ څه راوړئ." (مرقس ۶:۳۱) هغه واقعیا غوښتل چې ووايي، "آرام وکړئ که نه تاسو به ستړی شئ."

زه د فقیال لوبولو لپاره له خپلې کوټې بهر شوم. په ماښام کې کله چې زه ناست وم او زما مقدس کتاب می پورته کړ، آیاتونه زما لپاره پراښتل شول او ما احساس وکړ چې د خدای ژوند په ما کې جریان لري ځکه چې ما د روح القدس سره د خدای کلام په اړه خبرې کولې.

ډیر وخت بوخته

یو مصروف ژوند یو غل دی چې د هر څه په پرتله د خدای لپاره زموږ لیوالتیا غلا کوي. ډیر ښه نیت لرونکي ایمانداران هم پدې جال کې راوتلي دي. دوی د مسیحی ژوند مصروف ژوند سره د خدای سره ملګرتیا لپاره وخت پکې کړی دی. پدې کې د مسیحی خدمت کې فریب ورکونکي او دوامداره کار هم شامل کیدی شي.

د دې مسلې د روښانه کولو لپاره، اجازه راکړئ یوه پوښتنه وپوښتم: ولې موږ خپل ځان په فزیکي توګه تغذیه کوو؟ ستاسو ځواب به شاید دا وي: زموږ بدن ته خواړه او انرژي چمتو کوو. ایا تاسو تصور کولی شئ چې له خواړو پرته به بشپړ سرعت تیريږي؟ که موږ د څو ورځو لپاره خواړه و نه خورو او کافي خوب ونه کړو او د اوږدې مودې لپاره فزیکي کار وکړو نو څه به پیښ شي؟ د یوې شیبې لپاره فکر وکړئ؛ موږ شاید بې هوښه شو!

مګر وګورئ چې د روحاني لید څخه دا کار کول څومره اسانه دي. البته، یو دلیل شتون لري چې موږ کولی شو په روحاني توګه برداشت وکړو، مګر په فزیکي توګه نه. که موږ د اوږدې مودې لپاره ونه خورو، نو زموږ معده به واکنش وکړي او موږ به یې غږ واوړو. شکایتونه په لوږ او لوږ غږ وده کوي، د درد په دوام کې په چیغې بدلېږي. زموږ ټول بدن چیغې کوي "زه وږی یم، ما ته خواړه راکړه!" مګر زموږ روح چیغې نه کوي. برعکس هم حقیقت دی؛ زموږ د باطن غږ د وخت په تیریدو سره خاموش کیږي. دلیل یې دا دی چې موږ د هغه غږ نه اوړو. زموږ روح کمزوری کیږي او زموږ بدن ډیر غالب کیږي.

البته، د بدن په حالت کې، که موږ د اوږدې مودې لپاره ونه خورو، موږ خپله اشتها له لاسه ورکوو. که له پنځو ورځو زیات له خوراک پرته ژوند وکړو، زموږ د بدن د لوږې ژړا به خاموشه شي. خواړه موږ ته خپل محبوبيت له لاسه ورکوي او د کباب یوه ټوټه خوړل د ربړ ټوټې خوړلو په څیر ښکاري. تاسو اشتها له لاسه ورکوي او هیڅکله بیرته نه راځي، تر هغه چې ستاسو داخلي زیرمه ختمه نه شي او عمومي ضعف غالب شي.

ما ولیدل چې ورته پروسه پیل کیږي کله چې زه د خدای لپاره د وخت ورکولو پرځای د بوخت ژوند طرز رهبري کوم. لومړی، زه د خدای کلام ته خپل پام له لاسه ورکوم، او بیا زه د دعا کولو لیوالتیا له لاسه ورکوم؛ حتی که زه هر ځل دعا وکړم یا کلام ولولم، زه احساس نه کوم چې د خدای ژوند زما په مینځ کې تیر شوی دی. په داسې حالت کې، مقدس کتاب زما سره خبرې نه کوي لکه څنگه چې ما په منظم ډول تغذیه کړې وه.

زه د خوړلو نه کولو مرحلې ته رسیدلی یم چیرې چې ما خپله اشتها له لاسه ورکړې ده او د بیرته ترلاسه کولو یوازینی لار دا ده چې ځان وخورم. کله چې ما خپله روحاني اشتها له لاسه ورکړه، ما خپل مقدس کتاب خلاص کړ، له سستی څخه توبه وکړه او د لږ انتظار وروسته، ما د خدای غږ اوریدلو هڅه وکړه. زه به لوستلو ته دوام ورکړم تر هغه چې خدای زما سره خبرې وکړي. پیری وختونه دا حالت پیر دوام نه کوي. لکه څنگه چې زه دوام ورکوم، هغه په وفاداری خبرې کوي. بله لاره دا ده چې د یوې یا دوه ورځو لپاره اعتکاف وکړئ او یوازې لوستل او دعا وکړئ تر څو چې زه له هغه سره سیر نه شم.

روحاني ترمامیتر

دا ډول نظم باید په موږ ټولو کې وي. دا زوال یا د اشتها له لاسه ورکول هغه وخت نه پیل کیږي کله چې موږ زنا کوو. د پیل ټکی دا نه دی چې یو څوک د خپلو عزیزانو څخه کرکه وکړي او خپل ماشومان له پامه غورځوي او داسې نور. بلکه، زوال هغه وخت پیل کیږي کله چې موږ د خدای د کلام او الهی چارو په وړاندې ځان بې پروا او ساړه وینو. دا هغه وخت پیل کیږي کله چې موږ خپل ځان د طبیعي مسلو په پرتله په الهی شیانو کې پیر لیوالتیا ومومو.

روحاني لوږه ستاسو د روح ترمامیتر دی. راځئ چې په طبیعي توګه فکر وکړو. لومړی څه شی دی چې انسان په ناروغۍ اخته کوي؟ ځواب: اشتها. حتی که تاسو زکام لرئ، تاسو نه غواړئ وخورئ. هغه ناروغان وګورئ چې د اوږدې مودې لپاره په روغتون کې دي او څوک چې سخت ناروغه دي. دوی ۳۰ یا ۴۰ کیلو وزن له لاسه ورکړي او اړتیا لري چې د سیرم له لارې تغذیه شي. یو څوک چې ناروغ وي لږ یا هیڅ اشتها نلري. تاسو ممکن دا ډول بیان اوریدلی وي: "هغه په صحي مزاج کې دی." دا یقیناً د روحاني نقطه نظر څخه ورته دی. د روحاني روغتیا یوه نښه د خدای کلام ته اشتها ده،

او د روحاني ناروغۍ نښه د الهی شیانو لپاره اشتها نه کول دي.

ما داسې خدمتکاران لیدلي چې د الهی شیانو په پرتله د ودانیو، نویو موټرو، سپورت تیمونو او دې ته ورته شیانو په اړه ډیر لیواله دي. کله چې تاسو د دوی سره د خدای په اړه خبرې کوئ یا هغه څه چې خدای د دوی په زړونو کې ویلي دي، دوی داسې عمل کوي لکه تاسو چې وینا کوئ. مگر کله چې دوی د نوي کور په اړه خبرې کوي چې دوی یې جوړ کړي، دوی رڼا کوي. د عبادت په وخت کې ورته گورم؛ دوی شاوخوا گوري، له نورو سره خبرې کوي، یا د خطبې لپاره خپل یادښتونه بیاکتنه کوي؛ د دې پرځای چې خپل لاسونه پورته کړي او په هغه چا تمرکز وکړي چې دوی ته گران وي. دا د ډیرې ژورې ستونزې نښې دي.

ما په داسې کلیساگانو کې د خدای نه شتون لیدلی دی. کله چې ما دوی ته بلنه ورکړه چې توبه وکړي یا خدای ته نږدې شي، روح القدس راغلی او دوی حیران شوي دي. دوی په یاد لري چې دوی له کوم ځای څخه راوتلي یا گومان کوي چې دا زمور د خدمت یوه ځانگړې ډالۍ وه او په دې توگه یې له پامه غورځول. په هر حالت کې، که په دوی کې کومه هیله وه، د خدای شتون د دوی لوږه راژوندی کړه.

اشعیا موب ته وایی: "دا به کمزوری څپې خاموشه نه کړي" (اشعیا ۴۲:۳، زړه ژباړه). این عبارت دا د څراغ روښنای ته اشاره کوي، هغه څراغ چې تېل یې ورک شوي او لمبه یې په لوگي او بې جان تودوخې بدله شوې ده. هغه هغه څه بیانوي چې مهم، ضعیف او زیان منونکي دي. هغه بې جانه انگیزه نه خاموشه کوي، مگر ژوند په هغه کې تنفس کوي. په یاد ولرئ، که څه هم موب نیم سوځیدلی څټ هم یو، هغه به بیا هم زمور تعقیب کړي. نو دا څومره غوره ده چې د هغه سره گډون وکړو او د هغه بلنې ته ځواب ووايو، ځکه چې هغه په موب باندې خپل ځان نه تحميلوي. دا به غوره وي چې موب ورسره همکاري وکړو او د هغه بلنې ته ځواب ووايو، ځکه چې هغه په موب باندې ځان نه تحميلوي. د ډیرو خلکو په ژوند کې ما لیدلي چې خدای د دوی نیم سوځیدلي څرمن ته شعله بیرته راگرځولې ده. په کلیساگانو او کنفرانسونو کې، ما ډیری ځله اوریدلي چې دوی تصور نشي کولی چې دوی د خدای څخه څومره لرې دي، مگر د خدای د اور په راتلو سره، د هغه په لټه کې د دوی لیوالتیا زیاته شوه. بیا دوی پوه شول چې دوی د خپل زړه پاملرنه نه کوي، دوی خپله اشتها له لاسه ورکړې چې باید په سالم زړه کې وي.

د هغه څه ساتل چې تر ټولو پر مونږ گران دي

امثال ۲۳:۴ داسی وایی: "د خپل زړه پاملرنه وکړئ." د ساتنې، پاملرنې پرته بل څه مهم ندي. کله چې زه د دې کلمو په اړه فکر کوم، زه پوهیږم چې انسان د خپلو قیمتي شتمنیو ساتنه کوي. موږ ټولو لیدلي چې قیمتي ډبرې څنگه د مقاومت لرونکي شیشو شاته ساتل کیږي، په کنټرول شوي ځای کې چې د تودوخې او وزن بدلونونو سره حساس وي، چیرې چې په لږ گډوډي کې د سایرین غږ او دروازې تړل کیږي. دا د دې قیمتي شیانو د ساتنې لپاره د ورځې ۲۴ ساعته، په اونۍ کې ۷ ورځې، د یوې ډبرې ساتلو لپاره زرگونه ډالر مصرف کوي!

خدای وایی چې په نړۍ کې تر ټولو قیمتي شی زموږ زړه دی، نه قیمتي ډبرې. په هرصورت، ایمانداران خپل زړونه یوازې هغه شیانو ته نه ورکوي چې گټه نه کوي، بلکې زیان هم لري.

زموږ لپاره دا کافي ده چې هغه څه چې موږ یې لولو او گورو په هغه کې فحشا شتون نلري. موږ نشو پیژندلی چې د نړۍ روح د خدای د روح د شمن دی. د دنیا خلک ډیر هوښیار دي ځکه چې د قیمتي شیانو ساتنه کوي خو ایمانداران په خپل ژوند کې دومره غافل دي چې خپل زړونه د دنیا له شهوتونو څخه نه شي ساتلی چې د یو چا لپاره وږي شي. څوک کولی شي دوی په ریښتیا خوشحاله کړي.

خدای وایی: "ځکه چې دا د زړه ارمان پوره کوي او وږی روح په ښه شیانو ډکوي." (مزمور ۹:۱۰۷). هغه زموږ د رضایت لپاره انتظار کوي، مگر که موږ د نورو شیانو څخه راضي یو، د هغه نیکمرغي موږ نه شي راضي کولی. راځئ چې خپل زړونه وږی وساتو او د هغه بلنه په جدي توگه ونیسو. ځکه چې کله موږ هغه ته نږدې شو، د هغه د وعدې سره سم، هغه به هم موږ ته نږدې شي!

تعلیمی پوښتنې

۱. امثال ۷:۲۷ وایی "ستا ډکه گيډه د شاتو له عظمت څخه نفرت کوي" د دې آیت په فکر کولو سره تاسو د کومو خواهشاتو او خوندونو زیان منونکي رجحان لرئ؟ دا عوامل څنگه کولی شي د خدای د گډون د شاتو لپاره ستاسو اشتها پوره کړي؟
۲. په دې څپرکي کې، لیکوال د خلکو د دوو ډلو په اړه خپل نظرونه د دوی په شل

کلنی کې او په دوو مختلفو کلیساونو کې شریکوي او د خدای لپاره د دوی د لیوالتیا یا لوبې په اړه خبرې کوي. کله چې تاسو د خپلې کلیسا د ژوند په اړه فکر کوئ، تاسو په کومه کچه د خپلې روحاني کورنۍ اشتها ارزوئ: ډک (مطمین)، وږی (لیږلی)، بې پروا؟

۳. په امثال ۴:۲۳ کې د "زړه ساتنه په ټول پام سره" مشورې ته په پام سره ، تاسو نن ورځ د خپل زړه ساتلو لپاره کوم ګامونه پورته کولی شئ؟ ایا ستاسو په رژیم کې روحاني جنک خواړه شتون لري چې باید له مینځه یوړل شي یا د بل څه سره بدل شي؟

څلورم فصل

د هغه شتون ته لیوالتیا

اعلان شوی کلام اوریدل کیږي کله چې مور د هغه په حضور کې یو.

زما د خدمت د شلو کلونو په جریان کې، ما د انتارکټیکا پرته هر براعظم ته سفر کړی او په کلیساګانو او کنفرانسونو کې مې د خدای کلام تدریس کړې. زما د بشپړې وخت سفر دمخه، ما د لومړیو اوو کلونو لپاره په دوو کلیساګانو کې د کار کولو امتیاز درلود. د دې وخت په جریان کې، زه په کلیسا کې دوه اصلي ډلې پیژنم: لومړۍ، هغه ډله چې خدای د هغه څه لپاره لټوي چې هغه یې کولی شي؛ دوهم، هغه څوک چې د خدای په لټه کې دي هغه څوک دي.

د اسراییلو اصلي انگیزه

د موسی او بني اسرائیلو تر منځ توپیر همدا وو، راځئ چې دا موضوع لږ ژور وڅېړو. اسراییل په لیوالتیا سره غوښتل چې له بند څخه خلاص شي او خدای ته یې فریاد وکړ او هغه یې خپل نجات ورکونکی وباله. د ابراهیم دا نسل د یوې ډلې سره تړاو درلود چې

د خدای په لټه کې وو د هغه څه لپاره چې هغه یې کولی شي. په کلیسا کې داسې کسان شته چې نه غواړي د نړۍ د سیستم اسیر شي، مگر دوی په بند کې دي. دوی عیسی د خدای په توګه پیژني او هغه یې مني او له هغه څخه د آزادۍ او مرستې غوښتنه کوي. د بني اسرائیلو زړونه د دوی په خوبونو، اعمالو، خبرو او دنیاوي روښانوي.

د سلګونو کلونو لپاره، اسرائیل د خدای لپاره ژپل چې هغوی آزاد کړي. بیا خدای پاک موسی ته رابکاره شو او وې فرمائیل چې هغه وخت راغله دے چې د هغه کلام خلقو ته بیان کړي. فرعون ته د تلو دمخه، موسی د اسرائیلو مشرانو ته لارې او د خدای ژمنه یې دوی ته د خلاصون اعلان کړه. د ښه خبر په اوریدو سره، دوی "باور وکړ او کله چې دوی واوریدل چې خدای د بني اسرائیلو غږ اوریدلی دی او د دوی حالت یې لیدلی، نو دوی په سجده شول." (خروج ۴:۳۱).

د دې خلکو احساسات تصور کړئ. دې مشرانو خپل ټول ژوند اوریدلی و چې یو نجات ورکوونکی به د خدای لخوا راشي. پلرونو او نیکونو د آزادۍ او د شیدو او شاتو د خاورې په وعده کې امید له لاسه ورکړی و. دوی خپل مشران ژوندي او مړه لیدلي وو او هیڅکله یې ژمنه شوې ځمکه نه وه لیدلې. دا مشران هم له ورته پوښتنې سره مخ وو؛ ایا موږ به په خپل ژوند کې وعده وګورو یا به د هغه له پوره کیدو دمخه مړ شو؟ اوس دوی د مصر د پخواني شهزاده په وړاندې ولاړ دي. یو ماهر مشر، هغه څوک چې د خدای د معجزو تصدیق کولو سره مل وي. هغه څوک چې باید په دوی یې حکومت کړی وای اوس د دوی ژغورونکی شو. یوازې خدای کولی شي داسې معجزه وکړي، د خدای ویره او خوښۍ د دوی له زېږونو څخه ووتله. دوی په عبادت او شکر کې د خدای له ستاینې پرته بل څه نشو کولی.

موسی د هغوی نه مخکې فرعون ته لارې. مگر د مصر مشر په هیڅ ډول د خدای د خلاصون الفاظو څخه اغیزمن نه و. هغه د موسی او د ابراهیم په نسل ملنډې وهلې او د دوی د کار مشکل یې زیات کړ. دا دومره په زړه پوری وه. کله چې بدلون پیل شو، هماغه مشرانو له موسی سره مخامخ شو او هغه یې په کلکه وغانده. دوی خپل عبادت هېر کړ او دومره سره شول او د موسی پر خلاف یې مخالفت وکړ چې د هغه په اړه یې قضاوت اعلان کړ. (خروج ۵:۲۱)

په هرصورت، د خپل رحمت له امله، خدای دوی د پیرو ښو او معجزو سره آزاد کړل. کله چې فرعون وروستی حکم ورکړ، د دوی په چلند کې یو بل بدلون راوړونکی بدلون راغی: دوی له خوښۍ ډک شول او عبادت او شکر ادا کولو ته لارې. د لوبې ځای تصور کړئ؛ کله چې

دوى له هغه هيواد څخه ووتل چې د خداى په نيكي او وفادارى كې د مصر د لمر لاندې نڅا كوله. هغوئ نه يواځي ازاد وو، بلكه د هغوئ سره د سرو زرو او سپينو زرو ډيري خزاني، صحت او طاقت هم وو، ځكه چه هغوئ د فسح د گپورے خورلے وو. دغو پخوانيو بندگانو نه يوازې د خداى شكر كاوه، بلكې په موسى باندې د دوى باور تر بل هر وخت زيات و.

كله چې دوى د مصر څخه ووتل، خداى موسى ته لارښوونه وكړه چې خلك د سره سمندر ساحل ته ورسوي. خلكو شاته وكتل او ويې ليدل چې فرعون له خپلو لښكرو سره د دوى پر لور روان دى. يو ځل بيا، د دوى نظرونه بدل شول. نو هغوى موسى ته په سخته لهجه وويل: كله چې ته موږ دښتې ته راوړې نو په مصر كې يو قبر نه و چې دلته مړ شو؟ دا څه دي چې تا له موږ سره وكړل او موږ يې له مصر څخه راوويستل؟ ايا مونږ په مصر كښې تاسو ته دا نه وو ويلي چې "مونږ پريږده چې د مصريانو خدمت وكړو؟" دا زموږ لپاره غوره وه چې د مصريانو خدمت وكړو تر دې چې په صحرا كې مړ شو! (خروج ۱۴:۱۱-۱۲). په مصر كې، كله چې حالات خراب شول، موسى ته يې وويل چې دوى پريږده. اوس دوى له دغه بې كفائته مشر څخه ناراضه شوي او خپل احتجاج يې تکرار كړى دى. دوى فكر كاوه چې دوى د موسى او هارون څخه شكايت كوي، مگر موسى ورته وويل: "تاسو زموږ څخه شكايت نه كوئ، مگر د خداى په اړه." (خروج ۱۶:۸). د هر هغه څه لپاره د دوى ليوالتيا چې د دوى په خپله گټه وه د خداى د ارادې د ترسره كولو غوښتنې ته زيان رسوي. دې ټكي ته پام وكړئ "موږ دا غوره گڼله!" دوى د خداى په زړه كې د ځاى هيله نه درلوده، مگر د خپل ژوند په مينه كې ډوب شوي.

يو ځل بيا، خداى مهربان و، ځكه چې هغه د سره بحر څخه جلا كړ او خلك يې د هغې له لارې راوستل. بيا يې په يوه كې خداى پاك د نړۍ تر ټولو ځواكمن لښكر او هغه كسان له منځه يوړل چې څلور سوه كاله يې پر اسراييلو ظلم كړى و. اوس دوى خوشحاله دي! هغوئ د خدائ پاك په حضور كښې خوشالي او نڅا كوله. د خروج په ۱۵:۲۰ كې ويل شوي: "بيا مريم، د هارون خور، په خپل لاس كې خندق واخيست، او ټولو ښځو په لاسونو كې خنځونه او نڅاگانې د هغې وروسته راوتلې." ايا تاسو تصور كولى شئ چې له اتو سوو زرو څخه تر يو مليون پورې ميرمنې په گډه نڅا كوي يا تيموري غړوي؟ عجب عبادت! تر دې دمه دوى داسې خوښي نه وه تجربه كړې، مگر د دوى خوښي دومره اوږده نه وه، ځكه چې درې ورځې وروسته دوى لږې او بې درلودې. دوى يو ځل بيا سخت شكايت وكړ او خداى د دوى لپاره چمتو كړ.

څو ورځې نورې تېرې شوې او دوی د خوږو له کمښت سره مخ شول. دوی ټولو وویل: کاش چې موږ د خدای په لاس د مصر په خاوره کې مړه شوي وای، کله چې موږ د غوښې د لوبښو په څنگ کې ناست وو او په ډکه ډوډۍ مو خوړلې وای، ځکه تا موږ دې دښتې ته راووښتل چې دا ټوله ټولنه له لوبډۍ مړه کړې. " (خروج ۱۶:۳).

ایا تاسو د دوی د شخصیت ډول گورئ؟ تر څو چې خدای د دوی غوښتنه پوره کړه، هرڅوک خوشحاله او مندوی وو، او کله چې خدای د دوی غوښتنه پوره نه کړه، نو سمدستي ناخوښه شول. د دوی اصلي انگیزه د دوی له چلند او خبرو څخه په مشکل کې څرگندیږي. دوی د هغه هیلو ته د خدای زړه او حضور ته ترجیح ورکوي.

د موسی اصلي موخه

دا عمل تر هغه وخته پورې دوام کوي چې خدای ناراضه شي او موسی ته ووايي:

"دا ځای پرېږده، ته او دا خلک چې تاسو د مصر له ځمکې څخه راووښتل، او هغه ځمکې ته راشئ چې ما د ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره ژمنه کړې و او ویې ویل: "زه به دا ستاسو اولاد ته درکړم." ستاسو په وړاندې فرېښته، زه به کنعانیان، اموریان، حتیان، فرزینان، حویان او یبوسیان ولېږم او وشرموم. هغه ځمکې ته لاړ شه چېرې چې شیدې او امرت بهیږي. خو زه به ستاسو په منځ کې نه راځم، ځکه چې تاسو وژل شوي خلک یاست، که نه زه به تاسو په لاره کې تباه کړم. (خروج ۱۰:۳۳-۳)

خدای موسی ته وویل چې هغه کولی شي دا خلک ژمنه شوې ځمکې ته ورسوي؛ هغه ځمکه چې دوی یې له ډیرې مودې راهیسې په تمه دي او حتی یوه غوره شوې فرېښته یې له ځانه سره لېرلې ترڅو دښمنان وباسي او هغه ځمکه خوندي کړي؛ مگر هغه (یعنی د هغه شتون) باید له دوی سره نه وی!

دا ښه خبره ده چې خدای دا خبره موسی ته کړې وای، ځکه که هغه بني اسرائیلو ته هم همدا خبره کړې وای، نو هغوی به یې په خوښۍ سره منلي وای او هلته به تللي وای. زه ولې داسې فکر کوم؟ ځکه چې که دوی غوښتل مصر ته له پرېښتې او خدای پرته بیرته راستانه شي، دا یوازې د صحرا له سختیو څخه د خلاصون لپاره و، زه ډاډه یم چې دوی به د فرېښتې سره ژمنه شوې ځمکه بیرته اخیستې وي. مگر وگورئ چې موسی څه ځواب ورکوي:

که ستاسو شتون زموږ سره نه وي، نو موږ له دې ځايه مه وږه. (خروج ۳۳:۱۵)

موږ بايد ځان ته يادونه وکړو چې د "دلته" معنی څه ده. يو سخت ځای او د آرامۍ او خوښۍ څخه بې برخې ځمکه! دا تفریح نه وه، يوازې ورځني اړتياوې پوره کيدې، او هغه هم معمولا په معجزی سره! په هغه سيمه کې د باغونو، طبيعي زيرمو او حتی د امنيت څخه خبر نه و. هلته کورونه، سيندونه، د انگورو باغونه، کروندې او د میوو ونې نه وې. دلته هيڅ ډوډی يا تفریح نه و (مگر که تاسو خپل عزيزان د زهرجن مارانو لخوا ځړول شوي ومومئ). يوه شنه ځمکه ستاسو په شاوخوا کې ده. په هغه ځای کې هيڅ ښکلا نه وه، مگر موسی وفرمايل: "زه ستا په حضور کې د آرامۍ څخه لرې ځای غوره کول غوره گڼم، په هغه ځای کې چې ښکلی او تفریحی وي، مگر ستاسو شتون نه وي."

زړه يې څه چينغې وهلې؟ د خدای حضور! هغه د خپلو وعدو نعمتونو ته د خدای ترجیح ورکړه. هغه په هر هغه خزانه چې خدای ورته ورکړي وي د خدای نږدې والي او ملگرتيا ته يې ترجیح ورکړه. دې کار موسی د نورو اسراييلو څخه توپير کړ. دوی د خدای ستاينه وکړه چې هغه څه کړي دي، مگر موسی د خدای په توگه. په انگيزه کې دا توپير نن هم ايمانداران په دوه ډلو ویشي او د مذهبي حدودو څخه بهر ځي. داسې کسان شته چې نه پوهیږي چې خدای د ساتنې، روزي او ترویج پرته نور څه غوښتل کيدی شي. پداسې حال کې چې که دوی وغواړي، دوی کولی شي هغه غيږه کړي او هغه په نږدې توگه وپيژني. دا ځنگه د يوې ښځې سره توپير لري چې د پيسو لپاره واده کوي؟ هغه له خپلې خاوند سره د دې لپاره واده نه کوي چې هغه څوک دی، مگر د دې لپاره چې هغه د هغې لپاره څه کولی شي. په دې اړيکه کې به دواړه له لاسه ورکړي ځکه چې په داسې شرايطو کې نږدېوالی نه شي پيدا کيدای.

پاداش

ما په نړۍ کې ځينې خورا ښکلي ځايونه ليدلي دي، په بيله بيا کورونه او ودانۍ چې له آرايشي څخه بهر وې. مگر دوی زما لپاره هيڅ معنی نه درلوده، ځکه چې دوی ټول د خدای له شتون څخه خالي وو. زه هم په ناخوښ ځايونو لکه زندانونو، د دريمې نړۍ هیوادونو او عاجز کورونو کې يم چې د خدای له حضور څخه پک شوي. زه په صادقانه

توگه ویلای شم چې زه په داسې ځایونو کې د سوکالی او آرامی څخه لیرې اوسم ، ځکه چې د خدای شتون هلته شتون لري ، د هغه ځایونو په پرتله چې له گانو او سوکالی ډک وي ، مگر د خدای له شتون څخه خالي وي.

ما د هیواد په بیلابیلو ټینس ټورنمنټونو کې برخه اخیستې او په ایالت کې یې لومړی مقام گټلی دی. ما علمي جایزې، ټولنیز حیثیت او د مشرانو او سوداگرو درناوی ترلاسه کړی دی. زه د بنایسته او مشهورو نجونو سره بهر تللی يم. ټول خلک نه یوازې دا غواړي، بلکې ټول عمر یې غواړي. په حقیقت کې، د دې ټولو شیانو جلال او خوښی هیڅکله زما زړه ته د خدای شتون د ۳۰ ثانیو په څیر نشي کولی. له هغه څخه جلا کول ناممکن دي. وگورئ چې د خدای کلام موسی څنگه تشریح کوي:

دا په ایمان کې و چې کله موسی لوی شو، هغه نه غوښتل چې د فرعون د لور زوی وبلل شي. هغه د خدای د خلکو سره د گناه د ناڅاپي خوښی په پرتله رنځ ته ترجیح ورکړه. او هغه د مسیح لپاره ذلت د مصر د خزاني څخه ډیر ارزښتناک وباله، ځکه چې هغه د انعام په لټه کې و. (عبرانيان ۱۱:۲۴-۲۷)

په یاد ولرئ چې هغه د رنځ لپاره غوره کوي. هغه د بني اسرائیلو په پرتله په بل حالت کې و. دوی شکایت وکړ که څه هم دوی هیڅ اختیار نه درلود، مگر هغه شکایت ونه کړ. د هغه د آزادې ارادې له مخې، هغه د نړۍ ترټولو غوره وړاندیز رد کړ، او همدارنگه هغه لوړ مقام چې یو سړی یې ترلاسه کولی شي. ولې؟ هغه بل انعام غوره کړ. د هغه انعام ژمنه شوي ځمکه نه وه، مگر د خدای د حضور ژمنه. په سوځیدونکي بوټي کې د ناستې وروسته، ټول موسی غوښتل چې خدای په کلکه وپېژني.

ما په کنفرانسونو او کلیساگانو کې په زرگونو خلکو ته تبلیغ کړی دی، او د کتابونو او تلویزیوني چینلونو له لارې په میلیونونو خلکو ته خدمت کړی، او خدای موږ ته په داسې طریقو کې برکت راکړی چې موږ یې هیڅکله تصور هم نه و کړی. مگر که دا زما پورې اړه ولري، زه به یقینا د ډیرو بریالیتوبونو په پرتله د هغه څرگند شتون غوره کړم. داسې څه نشته. هغه ته د نږدې کیدو احساس او د هغه د غږ اوریدل زما په زړه کې هغه شیان چې زه دمخه نه پوهیږم خورا ځانگړی دی. دا د تبلیغ کولو او په ملیونونو کتابونو پلورلو څخه خورا غوره دي ، ځکه چې د هغه شتون له هر څه څخه لوی دی. دا زما زړه ماتوي کله چې زه گورم چې خدمتگاران د خپل بریالیتوب او رضایت په

لټه کې دي. دا ډول خلک د نورو د ستاینې او تعریف په لټه کې دي او دا هغه هدف دی چې دوی یې خبرې نه کوي. ما هغه کسان لیدلي دي چې خپله خوښي او بریا یې په ښه خدمت کې گټله او بالاخره د نا امیدۍ او ناامیدۍ سره مخ شول او حتی د تیارو په جال کې راگیر شول. ډیری یې د لوی مسیحي سازمانونو او خدمتونو بنسټ اېښودونکي دي، مگر دوی په غیر اخلاقي یا لالچ کې تیرېږي. له بده مرغه د دې شیانو بریښنا او ثقل د دوی سترگې ړندې کوي او دوی وخت نه لري چې خپل بې عقلي درک کړي.

ما ډیری خلک لیدلي چې دا ډول بریالیتوب یې نه دی ترلاسه کړی د ورته برخلیک سره مخ دي. دوی مایوسه دي چې دوی هیڅکله نه دي توانیدلي چې د ۲۰۰، ۵۰۰، ۱۰۰۰ یا ۵۰۰۰ څخه زیاتو خلکو سره کلیسا جوړه کړي، یا ورته اهدافو ته ورسېږي، ځکه چې دوی د اوږدې مودې لپاره ورته ژمن دي. د دوی د کتاب پلور هیڅکله خپلو اهدافو ته نه دی رسیدلی، او دوی هیڅکله لوی کنفرانسونو ته بلنه نه ده ورکړې چې دوی یې په اړه خبرې کول غواړي. دوی د یو څه تمه درلوده چې هیڅکله یې پوره نه کړه. دا ایمانداران د هغه څه له لاسه ورکوي چې دوی واقعا د دې لپاره رامینځته شوي.

د دې ډلې په څیر، ما هغه نارینه او ښځې لیدلي چې لوی خدمتونه او لوی بریالیتوبونه لري، او زړونه یې د خدای لپاره سوځي. دوی ویلي دي چې څنگه یې په خوښۍ سره خپل خدمتونه بل چا ته سپارلي او د بل خدمت او کار یې په غاړه اخیستی، ځکه چې دا د خدای رضا وه. دوی هیڅکله هم فکر نه کاوه چې دوی نن کوم مقام ته رسیدلی. دوی اعتراف کوي چې خدای دوی په داسې ځای کې ځای په ځای کړي دي او ټول هغه څه چې دوی یې غواړي د هغه د خوښۍ لپاره دي. ما د دوی په خبرو کې د دوی د زړونو ژړا اورېدلې او په عمل کې مې لیدلې ده. دوی د داود په څیر دي چې لوی بریالیتوب یې تجربه کړ، مگر خپل ځان غریب او محتاج بولي.

ما داسې خلک هم لیدلي چې په نسبي ډول معتدل خدمتونه درلودل مگر په سوله او برکت کې ژوند کاوه ځکه چې دوی پوهیدل چې دوی یوازې هغه څه کوي چې دوی ورته ویل شوي. دوی د غږو په شمیر یا ظاهري بریا سره علاقه نه درلوده، مگر د خدای د نږدې پوهې په لټه کې او د هغه په څرگند شتون کې ژوند کول. دا باید د هر انسان لپاره داسې وي. مور ټول د خدای لپاره پیدا شوي یو او زموږ څخه هیڅوک به هیڅکله د هغه له پیژندلو او د هغه په حضور کې ژوند کولو پرته ریښتیني خوښي ونه موندل شي. ټول ریښتیني سوله او اطمینان د هغه په شتون کې دی.

د خدای دوه مختلف شتون

دلته موږ باید د خدای دوه مختلف شتونونه تشریح کړو چې د هغه په کلام کې ذکر شوي. لومړی، د هغه عامه شتون، چې په اړه یې داوود وویل: "زه ستاله روح څخه چیرته لار شم؟" او زه ستاله شتون څخه چیرته تښتیدلی شم؟ (مزمور ۷: ۱۳۹). نړیوال یا مطلق شتون پدې معنی دی چې هغه په هر ځای کې شتون لري. داوود ادامه ورکوي: "که زه آسمان ته پورته شم، ته هلته یی!" او که زه په بستره کې ووسم، اوس هم ته هلته یی! خامخا تیاره به ما پوښي. چې په نیمه شپه کې زما شاوخوا رڼا وه. ستا سره تیاره تیاره نه ده، او شپه د ورځې په څیر روښانه ده، او تیاره او رڼا یو دي. (آیات ۸، ۱۱-۱۲) دا آیتونه د خدای ژمنې خبرې کوي چې هغه به هیڅکله موږ پرینږدي. (عبرانیان ۵: ۱۳) که موږ نشو کولی د هغه شتون احساس کړو، دا د هغه نشتوالی نه ثابتوي، مگر موږ له دې نه خبر یو. دوهم شتون چې مقدس کتاب یې تشریح کوي د هغه څرگند شتون دی. د ښکاره کلام معنی د نه لیدلو، نه اوریدلو یا نامعلوم څخه په ښکاره، اوریدلو او د پیژندلو وړ بدلول. د خدای ښکاره شتون هغه څه و چې موسی یې تمه درلوده. دا هغه وخت دی چې خدای نه یوازې زموږ روح ته ځان څرگندوي، بلکې زموږ افکار او احساسات هم د هغه نږدېوالی درک کوي او زموږ د افکارو له لارې د هغه پیژندل ممکن دي. دا هغه شتون دی چې عیسی یې خبرې وکړې:

"له هغه سره مینه وکړئ، زه به هغه ته خپل ځان ښکاره کړم" (یوحنا ۱۴: ۲۱)

مزمور لیکونکی دې ته ورته اشاره کوي: "مبارک دي هغه څوک چې د خوښی سندرې پیژني، او ستا په رڼا کې گرځي، ای ربه." (مزمور ۱۵: ۸۹) د پینطاکس په ورځ، پطرس هم د حوصلې غوښتونکو ته په لاندې ډول مشوره ورکوي: "نو توبه وباسئ او خدای ته راستون شئ ترڅو ستاسو گناهونه ومینځل شي او د خدای له حضور څخه د آرامی ورځې راشي." (اعمال ۳: ۱۹)

خدای کولی شي خپل شتون په بیلابیلو لارو ښکاره کړي. په مقدس کتاب کې، ځینې خلک هغه ویني، نور یې پرته له لیدو د هغه غږ اورې، او ځینې یې د هغه نږدېوالي احساس کوي او د هغه د وحی له لارې هغه څه پوهیږي چې دوی دمخه نه پوهیدل. مگر یو شی ډاډه دی، کله چې هغه راشي، تاسو به د هغه شتون وگورئ، تاسو به هغه په خپل دننه کې احساس کړئ او تاسو به پوه شئ چې هغه هلته دی..

د خدای یا د هغه د څرگندو لټون؟

ما هغه کسان ولیدل چې د هغه شتون تجربه کولو ته لیواله وو، مگر گمراه شوي. دوی د خدای د شخصیت پر ځای د هغه څرگندونه لټوي. خدای د الیاس لخوا تیر شو او درې لوی وحی شوي. لومړی، یو پیاوړی او پیاوړی باد و، مگر خدای په باد کې نه و. د زلزلې وروسته، مگر مقدس کتاب وایي چې هغه په زلزله کې نه و، بیا اور، مگر بیا هغه په اور کې نه و. له اور لگېدو وروسته یو نری غږ واورېدل شو؛ بیا الیاس پوه شو چې د دې وسیلې له لارې هغه د خدای حضور سره لیدلی و.

ما هغه کسان لیدلي چې د خدای د ظهور په لټه کې دي، دوی ټولو دا فکر کاوه چې خدای د هغه په ظاهر کې موندل کېدی شي، د دې پرځای چې په زېږونو کې د خدای لټون وکړي او بیا د هغه شتون تجربه کړي. ډیری وختونه وروسته له دې چې زه الهام بخښونکی یا هڅونکی پیغام تبلیغوم، زه له خلکو څخه غوښتنه کوم چې د خدای سره لیدو ته راشي. داسې وختونه شته چې ځینې خلک په داسې طریقې دعا کوي چې نور یې گډوډ کړي او د غونډې د جریان خلاف وي. ځینې خندا یا ټک کوي یا بل ډول حرکتونه څرگندوي. علت یې دا دی چې پخوا به یې یو وخت له خدای سره مخامخ کېدل او د هغه په حضور کې به یې لږ زېږېدل، یا به یې چیغې وهلې او یا به یې خندل، او اوس په ناپوهی سره هماغه خبرې په دې هیله تکرارېږي چې خدای به په دې ظهور کې پیدا شي، خو داسې نه کېږي. زه ډیری وختونه خلک د داسې کار کولو څخه منع کوم او دوی ته وایم چې هیڅ کار مه کوئ او یوازې په زېږونو کې د عیسی لټون وکړئ. که هغه په یوه ډول څرگند شي، دا خورا عالی دی، مگر موږ باید هغه د څرگندولو له لارې ونه لټوو. موږ باید پخپله د خدای په لټه کې شو.

زه په آسیا کې یوه غونډه یادوم چې ډیری خلکو د توبې غوښتنې ته مثبت ځواب ورکړ. د خلکو د راتلو لپاره کافي ځای نه و، په تالار کې ډېرو غوښتل چې مخکې راشي، نو ځکه ځای نه و، ما ورته وویل چې په خپل ځای کې لمونځ وکړئ او هغه ولټوئ. د خدای حضور ټول تالار له حیرانتیا ډک کړ. دا حیرانتیا وه چې وگورئ هغه څنگه څرگندېږي، ما دا څو ځله تجربه کړې مگر دا هیڅکله ماته ورته احساس نه کوي. تاسو ډیری وختونه هغه د شاوخوا خلکو څخه ډیر احساس کولی شئ. کله چې د هغه شتون راغی، ځینو په خندا پیل وکړ، مگر زه خپه وم، او دا تایید شو. هغه د رارسیدو په پرتله ډیر گړندی له تالار څخه ووت، مگر خلکو خندا ته دوام ورکړ او خپل غږونه یې پورته کړل لکه هغه لا هم هلته و.

زه پوهیدم چې دوی د هغه څه تقلید کوي چې دوی څو میاشتې دمخه تجربه کړې چې یو بل مشنری خپل هیواد ته راغی. ما ته پته ولگېده چې څو میاشتې مخکې کله چې یو مبلغ د خدای په حضور کې دوی ته راغی، ورته شیان پینښ شول. د مبشر خدمت د قوي څرگندیدو لامل شو چې ځینې یې "مقدس خندا" بولي. زه باور لرم چې کله کله خدای شتون ولري، خلک خندا کوي. په حقیقت کې، زه پخپله زموږ په غونډو کې تجربه او شاهد یم. یو ځل په اندونیزیا کې، د خدای روح په یوه غونډه کې رابښکته شو او زه او زما ژباړونکي دومره سخت خندا ولیدل چې خلک دوه ساعته په فرش کې وگرځیدل. لومړی دا د پنځو بڼو په ژباړه پیل شو او ناڅاپه د دوی ژباړه په مسخره خندا بدله شوه او ټولې کلیسا ته خپره شوه، دوی هیڅکله داسې څه نه وو لیدلي.

خو دا ځل بل ډول وو. دوی د خدای په لټه کې وو، مگر د دوی سترگې د هغه د څرگندولو پرځای خدای ته متمرکزې وې. دوی دې نتیجې ته رسیدلي وو چې که د خندا په څیر هیڅ ښکاره نه وي، نو د خدای شتون نه دی څرگند شوی. زه د خدای د شتون تجربه لرم او ما ډیری وختونه هغه په زړه پوری احساس کړی، مگر دا اړینه نه وه چې د هغه فزیکي تجربه وي. زه د هغه په حضور کې وم او په بې کنټروله توګه ژړل، مگر ما پوهیدلي چې یوازینی پایله د هغه شتون ته لټول او راتلل دي.

د مسلې روښانه کولو لپاره، د پتلون اغوستلو مثال په پام کې ونیسئ. څه به پینښ شي که چیرې زه د پتلون اغوستلو وروسته زما د پتلون جیب ته ورشم او ۱۰۰ ډالر وموم؟ ما د پیسو ګټلو لپاره پتلون نه و اغوستی، مگر د پتلون اغوستلو په بهیر کې، ما پیسې ګټلې. زه د جامو په لټه کې وم او په عین حال کې، زما حیرانتیا ته، ماته ګټه راغله. موږ د ښکاره کولو په لټه کې نه یو، بلکې د خدای شخص؛ او نور هر څه ګټه ده.

په آسیا کې په هغه غونډه کې د خلکو د چلند له سمولو وروسته ما هغوی ته وویل چې زه د دوی په لورېدو او د خدای د حضور په هیله پوه شوم او دوی ته یې خبرداری ورکړ چې د خدای د شتون لپاره د تجربې ځای ونیسي. د داسې هڅونې وروسته، د خدای شتون د مقدس پار سره بیرته راستانه شو. خو دا ځل ډېرو خلکو وژړل او نه یې وخنډل، وروستی خبره یې دا ده چې موږ ټول چې د هغه د حضور په لټه کې وو، د هغه د حضور په حیرانتیا سره په ژباړه شو، ژړل او خندا ډېر توپیر نه کوي.

څرگندونه د قناعت وړ نه دي

دامه هېروئ چې "منا" د اسراییلو اولادونه راضي نه کړل. خدای دوی ته په دښته کې مینه ورکړه ترڅو د ډوډی څخه ډیر څه ته د دوی ریښتیني اړتیا څرگنده کړي، یعنی د هغه شتون. موسی وویل:

"په یاد ولرئ چې څنگه ستاسو څښتن خدای تاسو په دښته کې څلوېښت کاله رهبري کړې ترڅو تاسو و ازمویئ او تاسو و ازموئ او پوه شئ چې ستاسو په زړه کې څه دي ... هغه تاسو عاجز او لوږه درکړل، او تاسو ته یې مینه ورکړه ... دا چې انسان یوازې په ډوډی ژوند نه کوي، مگر د هرې خبرې په واسطه چې د خدای له خولې څخه راځي، انسان ژوند کوي." (تثنیه ۸:۲-۳)

د "جاری شوی" کلمه یاد کړئ. هغه ونه ویل: "جاری شوی" مگر وویل: "جاری شوی" د دې فعل کلمه موجوده ده نه ماضي. خبرې شوې کلمه اوریدل کیږي کله چې موږ د هغه په حضور کې یو. الیاس د خدای له تیریدو څخه راضي نه و، مگر د ځواب ویلو دمخه د هغه د شتون غږ ته انتظار و. په آسیا کې په هغه غونډه کې خلک د خدای د ظهور په اړه د دوی پخوانی تجربې ته متوجه شول، مگر خدای پرېښود او نور شتون نلري. هغه یو څه نوي کول، په داسې حال کې چې خلک د هغه په لټه کې وو. لکه څنگه چې مینه هیڅکله د اسراییلو اولادونه نه دي راضي کړي، وحی هیڅکله زموږ د ژورو اړتیاو پوره کولو لپاره ندي ورکړل شوي او پخپله کافي ندي. د دوی پیروي موږ د تندې لار رابښکته کوي، تر هغه چې موږ له هغه څه څخه شا نه شو چې موږ یې نه شي پوره کولی او د هغه نږدېوالي په لټه کې شو چې ورسره راځي..

مطمینه ذهني اړیکه

بله غمجنه ستونزه هغه وخت رامینځته کیږي کله چې ایمانداران د خدای په لټه کې وحی غوره گڼي او دا د خدای شتون ته د دوی د رهبري کولو پرځای د ډیرو غلطیو لامل کیږي. د هغه د څرگندولو غوښتونکي معمولا له خدای سره د ذهني او فکري اړیکې منلو څخه انکار کوي او د هغه په وړاندې محاذ نیسي، او دا د افسوس خبره ده، ځکه چې موږ د یو څه لپاره پیدا شوي یو. "توزر" لیکي چې پدې وروستیو ورځو کې د عقیدې

له مخې د توجیه کولو نظریه همداسې وه:

"... مختلف تعبیرونه په حقیقت کې د خدای د پیژندلو مخه نیسي. د دین د بدلولو په اړه ټول بحثونه او موضوعات په میخانیکي او بې روح شوي دي ... انسان ژغورل کیږي، مگر د خدای لپاره تېری او وېری نه دی. په حقیقت کې، دوی هغه ته یوازې د قناعت درس ورکړ او هغه یې وهڅول چې په لږ څه راضي وي.

د خدای سره خالص ذهني اړیکه میخانیکي او بې روحه ده. موږ د هغه سره په واقعیت کې ژوند کولو لپاره جوړ شوي یو، نه یوازې په تیوري کې، او موږ باید مطمین نه شو تر هغه چې موږ یې تجربه کړو. عیسی د پردې لري کولو لپاره مړ شو چې موږ د خدای له شتون څخه جلا کوو. له همدې امله موږ د مزموږ غږ اورو:

"اې د لښکرو څښتنه، ستا کور څومره ښکلی دی! زما روح د خدای دربار ته په تمه دی! زما زړه او زما بدن ژوندي خدای ته فریاد کوي. مرغی هم د ځان لپاره کور موندلی دی، او مرغی هم د ځان لپاره ځاله موندلې ده چې خپل بچی پکې واچوي. ستا د قربانگاه په نزد، اے ربه، څوک چې زما بادشاه او زما خدای پاک دی. بختور دي هغه څوک چې ستاسو په کور کې اوسیدي او تل ستا ستاینه کوي. (مزموږ ۸۴:۱-۴)

د کینګ جیمز نسخه (NKJV) دوهم آیت وړاندې کوي "زما زړه او روح ژوندي خدای ته فریاد کوي." بیا لیکوال بیا وایي چې مرغیو یې کور موندلی دی، خو دا مني چې ځان یې کوره دی، ځکه د خدای په کور کې د اوسېدو ارمان نلري. دا د هغه شتون معنی لري. په بله ژباړه کې ویل شوي چې "هغه څوک چې ستاسو په شتون کې ژوند کوي خوشحاله دی." دا د هغو کسانو هدف دی چې د خدای سره مینه لري! دوی د هغه شتون ته لیواله دي. هرڅومره چې موږ هغه ته نږدې شو، هومره قوي او پیر اغیزمن کیږو.

تعليمي پوښتنې

۱. ليکوال د څپرکي په پيل کې ليکلي: "د دې وخت په جريان کې، ما په کليسا کې دوه مهمې ډلې وپيژندلې: لومړۍ، هغه ډله چې د خدای د څه کولو په لټه کې دی. دوهم، هغه څوک چې د خدای په لټه کې دي چې هغه څوک دی، صادق وي. تاسو ځان د کومې ډلې غړی گڼئ؟

۲. وروسته له دې چې بنی اسرائيل له مصر څخه آزاد شول، دوی په دوامداره توگه د خدای ستاينه او عبادت کاوه چې هغه ورته په يوه ورځ کې چمتو کړی و، مگر ډير وخت نه و چې دوی په ژړا او شکايت کولو سره، ځکه چې هغه د دوی هيلې پوره نه کړې. په خپل ژوند کې د دښتې تجربې په اړه فکر وکړئ، تاسو د خپل ليد او د اسراييلو اولاده ترمينځ کوم ورته والی گورئ؟

۳. شايد تاسو دا کتاب غوره کړی وي ځکه چې تاسو اوس مهال د دښتې تجربې څخه تيريرئ. که داسې وي، تاسو د الياس تجربې او د باد، زلزلې او اور څرگندولو څخه څه زده کولی شئ؟

پنجم فصل

د پردی تر شا

"د خدای شتون مور د ځمکې له نورو خلکو څخه توپیر کوي."

د خدای شتون تل د لویو انکشافاتو لامل کیږي چې خدای څوک دی، او د هرې پېښې سره، په مور کې د تل لپاره بدلون راځي. د مقدس کتاب د ورځني مطالعې له لارې، مور گورو چې هغه څوک چې د خدای په لارو چارو ډیر پوهه درلوده، د هغه شتون یې لټولو او تعقیب یې کړ...

د توپیر کولو عامل

په تیر فصل کې، مور ولیدل چې خدای موسی ته یو وړاندیز ورکړ چې موسی رد کړي. خدای له خلکو سره خپلې وعدې کړې وې، خو هغه له خپل شتون څخه ډډه وکړه، موسی په ځواب کې ورته وویل: "که ستا حضور زموږ سره نه وي، نو مور له دې ځایه مه وږه." (خروج ۱۵:۲۳) موسی یو مثال پریښود او وښودله چې خدای ته نږدې کیدل

د هغه له شتون پرته د هغه له ژمنو څخه غوره دي. د فرښتې ملګرتیا او پاملرنې ردولو لپاره د موسی استدلال واورئ:

"که ته له موږ سره نه یی، نو موږ له دې ځایه مه وږه. ځکه چې دا به څنگه معلومه شي چې زما او ستا قوم ستا په نظر کې احسان موندلی دی، که ته زموږ سره نه وي راغلی؟ بل څه زما او ستاسو خلک د ځمکې له نورو خلکو څخه توپیر کوي؟" (خروج ۱۵:۳۳-۱۶)

د هغه ځواب یو پیاوړی حقیقت روښانه کوي؛ دا د خدای شتون دی چې موږ ته په ځمکه کې د نورو ټولو خلکو څخه جلا کوي، د مسیحیت ادعا نه کول، د مقدس کتاب باور لرونکي کلیساونو کې ګډون کول، یا د ملګري سره د توبې دعا کول، یا د مبلغ لخوا د بللو په وخت کې ګام پورته کول. دا د خدای شتون دی چې موږ جلا کوي او موږ مقدس کوي (د هغه لپاره جلا کول). دا د هغه شتون دی چې دا د ځمکې اوسیدونکو ته څرګندوي. نو ولې ډیری خلک د خدای سره د ژورې اړیکې درلودلو څخه بې برخې کوي؟ ولې دوی د مسیح له شتون پرته د مسیحیت پیروي کوي؟ موږ څنگه زده کړل چې له نږدېوالي پرته قناعت ولرو؟ ولې موږ د مسیحیت درس ورکړو لکه څنگه چې خلک د خدای په حضور کې د نږدې کیدو او پاتې کیدو لپاره لیوالتیا نه لري؟ په ځواب کې ا. دبلیو. توزر لیکي:

"د خدای اراده دا ده چې موږ خپله هڅه وکړو چې د هغه حضور ته لاره پیدا کړو او خپل ټول ژوند د هغه په حضور کې تیر کړو. دا باید زموږ د ژوند تلپاتې تجربه وي او دا د یوې تیوري څخه ډیر څه دي چې باید وساتل شي، دا یو ژوند دی چې هره ورځ او هره شپبه ترې خوند اخیستل کېږي.

ډیری د هغه په اړه د عقلي پوهاوي لپاره میشته شوي پرته لدې چې په شیبه کې د هغه سره اړیکه ونیسي. د نجات مفکوره په دوی کې دومره ریښه لري چې هیڅوک د مخکې تګ او نور لټون کولو ته زړه نه ښه کوي. دوی د توبې لپاره دعا کړې او یوه ورځ به مړه شي او د هغه سره به وي. په هرصورت، د عیسی حقیقت له پامه غورځول شوی او زموږ سره د تګ لپاره د خدای غوښتنې قوي وحی ورک دی. دا یوازینی یالري تجربه نه ده، مګر د تابعیت ګډون لپاره د هغه هیله خورا ریښتینې ده. راځئ چې د خدای کلام په ګډه معاینه کړو.

چا د هغه شتون تجربه کړی؟

موږ د مقدس کتاب په جوړښت کې د هغه څرگند شتون گورو. په باغ کې، آدم او حوا د خدای سره روان وو تر هغه چې نافرمانی دوی دې ته اړ کړل چې "ځانونه د خدای له حضور څخه پټ کړي." څرگندونه (پیدایښت ۳: ۸) پدې مرحله کې، انسان ځان د خدای له حضور څخه جلا کړ. په راتلونکي کې، د دوی زوی کاین ځان د خدای له حضور څخه لرې ساتل، ځکه چې هغه سخت زړه درلود.

خو خدای مهار نه کړ او د هغه چا سره د نږدې کیدو په تمه پاتې شو چې هغه یې خوښوي. په هر صورت، د حنوک او نوح په څیر خلکو خدای ته ځواب ووايه او بیا یې د دوامداره لټون په پایله کې د خدای زړه ته ورساوه. د پایلې په توگه، دوی د عدن له باغ څخه د آدم له ایستلو راهیسې خدای ته د هر چا په پرتله نږدې وو.

ابراهیم اکثر د خپل ژوند په جریان کې خپل څرگند شتون تجربه کړ. په یوه غونډه کې، خدای هغه ته د سدوم او عموره د راتلونکي په اړه وویل. د ښار د قضاوت کولو وروسته، موږ ولوستل: "په سهار کې، ابراهیم سهار وختي پاڅېد او هغه ځای ته لاړ چې هغه د خدای په وړاندې ولاړ و." (پیدایښت ۲۷: ۱۹) دا یو له ډیری وختونو څخه دی چې ابراهیم د خدای په حضور کې د خدای سره اړیکه درلوده. حتی په بوډاتوب کې هم خپل بنده ته وایي: هغه خدای چې زه یې په حضور کې تللی يم، هغه به خپله فرښته له تا سره راولېږه او تا ته به په سفر کې کامیابه کړي، تر څو ته زما له قبیلې څخه زما د زوی لپاره ښځه واخلي. زما د پلار له کورنۍ څخه." (پیدایښت ۲۴: ۴۰).

موږ لوستل چې سموئیل "لوی شو او څښتن د هغه سره و او د هغه یوه کلمه یې ځمکې ته نه پرېږدي." (۱ سموئیل ۱۹: ۳، زړه ژباړه) څنگه د دې سړي یوه کلمه هم ځمکې ته ونه لوېده؟ ځواب په دې آیت کې دی: "بیشکه خدای د حنا مرستې ته راغی او هغه حامله شوه او درې زامن او دوه لوڼې یې زیږولې. او هغه زوی سموئیل د څښتن په حضور کې لوی شو. (۱ سموئیل ۲: ۲۱) یوځل بیا موږ گورو چې دا د خدای په حضور کې دی چې وده کوي. که موږ هغه وپېژنو، موږ به هغه څه ووايو چې هغه وایي او زموږ خبرې به یې لارې نشي.

داوود، چې د ډیرو نورو په څیر د خدای شتون تجربه کړی، شاید په زور عهد کې د موسی په استتینا سره، فریاد کړې، "ستاسو نوم دې د تل لپاره لوی وي، او خلک ووايي: 'مالک، د لښکرو خدای، د اسراییلو خدای دی،' او ستا د بنده داود کورنۍ هم ستا په حضور کې ثابت پاتې شه. (۲ سموئیل ۲۶: ۷) د موسی په څیر، هغه د خدای له شتون پرته بریالیتوب نه غوښتل. په حقیقت کې، وروسته کله چې هغه د زنا او قتل په گناه کې

ونیول شو، هغه په دې ډول توبه وکړه: "زه به ستا له حضور څخه وشړل شم، او ستا روح له ما څخه مه اخلئ." (مزمور ۵۱:۱۱) هغه پوهیده چې د خدای له شتون پرته، ژوند خالي او بې معنی کیږي! هغه دې مفکورې ته داسې الفاظ ورکړل: "تا به ما ته د ژوند لاره وښيي. ستاسو په حضور کې د خوښۍ ډک دی، او ستاسو په ښي لاس کې د تل لپاره خوښۍ دي! (مزمور ۱۶:۱۱)

روان پوهان وايي هغه اړیکې چې موږ په تیرو ۵ کلونو کې درلودل زموږ شخصیت جوړوي. زه حتما له دې نظر سره موافق یم ځکه چې د خدای کلام هم وايي: "ډوکه مه کوئ: بد ملگري ښه اخلاق خرابوي." (۱ قرنتیان ۳۳:۱۵)؛ او بیا په امثال ۱۳:۲۰ کې، هغه وايي، "نایوه ملگري به رنځ وي." د داود په اړه څنگه؟ ایا هغه په دښته کې یوازې و؟ مونږ په کلام کېنې ولوستلو، "هر څوک چې محتاج وو، او هر څوک چې قرضدار او تنگ وو، داؤد ته راغونډ شول او هغه د هغوئ مشر شو. شاوخوا څلور سوه کسان ورسره وو. (اول سموئیل ۲۲:۲). لس کاله یې له داسې گڼې گونې سره تېر کړل. په کړاوونو، پورونو او ترخو خلکو! هر څوک شاید په غوسه، ټپي، شاید تاوتریخوالی او بې احساسه و. ایا دې خلکو د داود کرکټر ته بل شکل ورکړ؟ نه! ولې؟ ځکه چې داؤد ډیر وخت د خدای په حضور کې تیروي، او په دې توګه هغه شاهي چلند درلود او په دوامداره توګه یې خپل ملگري وروزل ترڅو وده وکړي او غوره مشران شي، چې دوی یې د څو نسلونو لپاره مشهور کړل!

زما د خوښۍ وړ آیتونو څخه یو د خدای بلنې ته د داود ځواب دی. هغه لیکي:

"ای زما زړه، هغه تا ته ویلي دي: 'ما لټوه!' ربه، زه به ستا حضور لټوم.
(مزمور ۲۷:۸)

دا د هغه ژوند و، هغه د خدای سره دومره وخت تېر کړ چې نه یوازې څلور سوه سړي، بلکې ټول ملت یې اغیزمن کړ. هغه اغیزمن و ځکه چې هغه د ټولو حکمت، پوهې او پوهې سرچینې سره وخت تیر کړ. خو داؤد دا کار د خدای د حکمت د ترلاسه کولو په مقصد ونه کړ! هغه هڅه کوله ځکه چې هغه د خدای زړه په لټه کې و. هغه له هرچا او هر څه څخه خدای سره مینه درلوده او لامل یې دا و چې هغه د خدای سره ډیر وخت تیر کړ.

کاش د داود زوی، سلیمان، د خپل پلار څخه دا ډول لیوالتیا په میراث کې وي. هغه د اسراییلو خدای یوازې دوه ځله ولید، او په پایله کې یې هغه حکمت ترلاسه کړ چې له هغه څخه مخکې یا وروسته شتون نلري، بیا هم هغه د خدای د شتون اهمیت په پیژندلو کې تېروتنه وکړه. د ژوند په پای کې چې کلونه یې تېر شول، د ټولني غمجن کتاب یې

ولیکه. بې ساري عقل، بې مثاله شتمني، د نړۍ تر ټولو بشکلې بنځې او د نړۍ په کچه شهرت يې درلود، خو يوازینی شی يې چې کولی شو، فریاد ووهی: "باطل!" که هغه د خپل پلار داؤد زړه درلودی، نو د اسراییلو تاریخ به ډیر توپیر درلود.

په حقیقت کې، که د مقدس کتاب په تاریخ کې مختلف خلک د خدای شتون د لټون په اهمیت پوهیدلی، نو د مقدس کتاب تاریخ به په مختلف ډول رامینځته شوی وای. له بده مرغه ځینو د هغه شتون تر یوه حده تجربه کړ، خو په دې پوه نه شول چې څه یې خوړلي دي او له دې حقیقت څخه غافل پاتې شوي چې د خدای په حضور کې ابدی رضا شته. همدارنگه، دوی په دې پوه نه شول چې پایښت او ثبات یوازې د هغه په پرله پسې لټون سره ممکن دی. د دې خلکو څخه یو د داؤد د اولادې څخه ؤ چې نوم یې عزیا و. او په ځوانۍ کې یې له خدای سره ملاقات وکړ او په پایله کې یې له سترو بریاوو برخمن شو. خو وروسته یې هېر کړل چې د هغه د بریا پایله څه وه. د خپل غرور له امله، هغه د خدای په لټه کې پاتې شو او په انزوا کې د جذام له امله مړ شو. (دوم تواریخ ۲۶)

تر ټولو لوی ناورین

موږ کولی شو په عهد عتیق کې پرمخ لاړ شو، مگر یو له لویو تراژیدو څخه څو کاله وړاندې د داوود څخه مخکې پیښ شو، کله چې د هغه نیکونه، د ابراهیم اولادونه، د مصر څخه ووتل.

په تیر فصل کې، موږ ولیدل چې د خدای اراده دا وه چې دوی آزاد کړي او ځان ته یې راولي. هغه غوښتل چې دوی ته نږدې شي او خپل شتون څرگند کړي، مگر کله چې هغه وکړل، موږ ولوستل چې "نو خلک لیرې ودرېدل، او موسی هغه تیاره ته نږدې شو چې خدای په کې و." څومره غمگین! خدای خپل ځان ښکاره کړ، مگر دوی شاته شول. مگر له بلې خوا، موږ موسی گورو چې نږدې کیدو ته لیواله و. د دوی د ځواب له امله، خدای باید کاهنان وټاکي چې د خلکو په استازیتوب خدای ته حاضر شي. یوه خیمه باید جوړه شي ترڅو خدای د دوی څخه خپل شتون پټ کړي. د ودانولو لپاره د خدای د پلان دقیق پلي کولو وروسته، خیمه په پای کې جوړه شوه او موږ یې په لاندې ډول لولو:

"بیا ورېځې د خېمې خېمه پټه کړه او د ځدای پاک جلال د کور نه ډک شو. موسی خېمې ته ورننوتل، ځکه چې ورېځې په هغې باندې ولاړې وې او د خدای جلال خېمه ډکه شوه. (خروج ۳۴:۴۰-۲۵)

د خدای شتون مختلف درجې

دلته زه باید یو اړخې بحث پورته کړم او د خدای د شتون د مختلفو درجو په اړه خبرې وکړم. د "لوی شتون" کلمې په پام کې ونیسئ. په پورتنیو آیتونو کې چې کله خیمه د لومړي ځل لپاره جوړه شوه، نو د خدای حضور په کې دومره ځلانده و چې حتی موسی چې د خدای سره مخامخ خبرې کولې او د هغه ملگری و، داخل نشو. ایا تاسو د هغه د شتون عظمت تصور کولی شئ؟ یو شتون چې دواړه حیرانونکي او ویرونکي دي.

کلونه وروسته، د ایلی د مشرۍ په وخت کې، څوک چې قاضي، کاهن او د هارون اولاد و، په خیمه کې د خدای شتون بې ارزښته شو. په حقیقت کې، دوی نه یوازې خیمې ته ننوتلی شي، مگر دوی په ښکاره توګه په هغه ځای کې ګناه کوله چې موسی نشي ننوتلی. موب و لوستل: "هغه هلک، سموئیل، د ایلی تر څارنې لاندې د خدای خدمت وکړ. په هغه ورځو کې د خدای خبرې نادرې وې او خوبونه غیر معمولي وو. (اول سموئیل ۱:۳) ولې د خدای کلام نادر و؟ ځکه چې د خدای وحی د هغه کلام شامله وه، کوم چې یوازې د هغه په شتون کې وموندل شو. چیرته چې د هغه شتون نه وي هلته وحې نشته، او چیرې چې د هغه شتون کم دی، وحې کم دي، او چیرې چې د هغه شتون قوي وي، وحی ډیر دي. په دې برخه کې، موب ته ویل کېږي چې د خدای څراغ (د هغه شتون) ضعیف و او روان و (د خدای نشتوالی). دا پېښې د ایلی د قضاوت د دورې په پای کې او کله چې د لوط صندوق د فلسطینیانو په اسیر و. د ایلی د ژوند په وروستۍ ورځ، د "ایجابود" نوم اعلان شو، چې معنی یې "جلال ختم شوی" یا "هیڅ ویاړ نشته." د ایلی په ورځو کې برعکس، کله چې د خدای شتون نادر او لږ و، د عهد عتیق په نورو ځایونو کې موب گورو چې د خدای شتون حقيقي او له وحیو ډک دی. پدې وخت کې، خدای په ډیر هوښیار ډول نږدې کېږي او د هغه څرګند عظمت نه غوره کوي. موب دا د یعقوب په قضیه کې گورو، هغه د خدای سره کشتۍ وکړه او هغه یې مخامخ ولید، مگر یقینا د هغه په جلال کې نه. مگر یعقوب د دې غونډې او وحی په پایله کې بدل شو او وده وکړه (پیدایښت ۲۴: ۳۲-۳۰). یسوع مالک خدای ولیده او لایې هم نه پېژندله چې دا د آسمانی لښکر مشر وو چې د هغه سره خبرې کوی. له بلې خوا موسی وویل چې ما د خدای مخ لیدلی دی، مگر خدای ځواب ورکړ: "مگر ته زما مخ نشي لیدلی، ځکه چې انسان نشي کولی ما وګوري او ژوند وکړي." (خروج ۳۳: ۲۰). موب د موسی غوښتل چې خدای په خپل ټول جلال کې وویښو، مگر هغه نشو کولی، مگر جوشوا او نورو د خدای مخ ولید او ژوندی پاتې شو. ولې؟ ځکه چې دوی خدای په خپل ټول جلال کې ونه لید.

دهغه د مخ نور

دا اړینه ده چې لومړی د خدای د جلال په اړه لنډې خبرې وکړو. ځینې فکر کوي چې د هغه جلال یو دوړې، ورېځې، یا داسې یو څه څرگند دی. دا د دې لامل کیږي چې موږ داسې جملې واورو: "یوه شپه د خدای جلال غونډه پوښله." مگر دا به د بې معنی الفاظو سره د هغه اراده محدوده او ضعیف کړي (ایوب ۲:۳۸).

لومړی، د خدای جلال بادر نه دی. تاسو شاید پوښتنه وکړئ، "نو بیا ولې دا دی چې هرکله چې په کلام کې د خدای جلال څرگند شي، ورېځې ذکر کیږي؟" دلیل: خدای ځان په ورېځ کې پټوي. هغه دومره عالی دی چې څوک ورته نه گوري، نو ورېځې یې پوښي، که نه سمدستي مړ کیږي. په یاد ولرئ، خدای موسی ته وویل چې هیڅوک نشي کولی د هغه مخ وگوري او ژوند وکړي. او دا لاندې پوښتنه راپورته کوي: یسعیا، حزقیل او یوحنا رسول څنگه کولی شي د خدای جلال وگوري او د لیکلو لپاره یې ژوند وکړي؟ ځواب ساده دی: دوی په روح کې وو او د بدن څخه بهر. مړ بدن نشي کولی په خپل ټول جلال کې د مقدس خدای په حضور کې پاتې شي. هغه یو سوځوونکی اور دی چې هیڅ تیاره نشته (د عبرانیانو ۱۲:۲۹ زړه ژباړه، ۱ یوحنا ۵: ۱). پولس د عیسی په اړه لیکي:

"... هماغه مبارک خدای چې یوازینی واکمن او د پاچاهانو پاچا او د څښتنانو څښتن دی. هغه څوک چې یوازینی ابدی وجود دی او په داسې رڼا کې ژوند کوي چې نږدې نه وي، څوک چې نه وي لیدلی او نه یې لیدلی شي، هغه د تل لپاره عزت او ځواکمن وي. (اول تیموتائوس ۶: ۱۵-۱۶)

عیسی په یوه رڼا کې اوسېږي چې هیڅوک یې نشي لیدلی. په حقیقت کې، مزموړ لیکونکی وايي چې خدای د جامو په څیر رڼا اغوندي. (مزموړ ۱۰۴: ۲ ولولئ) پولس کولی شي دا په ساده ډول لیکلي وي ځکه چې هغه یو څه رڼا احساس کړې. هغه دا ډول پېښه پاچا اگریا ته په لاندې ډول بیانوي:

"د ماسپښین په وخت کې، ای پاچا، په لاره کې، د لمر څخه روښانه رڼا ناڅاپه زما او زما د ملگرو شاوخوا د اسمان څخه راښکاره شوه." (اعمال ۲۶: ۱۳)

پولس د عیسی مخ ونه لید؛ هغه یو رڼا ولیده چې له هغه څخه راوتلې وه، په منځني ختیځ کې د ماسپښین په لمر باندې واکمنه وه. هغه د خپل جلال په حضور کې و. دا نه د سهار لمر و او نه د مازیگر لمر، مگر د ماسپښین لمر. زه د فلوریدا په لمر ایالت

کې دولس کاله ژوند کوم او هیڅکله مې عینکې نه دي اغوستي. په هرصورت، څو کاله دمخه، لیزا او ما منځني ختیځ ته سفر وکړ، چیرته چې ما باید د لمر عینکې اغوستې وای. لمر په صحرايي سیمو کې خورا روښانه و، او د استوا په سیمه کې، د هغې رڼا څو برابره وه. لمر د سهار او د ورځې په پای کې د زغم وړ و، مگر د ماسپښین له ۱۱ څخه تر ۲ بجو پورې خورا روښانه و. په هرصورت، پولس د عیسی د رڼا په اړه خبرې وکړې، کوم چې د مینځني ختیځ د نیمې لمر څخه روښانه و. د یوې شیبې لپاره د وروستي ځل لپاره فکر وکړئ کله چې تاسو لمر ته د لیدو هڅه کړې وه. دا سخته ده پرته لدې چې تاسو د سترگو محافظت ولرئ یا لمر د بادل لاندې وي. د خدای پیر روښانه دی.

دا تشریح کوي چې ولې یو لمر او یسعیاه د وروستيو ورځو په اړه خبرې وکړې، کله چې د څښتن جلال څرگند شي او لمر به تیاره شي: "وگورئ، د څښتن ورځ راځي... په حقیقت کې، د آسمان ستوري او د دوی. برجونه به خپله رڼا نه ورکوي. لمر به په خپل راختلو سره تیاره شي، او سپوږمۍ به خپله رڼا نه ورکوي. (اشعیا ۹:۱۳-۱۰)

زه به یو څه نور تشریح کړم. موږ د نیمې شپې په روښانه آسمان کې څه وینو؟ ستوري په آسمان کې هر ځای دي. مگر په سهار کې څه پېښېږي کله چې لمر لویږي؟ ستوري چیرته ځي؟ ایا دوی بل ځای ته ځي او د لمر په غروبيدو کې د افق څخه خپل ځای ته راستنېږي چېرې چې دوی پټ شوي؟ ځواب بې له شکه منفي دی. نو د دوی سره به څه کیږي؟ د ستورو ځلانده خپل حد لري، خو د لمر د ځلا درجه بل ډول ده، نو د لمر په راختلو سره د ستورو رڼا په تیاره کې له منځه ځي. دوی هلته دي، مگر دوی نه لیدل کیږي. په ورته ډول، د عیسی جلال کله چې هغه بیرته راگرځي د لمر څخه پیر دی او هغه یې ماتوي. بنایي لمر په خپل ځای پاتې شي، مگر دا به نه لیدل کیږي. نو اوس تاسو پوهیږئ چې ولې پولس لیکي: "هغه څوک چې نه یې لیدلی او نه یې لیدلی شي" د خدای جلال په ټولو څراغونو غالب دی. هغه یو کامل او هر اړخیزه رڼا ده. له همدې امله، د هغه په دوهم بیرته راستنیدو سره، "خلک به د خدای له ویرې او د هغه د جلال له عظمت څخه د ځمکې غارونو، ډبرو او خولو ته ننوځي، کله چې هغه د ځمکې د ټکولو لپاره راپورته کیږي." (اشعیا ۲: ۱۹) یوحنا دا موضوع په دې ډول بیانوي:

بیا د ځمکې پادشاهان، مشران، جنرالان، شتمن او زورور او هر غلام او هر آزاد سړی په غارونو او د غرونو د تیرو په منځ کې پټ شول. دوی غرونو او ډبرو ته وویل: "په موږ باندې راشئ او موږ په تخت کې کښینئ او د میمنې له قهر څخه مو پټ کړئ." (مکاشفه ۶: ۱۵-۱۶)

د خدای جلال څه دی؟

راځئ چې دې پوښتنې ته ځواب ووايو: د خدای جلال څه دی؟ د دې پوښتنې ځواب لپاره، موږ بايد د خدای سره د موسی خبرو ته لار شو. موسی نه يوازې د خدای شتون غوښتل، بلکې د هغه د جلال ليدلو غوښتنه يې هم وکړه:

"زه غواړم تاسو ما ته خپل جلال وښيي" (خروج ۳۳:۱۸)

د جلال لپاره د عبراني کلمه Kabowd ده، او د سترانگ لغت دا داسې تعريفوي: "د يو څه وزن، مگر په لفظي توگه په ښه توگه." د دې تعريف هم د جلال، کثرت او عزت خبرې کوي. موسی له خدای څخه وغوښتل چې "ځان په خپل ټول جلال کې ښکاره کړي." د خدای ځواب ته پام وکړئ:

"زه خپل ټول نيکي ستاسو په وړاندې تويوم، او ستاسو څخه مخکې زه خپل نوم، څښتن ته وایم." (خروج ۳۳:۱۹)

موسی د خپل ټول جلال غوښتنه وکړه، او خدای ځواب ورکړ، "د هغه ټول نيکمرغي." د عبراني کلمه چې دلته د نيکۍ په توگه ژباړل شوې ده tuwb. دا کلمه "د کلمې په پراخه مفهوم کې ښه" معنی لري؛ په بل عبارت، پرته له دې چې هيڅ شی بيرته وساتئ.

بيا خدای ووايي: "تاسو مخکې زه خپل نوم، څښتن بولم." مخکې له دې چې يو عادي پاچا مانې ته ننوځي، جارچي به په لوړ غږ خپل نوم اعلاناوه. سربيره پردې، د هغه راتگ د ترمپت په غږ او ځانگړي وياړ سره اعلان شو. د پاچا عظمت څرگند وو او دا مهمه نه وه چې پاچا څوک و، د هغه عزتمند حضور د خلکو له احترام څخه ډک کړ. که چيرې هماغه سړی په رسمي جامو کې په کوڅه کې وگرځي مگر له ملگرو پرته؟ پيری د هغه څخه تيريږي او حتی هغه ته هيڅ پام نه کوي. د هغه شتون له هغه سره هغه وياړ نه لري چې هغه په ټوله سلطنت کې خوند اخلي. په ورته ډول، خدای د موسی لپاره هم همداسې وکړل کله چې هغه وويل، "تاسو مخکې زه خپل نوم، څښتن ته غږ کوم."

په نوې عهد نامې کې ويل شوي چې د خدای جلال د مسيح په مخ کې څرگند شوی دی (۲ فرنتيان ۴: ۶). پيری هغه څوک چې د خدای په حضور کې دي شاهدي ورکوي چې دوی عيسی په خوب کې وليد او د هغه مخ ته يې وکتل. دا ممکنه ده، مگر زه بايد ووايم چې دوی د هغې بشپړ جلال نه دی ليدلی.

نور ممکن پوښتنه وکړي چې شاگردانو د هغه له ژوندي کيدو وروسته عيسی ته وکتل. دا هم ريښتيا ده، مگر دا د هغه د جلال څرگند څرگندونه نه وه. لکه څنگه چې

ما وویل، ځینې خلکو هم په عهد عتیق کې د خدای شتون لیدلی او تجربه کړی، مگر د هغه د جلال په بشپړ څرگندولو کې نه. خدای ابراهیم ته د ممرې د بلوط په باغ کې لار، مگر د هغه په جلال کې نه (د پیدایښت ۱: ۱۸-۲۰ ته مراجعه وکړئ). یعقوب د خدای سره پهلوانی وکړه او یوشع حتی فکر نه کاوه چې خدای د هغه په مخ کې دی (وگورئ یوشع ۱۳: ۵-۱۵) او داسې نور. کله چې یوشع د جیریکو فتح کولو دمخه د خدای مخ ته وکتل، خدای د یو جنگیالي په ویره سره هغه ته راغلی و. یوشع نه پوهیده چې څوک دی، نو پوښتنه یې وکړه "ته زموږ څخه یی که دشمن؟" بیا خدای خپل ځان د خدای د لښکر د قوماندان په توګه معرفي کړ او یوشع ته یې وویل چې خپل بوتان لرې کړي ځکه چې هغه ځمکه مقدسه وه. یعقوب ټوله شپه د خدای سره کشتی وکړ او نږدې ورځ وه کله چې هغه وپوښتل، "ما ته خپل نوم ووايست" (پیدایښت ۲۹: ۳۲). راځئ چې بیرته خپل مثال ته ورشو چې یو پاچا په ساده جامو کې د خپل سلطنت په کوڅو کې گرځي. ډیری د هغه څخه تیریږي، مگر دوی ورسره نه لیدل کیږي. دا د هغه څه توضیح دی چې د یوشع او یعقوب سره پېښ شوي، بیا هم دوی د هغه څخه لوی وحی ترلاسه کړي.

د رستاخیز وروسته هم همداسې وه. لومړی کس چې عیسی ورسره خبرې کولې مریم وه، چا فکر کاوه چې هغه باغبانه ده (یوحنا ۱۵: ۲۰-۱۶). شاگردانو د هغه سره د ساحل په غاړه کبان وخورل (۹: ۲۱-۱۰) او په لومړي سر کې دوی هغه ونه پیژني او د هغه غږ یې ونه پیژندل شو او هغه یې ونه پیژندلو تر هغه چې هغه یو څه پیژندلی وي. یو ځل بیا د هغه د ژوندی کیدو وروسته، هغه د دوو شاگردانو سره د اماؤس په لاره روان شو، او که څه هم دوی د هغه له مړینې دمخه د پېښو څخه خبر وو، دوی هغه ونه پیژني. ځکه چې "د دوی سترګې تړل شوې وې" (لوقا ۲۴: ۱۶) او دوی د هغه مخ، شکل او غږ نه پیژني. ټولو د هغه مخ ولید او د هغه شتون یې تجربه کړ او د هغه له شتون څخه یې وحی ترلاسه کړې، مگر د هغه د جلال په بشپړ څرگندولو کې نه و.

مگر کله چې یوحنا د پتموس په جزیره کې و، هغه خدای په روح کې ولید او دا ځل یې هغه د هغه په جلال کې ولیدل، د سمندر په غاړه د ناستې څخه توپیر. هغه د عیسی په اړه داسې تشریح کوي: "د هغه مخ د لمر په څیر په بشپړ روښانتیا کې و. کله چې ما هغه ولید، زه د یو مړ سړي په څیر د هغه پښو ته ولوید." (مکاشفه ۱۶: ۱-۱۷). د خدای شتون دومره پیاوړی و چې یوحنا د یو مړ سړي په څیر په ځمکه ولوید.

د خدای جلال ټول هغه څه دي چې خدای خدای کوي. د هغه ټول صفتونه، واک، ځواک

او حکمت، یا په لفظي توګه، د هغه بې حده وزن او عظمت؛ پرته له دې چې هیڅ شی پټ کړی یا پټ کړی! دا سپیڅلی شتون لیدل کیږي که چیرې د هغه د وجود یوازې یوه برخه ښکاره شي، لکه موسی چې یوازې پښې او شا لیدلي، یا د پولس په قضیه کې چې د دمشق په لاره کې یې خدای لیدلی نه و او یوازې د هغه رڼا یې لیدلې وه. غږ یې واورېد.

د هغه کور

راځئ چې بیرته د ابراهیم نسل ته لار شو. کله چې خدای په پیل کې د سینا په غره کې خپل شتون څرګند کړ، دوی په ځواب کې وویل، "وګوره، زموږ څښتن خدای موږ ته خپل جلال او عظمت وښوده، او موږ د اور له لارې د هغه غږ اوریدلی دی... ولې موږ باید اوس مړ شو؟"، ځکه چې دا لوی اور به موږ وسوځوي. که موږ د خپل څښتن خدای غږ له دې څخه ډیر واورو، موږ به مړه شو. (تثنیه ۲۵: ۵-۲۴) دوی نشي کولی د هغه عالي حضور ته ننوځي ځکه چې د دوی ضمیرونه د ځان غوښتنې عملونو سره ښکته شوي.

وروسته، کله چې خیمه جوړه شوه او خدای په کې استوګنه وکړه، د هغې داخلي برخه "قدس" په نوم یادېږي. هغه ځای چې مشر کاهن کولی شي په کال کې یو ځل داخل شي. په دې ځانګړې موقع به کاهن د پیتل په قربانګاه باندې د خپلې ګناه او د ټولو خلکو د کفارو کولو لپاره قرباني وړاندې کړه، بیا به هغه د قربانګاه سره نږدې د اوبو په حوض کې مینځل او بیا به د قدس څخه تیرېږي. پرده یوازینی موجود رڼا د سرو زرو څراغونو څخه وه، کوم چې د عیسی استازیتوب کوي، زموږ رڼا (یوحنا ۵: ۹). په دې ځای کې ډوډی هم وه، کوم چې د عیسی ښه وه، زموږ د ژوند ډوډی (یوحنا ۴: ۶)..

په هرصورت، کاهن لا تر اوسه د خدای حضور ته نه و ننوتلی. بیا هم یوه بله پرده وه چې قدس یې له سپیڅلي مقدس یا تر ټولو سپیڅلي ځای څخه جلا کړ. هلته، د رحمت د تخت څخه پورته، د خدای د شتون ریښتینې څرګندونه وه. دا هغه پرده وه چې له پورته څخه تر ښکته پورې ټوټه شوې وه کله چې عیسی خپل روح تسلیم کړ. "په ورته ساه کې، د معبد پرده له پورته څخه ښکته دوه ټوټې شوه. ځمکه ولړزېده او ډبرې ووېشل شوې." (متا ۲۷: ۵۱)

پام وکړئ چې دا پرده له پورته څخه تر ښکته پورې وتړل شوه، خدای هغه پرده وتړله، نه انسان، ځکه چې هغه غوښتل چې بهر راشي. هغه د خپل استوګنځي په توګه یو نوی ځای چمتو کړی و. هغه کور چې تل یې خوب لیدل؛ دا د هغه د نوي زیږیدلي

ماشومانو زړه معنی لري. دا کله وشول؟ پنځه درې ورځې وروسته، د پنتیکاس په ورځ، خدای د هغه د خوښې په خیمه کې اوسیده، او موږ لوستل:

"ناڅاپه د آسمان څخه د زورور باد په څیر یو غږ راغی او هغه کور یې ټک کړ چېرې چې دوی ناست وو. بیا، دوی د اور د ژبو په څیر ژبې ولیدلې چې ویشل شوي او په هر یو باندې ایښودل شوي. بیا دوی ټول د روح القدس څخه ټک شول او لکه څنګه چې روح دوی ته د خبرو کولو واک ورکړ، دوی په نورو ژبو خبرې پیل کړې. (اعمال ۲:۲-۴)

لکه څنګه چې د خیمې د کار پای ته رسیدو دمخه د خدای شتون ورته نه و ننوتلی، کله چې عیسی وویل: "دا پای ته رسیدلی،" بیا یې خپل سر ټیټ کړ او خپل روح یې تسلیم کړ. (یوحنا ۱۹:۳۰) یوازې بیا د خدای شتون حرکت وکړ او خپل نوي کور ته لاړ، کوم چې د ابدې وری د وینې لخوا چمتو شوی و:

"له همدې امله، وروڼو، د عیسی د وینې له امله موږ کولی شو په آزاده توګه مقدس ځای ته ننوځو، دا د یوې نوې او ژوندۍ لارې له لارې چې موږ ته د هغه حجاب له لارې خلاص شوی چې د هغه بدن دی، او ځکه چې موږ یو لوی کاهن لرو. د خدای په کور کې راځی چې د خدای حضور ته د زړه له اخلاص او پوره ایمان سره ورشو، په داسې حال کې چې زموږ زړونه له هر ډول ګناه څخه پاک شوي او زموږ بدنونه په پاکو اوبو مینځل کېږي. راځی چې په هغه امید باندې ثابت پاتې شو چې موږ یې اعتراف کوو، ځکه چې وعده کوونکی وفادار دی. (عبرانیان ۱۰:۱۹-۲۳)

موږ هغه ته د رسیدو لپاره زړورتیا ته اړتیا لرو څوک چې په خورا مقدس ځای کې اوسېږي. دا ځای په معبد او معبد کې نه دی، بلکې زموږ په بدنونو کې دی! هو، خدای د خلکو زړونو ته حرکت وکړ چې د عیسی د قربانۍ لخوا مقدس شوي. ډیری وختونه کله چې موږ هغه ته زنگ وهو، موږ تصور کوو چې موږ داسې ځای ته ننوځو چې له موږ څخه په میلیونونو کیلومتره لرې دی. نه، د هغه ځای زموږ په زړونو کې دی، مګر موږ لا تر اوسه نه دي زده کړي چې دننه وګرځي او پرځای یې بهر ته وګوري. نوې عهد نامه وایي: "څوک به آسمان ته پورته شي؟ دا دی، د مسیح راوستل ... " (رومیان ۱۰:۶). هو، خدای په دریم آسمان کې حقیقي تخت لري. مګر هغه د خپلو خلکو سره د خواخوږۍ

لپاره دومره ليواله و چې په زاړه عهد نامې کې يې د خپل شتون د څرگندولو لپاره په ځمکه کې خيمه غوره کړه. اوس يې د اوسيدو لپاره بل ځای غوره کړی دی. د هغو کسانو په زړونو کې چې عيسی ته يې خپل ژوند سپارلی او له هغه يې وغوښتل چې دوی د روح القدس سره ډک کړي. هغه يو ځای غوره کړی چې د هغه عاشق ته نږدې وي. کله چې موږ هغه ته نږدې شو چې زموږ په زړونو کې اوسېږي، موږ هم د فضل عرش ته ننوځو، کوم چې مليونونه کيلومتره لرې دی. د هغه په شتون کې د عيسی او پلار سره د تخت په خونه کې شتون معنی لري، ځکه چې هغه د مسيح او خدای روح دی! (مراجعه شود به روميان ۸:۰۹)

په ياد ولرئ چې ليکوال وايي: "راځئ چې هغه اميد په کلکه ونيسو چې موږ يې اعتراف کوو، ځکه چې وعده کوونکی وفادار دی." ليکوال دا هم وايي:

"دا هيله زموږ د روحوونو لپاره يو پياوړی او خوندي لنگر دی، يوه هيله چې د پردې دننه قربانۍ ته لار هواروي." (عبرانيان ۶:۱۹)

د زړې پردې غورځول په دې نړۍ کې د هر عبادت کوونکي لپاره په نوې طريقه د خدای حضور ته د ننوتلو لاره پرانيستله. اوس پرده زموږ بدن دی. که موږ کولی شو زموږ د بدن بل اړخ ته لاړ شو؛ دا، د ځان او د هغې د قربانۍ د انکار له لارې، موږ د مقدساتو نوي مقدس ځای ته ننوځو، چيرې چې د هغه دوامداره اړيکه او احتمالي شتون يو باثباته واقعيت کيږي. هغه تضمين کړی چې که موږ هغه ته د ريښتيني زړونو سره نږدې شو، هغه به خپل شتون څرگند کړي! هغه هيڅکله نه دي ويلي چې دا به د ځانگړي يا محدود وخت لپاره پيښ شي! لکه څنگه چې هغه د خپل حضور په خيمه کې و کله چې دوی که هغه صادق وي، نو د هغه شتون زموږ په زړونو کې دی.

بيا د يعقوب خبرې ته پام وکړئ: "خدای ته نږدې شئ او هغه به تاسو ته نږدې شي." دا هيله څه ده؟ که موږ ورته نږدې شو؛ هغه به هم موږ ته نږدې شي! دا تضمين دی! مگر ولې نور خلک د هغه د شتون له څرگنديدو څخه خوند نه اخلي؟ لکه څنگه چې توزر وايي:

"د عيسی د بدن په اوښکو سره، پرده ليرې شوې او هيڅ شی موږ ته د ننوتلو مخه نه نيسي، نو موږ ولې ډډه وکړه؟ موږ ولې خپلې ورځې د مقدساتو څخه بهر او د هغه ليدو پرته تيروو؟ موږ اورو چې ناوې وايي: اې زما کوتره، د تيرېو په پټو او د تيرېو په پټو ځايونو کې، ما ته خپل مخ ښکاره کړه، او ما ته اجازه راکړه

چې ستا سندره واورم، ځکه چې ستا غږ خوږ دی، او ستا مخ په زړه پورې دی!
(غزل ۲:۱۴) موږ احساس کوو چې دا بلنه زموږ ده، مگر موږ نږدې نه شو، موږ د
خدای له خیمې څخه بهر زاړه او ضعیف شوي یو. زموږ خنډ څه دی؟

پوښتنه پاتې ده: زموږ خنډ څه دی؟ موږ ولې په خپل ځواک تکیه کوو او ولې له دننه
څخه جنگېږو او د خپل روندتوب له امله اصلي هدف ته سترګې په لار یو؟ موږ ولې دومره
سترې او نا امید یو کله چې موږ یو عالي امید لرو چې د هغه نه ماتیدونکې ژمنې لخوا
ملاتړ کېږي؟ په لاندې فصلونو کې، موږ به هغه خنډونه وڅیړو چې ټول ایمانداران د
خدای سره د زړه پورې ملګرتیا اړیکې څخه خوند اخلي چې ټولو ته شتون لري..

تعلیمی پوښتنې

۱. د دې فصل په پیل کې، دا پوښتنې وپوښتل شوې: "ولې ډیری یې له هغه سره
منطقي اړیکو ته رضایت لري؟" ولې موږ له مسیح پرته مسیحیت منلی یو؟ موږ
څنګه له هغه سره له نږدېوالي او ملګرتیا پرته ژوند کول زده کړل؟" دې پوښتنو
ته ستاسو ځواب څه دی؟

۲. د کتاب لیکوال دې ته اشاره کړې چې د ارواپوهنې په ساینس کې د هغه څه له
مخې چې ویل شوي، هغه اړیکې چې موږ په تیرو پنځو کلونو کې درلودل زموږ
شخصیت جوړوي. هغه دا هم وایي چې دا په مقدس کتاب کې هم تایید شوی: "بد
ملګری ښه اخلاق خرابوي" (۱ قرنتیان ۱۵: ۲۳) او "د هوبنډارانو ملګری به هوبنډار
وي، مګر د ناپوه ملګري به رنځ وي." (امثال ۲۰: ۱۳) ایا تاسو په خپل ژوند کې داسې
وخت لرئ کله چې تاسو یو یا دواړه حالتونه تجربه کړي؟ پایله څه شوه؟

شپریم فضل

د خدای ملگری

خدای دوی ته د صحبت او قربت وړاندیز کړی و، مگر دوی په خپله خوښه ونه توانیدل.

لکه څنگه چې زه دا لومړني فصلونه لیکم، تنده او لیوالتیا زما په زړه کې غوړیږي. د دې په اړه خبرې کول اور سوځوي او زما هیلې تېزوي چې د هغه چا تعقیب کړم چې له موږ سره ژوره مینه لري. هغه تل د عمر په اوږدو کې زموږ هر یو تعقیب کړی، مگر بیا هم هغه ته رسیدل اسانه ندي. هغه یو لوی پاچا دی، مقدس او د درناوي وړ دی. نو تاسو د "مقدس ډار" ذکر کولو پرته د "نږدې کیدو" په اړه خبرې نشئ کولی.

د لارو جلا کول

دا هغه ځای دی چې د لټون کونکو او حقیقت لپاره د پیغامونو لارې اکثراً توپیر کوي. تاسو کولی شئ دا پیغامونه د مسیحیان یا جماعت په هره څانګه کې ومومئ او دوی وایي

چې خدای په هر صورت د انسان لپاره لیوالتیا لري او غواړي هغه ته برکت ورکړي. مگر دا ډول پیغامونه ناسم دي، ځکه چې دوی د خدای پاکوالی له لاسه ورکړی دی. ډېری وخت دا ډول کارونه له بد نیته تر سره کېږي، ځینو یې د دین غمونه لیدلي او یا یې تجربه کړي دي او نور بیا غواړي چې په خلکو کې مشهور او گټور وگڼي. له بده مرغه، ځینې پیغامونه په قصدي ډول خراب تبلیغ شوي او د لوی تعقیب په جوړولو کې پاتې راغلي.

هغه کسان چې پخوا د شریعت په منگولو کې راگیر شوي دي یوازې د مینې تبلیغ کوي او خدای ته د هغه چا په سترگه گوري چې زموږ د بې عدالتی او دنیا پالنې لگښت ورکوي او په خپلو کارونو او پرېکړو کې خود غرضه دي. دا ډول نظر دا نه مني چې دوی پخپله د خدای حضور ته ننوځي ترڅو د هغه خبرې واوري. که دوی وکړي، دوی به ومومي چې د سپیڅلي مینې او ویره پرته د هغه د نږدې کیدو بله لاره نشته.

دا پیغامونه د "آسانه خدای" تبلیغ کوي او د هغه هدف قرباني کوي چې دا یې هدف دی. که موږ د خدای ویره پرېږدو، موږ د انسان څخه د هغه د شتون خوښی لرې کړي.

ډار

د خدای د شتون په اړه، تل یو ثابت او نه بدلیدونکی حقیقت و، چې په دې آیت کې لیدل کیدی شي:

"خدای د اولیاوو په شورا کې بې حده په زړه پوری دی؛ هغه باید ویره ولري، د هغه په شاوخوا کې د ټولو څخه ډیر.
(مزموږ ۸۹:۷)

د دې آیت دویمه برخه بیا ولولئ. "هغه باید ویره ولري، د هغه شاوخوا ټولو څخه ډیر" دا تل ریښتیا وي او پاتې کیږي. خدای هیڅکله خپل شتون په داسې چاپیریال کې نه څرگندوي چېرې چې د هغه درناوی نه کیږي. هغه په داسې ځای کې نه ښکاري او اوسېږي چېرې چې هغه ته تر ټولو لوی عزت، اعتبار او عزت نه ورکول کیږي. ستونزه دا نه ده چې موږ په خپلو عبادتونو کې څنگه سندرې وایو، یا زموږ د درس او تبلیغ کیفیت څه دی، یا زموږ د دعا بڼه څه ده، که موږ هغه ته درناوی ونه کړو، هغه به نږدې نه وي او خپل ځان به ښکاره نه کړي. لکه څنگه چې د عیلي او د هغه د زامنو په قضیه کې پېښ شوي. د کلونو په اوږدو کې، زه څو ځله داسې ځایونو ته ننوتم چې په سلگونو یا زرگونو

مسیحیان را ټول شوي وي، مگر له بده مرغه د خدای حضور ته نه يم ننوتلی. ځکه چې د خدای ویره په خلکو کې نه وه او حتی کله کله په مشرانو کې. د عبادت بانو کیدای شي عالی وي، د معیاري بیرغونو، ناڅکو، سندرغاړو او ماهر موسیقارانو سره. ناستې ممکن د غوره تخنیکي او مخابراتي نوښتونو او خدماتو سره ترسره شي؛ د خدا او تفریح سره سره، مگر یو څه ورک دی، د خدای د شتون ځای خالي دی. د افسوس خبره دا ده چې پیری خلک په دې نه پوهیږي چې د خدای شتون شتون نلري. (اجازه راکړئ په گوته کړم چې د اړیکو نوې لارې په هیڅ ډول د خدای د شتون د لیرېد مخه نه نیسي. زه په خورا عصري ځایونو کې وم او ما د خدای د شتون څخه خوند اخیستی دی. د خدای شتون د ټیکنالوژۍ یا ټیکنالوژۍ سره هیڅ تړاو نلري. د دې نشتوالی، مگر د عکس العمل سره او څنگه زموږ زړونه پدې پورې اړه لري.

په داسې حالاتو کې خدای ماته لارښوونه کوي چې له هرچا سره د خدای اطاعت او وېره شریکه کړم او هر څل چې خلکو ته توبه وایم، گورم چې د مشرانو په گډون پېری یې مخې ته راځي. تقریباً پرته له استثنا څخه، مخکې له دې چې یو ځانگړي دعا وشي، د خدای شتون څرگندېږي او خلک اوبسکې ته ځي. ولې داسې کیږي؟ ځکه چې خدای هغو کسانو ته متوجه دی چې له هغه سره مینه لري، د هغه درناوی کوي او له هغه څخه ویره لري. له همدې امله یعقوب وايي:

خدای ته نږدې شئ، هغه به تاسو ته نږدې شي. اې گناهگارانو خپل لاسونه پاک کړه او اې دوه زړونو خپل زړونه پاک کړه. (یعقوب ۴: ۸-۹)

دې آیتونو ته په لومړي نظر کې، تاسو شاید فکر وکړئ چې جیمز د غیر خوندي شوي خلکو سره خبرې کوي، هغه څوک چې موږ نن بدل شوي "گناهگاران" بولو. خو یعقوب په خپل وخت کې ۱۵ ځله خپلو لیدونکو ته د وروڼو په توگه اشاره وکړه. هغه د هغو کسانو سره خبرې کوي چې بیا زیږیدلي دي.

نو راځئ چې هغه کلمې ته نږدې وگورو چې دلته د "گناهگارانو" په توگه ژباړل شوی. دا کلمه په یوناني کې "هامازتولوس" ده. قاموس دا په لفظي ډول د "هغه څوک چې نښه له لاسه ورکوي" ژباړي. دا سمه ده چې دا کلمه غیر خوندي شوي خلکو ته راجع کیدی شي، مگر دا په مسیحیانو هم پلي کیږي. په پورتنی متن کې هغه ایمانداران ته اشاره کولای شو چې په خپل ذهن کې یې هدف ته نه دي رسیدلي او په نوي پیدایښت

کې یې تکراري غلطې کړنې او چلندونه کړي دي، هغه په دوام کې وايي: "زږونه پاک کړئ، اې دوه زږونه": په داسې جمله سره د موضوع اصل او لامل ته اشاره کوي چې ولې ایمانداران هدف ته نه رسېږي.

موږ باید پوه شو چې د خدای ویره په زړه کې پیل کېږي او زموږ د عملونو په څرگندونو کې څرگندېږي. د دې آیت په پیل کې د خدای کلام ته پام وکړئ:

"دا خلک په خپلو خولو ما ته نږدې کوي او په خپلو شونډو زما عزت کوي، مگر زږونه یې زما څخه لرې دي. زما په اړه د دوی ویره د انسانانو یو پوه شوی قانون دی او بس." (اشعیا ۲۹:۱۳)

د خدای نزد تل د خدای په زړه کې پیل کېږي او له هغه سره تر هر څه او بل هرچا ډیر خوښوي او دا ویره نه یوازې د عمل په څرگندو کې څرگندېږي، بلکه د زړه په هڅونه کې هم شتون لري. نو په لغوي معنی کې د خدای ویره د خدای په وړاندې د زړه د چلند معنی لري.

له خدایه وېره په دې معنا ده چې د هغه احترام، عزت او احترام په لوړه درجه کې وي، همدارنګه دعا، عبادت او په هغه وېره او وېره کې پاتې کېدل دي. له هغه څخه ویره کول د هغه په درناوی، د هغه شتون، د هغه امر او د هغه غوښتنو ته ویرول دي او دا یوازې پیل دی..

پرتله له ویرې (عاجزي) د خدای حضور ته راشئ

ځینې وختونه، د دې لپاره چې د موضوع په ماهیت پوه شي، موږ باید برعکس کار وکړو، دا دی، موږ باید لومړی دا تعریف کړو چې د پوښتنې موضوع څه نه ده. دا موږ سره مرسته کوي چې په هرڅه ښه پوه شو. د پاک یار پرتله د خدای حضور ته د رسیدو یوه غوره بیلګه د هارون د دوو زامنو په ژوند کې لیدل کېدی شي.

د خیمې د جوړولو دمخه، خدای موسی ته امر وکړ: "او ته خپل ورور هارون او د هغه زامن ناداب، ابیهو، الاعزر او ایتمار د اسراییلو څخه تا ته راوړي ترڅو دوی زما لپاره د کاهنانو په توګه خدمت وکړي." (خروج ۲۸:۱)

دا سړي غوره شوي او روزل شوي ترڅو د خدای خدمت وکړي او د خلکو لپاره په تشه کې ودرېږي. دوی د خدای حضور ته د رسیدو واک درلود. د دوی د عبادت

معیارونه او طریقې د خدای لخوا موسی ته د ځانگړو لارښوونو لخوا ټاکل شوي. د روزنې وروسته، دوی مقدس شول، او بیا د خدای حضور خیمه لکه کره او د دوی خدمت پیل شو. مگر حتی وروسته له دې چې د خدای شتون په خیمه کې څرگند شو، د دوی دوه سره د داسې یو څه پېښیدو کې لیر وخت نه و:

د هارون زامنو ناداب او ابیهو، هر یو خپل بُندر راواخیستل، په هغو کې یې اور واچاوه او په اور باندې یې خوشبویه کېښوده. دوی د هغه په حضور کې یو عجیب اور وپاندې کړ چې خدای دوی ته امر نه دی کړی. (لاویان ۱۰:۱)

خبر اوسئ چې ناداب او ابیهو د خدای په حضور کې یو عجیب اور بل کړ. د ویبستر په قاموس کې د "ناپاک" کلمې یو تعریف دا دی: "د سپیڅلي شیانو سپکاوی یا غفلت، سپکاوی." دا پدې معنی ده چې د هغه څه سره چلند کول چې خدای پاک اعلان کړی د یو څه کوچني په توگه. دغو دوو کسانو بُندرونه واخستل او د خدای عبادت ته یې چمتو کړل او په هغه اور او بخور یې لیک کړل چې دوی یې غوره کړي وو او په دې اړه یې د خدای کلام له پامه غورځاوه. دوی د مقدساتو څخه غفلت وکړ، او دا د نافرمانۍ لامل و. دوی د خدای حضور ته نږدې شوي او هغه څه چې سپیڅلي دي په بې احترامۍ سره، او دا یې د یو څه عادي او کوچني په توگه چلند وکړ. له هغه وروسته څه وشول؟

"نو د خدای له حضور څخه اور راغی، دوی یې تیر کړل او دوی د خدای په حضور کې مړه شول." (لاویان ۲:۱۰)

د دوی د بې احترامۍ له امله، دا دوه کسان سمدلاسه محکمه شول او په سمدستي توگه مړه سره مخامخ شول. دا سپکاوی د خدای په حضور کې شوی و او د دوی شپانه د خدای له عزت څخه د معافیت دلیل نه و. دوی د خدای پاک خدای ته په بې احترامۍ سره نږدې شول او د هغه سره یې د هغه چا په څیر چلند وکړ چې گناه یې کړې وي. دوی د خدای په حضور کې خورا ناڅاپه چلند کاوه. د هغوی له قضاوت سمدستي وروسته د موسی خبرې واورئ او "ما ته نږدې" کلمو ته پام وکړئ:

آنگاه موسا به هارون گفت: این است فرموده خداوند: «در میان آنان که نزدیک مَنَدند، تقدیس خواهم شد، و پیش روی همه قوم جلال خواهم یافت. » پس هارون خاموش ماند. (لاویان ۳:۱۰)

دا یو ابدی او نړیوال حکم دی. خدای وایي چې هیڅوک نشي کولی هغه ته په نرمۍ سره نږدې شي او یا یې په پام کې ونیسي. هغه باید د هغه خلکو لخوا درناوی او مقدس وگڼل شي چې د هغه حضور ته ځي.

خدای پاک په ښکاره وایي چې د هغه په حضور کې بې حیايي ځای نه لري، خو ناداب او ابیهو له دې څخه سترگې پټې کړې. دا نن مهمه نده، هغه لاهم مقدس خدای دی. موږ تمه نشو کولی چې د هغه په شتون کې د بې عزتي چلند سره ومنل شي. د گوند لوبې د کورنۍ اړیکو لپاره ندي. دا دوه کاهنان د موسی وراره او د هارون زامن وو، مگر دوی دواړه پوهیدل چې دا غوره ده چې د خدای قضاوت ته تسلیم شي، ځکه چې یوازې هغه صادق دی. په حقیقت کې، موسی هارون او د هغه نورو دوو زامنو ته خبرداری ورکړ چې ماتم مه کوئ که دوی هم مړه شي. ځکه چې ماتم د خدای سپکاوی دی، نو دوی د ناداب او ابیهو جسدونه د کمپ څخه بهر یوړل او ښخ کړل. دغو دوو ځوانانو د خدای حکمونه بې ارزښته کړل او بې له دې چې خدای پاک ته له ویرې او سپېڅلې ویرې راوځي او په زړونو کې دا ډول شرایط د دوی د نافرمانۍ لامل شول. موږ گورو چې د گناه ریشنه د خدای د ویرې نشتوالی دی.

د خدای څخه وحشت او د خدای ویره

کله چې خدای د سینا په غره کې اسراییلو ته نږدې شو، دوی نشي کولی د هغه په وړاندې ودریږي ځکه چې دوی د خدای څخه ویره نه درلوده، او موسی ورته وویل چې دوی خدای ته نږدې کړي.:

"ویرېږه. خدای ستاسو د امتحان لپاره راغلی دی ترڅو تاسو له هغه څخه وویرېږئ او گناه مه کوئ. (خروج ۲۰:۲۰)"

موسی وفرمایل: "مه وپېرېږه" ځکه چې خدای ستاسو د آزمویني لپاره راغلی دی ترڅو تاسو "له هغه څخه ویره وکړئ" کیدای شي متضاد ښکاري، مگر داسې نه ده. موسی د خدای څخه ویره او د خدای څخه ویره ترمنځ توپیر وکړ. ډیر توپیر لري. هغه څوک چې د خدای څخه ویره یا ویره لري د پټولو لپاره یو څه لري. هغه نه غواړي چې نږدې شي، ځکه چې د خدای پاک حضور روښانه کوي چې هغه څه پټوي. پولس موږ ټولو ته وایي، "مگر هر څه چې د رڼا لخوا ښکاره شوي په ښکاره توگه لیدل کېږي." (افسسیان ۵: ۱۳).

خدای نه غواړي چې موږ د هغه څخه ویره ولرو، مگر هغه غواړي چې موږ د هغه څخه ویره ولرو. پولس لیکي، "د هغه روح لپاره چې خدای موږ ته راکړی دی د ویرې روح نه دی، مگر د ځواک او مینې او نظم دی." (۲ تیموتیس ۷: ۱) او جان دا هم وایي: "په مینه کې هیڅ ویره نشته، مگر کامل مینه ویره لري کوي؛ ځکه چې ویره له عذابونو څخه سرچینه اخلي او څوک چې ویره لري په مینه کې کمال ته نه دی رسیدلی. (۱ یوحنا ۱۸: ۴) دا خلک د ویرې د روح په اړه خبرې کوي نه د خدای پاک ویره، ځکه چې عهد جدید وایي: "خپل نجات په ویره او ویره سره کار کړئ." (فیلیپیان ۲: ۱۲)؛ او پولس بیا وایي چې "راځئ چې خدای په ویره او ویره راضي کړو، ځکه چې زموږ خدای سوځیدونکی اور دی." (عبرانیان ۱۲: ۲۸-۲۹) پطرس معمولا ډیر مستقیم وي او پدې توگه لیکي، "پاک اوسئ، ځکه چې زه مقدس یم. که تاسو هغه ته پلار وایئ، څوک چې د هرچا په کړنو بې طرفه قضاوت کوي، نو د خپل استوگنې سره په ویره او درناوي سره چلند وکړئ. (اول پطرس ۱: ۱۶-۱۷) کله چې د دې حوالې لوستل تاسو نشئ کولی هغه مقدس ویره له پامه وغورځوئ چې د مسیحیت او نوي عهد نامې حیاتي برخه ده. پام وکړئ کله چې د خدای حضور راځي، موسی خلکو ته وایي: "په زړه کې د هغه څخه ویره وکړئ او گناه مه کوئ." دا د خدای مینه نه ده چې موږ له گناه څخه ساتي، مگر د هغه ویره. پولس وایي، "خپل نجات په ویره او ټکان سره کار کړئ، نه په مینه او مهرباني." "په یوه بل تړون کې، هغه وایي چې خدای د خپل شتون له لارې موږ ته د اوسیدو ژمنه کړې ده: "نو، گرانو، اوس چې دا ژمنې زموږ دي، راځئ چې د بدن او روح له هر ډول ناپاکۍ څخه ځان خلاص کړو او د خدای په ویره سره. بشپړتیا ته به یې ورسوي." "په یاد ولرئ چې دا د "د خدای په مینه" نه وایي.

زما په یاد دي چې زما ملاقات د یو مشهور نوکر سره چې د خیانت په تور په زندان کې وو. ما وپوښتل، "تاسو کله د عیسی سره مینه بنده کړه؟"

هغه وکتل او پرته له ځنډه یې وویل: "ما تسلیم نه کړه!"

زه مغشوش شوم او هغه ځواب ورکړ: "بیا د خیانت او زنا په اړه څه؟"

هغه وویل: "جان، ما تل له خدای سره مینه کړې، مگر ما هیڅکله د خدای څخه نه ویره!" زه د هغه څه په اړه حیران شوم چې وروسته یې وویل: "میلیونونه امریکایي مسیحیان زما په څیر دي، دوی ټول عیسی د خپل ژغورونکي په توگه گوري او له هغه سره مینه لري، مگر دوی هغه ته د خدای په توگه درناوی نه کوي."

داسې وه لکه څنگه چې ما د هغه خبرې واورېدې په ما کې یو څراغ روښانه شو. ما پوهیده چې موږ کولی شو د عیسی په اړه خپل عکس او پوهه رامینځته کړو او د هغه عکس سره مینه وکړو، مگر هغه ریښتیني عیسی ندی. ځکه چې مقدس کتاب وايي چې د خدای ویره د خدای د نږدې پوهې پیل او پیل دی (په امثال ۱: ۷ او ۵: ۲ ولولئ)، زه پوهیدم چې هغه مشهور خادم د عیسی مسخ شوی عکس خوبوي.

"کاش چې دوی زما څخه ویره ولري"

موسی په ښکاره وویل چې د خدای ویره موږ له گناه څخه لرې ساتي او گناه موږ د خدای له نږدې کیدو څخه ساتي. خدای هغو خلکو ته چې د هغه سره یې تړون درلود وویل: "خو ستاسو گناهونه ستاسو او ستاسو د خدای تر مینځ راغلي دي او ستاسو گناهونو د هغه مخ له تاسو څخه پټ کړی دی." (اشیعیان ۵۹: ۲) پام وکړئ چې دا وايي چې زمونږ گناهونو "موږ" له هغه څخه جلا کړی دی نه "هغه" له موږ څخه. کله چې هغه دا خبره کوي، په حقیقت کې هغه د خپل قوم خبرې کوي، نه د کفارو. موږ هغه څوک یو چې د خدای له قربت څخه مو لیرې کړي دي او د دې ریښه د سپیڅلي ویرې نشتوالی دی. د هغه چا په خلاف چې د خدای څخه ویره لري، هغه څوک چې مقدس ویره لري هیڅ شی نه پټوي او پوهیږي چې ژوند یې د خدای په وړاندې یو پرانیستی کتاب دی. هغه د هر څه په پرتله د خدای اراده غوره کوي او دا د هغه لپاره د خپلو ملگرو، کورنی یا حتی د خپل ژوند له هیلو څخه خورا مهم دی. هغه پوهیږي چې د خدای اطاعت کولو پرته بل څه مهم ندي او هغه خپل ځان ردوي، خپل صلیب پورته کوي او عیسی تعقیبوي. هغه د خدای لپاره ژوند کوي.

دا د موسی د ژوند تفصیل دی. هغه د خدای څخه ویره درلوده، مگر اسراییل نه. دوی د خدای څخه ډیر خپل خواهشات، اړتیاوې او آرامی غوښتل. دوی په خدای باور نه درلود، مگر دوی ویل چې دوی یې وکړل. دوی تل په شک کې وو، مگر دوی په تکرار سره بل څه اعلان کړل. دوی د خدای کلام، هیلو او حکمونو ته په هر څه ترجیح نه ورکوله، ځکه چې دوی له هغه څخه ویره نه درلوده او په حقیقت کې دوی د هغه سره مینه نه درلوده. ولې؟ ځکه چې دوی هیڅکله د هغه سره ریښتیني وحی نه وه تجربه کړې. دا د دې لپاره و چې دوی د هغه له حضور څخه وتښتېدل، ځکه چې دوی د هغه د شتون له رڼا څخه د پټولو لپاره ډیری شیان درلودل. دوی پوهیدل چې بالاخره دا رڼا به دوی مجبور کړي چې د

خپلو غوښتنو او هغه چا ترمنځ چې دوی یې غواړي خدمت وکړي. کله چې اسراييل شاته لاړ، موسی خدای ته نږدې شو. اوس نو خدای باید ووايي چې هغه خلک چې هغه یې له بنده آزاد کړي او هغه ته یې راوړي دي، اوس نه غواړي هغه ته نږدې شي. موسی د یوې شیبې لپاره وپار شو، مګر خدای پوهیده او موسی په دې ځواب حیران کړ:

"ما هغه خبرې واورېدې چې دې خلکو تاسو ته وویل. هغه څه چې دوی وویل
نبه دي." (تثنیه ۵:۲۸)

زه یوازې د موسی حیران شوی مخ تصور کولی شم. نه یوازې دا چې هغه ولیدل چې خدای د خلکو په هره کلمه پوهیږي (یادونه: دا په زړه پورې ده چې موږ هیر کړو چې هغه په هر څه پوهیږي) بلکه دا هم چې اسراييلو په پای کې سمه خبره وکړه، هغه حیران شو. بیا موسی یو څه ورته وویل: "ولې دوی نشي کولی تاسو ته نږدې شي؟" کله چې خدای موسی ته ځواب ووايه، تاسو کولی شئ د هغه په غږ کې غم واورئ:

"کاش چې دوی تل داسې زړه ولري، نو دوی به زما څخه ویره ولري او زما
حکومونه په بشپړ ډول پلي کړي، ترڅو دوی او د دوی ماشومان د تل لپاره
خوشحاله وي." (تثنیه ۵:۲۹)

خدای په خپل ځواب سره دوه مسایل روښانه کړل: لومړی دا چې له سپېڅلې وېرې پرته خدای ته نږدې کېدل ناشونی دی او دوهم دا چې د دې وېرې پایله د هغه د حکمونو اطاعت دی. بني اسراييل پوهېدل چې څنگه خبرې وکړي او څه غواړي، خو زړونه یې د خدای له وېرې خالي وو. د هغه ویره تل له زړه څخه پیل کیږي او زموږ په اطاعت کې څرګندیږي. بیا خدای پاک د زړې لوښامې یوه ډیره دردونکې جمله وویل او پیغام یې د موسی له لارې خلکو ته ورسید:

"لاږ شه او هغوی ته ووايه چې خپلو خیمو ته راستانه شي." (تثنیه ۵:۳۰)

د خدای زړه مات شو او موسی د بیرته راستنیدو په وخت کې د سخت زړه سره ښکته شو. حتی زه په خپل زړه کې د دروند بار احساس کوم کله چې زه دا ټکي لیکم. خدای دوی له مصر څخه د یو دلیل لپاره راوویستل. هغه دوی راوغوښتل چې هغه ته یې راوړي، مګر

دوی د خدای دې ژمنې او غوښتنې ته ونه رسیدل (خروج ۱۹:۴). دا د لوی خلاصون لپاره د هغه الهی هدف و. په هرصورت، کله چې فرصت وړاندې شو، دوی شاته شول. دوی نشي کولی د هغه په حضور کې وي ځکه چې دوی د هغه څخه ویره نه درلوده. هغوی خپلو خیمو ته راستانه شول او د هغه له حضور او غږ څخه لرې پاتې شول. هغه دوی ته د ملګرتیا او نږدېوالي وړاندیز وکړ، مګر دوی د خپل انتخاب له لاسه ورکړ.

د خدای سره ملګرتیا

له بلې خوا، موږ باید د موسی په اړه د خدای کلام ته پام وکړو، کوم چې د خلکو خیمو ته د لیرولو وروسته وویل:

"مګر تاسو دلته زما په وړاندې ودریږئ ترڅو زه له تاسو سره خبرې وکړم"
(تثنیه ۵:۳۱)

څومره جالب! "دلته زما مخې ته ودریږه نو زه له تاسو سره خبرې کولی شم" څومره خوند دی! څومره لیوالتیا! له ذهن څخه څومره نمرې لرې! پدې نړۍ کې هیڅ ښه نشته! د هغه چا حضور ته بلنه ورکول چې مینه، حکمت، پوهه او ځواک بې حده وي. د هغه چا سره نږدې ودریږئ چې ټول اسمان یې ستاینه کوي او په تمه دي. دا ډول بلنه موسی ته ورکړل شوه!

موسی د خدای ویره ومنله او له دې امله یې د هغه سره صادقانه ملګرتیا درلوده. موږ کولی شو د دې ثبوت د زبور په الفاظو کې وګورو، "هغه موسی ته د هغه طریقې او د هغه عملونه د اسراییلو اولادونو ته وښودل." (مزمور ۷۱:۱۰۳). موسی اکثراً پوهیده چې خدای څه کول غواړي، ځکه چې کله موسی هغه ته نږدې پاتې شو، په داسې ځای کې چې خلک نشي ننوتلی، خدای د هغه زړه ورسره شریک کړ.

اسراییل خدای د هغه ځواب په واسطه پیژني چې هغه د دوی دعاګانو ته ورکړه؛ مګر دوی د خدای د زړه په ژورو کې د اهدافو، غوښتنو، پلانونو یا نورو شیانو په اړه نه پوهیدل. دوی پوهیدل چې هغه څه کړي دي، مګر دوی نه پوهیدل چې ولې. موسی په پټ ځای کې د هغه څه په واسطه خدای پیژندلی و. زما د خوښې وړ آیتونو څخه دا آیت دی:

د خدای ملگری

"د خدای پت رازونه، هغه څوک چې له هغه څخه ویره لري؛ هغه به هغوی ته خپله وعده وښيي." (مزمور ۱۰۳:۷)

پرتله له دې چې د متن مفهوم بدل کړي، دا په بل ډول ویل کیدی شي: "د خدای رازونه له هغه چا سره دي چې له هغه څخه ویره لري او هغه دوی ته د خپل تړون لارې ښيي." موږ ټول رازونه لرو (هر راز بد نه دی) چې موږ له خپلو ټولو ملگرو او خپلوانو سره نه شریکوو، مگر موږ یوازې په خپلو نږدې ملگرو باور لرو. د دې لپاره یو ښه دلیل شتون لري: ځکه چې موږ پوهیږو چې دوی به زموږ رازونه موږ ته زیان ونه رسوي یا زموږ څخه گټه پورته کړي. موږ پوهیږو چې دوی د هغه څه پاملرنه کوي چې موږ ته گران دي. موږ پوهیږو چې دوی د هغه څه غلط تفسیر نه کوي چې موږ ورسره شریک کوو یا د دوی د شخصي گټو لپاره یې کاروو. دوی زموږ زړونه پیژني او زموږ لپاره غوره غواړي خدای هماغه دی؛ هغه خپل رازونه د هغه چا سره نه شریکوي چې د هغه د غوښتنو او هوساینې په اړه اندیښمن دي. هغه خپل رازونه د هغه چا سره شریکوي چې د هغه زړه لري او خپل ژوند یې وقف کړی، کوم چې هغه خپل ملگری بولي. یو له ژباړې څخه دا ډول نظر د لاندې جملې سره تاییدوي: "د خدای سره ملگرتیا د هغه چا لپاره ساتل کيږي څوک چې له هغه څخه ویره لري، د چا سره چې هغه د خپل تړون رازونه شریکوي." (مزمور ۲۵:۱۴)

ابراهیم، د خدای ملگری

په عهد عتیق کې یو سړی دی چې نوم یې "د خدای ملگری" دی؛ د هغه نوم ابراهیم دی. ولې هغه د خدای دوست و؟ ځواب په ترټولو لوی ازموینه کې و چې هغه یې په لاره اچولی و. ابراهیم د خدای د وعدې لپاره پنځه ویشت کاله انتظار کړی و. یوه ژمنه چې یو زوی به د هغه او د هغه بې وزله میرمن سارا ته زیږیدلی وي. د امیندواری له عادي عمر څخه ډیر وخت وروسته، خدای دوی ته یو زوی ورکړ چې نوم یې اسحاق کېښود، د هغه هلک د نوم معنی خدا وه. دا ځوان دوی ته د دوی له تصور څخه ډیر خوښي راوړې. خدای دا هم ولیدل چې په دې کور کې د ابراهیم او د هغه د محبوب زوی ترمخ ژوره مینه وده کوي. دا د امتحان وخت و او خدای له ابراهیم څخه وغوښتل: "خپل زوی چې ستاسو یوازینی زوی دی او د هغه سره مینه لري، یعنی اسحاق واخلي، او د موریا

ځمکې ته لار شئ او هلته یې د غرونو په یوه برخه کې وړاندې کړئ چې زه به یې ووايم. ته د سوزېدونکې نذرانې په توگه وړاندې کړه. « (پیدایښت ۲۲:۲) ایا تاسو تصور کولی شئ چې ابراهیم د دې غوښتنې په اړه څومره حیران شوی؟ اسحاق، هغه وعده شوی ماشوم و، چې ابراهیم یې پنځه ویشته کاله په صبر سره انتظار کاوه. اسماعیل هم له کوره وویستل شو! خو اوس ولې؟ کله چې د دوی تر منځ د مینې اړیکه دومره قوي وه! ولې خدای دومره اوږد انتظار وکړ؟ ولې اسحاق په ماشومتوب کې دا غوښتنه ونه کړه؟ ډیری مقدس کتاب پوهان پدې باور دي چې اسحاق په هغه وخت کې درې دېرش کلن و.

ایا تاسو هغه شپه تصور کولی شئ؟ په ابراهیم کې جگړه پیل شوه. خدای به څنگه له هغه څخه دا ډول غوښتنه وکړي؟ اوس هم چې هر څه پلان شوي او پرمختگ کوي؟ اسحاق باید واده وکړي او د هغه له نسل څخه خپلوان او پاچاهان پیدا شول. ولې خدای غوښتل له هغه څخه د هغه ژوند واخلي؟ تاسو کولی شئ هغه پوښتنې تصور کړئ چې ابراهیم یې درلود: ولې خدای ما ته اسحاق راکړ؟ ایا هغه یې بیرته ورکړ؟ ایا خدای واقعا د اسحاق سره دومره مینه لري څومره چې زه یې کوم؟ ولې یې پر ځای ما نه وژني؟

مگر په ابراهیم کې، د خدای ویره په دې ټولو پوښتنو غالبه وه. خدای خبرې کړې وې او هغه باید اطاعت وکړي. د پیدایښت په ۲۲:۳ کې، مورې ولولئ: "سهار وختي، ابراهیم پاڅېد، په خره یې زنگ وواهه، خپل دوه نوکران یې د خپل زوی اسحاق سره یوډل، د سوزېدونکې نذرانې لپاره یې لږکي پرې کړل، او هغه ځای ته لار چې خدای ورته ویلي وو. « د "سهار سهار" کلمو ته پام وکړئ. ایا کله مو له چا اورېدلي وي چې ووايي: "خدای له تېرو څو میاشتو راهیسې له ما سره دا خبرې کوي، خو ما پرې عمل نه دی کړی؟" داسې خلک له خدای نه وېرېږي.

له خدایه وېرېدل د هغه د کلمې په وړاندې لږزېدل دي، دا د اطاعت په معنی ده چې موږ حتی په دلیل هم نه پوهیږو او دا موږ ته گټه نه رسوي او دا زموږ لپاره زیان رسوي. په دردناک حالت کې اطاعت! موږ مبشرانو مقدس کتاب ته بد کارونه کړي دي. ډیری وختونه موږ یوازې هغه وخت اطاعت کوو کله چې دا زموږ په گټه وي. دا ډول کلمې زموږ څخه اوریدل کیږي: "که تاسو قرصدار یاست، خدای... "یا "که تاسو دعا کوئ، نو خدای... "یا "که تاسو اطاعت کوئ، خدای به داسې وکړي او داسې... " زموږ

دیری پیغامونه دي. د دې په څیر: د ترلاسه کولو لپاره عیسی ته راشئ! ایا زه باور لرم چې هغه برکت ورکوي؟ البته، په هرصورت، برکت باید د هغه خدمت کولو لپاره زموږ انگېزه نه وي.

موږ باید د هغه لپاره خدمت وکړو چې هغه څوک دی، نه د هغه څه لپاره چې هغه زموږ لپاره کولی شي. د ابراهیم اطاعت سمدستي و او هغه غره ته د رسیدو لپاره درې ورځې سفر وکړ چې خدای ورته ښودلی و. ولې خدای نږدې ځای غوره نه کړ؟ هغه ولې درې ورځې سفر وکړ؟ زه فکر کوم چې خدای ابراهیم ته د فکر کولو او حتی توبه کولو فرصت ورکړ. د خدای د غږ له اورېدلو سمدستي حرکت کول یو شی دی او د ډېر وخت لپاره د هغه منزل تعقیب بل شی دی. تصور وکړئ چې تاسو له دریو ورځو راهیسې د خدای څخه هیڅ نډې اوریدلي او تاسو د غره په سر کې یاست چیرې چې تاسو باید د خپل ژوند تر ټولو گران او مهم شخص قرباني کړئ نو تاسو باید څه وکړئ؟ ابراهیم د غره سر ته ورسید. هغه یو قربانگاه جوړه کړه، اسحاق یې وتړل او چاقو یې واخیسته. په دې وخت کې ناڅاپه د خدای فرشتې ابراهیم ته وویل:

"په هلك لاس مه كیدئ او د هغه سره هیڅ كار مه كوئ! اوس زه پوهیږم چې ته د خدای څخه ویره كوي، ځكه چې تا ما خپل زوی، هو، ستاسو یوازینی زوی نه دی ساتلی." (پیدایښت ۱۲:۲۲)

خدای څنگه پوه شو چې ابراهیم له هغه څخه ویره لري؟ ځکه حتی کله چې تاسو نه پوهیږئ؛ حتی کله چې دا دردناک او بې گټې و، هغه اطاعت وکړ. خدای ولیدل چې ابراهیم هر څه د خپلې خوښې څخه پورته کړي. نو خدای پوه شو چې "دا هغه څوک دی چې زه کولی شم خپل ځان ښکاره کړم، او خپل زړه ورسره شریک کړم."

د خدای ښکاره کیدو وجه

له دې وروسته سمدستي ابراهیم پورته وکتل او یو پسه یې ولیدل چې په یو بوتې کې پروت دی او د زړه څخه یې دا ژړا واورېده: "یهووا یارا" (چې معنی یې "خدای چمتو کوي") خدای د ابراهیم د اطاعت او عاجزي په ځواب کې د خپل ځان دا اړخ وښود. داسې څېره یې راښکاره کړه چې تر دې مخکې چا نه وه لیدلې.

شاید تاسو ما د جان بیور لیکوال په توگه پیژنئ، شاید ستاسو څخه ځینې ما د جان

بیور مبلغ په توګه پیژني. مګر د لیزا په نوم یو څوک شتون لري چې ما د هغې میړه جان بیور ګڼي. هغه زما ملګری او ملګری دی او زما نېځه ده او زه له هغې سره رازونه شریکوم چې بل څوک پرې نه پوهیږي. داسې هلکان شته چې ما ته "پلار" وایي. زه له دوی سره داسې چلند کوم لکه پلار چې د خپلو اولادونو سره چلند کوي. ستاسو په شاوخوا کې داسې خلک شتون لري، نو خدای هم کوي.

خدای د ابراهیم سره هغه شیان شریک کړل چې هیڅوک یې په اړه نه پوهیږي. خدای تل خپل پلانونه د ابراهیم سره شریک کړل او هغه ته یې اجازه ورکړه چې خپل نظر څرګند کړي. دوی یو له بل سره بحث کاوه. د مثال په توګه، سدوم او عموره. خدای وفرمایل: ایا زه له ابراهیم څخه هغه څه پتوم؟ (پیدایښت ۱۸:۱۷). خدای ابراهیم ته د دې وضعیت په اړه د خبرو کولو لپاره نږدې کړ او د هغه نظر ته یې ارزښت ورکړ. که په سدوم کې یوازې لس نیکان وموندل شي، نو هغه ښار به تر نن ورځې پورې پاتې شي، مګر په هغه کې لس نیکان هم نه و.

د خدای له پلان څخه ناخبره

په حیرانتیا سره، د ابراهیم وراره، لوط، چې مقدس کتاب یې "صادق" بولي (وګورئ ۲ پطرس ۲: ۷) توپیر درلود. لوط جسمي وو او د خدای څخه نه ویره. د هغه کیسه په بشپړه توګه مختلف وه. هغه د ابراهیم سره پیل کړی، مګر کله چې غوښه او روح یو شي، دوی معمولا ستونزې لري. ابراهیم د هغه څه په پرتله الهی مسلو ته ډیر پام کاوه چې نړۍ ورته ورکوي. نو هغه لوط ته د انتخاب حق ورکړ. ابراهیم کولی شي یو داسې لار غوره کړي چې د هغه لپاره ګټور وي. هغه ځمکه چې هغه باید وویشتل شي.

موږ ولولئ، "بیا لوط خپلې سترګې پورته کړې او ولیدل چې د اردن ټوله دره له اوبو ډکه وه." (پیدایښت ۱۳:۱۰) هلته یوه حاصلخیزه او زړه راښکونکې ځمکه وه. ولې یې اوږده کتله؟ ځکه چې هغه پوهیده چې د سدوم او عموره ښارونه د ګناه څخه ډک وو. شاید د دې اوږد لید سره، هغه هڅه کوله پرته له دې چې اغیزمن شي د کثرت څخه خوند واخلي. هغه پریکړه وکړه چې خپله خیمه د سدوم په میدانونو کې ودروي تر څو چې په ښار کې اوسېږي. په دې توګه به د ښار له مرکز په امن کې وي او هم به هلته له نعمتونو او نعمتونو برخمن شي. په پیدایښت ۱۳:۱۲ کې موږ لولو: "لوط خپله خیمه سدوم ته انتقال کړه." دا مهمه نده چې تاسو څنګه د ګناه څخه لرې پاتې کیدو پلان لرئ، مګر که

تاسو د خدای څخه ویره ونلرئ، نو تاسو به بالاخره گناه ته لیوالتیا ولرئ. دا د لوط په اړه هم ریښتیا وه. هغه خپله خیمه په میدانونو کې ودروله، مگر شپږ فصلونه وروسته یې د سدوم په دروازو کې استوگنه درلوده. (پیدایښت ۱۹:۲).

سدوم یو سوکاله او بډایه ښار و. دوی نه پوهیدل چې د ځمکې له مخ څخه ورکیدو دمخه څو ساعته پاتې وو. دا باید موږ حیران نه کړو. موږ باید پام وکړو چې لوط هم ناپوه و. خدای فرښتې لیرې ترڅو هغه ته خبرداری ورکړي، د رحمت رسولان. ابراهیم د هغه برعکس و ځکه چې هغه د خدای څخه ویره درلوده او د پریکړې کولو دمخه د هغه دقیق اراده پیژني، پداسې حال کې چې لوط د سدوم د گناهکارانو په څیر غافل و. ابراهیم د خدای ملگری دی ځکه چې هغه د خدای څخه ویره لري!

حقیقی عیسی؟

په داسې حال کې چې د موسی او ابراهیم ژوند د خدای د ویرې په اړه څیړو، موږ دا تعریف نور هم پراخوو. د خدای ویره د هغه څه سره مینه کول دي چې خدای یې خوښوي او د هغه څه څخه نفرت کوي چې هغه یې نفرت کوي. هغه څه چې ورته مهم دي باید موږ ته مهم وي او هغه څه چې د هغه لپاره مهم ندي باید موږ ته مهم نه وي او موږ باید د هغه لومړیتوبونه او هیلې خپل وگڼو. د خدای د ویرې څرگندونه د هغه د هیلو او ارادې په بې شکه اطاعت کې ده.

د مقدس کتاب په وینا، کله چې د خدای ویره په موږ کې وي، هغه به موږ ته نږدې وي. کله چې هغه موږ سره په نزد سره ملاقات کوي، د هغه لپاره زموږ د مینې کچه لوړېږي، او موږ کولی شو په ښکاره ډول د ریښتیني او ژوندي خدای سره مینه وکړو، نه د هغه عکس. ښایي، پرته له خدای څخه د تل پاتې او ژورې ویرې، موږ د یوې مینې اعتراف کوو چې د هغه د ریښتیني پوهې څخه لیرې وي. موږ ممکن د هغه په اړه یو څه پوهیږو، مگر موږ هغه نه پیژنو، نو زموږ علاقه د عیسی په عکس کې ده چې موږ په خپلو تصوراتو کې رامینځته کړی نه ریښتیني عیسی چې د پلار ښي لاس ته ناست دی. دا مسله د فلم ستورو یا لوی اتلانو سره پرتله کیدی شي. خلک په رسنیو او مجلو کې د ستورو او اتلانو عکسونو ته لیواله دي. د دوی نوم د امریکایي کورنیو ژبی دی. زه د دوی په اړه د دوی د عاشقانو د خبرو او تعریفونو شاهد یم. دوی د دې ستورو په اړه خبرې کوي او خپل احساسات داسې څرگندوي لکه دوی د دوی د کورنۍ غړي دي. مگر

کله چې دوی د دې خلکو سره مخامخ وي، دوی د دوی د اعلان شوي عکس څخه اصلي سپری ډیر توپیر ویني. د ستورو او د دوی د مینه والو ترمنځ اړیکه مثالي ده. که دوی یو بل سره وويني، دوی به لږ مشترک ومومي او معمولا یو بل ته د ویلو لپاره هیڅ نه لري، ځکه چې دوی واقعا یو بل نه پیژني. ما په کلیسا کې ورته تمایل لیدلی دی. ځینې خلک د خدای په اړه داسې خبرې کوي چې هغه دوی ته ډیر نږدې دی. پداسې حال کې چې تاسو د دوی خبرې واورئ، تاسو احساس کوئ چې دوی د هغه چا په اړه خبرې کوي چې دوی یې یوازې اوریدلي دي، مگر دوی په شخصي توګه هغه نه پیژني. دوی د هغه خبرې پیژني مګر د هغه غږ نه، دوی د هغه عمل پیژني مګر د هغه لارې نه، دوی پوهیږي چې هغه څه ویلي مګر دوی نه پوهیږي چې هغه څه وایي.

د دې یوه ښه بیلګه تیر کال پېښه شوه. مور د خپلې کورنۍ سره د رخصتۍ لپاره هاوایی ته تللي وو. زه سهار وختي له خوبه پاڅیدم د وخت د توپیر له امله زموږ د دولت سره. په هرصورت، ما پریکړه وکړه چې د دعا لپاره ساحل ته لاړ شم. هغه وخت یو سپری راغی او له ما سره یې خبرې وکړې. هغه هاوایی ته د راتلو لپاره ډیر ليواله و او ډیر ژر یې روښانه کړه: "دلته انجونې عالي دي. په زړه پوری او دوستانه." هغه د هغو ګوندونو په اړه خبرې وکړې چې هغه ته لاړ او د نورو فزیکي مسلو په اړه یې خبرې وکړې. د خپلو خبرو په ترڅ کې یې له سپکاوي ډکې خبرې وکړې.

هغه زما د کار پوښتنه وکړه او ما ورته وویل چې زه څه کوم. کله چې یې واورېدل چې زه د خدای بنده یم، هغه په زړه پورې شو او د خدای په اړه یې خبرې پیل کړې. هغه وویل چې هغه څنګه عیسی پیژني او حتی د هغه د پخواني حالت په اړه شاهدي ورکوي. هغه د خپلې میرمنې او ماشومانو په اړه چې په هوټل کې ویده وو وویل (کله چې هغه دا وویل، زما ذهن سمدستي د جزیرې د نجونو سره د هغه شوق ته راغی) ما ولیدل چې داسې په دې باور دی چې خدای پیژني، مګر د هغه ژوند څرګندوي. بل څه د هغه په خبرو زما زړه مات شو. له همدې امله عیسی وایي چې ایمانداران به د دوی د ژوند او میوو له لارې پیژندل کیږي نه د دوی د خدماتو یا خبرو په واسطه. (متی ۷: ۲۰-۲۳)

دا یو له ډیرو مثالونو څخه دی چې زه یې تاسو ته ویلای شم. زه ډاډه یم چې تاسو هم ډیری اغیزمن مثالونه پیژنئ. په دې ټولو قضیو کې، د مسیحیانو د ادعا کولو له لارې د خدای پوهه د ستورو او د دوی د مینه والو ترمنځ اړیکه ده. زما زړه په دې حقایقو مات شوی دی. داسې خلک شته چې نجات غواړي خو بیا هم له نړۍ سره مینه لري او

خپل خواهشات، پلانونه او مهال ویش تر ټولو لوړ لومړیتوب گڼي.

داسې نور هم شته چې ژغورل شوي، مگر د لوط په څیر، دوی جسمي دي او په دنیاوي چارو کې بنکيل دي. دوی د خدای خدمت کول غواړي، مگر دوی د خپلو غوښتنو غلامان دي. دوی اجازه نه ورکوي چې خپل ځاني ژوند په صلیب کې قرباني شي او د مقدساتو عملونو سره مقاومت وکړي. دوی د خدای د ارادې او د هغه د سلطنت د پرمختگ په اړه هیڅ لیوالتیا نلري، او که څه هم دوی ژغورل شوي، دوی د خدای سره نږدې والی نلري. دوی اوس هم په بهرنۍ محکمه کې ژوند کوي، دوی د خپل بدن د نږدې په واسطه لیرې ساتل کیږي او نشي کولی ژوند او نوې لارې ته نږدې شي. دوی د هغه شتون ته نږدې دي، مگر لیرې دي.

هغه څوک چې په بهرنۍ محکمه کې اوسېږي نه پوهیږي چې ولې یې له ظلم څخه خلاص کړي دي. دوی د خدای د نږدې پیژندلو لپاره لوړ غږ له پامه غورځولی دی. دوی د پیغامونو سره مینه لري چې د مینې، برکت، پاملرنې، روزي، او کثرت خبرې کوي - دا ټول ریښتیا دي، البته. خو دوی داسې شیان غوره کړي چې دوی یې احساس نه کوي، تر هغه چې نعمتونه بهیږي، دوی هم اطاعت کوي.

موږ باید پوه شو چې خدای زموږ سره نږدې اړیکه غواړي. هغه مقدس دی او ټوکې نه کوي. هغه موږ ته د خپل حضور د راوستلو لپاره قیمت ادا کړي، نو موږ څنگه کولی شو له نړۍ سره ملگری پاتې شو؟ مخکې له دې چې موږ وهڅوو چې هغه ته نږدې شو، یعقوب یو خبرداری ورکویا یا ته نه پوهیږي چې له دنیا سره دوستي له خدای سره دښمني ده؟ په یاد ولری چې هغه د ایماندارانو سره خبرې کوي. پولس په لپاره زړه سره وایي: "ځکه چې د خدای فضل څرگند شوی، هغه فضل چې هرڅوک وژغوري او موږ ته دا درس راکوي چې بې دینه او دنیاوي خواهشات پریدو، په دې عمر کې په ځان کنټرول، خدای پالنه او تقوی کې ژوند وکړو" (تیتوس ۱: ۲-۱۳) پولس بیا د دې دلیل لپاره وایي، د ویرې او لږزی سره خپل نجات کار کړئ.

د عیسی ملگری

موږ پیری وختونه پیغامونه اورو چې اعلان کوي که تاسو عیسی منلی یاست، تاسو اوس د هغه ملگری یاست. زه امید لرم چې تاسو اوس پوه شوي یاست چې خدای یو عادي ملگری ندی. هغه یو ځل دعا وکړه، "زما له خلکو څخه وپوښتی، ایا دوی غواړي

چې زه د دوی په څیر وفادار یم؟" عیسی د نجات په توګه ندی راغلی ترڅو هرڅوک د "بیا زیږیدلی" بلې سره یوځای شي. هغه د هغه چا په لټه کې دی چې مینه ورسره لري؛ لکه څنګه چې دوی له دوی سره مینه درلوده، دا هغه ځای دی چې موږ د هغه ملګرتیا پیدا کوو. دا خبره د هغه له خبرو هم تاییديږي:

"تاسو زما ملګري یاست که تاسو هغه څه کوئ چې زه تاسو ته امر کوم."
(یوحنا ۱۵:۱۴)

د عیسی سره په ملګرتیا کې معیارونه شتون لري. هغه نه وایي، "که تاسو باور لرئ چې زه مسیح یم، زه به هغه څه وکړم چې تاسو یې امر کوئ." په دې څپرکي کې موږ بحث کړی چې د هر هغه څه د ترسره کولو ځواک چې هغه یې امر کوي یوازې د خدای په ویره کې موندل کیږي.

عیسی خپل ځان ته دا ډول جمله وروسته له هغه وویل چې یهودا له هغه سره خیانت وکړ. که موږ د یوحنا ۱۵ راتلونکی آیت ولولئ، موږ ګورو چې عیسی یوولسو ته وویل: "زه نور تاسو ته خدمتګار نه بولم." « (یوحنا ۱۵:۱۵). هغه په دې جمله کې د (نور) کلمه کارولې ده، چې له دې څخه څرګندېږي، چې یو وخت به دوی ته د نوکرانو په سترګه کتل کېدل، خو اوس یې نوې کچه رامنځته شوې ده. د دې سزا وروسته، هغه دوام لري:

"ځکه چې نوکر د خپل بادار له کارونو نه خبر وي. بلکه زه تاسو ته خپل ملګری وایم، ځکه چې ما تاسو ته د هر هغه څه خبر کړي دي چې ما د پلار څخه اوریدلي دي. (یوحنا ۱۵:۱۵)

ډاډ ترلاسه کړئ چې د مالک ملګري د خپل مالک په کړنو خبر دي. دوی د هغه لارې پیژني! ولې اوس ملګري مخاطب شوي، مګر په پیل کې نه؟ ځواب دا دی چې دوی خپله وفاداري او اطاعت ثابت کړ لکه څنګه چې دوی د هغه پیروي کوله او په ازمايښتونو او سختو وختونو کې یې په معجزو او نیکۍ کې له هغه سره خوښ و. د دوی اطاعت د دوی د وفادارۍ ثبوت و.

د هغه ټکي ټولو هغو کسانو ته غزول شوي چې د هغه نوم اخلي: "تاسو زما ملګري یاست که تاسو هغه څه وکړئ چې زه تاسو ته امر کوم." په یاد ولرئ چې دا په واضح ډول وایي، "ملګري" د هغو کسانو پورې اړه لري چې د هغه اطاعت کوي. لکه څنګه چې

موږ د زبور په کتاب کې ولیدل: "د څښتن سره ملگرییا د هغه چا سره ده چې د هغه څخه ویره لري."

ولې خدای دوستي بندوي؟ زه باور لرم چې دا موږ د خپل ځان سره د عادي چلند له خطر څخه ساتي. د هارون زامنو او د خپل پلار هارون هڅونه په یاد ولری: "زه به د هغه چا په مینځ کې مقدس شم چې ما ته نږدې وي." دا مسئله په نوي عهد کې پېښ شوه کله چې یو سړی او ښځه د نورمال تماس او پیژندګلوی سره د خدای پاک حضور ته ننوتل. په دوی څه وشول؟ دوی د هغه په حضور کې مړه شول (اعمال ۵: ۱۱-۱۱). ایمانداران پوه شول چې د بې احترامۍ معنی څه ده، او دا هغه وخت دی چې په کلیسا کې لویه ویره راغله. یوځل بیا، خدای د هغه شاوخوا خلکو لخوا درناوی شوی و.

تیر کال ما یو ځانګړی راز درک کړ. کله چې ما خپل لمونځ پیل کړ، ما د کلمې لوستلو څخه ډډه وکړه او یوازې د پلار د جلال په اړه فکر کوم. ما غوښتل د عیسی د بریا په اړه د هغه په زړه پورې جنګ کې د بریا په اړه فکر وکړم ترڅو ماته وګټم. ما خپل ځان د هغه په لوی روح او هغه حقیقت کې ډوب کړ چې هغه غواړي زما سره ژوند وکړي. مخکې لدې چې زه خپله یوه کلمه ووايم، ما مراقبت وکړ او د خدای شتون ما سره ولیدل. ما د روح القدس څخه دا پوښتنې وکړې او هغه زما زړه ته داسې وویل: "زما زویه، عیسی خپلو پیروانو ته څه وویل کله چې هغه دوی ته دعا کول زده کړل؟ ما د څښتن دعا تکرار کړه: "زموږ په آسمان کې پلاره، ستا نوم دې پاک وي!" "دا سمه ده، سمه ده!" زه پوه شوم او په خوښۍ یې چیغې وهلې. د هغه د دعا له پیل څخه سم، هغه مقدس کڼل کیږي: "ستا سو نوم پاک دی!" موږ باید د هغه حضور ته د مقدس احترام سره ننوځو. ما دا دعا د کلونو لپاره تکرار کړې وه پرته لدې چې پوه شم چې عیسی واقعا څه وایی!

د ژوند د خزانې کلید

د خدای ویره د خدای سره د نږدې کیدو کلیدي او د ژوند بنسټ دی. یسعیاه موږ ته وایی:

"خدای لوږ دی، ځکه چې هغه په لوږ ځای کې اوسیږي." هغه به صیون [کلیسا] د صداقت سره پک کېږي. هغه به ستاسو د ورځو لپاره یو پیاوړی

بنسټ وي، او د نجات، حکمت او پوهې سرچینه وي؛ او د خدای ویره به د
صیون خزانه وي. (اشعیا ۳۳:۵-۶)

مقدس ویره د نجات، حکمت او پوهې خزانه پرانیزي. ولې؟ ځکه چې دا له خدای
سره د تقرب اساس دی او د هغه په ملگرتوب کې فضیلتونه څرگندېږي. د خدای د مینې
سره سم، د ژوند بنسټ جوړېږي. موږ نشو کولی له خدای سره مینه وکړو او د هغه
سره د نږدې کیدو څخه خوند واخلو پرته لدې چې موږ لومړی له هغه څخه ویره وکړو.

تعلیمی پوښتنې

۱. ستاسو د خبرو سره سم، دا ووايه چې د خدای وحشت او د خدای څخه ویره یا د
هغه څخه ویره څنگه توپیر لري؟
۲. دا څپرکی د ابراهیم او د هغه د تره زوی لوط ترمنځ توپیر په ګوته کړی، ابراهیم "د
خدای ملگری" و او لوط "صادق" و. کله چې لوط د هغه په وړاندې ځمکه، سدوم
او عموره سروې کړه، نو هغه د ښار له ګټو څخه د ګټې اخیستنې لپاره لاره لټوله
پرته له دې چې د هغې له شر څخه متاثره شي. ایا تاسو کله هم د ورته دلیل په لټه
کې یاست؟ د خدای وېره څنگه کولی شي د داسې دلیلونو مخه ونیسي؟
۳. د لیکوال غونډې په اړه فکر وکړئ چې سړی د هاوایی په ساحل کې دی، ایا تاسو
کله هم ورته مخامخ شوی یاست؟ تاسو د دوی سره څنگه چلند کړی؟ ایا تاسو
کله هم په ساحل کې هغه سړی یاست؟ چیرته چې ستاسو وینا او عمل ښکاره
کړی چې ستاسو په زړه کې څه وو؟ تاسو د نورو څخه څه زده کړي یا شاهدان
یاست؟
۴. د مزمور ۲۵:۱۴ په وینا، "د څښتن رازونه د هغه چا لپاره پټ دي څوک چې له
هغه څخه ویره لري،" لیکوال په ګوته کوي چې خدای خپله ملګرتیا بندوي ترڅو
موږ د هغه سره د سطحې اړیکې او د هغې له خطرونو څخه وساتي.
د عادي او سطحې اړیکو خطرونه څه دي؟

اووم فصل

د نړېدېوالي په وړاندې ځنډونه څه دي؟

دوکه شوی خلک، هغوی د هغی پوهې څخه راضي
دی چې د خدای سره تړاو نلري.

له خدایه وېره د خدای سره د نړېدېوالي اساس دی. دا موضوع د متلونو د کتاب په پیل کې ښه تشریح شوې ده. په امثال ۱: ۷ کې موږ لولو، "د خدای ویره د پوهې پیل (بنسټ) دی" (امثال ۱: ۷). کوم ډول پوهه؟ لیکوال له څو آیتونو وروسته وايي:

"زما زویه، که زما خبرې ومنی او زما حکمونه له ځان سره ولری؛ که ته زړه ته غوږ ونیسی او خپل زړه حکمت ته واړوی؛ که تاسو د بصیرت غوښتنه وکړی او د پوهیدو غوښتنه وکړی؛ که تاسو ورته د سپینو زرو په څیر گورئ او د پټې خزانې په څیر یې لټوی. بیا به تاسو د خدای په ویره پوه شئ او تاسو به د خدای پوهه ترلاسه کړئ." (امثال ۲: ۱-۵)

د پيژندنې كلمه په لغت كې داسې تعريف شوې چې "د هغه سره د اړيكو په جوړولو سره يو شخص پيژني". د ويين لغت حكمت داسې تعريفوي: "د هغه (خدای) د پوهې تجربه ترلاسه كول". بيا هغه وايي: "يقينا، د خدای پيژندل د هغه څخه د ويرې سره موازي دي".

تاسو په نورو آيتونو كې گورئ چې د خدای څخه ويره د هغه د حكمونو ارزښت لري. د هغه امرونو ته ارزښت وركول د هغه خبرو ته غوږ نيول او د هغه اطاعت كولو ته چمتو كول دي، پرته له دې چې هر ډول شرايط وي. د خدای سره د ملگرتيا او نږدې والي مخالف د هغو كسانو انتظار كوي چې د دې مقدس ويره نلري، لكه څنگه چې جيمز وايي، "موږ خپل ځان غولوو" (يعقوب ۱: ۲۲) كله چې موږ د هغه اراده پيژنو، مگر د دې كولو څخه انكار كوو. فريب پارونكى دى، ځكه چې دوكه شوى په دې باور دى چې هغه ريښتيا وايي، مگر په حقيقت كې داسې نه ده. دوكه شوى، هغه د خدای د پوهې څخه راضى دى چې د هغه سره تړاو نلري.

د خدای تحريف شوى انځور

د خدای له ويرې پرته، موږ واقعا هغه نه پيژنو. يو غلط عكس شكل اخلي او زموږ په روح يا تخيل كې پراخېږي او غالب كيږي. كه څه هم موږ له هغه سره خپله اړيكه منو او په ژبه يې درناوى كوو، خو زموږ زړونه هغه ته نږدې نه دي او زموږ ژوند د هغه له هيلو سره سم نه دى..

لكه څنگه چې په تيرو فصلونو كې يادونه وشوه، موسى دوى د سينا د غره په پښو كې د خدای سره د ليدلو لپاره راوستل، مگر "نو خلك ليرې ودرېدل، او موسى هغه تياره تياره ته نږدې شو چې خدای په كې و." (خروج ۲۰: ۲۱) څومره افسوس چې دوى نشي كولى د هغه عالي حضور ته نږدې شي! كه دوى اطاعت وكړي څه به پيښ شي؟ دوى فرصت درلود چې د هغه خبرې په خپل غږ واوري! په هرصورت، لكه څنگه چې موږ مخكې وويل، دوى نشي كولى د هغه شتون سره مخ شي او له همدې امله دوى نشي كولى د هغه امرونه وساتي. (تثنيه ۵: ۲۹).

خدای چې مايوسه شو، د خپل ځان او خلكو ترمنځ منځگريټوب كېښود. هغه موسى ته وايي: "هارون له ځان سره راوږه" (خروج ۲۴: ۱۹). خدای موسى او هارون د خپل منځگړي په توگه وبلل. دوى د خلكو پر ځاى د خدای كلام واوري او هغوى ته يې

د نږدېوالي په وړاندې خنډونه څه دي؟

ورساوه او د خلکو خبرې يې د هغه حضور ته راوړونکي هغه رښتيني ملگري نه دي او خدای دا پلان کړی دی.

په هرصورت، لکه څنگه چې موږ د خروج کتاب لوستلو ته دوام ورکوو، موږ پوهیږو چې موسی په غره کې و او هارون په کمپ کې و. داسې ښکاري چې هغه پورته ځي، مگر په پای کې هغه د خلکو په منځ کې پای ته ورسید. ولې؟ هغه د خدای په حضور کې د خلکو په مینځ کې ډیر آرام احساس کاوه. له خدایه نه وېرېده. هارون له انسان څخه د خدای څخه ډیر ویره درلوده او له همدې امله یې د دوی خدمت وکړ، بالاخره یې هغه څه ورکړل چې خلک یې غوښتل، لکه څنگه چې موږ به وروسته وگورو، د هغه کار دومره اوږد نه و.

موسی تقریبا څلویښت ورځې په غره کې دی او موږ دا ډول لوستل:

کله چې خلکو ولیدل چې د موسی له غره راښکته کېدل ډېر وخت نیسي، نو د هارون په شاوخوا کې راټول شول او ویې ویل: راشئ، موږ ته معبودان جوړ کړو، تر څو له موږ څخه مخکې لاړ شي. ځکه چې موږ نه پوهیږو چې د دې سرې څخه څه پېښ شوي، موسی چې موږ یې د مصر له خاورې راوویست.

(خروج ۱:۳۲-۲)

هارون ته د رهبري ډالی، چې بېلابېلې درجې او ځانگړتیاوې یې درلودې. د هغه له ځانگړنو څخه یوه دا وه چې د خلکو آسانه جذبې وه، باصلاحیته رهبري خلک جذبوي، دا مهمه نده چې دی مذهبي وي که نه. دا ښيي چې تاسو څنگه کولی شئ د زرگونو غړو سره کلیسا ولرئ مگر د خدای شتون نشتوالی، یوه کلیسا چیرې چې د خدای اراده په سمه توگه نه ویل کیږي. ډیری وختونه داسې پېښیږي چې یو مشر چې د خدای څخه ویره نلري د خدای لخوا ورکړل شوي ډالی د خلکو د غوښتنو پوره کولو لپاره کاروي، نه د خدای اراده.

خلکو هارون ته ټینگار وکړ: "مونږ ته خدای جوړ کړه چې زموږ څخه مخکې لاړ شي، ځکه چې موږ نه پوهیږو چې په دې سرې موسی څه شوي دي." پام وکړئ چې هغه نه وايي: "ځکه چې موږ نه پوهیږو چې هغه څه پېښ شوي؟" دوی خدای رد نه کړ، مگر دوی په موسی نیوکه وکړه.

خدای یا خدای؟

زما د اصلي متن د مطالعې پراساس، زه به حیران شم که ژباړونکي هغه څه ته اشاره وکړي چې دلته واقعا ویل شوي. دوی د "خدای" کلمه کارولې ده، پداسې حال کې چې د خدای لپاره د عبراني کلمه "الوهیم" ده. دا کلمه په زوړ عهد نامې کې ۲۶۰۶ ځله کارول شوې، چې ۲۳۵۰ یې (یعنې له ۹۰٪ څخه ډیر) هغه خدای ته اشاره کوي چې موږ یې خدمت کوو. یوازې د پیدایښت په لومړي فصل کې، دا ۳۲ ځله کارول کیږي، هر ځل خدای ته اشاره کوي. د مثال په توګه، د مقدس کتاب په لومړي آیت کې موږ لوستلی شو: "په پیل کې خدای (خدای) اسمانونه او ځمکه پیدا کړل" (پیدایښت ۱: ۱) په دې برخه کې الوهیم د "خدای" په توګه ژباړل شوی.

دا کلمه په زاپه عهد نامې کې نږدې ۲۵۰ ځله کارول شوې چې د دروغو خدایانو ته اشاره کوي. له همدې امله، کله چې د دې کلمې سره مخ کیږي، موږ باید تل د سم معنی پوهیدو لپاره شرایط په پام کې ونیسو.

هارون (ع) خلکو ته وویل: هغه د سرو زرو غوږوالی چې د خپلو ښځو، زامنو او لوڼو په غوږونو کې پرتې دي، راوباسئ او ماته یې راوړئ. (خروج ۲:۳۲) خلکو هم ورته کار وکړ او "هارون دا له دوی څخه واخستل، د قلم سره یې شکل ورکړ او د خټکي خوسکي یې جوړ کړ."

"کله چې هغه په خپلو وسایلو سره دا خوسکی جوړ کړ، خلکو وویل: ای اسرائیل، دا ستاسو خدایان دي چې تاسو یې د مصر له خاورې څخه راوویستلئ." (۴:۳۲)

د خدای لپاره د عبراني کلمه ایلهیم ده. "خلق وایي،" "اے بنی اسرائیلو، دا ستا خدای پاک دے، چې تا د مصر د وطن نه راوویستلې! تاسو گورئ چې څه پيښ شوي؟ لوستلو ته دوام ورکړئ ترڅو ډاډ ترلاسه کړئ چې خلک څه وایي.

کله چې هارون دا ولیدل، نو د هغه خوسکي په مخ کې یې یوه قربانګاه جوړه کړه او اعلان یې وکړ: سبا به د خدای لپاره جشن وي. (خروج ۵:۳۲)

په دې آیت کې خدای ته ژباړل شوی عبراني کلمه Yahweh ده. څښتن په زاپه عهد نامې کې ترټولو سپیڅلی کلمه ده. دا د یو ریښتیني خدای ځانګړی نوم دی. په زاپه عهد نامې کې دا هیڅکله د غلط خدای تشریح یا نوم لپاره نه کارول شوی. دا کلمه دومره سپیڅلې وه چې کاتبانو یې هم نه وه لیکلې. دوی واولونه لرې کړل او یوازې YHWHY توري یې ولیکل.

د نږدېوالي په وړاندې خنډونه څه دي؟

يهودي ليكونكو دې ته مقدس څلور ليكونه ويل ، هغه څلور توري چې د ويلو اجازه نلري. دا يو بې ارزښته نوم و، يو سپيڅلی نوم چې د اسراييلو په ژوند کې به په هيڅ ډول بد نه شي. . نو هارون او بني اسرائيلو يو خوسکی جوړ کړو او ورته يې اشاره وکړه او وې وئيل، "دا د بني اسرائيلو يواځنی خدای پاک دے چې مونږ يې د مصر د ملک نه راوويستلو! هغوئ ونه ويل، "دا بل دی، هغه څوک چې مونږ يې د مصر نه راوويستلو. او دوی له مصر څخه د دوی خلاصون يو دروغجن خدای ته منسوب نه کړ. دوی دا خوسکی د خدای په نوم ياد کړ.

هغه عبادت چې د عیاشی سبب گرځي

دوی په ښکاره توگه د خدای څخه انکار نه دی کړی، مگر د هغه جلال په ورته کچه کېښودل چې دا خوسکي جوړ شوی. دوی د خدای په پوهه کې دوکه شوي. مگر دوی لاهم څښتن د مصر څخه د دوی ژغورونکی او نجات ورکونکی گڼي. دوی د هغه د شفاهي ځواک څخه انکار نه دی کړی، مگر دوی يوازې د هغه مخ بدل کړ. دا لاندې بيان شوی:

"نو خلک سهار وختي پاڅېدل او د سوزېدونکې قربانۍ او د دوستۍ نذرانې يې وړاندې کړې. بيا دوی د خوړلو او څښلو لپاره کېناست او لاهو او لب ته ودرېدل." (خروج ۶:۳۲)

په یاد ولرئ چې دوی قرباني راوړې. ولې؟ د هغه خوسکي درناوي لپاره، چې هغه يې د خدمت کولو ادعا کوي، د "خدای" په نامه يادېږي. مگر د قربانۍ يا عبادت کولو وروسته، دوی د خپلو نفسي غوښتنو پيروي کوله. د مقدس کتاب په يوه بله ژباړه کې، دا وايي: "دوی پاڅيدل او په خوښۍ بوخت شول."

ايا دا نن هم پېښېږي؟ ايا داسې څوک شته چې د هغه د نجات په فضل سره له نړۍ څخه خلاص شوي، مگر د دوی په زړونو کې د هغه سپيڅلی ويره نه لري او د عيسی نوم په هغه څه کېږدي چې دوی يې جوړ کړي او پيسې يې ورکړي؟ په عين حال کې، د دوی د نوي زېږون تجربه د پرمختگ په حال کې ده، دوی هغه د خدای په توگه مني او هغه يې مني، دوی کليسا ته ځي او د آزادۍ او ازادۍ سندرې هم وايي، دوی د کلمې پيغام هم اورې او بالی ورکوي، مگر کله چې دوی پرېږدي. کليسا، دوی ترلاسه کوي او دوی د خپل کار په اړه دروغ نه وايي، او دوی دا هم گواهي ورکوي چې خدای د دوی په سوداگرۍ کې

برکت ورکړی دی. دوی شاید د خپل شپون او نورو په اړه اوازې خپروي او دا یې توجیه کوي: "ښه، دا حقیقت دی، هرڅوک پوهیږي!" دوی زنا یا نور خیانت کوي او بیا د دې بهانې لاندې له هرڅه څخه ځان خلاصوي چې عیسی دوی خوندي کړي، دوی په غوښه کې ژوند کوي او ورته اړتیاوې لري. په دې اړه د ویلو لپاره ډیر څه شتون لري.

د داسې خلکو څخه پوښتنه وکړئ که دوی عیسی پیژني. دوی په ټینګار او باور سره ځواب ورکوي: "هو!" ایا تاسو د فریب احساس کوئ؟ ایا دوی په هغه چا باور لري چې د خدای ښي لاس ته ناست دی یا په عیسی چې د دوی په څیر پیدا شوی او دوی ته هر څه ورکوي چې دوی یې غواړي؟ تر ټولو مهمه: ایا موږ ځانونه له دې ډلې څخه گڼو؟ تاسو به وگورئ چې کله خلک د خدای څخه ویره نه لري، دوی کولی شي هغه ته بلنه ورکړي، مگر دوی خپلو نفسي خواهشاتو ته متوجه دي. دوی په خپل روح او بدن کې د خدای سره دښمني کوي، ځکه چې دوی د خدای د ارادې لاندې ندي (د رومیان ۵: ۸-۷ ته مراجعه وکړئ). دوی د هغه د ارادې نافرمانی کوي، که څه هم دوی د هغه نوم اخلي، د هغه د پیژندلو ادعا کوي، او باور لري چې د دوی چلند تصویب شوی. د اطاعت نشتوالی د هغه زړه څخه راځي چې هیڅ مقدس ویره نلري. د نافرمانۍ ریښه او د اړیکو نشتوالی د "عیسی پیژندلو" په فریب کې پټ دی.

هیڅ شی مخفی نه دی

تاسو دا په ټول مقدس کتاب کې گورئ. د ادم له زوال څخه ډیر وخت نه و تیر شوی چې موږ دا په خپل زوی کې ولیدل. کله چې د کاین مور او پلار په باغ کې گناه وکړه، دوی د ناپوهی له امله ځانونه د انځر په پاڼو پوښلي وو. یعنی دوی د ځمکې میوه پوښلې ده. خدای دوی ته خپله اراده وښودله، کوم چې یو څاروی وړاندې کوي. هغه دوی د څارویو پوستکي پوښلي، کوم چې زه باور لرم د وری پوستکي و.

داسې نه ښکاري چې کاین ناپوه و؛ هغه د خپل مور او پلار څخه زده کړل چې د قرباني وینې منل مهم دي، نه د ځمکې محصول. په هرصورت، موږ لوستل: "یو څه وخت وروسته، کاین خدای ته د ځمکې د محصول ډالۍ راوپه." (پیدایښت ۴: ۳) هغه په ښکاره توګه د خدای خدمت کولو هڅه کوله، ځکه چې هغه دا نه وایي چې هغه یو غلط خدای ته قرباني کړی. هغه ډیره هڅه وکړه چې خپل قرباني خدای ته ورسوي، مگر هغه په څرګنده توګه په نافرمانۍ کې ونیول شو.

د نږدېوالي په وړاندې خنډونه څه دي؟

د هغه د نافرمانۍ ريښه څه وه؟ دا د خدای د ويرې نشتوالی پرته بل څه نه وو. ښکاره ده چې کله خدای وپوښتل چې د هغه وژل شوی ورور چيرته دی، هغه په بې رحمۍ ځواب ورکړ: "زه نه پوهیږم؛ ایا زه د خپل ورور ساتونکی يم؟ (پیدایښت ۹: ۴) تاسو بیا شاهد یاست - اسراییل او خوسکي - د خدای د ويرې په نشتوالي کې، دوی د خدای عکس بدل او کم کړ او وروسته د هغه د خدمت لارې. کاین، په فریب کې، فکر کاوه چې هغه به د خدای څخه یو څه پټ کړي، لکه څنگه چې دا د انسان څخه پټ کیدی شي. د کاین په سترگو کې د خدای مخ د انسان کچې ته راټیټ شو. پولس په واضح ډول موږ ته خبرداری راکوي چې موږ به دا نمونه په وروستیو ورځو کې وگورو: "که څه هم دوی خدای پیژني، دوی د خدای په توگه د هغه عزت نه کوي، او نه یې مننه وکړه ... او حیوانات. (روميان ۲۱: ۱-۲۳) د کاین په څیر، د دوی د خدای ویره نشتوالی دوی په دې باور ته غولوي چې خدای د دوی متضاد لارې نه گوري.

د کاین ځواب ښیې چې هغه هیر کړی چې هیڅ شی د خدای له سترگو پټ نه دی. خدای انسان نه دی، هغه هر څه گوري او پوهیږي. د خدای د ويرې له لاسه ورکولو سره، د انسان روحیه کميږي، ځکه چې حتی بې رحمه گناهکار پوهیږي چې خدای د هغه د سرغړونې څخه خبر دی. هغه څوک چې خدای پیژني مگر د هغه د سپیڅلي ویره څخه لیرې دي، په دې طریقه ځان آرام کوي: "خدای نه گوري." (حزقیال ۹: ۹) یا که هغه وگوري، هغه یقینا نه پوهیږي. حتی مشران هم معاف نه دي. خدای وايي: د انسان زویه، ته گورې چې مشران څه کوي؟ ځکه چې دوی وايي: "خدای موږ نه ویني. خدای دې دا خاوره پریدي" (حزقیال ۸: ۱۲).

ایا موږ د خدای د ويرې په اړه د عیسی خبرې هیږې کړې؟ هغه موږ ته وايي: "هیڅ شی پټ نه دی چې ښکاره به نه شي، او هیڅ شی پټ نه دی چې ښکاره به نه شي" (لوقا ۲: ۱۲). په هرصورت، کله چې موږ د خدای ویره له لاسه ورکوو، موږ هغه خپل حد ته راوړو او په بې وسۍ سره فکر کوو چې موږ کولی شو له هغه څخه شيان پټ کړو. که موږ له داسې خلکو څخه د خدای د پراخوالي په اړه پوښتنه وکړو، دوی به سمدلاسه او په مستند ډول تصدیق کړي چې د هغه شتون شتون لري، مگر دوی د هغه له عظمت څخه خبر نه دي، ځکه که دوی وي، نو دوی به د هیڅ شی پټولو هڅه ونه کړي. دوی له مذهبي خلکو څخه شيان پټوي او ډیری وختونه بريالي کیږي، مگر دوی دا هیروي چې "د خدای سترگې هرچیرې دي، هغه د صادقانو او صالحانو څارنه کوي." (امثال ۱۵: ۳)

کله چې تاسو په اطاعت کې یاست، تاسو باور لرئ چې تاسو یاست

کار دلته نه ختمیږي. په فریب کې بل گام دا دی چې باور وکړئ چې تاسو تابع یاست کله چې تاسو نه یاست. دا د داؤد د اولادې څخه یو د عزیا په نوم یو پادشاه لخوا څرگند شوی و. کله چې هغه د ۱۶ کالو وو، د هغه پلار امصیا مړ شو او عزیا د هغه ځای ناستی شو. که تاسو په شپاړس کلنۍ کې پاچا شئ او هوښیار یاست، تاسو به د خدای په لټه کې شئ. عزیه همداسې وکړل، ستر بریالیتوب یې تر لاسه کړ. هغه د بیرو کلونو لپاره له نعمتونو او سوکالی څخه گټه پورته کړه. بیا د روایت په دوام کې راغلي: "په دې توگه د هغه شهرت خورا پراخه شو، ځکه چې هغه ډیر ملاتړ ترلاسه کړ تر دې چې هغه ډیر پیاوړی شو." (دوم تواریخ ۲۶:۱۵)

کله چې عزیا واک ته ورسید، د هغه زړه له کبر څخه ډک شو. غرور او سپېڅلي وېره د یو بل پر ضد دي. کله چې یو زړه د خدای له ویرې څخه پاک وي، هغه غرور ته وده ورکوي. په دقت سره ولولئ چې څه پېښ شوي:

"خو کله چې عزیا پیاوړی شو، زړه یې مغرور شو، هغوئ هغه هلاک کړو. ځکه چې هغه د خپل څښتن خدای سره خیانت وکړ، هغه د خدای کور ته ننوتل ترڅو په قربانگاه باندې خوشبویي وسوزوي. مگر عزیا هکله کاهن د هغه څخه وروسته د خدای د اتیا کاهنانو سره چې زېور سړي وو ننوت. هغوئ د عزیا بادشاه په وړاندې ودرېدل او وې ویل: "اې عزیا، د ځدای پاک دپاره د خوشبویي سوزول ستا کار نه د، بلکې د هغو کاهنانو کار دی چې د هارون اولاد دی او د خوشبویي د سوزولو دپاره مقدس شوی دی. نو د قدس نه ووځه ځکه چې تا گناه کړې ده او دا به د مالک ځدای له طرفه تاسو ته هیڅ عزت نه درکړی. خو عزیا چې په لاس کې یې د خوشبویي د سوزولو یو بڼدر وه، ډېر په غوسه شو. او کله چې هغه د کاهنانو سره په غوسه شو، د خدای په کور کې د کاهنانو په حضور کې، د قربانی ځای ته نږدې، د هغه په تندۍ باندې جدام ښکاره شو. (دوم تواریخ ۲۶:۱۶-۱۹)

دلته باید دا پوښتنه وکړو: کله چې د عزیه زړه کبر شو، آیا هغه نور هم معنوي شو او که نه؟ که موږ له اوریدونکو څخه دا پوښتنه وکړو، دوی ډیری وختونه وایي:

د نږدېوالي په وړاندې خنډونه څه دي؟

هغه په روحاني لحاظ کمزوری شوی. خو داسې نه وه، ځکه چې هغه د عبادت لپاره معبد ته روان و. حقیقت دا دی چې هغه په خپلو اعمالو کې ډیر روحاني (دیني) شوی و. ډیری وختونه تاسو به ومومئ چې خورا روحاني چلند او غرور په ګډه سره ځي او یو بل پوښي. غرور د یو شخص د منلو څخه منع کوي چې هغه دیني دی، او دین د مختلفو روحاني څرګندونو سره غرور پوښي. دا ټول د خدای د ویرې او ریښتینې عاجزي نشتوالي له امله دي.

په یاد ولرئ چې عزیا په غوسه شو کله چې هغه د حقیقت سره مخ شو. کاین بالکل همداسې وو. د خدای کلام وایي: "مګر هغه د کاین او د هغه ډالی معنی نه درلوده." نو قائن ډېر غوسه شو او زړه یې له لاسه ورکړ. (پیدایښت ۵: ۴) کاین د خدای څخه ناراضه و. کله چې تاسو د هغه چا سره مخامخ شئ چې په نافرمانۍ کې ژوند کوي د حقیقت سره د خدای نه ویره کې وي، دوی به په غوسه شي. ولې؟ ځکه چې هغه واقعا پوهیږي چې هغه څه کوي. دوی غولول کیږي، او غولول هغه څوک دی چې فکر کوي د هغه عمل سم دی کله چې هغه غلط وي.

که عزیا خپل کارونه سم نه ګڼي، نو بیا ولې د کاهنانو په غوسه شي؟ هغه معبد ته د عبادت لپاره ننوتل، مګر د هارون د زامنو په څیر، هغه د خدای قوانینو ته درناوی څخه غفلت کړی و. هغه په خپل اطاعت کې متضاد و. که څه هم هغه له خدای سره د نږدېوالي او نږدېوالي په لټه کې و او په دې سره یې ځان ته تسکین ورکوله، خو په حقیقت کې له هغه چا څخه لرې و چې د عبادت اراده یې درلوده.

ایا دا یو مناسب ځواب ورکوي چې ولې په کلیسا کې ډیری د خدای سره د نږدېوالي ادعا کوي مګر د هغه د غوښتنو سره سمون نلري؟ د هغو اصولو د پوهیدو پرته چې موږ پرې بحث کړی دی، خلک به تاسو سره هغه څه شریک کړي چې خدای دوی ته وحی کړي دي، هغه وحی چې د کلام د حقایقو سره تضاد لري. دوی څنګه کولی شي د دعا له غوندې څخه راووځي او په هغه مشرانو نیوکه وکړي چې خدای ورته ویلي دي چې درناوی وکړي؟ که تاسو د کلمې آیتونه تکرار کړئ، دوی به په غوسه شي. دوی فکر کوي چې تاسو مخالف او بې روحه یاست، که دوی د کلمې سره د مخالفت او مخالفت په لاره کې ګام پورته کړی وي.

د یو مشر په حیث ما د هغو کسانو سره د خبرو کولو فرصت ترلاسه کړ چې له ما سره یې د خدای وحی شریکې کړې دي، مګر زه د دوی په خبرو ژور خفه شوی يم. که

څه هم دوی داپه دي چې هغه څه چې دوی اوریدلي د خدای له خوا دي، دوی د کلمې هر آیت ردوي. دوی دا یوازې زما سره نه کوي - دوی دا د هر هغه چا سره کوي چې غواړي مرسته وکړي. دوی د خپلې خبرې د توجیه لپاره نور آیتونه له سیاق څخه بهر اخلي او د بل بحث لپاره خلاص نه دي. وروسته بیا، دوی له ما څخه ځان لرې کوي او هرڅوک چې د دوی سره د مرستې هڅه وکړي، موږ نور د دوی په سترگو کې روحاني نه یو. لکه څنگه چې وخت تیرېږي، د دوی د طریقو میوه د خدای د ارادې خلاف ده، یا هغه څه چې دوی یې په تمه وو هغه نه کیږي. ایا دوی د خپلو تصوراتو غږ اوریدلی او په داسې حال کې چې د عیسی هیڅ خبر نه دی؟ ایا دوی دوکه شوي کله چې د خدای سره د نږدېوالي او نږدېوالي په لټه کې دي؟

د بت پرست زړه سره خدای ته نږدې کیدل

د دې ناوړه فریب څخه د ځان ساتلو لپاره، موږ یوه لاره لرو، او هغه لاره د خدای په ویره کې جوړه شوې ده. کله چې موږ د خدای څخه ویره لرو، موږ د بې طرفه زړه سره هغه ته ځو او د هغه بښوونې او اصلاح کولو کلمو اوریدو ته چمتو یو. موږ په خپل عقل او غوښتنو تکیه نه کوو، مگر موږ په لیوالتیا سره د هغه اراده لټوو.

خدای ته په داسې غوښتنو ټینګار کول چې د هغه له ارادې سره سم نه وي، هغه اراده چې هغه موږ ته رابښکاره کړي، کیدای شي خورا ناپوهه او احمقانه کار وي، او دا کولی شي موږ د فریب یوې بلې وادي ته ورسوي، یو فریب چې موږ ته راوړي. خپل ځان. دا غولونکې دره هغه وخت رامینځته کیږي کله چې خدای زموږ غوښتنې پوره "بیا د خدای کلام په ما نازل شو، هغه وویل: ای د انسان زویه! دې سړو خپل بې ارزښته بټونه په زړونو کې ځای پر ځای کړي او د دوی په مخ کې یې د خپلې گناه خنډ کېښود. نو ایا دوی اوس له ما څخه مشوره وغواړي؟ (حزقیال ۲۰:۱۴-۳)

خدای په دې خفه شو چې د هغه قوم د هغه په زړه کې د پټو بتونو سره د هغه د لارښوونې، مشورې او حکمت غوښتنه وکړه. دا څرګنده نه ده چې ایا دوی په بشپړ ډول خبر وو که نه، مگر حقیقت داسې بریښي چې له دوی څخه پټ و. دا بتان د دې لامل شول چې دوی په گناه کې ډوب شي. د عبراني کلمه چې دلته د گناه په توګه ژباړل شوې ده

د نږدېوالي په وړاندې خنډونه څه دي؟

awon دی او دا د خدای د ارادې په مقابل کې په قصدي یا غیر ارادي ډول د خطا معنی لري. په یاد ولرئ چې خدای دا نه دي ويلي چې دوی د کور په انگرې، تالار یا د خوب خونه کې بت جوړ کړي. دا د دوی په زړونو کې بت پرستی وه. په یاد ولرئ، بت پرستی یوازې د بل خدای په نوم دعا کولو یا ویلو پورې محدوده نه ده. لکه څنگه چې مخکې وویل شول، د بت پرستی یوه بڼه د خدای ټیټ شکل ته کمول دي. دا موږ ته هغه څه راکوي چې موږ یې په تمه یو. د بت پرستی ریښه لالچ دی. عهد جدید هم دا خبره تاییدوي:

"نو هر هغه څه چې په تاسو کې دي، هغه ووژنئ، هغه دا چې بې حیايي، نجاست، شهوت، بد خواهشات او شهوتونه چې بت پرستی دی. له همدې امله پر باغیانو د خدای غضب نازلېږي." (کولسیان ۳:۵-۶)

په افسسیان ۵:۵، پولس وايي چې لالچې سړی یو بت پرست دی. دا څرگنده ده چې بت پرستی د لالچ په توګه تعریف شوی؛ نو راځئ چې لالچ تعریف کړو. د ویبستر قاموس دا کلمه داسې تعریفوي: "د هغه څه ترلاسه کولو او درلودلو لپاره قوي هیله چې ښه ګڼل کیږي." کله چې ما دعا وکړه، ما د خدای څخه وپوښتل چې دا څه معنی لري، او د هغه ځواب دا و: "لالچ د ګټې غوښتنه ده."

دا تعریف د پیسو په مینه کې لالچ نه محدودوي. پدې کې ملکیت، لیوالتیا، راحت، خوښي، ځواک، جنسي خوښي، او نور شامل دي. لالچ دا دی چې تل ناخوښه اوسئ، ځکه چې موږ د هغه څه سره آرام او آرام نه لرو چې خدای موږ ته راکړي دي، نو موږ هڅه کوو. په شعوري یا ناپوهه توګه، موږ په خپل ژوند کې د هغه د ارادې او لارښوونې مخالفت کوو. له همدې امله موږ ته ویل شوي دي: "خپل ژوند د پیسو له محبت څخه خلاص کړئ او په هغه څه راضي اوسئ چې تاسو یې لرئ، ځکه چې خدای فرمایلي دي: "زه به هیڅکله تاسو پر نیږدم." (عبرانیان ۱۳:۵). کله چې موږ په اعتماد کې ژوند کوو، "تاسو به ما ته د ژوند لاره وښیې؛ ستاسو په حضور کې د خوښۍ پکې دی، او ستاسو په ښي لاس کې د تل لپاره خوښۍ دي! (مزمور ۱۱۶:۱۱) موږ به د هغه د شتون یا ارادې پرته د رضایت او بریا په لټه کې نه شو.

حرص د بې آرامۍ سره مل دی او د نه ختمیدونکي خواهش له امله سونګ کیږي. دا د بني اسرائیلو بیان کوي کله چې دوی مصر پرېښود. دوی په هغه څه پورې تړلي پاتې شول چې دوی فکر کوي د دوی لپاره غوره و، حتی کله چې خدای دوی ته خپله

اراده څرگنده کړه. دوی هغه پروسه نه خوښوله چې له مخې یې خدای غوښتل دوی چمتو کړي چې د ژمنه شوې ځمکې قبضه وکړي. دوی په دوامداره توګه د اوبو، خواړو او سرپناه د شرایطو په اړه شکایت کاوه. دوی مقدس ویره نه درلوده او زړونه یې د حرص کښت ته چمتو وو. کله چې خدای خپل ځان ښکاره کړ، دوی هڅه وکړه چې دا حقیقت پټ کړي: دوی د خدای په پرتله د خوښۍ او خوښۍ لپاره پیر لیاواله وو..

کله چې خدای او موسی یو له بل سره مخ شول، خلکو وکولی شول د خدای یو انځور جوړ کړي چې د دوی لالچ مات کړي. دا په زړه پورې ده چې سرو زرو په دې داستان کې مرکزي دی. انسان دوستي د هغه د ارادې په وړاندې د خدای رضایت د نشتوالي ثبوت و. دوی د فریب په تیاره ککړی کې کار کاوه.

(هغه څه ته چې ویل شوي دي، باید ووايم چې حرص د نورو بت پرستۍ رېښه ده، ټول انسانان د خدای عبادت کولو په داخلي خواهش سره پیدا شوي، مگر ځینې خلک نه غواړي چې د خپل ریښتین خالق اطاعت وکړي. درواغجن خدای جوړ کړی، خود دې خدای تر شا څوک دی؟ ایا دا دروغ دی؟ ځواب: هغه څوک چې دا یې جوړ کړی، یعنی انسان، نو ځکه انسان د یو باطل خدای عبادت کوي چې بالاخره خپل خواهشات پوره کوي.

په لنډه توګه، مهمه نده چې دوی په کوم شکل کې وي، ټول بتان زموږ لپاره د یو څه سرچینه ده. دوی داسې ځای نیسي چې یوازې خدای یې مستحق دی. یو بت کولی شي د خوښۍ، تسلی، سولې او چمتووالي سرچینه وي. خدای پاک فرمائی، “ته د خپل ځان دپاره بُت مه جوړوئ، نه به یو نقاشی بُت یا ستن جوړوئ، او نه به په خپل ملک کښې د کابو بُت جوړوئ چې د هغه عبادت وکړئ، ځکه چې زه مالک خدای ستاسو خدای پاک یم. (لاویان ۱:۱۶). موږ هغه څوک یو چې بت جوړوو. بت هغه څه دي چې موږ په خپل ژوند کې خدای ته لومړیتوب ورکوو. دا هغه څه دي چې موږ یې خوښوو، موږ غواړو چې د خدای څخه پیر پام ورته وکړو. بت هغه څه دي چې تاسو یې ځواک راوباسئ یا ځواک ورکړئ. یو ایماندار بت پرستی ته متوجه کیږي چې د هغه زړه د نا رضایتی له امله ودروي او د خپل ژوند لپاره د خدای له ارادې پرته د رضایت احساس و غواړي. یوځل بیا، دا ټول د لالچ لپاره غوړیږي.

د لالچ سره سم ځواب

راځئ چې بیرته د خدای کلام ته لار شو حزقیل ته؛ هغه افسوس کوي چې د هغه خلک د مشورې لپاره راځي او په زړونو کې بت پټوي. دوی د خدای څخه و غوښتل چې

د نږدېوالي په وړاندې خنډونه څه دي؟

د دوی د نفس غوښتنې پوره کړي، مگر دوی په هیڅ ډول د هغه د رضا په لټه کې نه دي. د هغو تنکیو ځوانانو په څېر چې له مور او پلار څخه تمه لري چې پرته له دې چې د عقل په لټه کې شي، د دوی غوښتنې ومني؛ دوی په دې نه پوهیږي چې مور او پلار عاقل دي او یوازې د دوی لپاره غوره غواړي.

حزقیل ته د خدای ځواب خطرناک او ویرونکی دی. هغه په پریکړه سره حزقیل ته وايي چې کله خلک هغه ته د لالچ زړه سره راځي: "هغوی ته خطاب وکړئ او ووايه، دا ډول څښتن خدای فرمایي: زه، زما رب، هغه ته ځواب ورکوم څوک چې راغلی دی، د هغه د بتانو په ډله کې غږ کوي!" (حزقیال ۱۴:۴). د دې آیت بله ژباړه وايي: "زه، خدای به د هغه د بتانو د کثرت سره سم ځواب ورکړم." او په بل ژباړه کې، مورې ولولئ: "زه څښتن یم، د هغه د لالچ غوښتنو سره سم، زه به د هغه غوښتنې پوره کړم."

د خدای نږدې کس تیروتنه

دا د بلعام په ژوند کې څرگند دی. هغه د څښتن لوی پیغمبر و، یو درواغ خدای نه و، مگر هغه خدای چې مورې یې خدمت کوو. د هغه د پیغمبرۍ وزارت دومره پیاوړی و چې دا د پاچا غوږونو ته رسیدلی. د بالق د بادشاهانو نه یو د موآب او مدیان بادشاه وو. د موآب او مدیان خلک وېرېدل، ځکه چې بنی اسرائیل د نړۍ تر ټولو زورور قوم وو، او اوس هغوی د موآب د مُلک په مخکښې قطار کړی و. خلک دې نتیجې ته ورسیدل چې که مصر دومره په اسانۍ ماتې وخوري نو دوی به هم ورته برخلیک ولري. په خلکو کې وېره خپره شوه او حتی تر ماڼۍ پورې ورسېده.

پاچا یو پلان درلود. هغه په دې پوه شو چې په چا چې دغه ستر پیغمبر درود شریف ووايه هغه به هم مبارک وي او په چا چې لعنت ووايي په هغه به هم لعنت وي. هغه بلعام ته مشران د ډیرو سوغاتو سره ولېږل او هغه یې وغوښتل چې د دوی سره راشي او د هغه تر څنګ ودریږي او د موآب د لوړو ځایونو څخه په اسرائیلو لعنت وکړي.

بلعام په زړه پورې و: "نن شپه دلته پاتې شه او زه به تاسو ته ووايم لکه څنګه چې څښتن ماته وایي" (اعداد ۲۲:۸) هغه څه وایي؟

خدای بلعام ته راځي او وایي: "دا سړی څوک دي چې کولی شي؟" په بل عبارت: تاسو ولې د دې په اړه دعا کول غواړئ؟ هغوی زما سره تړون نه دی کړی، خو هغوی غواړي چې ته زما د عهد په خلکو لعنت وایي! ایا واقعا کومه پوښتنه شته؟!

دا برخه زموږ ټولو لپاره یو پیغام لري: داسې شیان شتون لري چې موږ یې په اړه دعا کولو ته اړتیا نه لرو. مخکې له دې چې پوښتنه وکړو، موږ باید د خدای په اراده پوه شو. د مثال په توګه، که زما خپل زامن راشي او له ما څخه د هغه څه غوښتنه وکړي چې دوی پوهیږي زه به یې نه ووايم، زه به ناراضه شم. دوی ولې پوښتنه کوي؟ وروسته له دې چې ما دوی ته ځواب ورکړ، ما له ځان سره وویل چې دوی پوهیږي چې زه څه وایم. مګر دوی په هر لوري کې راځي ځکه چې زما خبرې لاهم د دوی د ژوند په دې برخه کې قانون دي او پیچلي دي، نه د خوښۍ سرچینه.

بیا بلعام ته لار شه، زما په اند هغه ته لوی انعام ورکړل شوی و او هغه د موآب او میان په خلکو کې لوړ مقام ترلاسه کړ. آیا د بلعام د پیسو او عزت غوښتنې د عقل او حکمت سترګې پټې کړې؟

خدای، چې مهربانه دی، شاید بلام فکر وکړ، اوس چې تاسو په دې مسله نه پوهیږئ یا واقعا نه غواړئ، زه به په ښکاره توګه تاسو سره خپل وصیت شریک کړم. نو هغه وایي: "له دوی سره لار شه او په دې خلکو لعنت مه کوه ځکه چې دوی برکت لري." (آیت ۱۲) ایا دا اوس روښانه ده؟ موږ ډیری وختونه پوهیږو چې خدای په روښانه او څرګند ډول خبرې کوي او دا موږ یو چې دا مبهم او پیچلي کوو.

بلعام اطاعت وکړ او هغه خدمتګاران یې په دې جمله سره ولېږل: "خپلې خاورې ته لار شه، ځکه چې خدای ما ته اجازه نه راکوي چې تاسو سره راشم." که څه هم هغه اطاعت وکړ، موږ کولی شو د هغه په ټون او انتخاب کې د هغه د خپګان او کرکې احساس وکړو، په ځانګړې توګه د "اجازه نه ورکوي" کلمه کې. تصور وکړئ چې یوه ځوانه نجلی د یو مشهور، خو بد مزاج ځوان لخوا نڅا ته بلل کیږي؛ نجلی د ښوونځي یا ګاونډ څخه د مشهور هلک لخوا د بلنې لپاره خوشحاله ده، او په خوښۍ سره خپل پلار ته ځي ترڅو نڅا ته د تګ اجازه وغواړي. د خپلې لور لپاره د هغه د مهربانۍ او مینې سره سره، پلار په نرمۍ سره د هغې غوښتنه رد کړه.

لور یې هم خپه کیږي او ځوان ته وایي: زه نشم راتلای، مور او پلار مې اجازه نه راکوي! خو په حقیقت کې وایي: مور او پلار مې نه وایي، خو زه وایم هو.

داسې والدین شته چې هغه ته اجازه نه ورکوي چې لار شي. هغه غواړي لار شي، مګر د مور او پلار خبرې هغه له هغه څه محروموي چې هغه یې غواړي. له بده مرغه، که هغه د خپل مور او پلار په زړه نه پوهیږي، نو هغه به د ځوان سړي سره د یوځای

د نږدېوالي په وړاندې خنډونه څه دي؟

کیدو لپاره لاره ومومي، او ډیری وختونه به د ناوړه پایلو څخه مخنیوی وشي. بلعام هغه پیغله وه چې د پیسو په لټه کې یې په بې رحمۍ سره! هغه په لالچ کې سوځیده او د دنیاوي چارو او همدارنگه د ټولنیز نفوذ لپاره یې لیوالتیا درلوده. هغه اطاعت وکړ، مگر په زړه پورې. د خدای کلام هغه د خوښۍ پرځای محدودیتونه راوړي، ځکه چې دا هغه د خپل ریښتیني غوښتنې څخه لرې ساتي.

د خواهشاتو له خوا متوجه کېدل

د موآب او مدیان مشران د بالق پادشاه ته راستانه شول او خبر یې ورکړ: "بلعام زموږ سره د راتلو څخه انکار وکړ. خو دا کار پاچا ونه کړ؛ هغه سمدستي د لوړ مقام او عزت خاوندان بلعام ته ولېږل.

بلاق ولې داسې وکړل؟ زه باور لرم چې بدو ځواکونو هغه هڅولی دی. زه ولې داسې وایم؟ مقدس کتاب تشریح کوي: "کله چې یو څوک ازمویل کیږي، دا د هغه د خپل روح هوا ده چې هغه غولوي او ځپلي یې." (يعقوب ۱: ۱۴) تاسو باید دوه ټکو ته پام وکړئ: لومړی، کلمې "ستاسو د روح غوښتنې." زموږ هره هيله چې د خدای د ارادې خلاف وي لالچ او بت پرست دی. دوهم، زه غواړم چې تاسو د "غلطی" کلمه په پام کې ونیسئ: دا هغه برخه ده چې دښمن کار کوي، هغه هغه څوک دی چې فریب کوي. یادونه: دا ممکنه نه ده چې د هغه څه په واسطه چې تاسو یې نه غواړئ غولول شئ. که تاسو د کلیسا غړو ته د مخدره توکو وړاندیز وکړئ، نو ډیری به ستاسو وړاندیز رد کړي. ولې؟ ځکه چې دوی نه غواړي. تاسو نشئ کولی د هغه څه په واسطه وگرځوئ چې تاسو یې نه غواړئ، مگر تاسو احتمال لرئ چې تاسو د هغه غوښتنو په واسطه وهل شوي یاست چې تاسو په صلیب نه دي ځړول شوي. موږ د هغه شیانو په واسطه دوکه کیږو چې موږ یې په تمه یو، یا بلکه موږ د هغه شیانو په واسطه غولوو چې موږ یې په کلکه غواړو.

دښمن پوهیده چې دا پیغمبر د پیسو مینه وال او د لوړ رتبه پیغمبر دی، نو هغه بې دین پاچا وهڅول چې ډیرې پیسې او ډالۍ واستوي. دغو بادارانو او استازو دا واک درلود چې بلعام ته هر هغه څه وړاندې کړي چې د هغه په اوږدولو وروسته یې وویل: "هو، زه به هغه څه وکړم چې ته یې وایې." څومره عجیب فرصت! دا یو شی دی چې یو گاونډی تاسو ته هغه څه وړاندې کوي چې هغه یې لري، لږ یا ډیر، او د یو پاچا لپاره بل شی چې تاسو ته خپل ټول ملکیتونه وړاندې کړي. په ځانگړې توگه که د پاچا ځواک

ستاسو ضعف وي. وگورئ چې بلعام څه ځواب ورکړي:

"حتی که بلق ماته خپل کور د سپینو او سرو زرو څخه ډک کړي، زه نشم کولی
د خپل څښتن خدای امر څخه سرغړونه وکړم او لږ یا ډیر وکړم." (اعداد ۲۲:۱۸)

دا شاید د بلام د اطاعت نښه وي. د بلام د کلمو انتخاب یو ځل بیا یاد کړئ: زه نشم
کولی. یوځل بیا، د خدای کلام هغه د هغه څه څخه منع کوي چې هغه یې غواړي. بلام
پوهیده چې ډیری کلیسا کونکي څه پوهیږي: تاسو نشئ کولی د خدای د کلمې په پوهیدو
سره نافرمانی وکړئ او بیا هم برکت ولرئ. هغه شاید پوهیده چې د کلیسا نیمايي غړي څه
پوهیږي: قضاوت د هغو کسانو په تمه دی چې په شعوري ډول نافرمانی کوي. په هرصورت،
پدې پوهیدل به تاسو په ستونزه کې وي، ځکه چې که تاسو نشئ کولی په یو ډول د خدای
اراده پوره کړئ، تاسو به یو څه د خدای د ارادې په شاوخوا کې د یوې لارې په لټه کې شئ،
تاسو به هڅه وکړئ چې د خدای اراده پوره کولو لپاره لاره ومومئ. د "خدای رضا" په نوم
ځان ته ورسېږئ د موضوع د تشریح کولو لپاره، پام وکړئ چې بلعام څه وایي:

"اوس کاش چې ته نن شپه دلته پاتې شې، زه به پوه شم چې خدای به نور څه
ووایي." (اعداد ۲۲:۱۹)

ایا تاسو اوریدلي چې هغه څه وویل؟ "... خدای به ماته نور څه ووايي" ایا هغه فکر
کاوه چې ډیرې پیسې به د خدای ذهن بدل کړي؟ یا هغه فکر کاوه چې دا لومړی ځل و
چې خدای وویل: "له دوی سره مه ځئ" او د دې دلیل لپاره خدای غوښتل هغه ته د غوره
وړاندیز په تمه پاتې شي؟

ولې باید بیا دعا وکړي؟ ایا تاسو په یاد ولرئ چې هغه لاهم هڅه کوي د هغه څه
ترلاسه کولو لپاره لاره ومومي چې هغه یې غوښتل؟ جوش خپل منطق باد کړ. دا د یوې
ځوانې نجلۍ څخه توپیر نلري چې پلار یې ټینګار کوي چې د ځایی خوښې هلک سره
لار شي. بلعام ضد و او نه یې غوښتل چې د خدای غوښتنه په خوښۍ سره پوره کړي،
ځکه چې دا د هغه د لالچ زړه خلاف و. یا شاید دا غوره وي چې د بی ایمانه زړه ووايو؟!
د خدای کلام دا تاییدوي چې "د غاړې وهل (غلا) د بت پرستی د بدۍ په څیر دی" (۱)
سمویل ۱۵: ۲۳). بلام ته د خدای ځواب ته پام وکړئ:

د نږدېوالي په وړاندې خنډونه څه دي؟

په شپه کې خدای بلعام ته راغی او ورته یې وویل: "که دا خلک تا ته بلنه ورکړي، پورته شه او ورسره لاړ شه، مگر یوازې هغه څه وکړه چې زه یې درته وایم." (اعداد ۲۲:۲۰)

هغه سړي سبا سهار هغه ته زنگ وواژه ځکه چې دوی شپه د هغه سره تیره کړې وه او دوی هیله درلوده چې هغه به ورسره لاړ شي. د دې دلیل لپاره، خدای فرمایي: "که دا خلک تاسو ته بلنه درکړي، پورته شه او د دوی سره لاړ شه، مگر یوازې هغه څه وکړئ چې زه یې درته وایم." ممکن موږ په خپله ارزونه کې تېروتنه کړې وي. پام وکړئ چې دا نه وایي چې شیطان په هغه شپه بلعام ته راغی ترڅو ورته ووایي چې پورته شه او له دوی سره لاړ شه او نه دا وایي چې "د فریب روح بلعام ته راغی او ویې ویل... یقیناً زه یم. ټوکې کوي، خو دې حالاتو ته په کتو داسې ښکاري چې خدای دا د نورو پیسو لپاره ساتلی، ځکه چې اوس خدای دی چې وایي "لاړ شه."

هغه څه ترلاسه کول چې موږ یې غواړو

بلعام د خدای څخه یو پیغام لري چې لاړ شي. هغه بل سهار پاڅیږي چې هغه څه وکړي چې خدای ورته تیره شپه وویل، او بیا وگورئ چې څه پېښ شوي:

نو بلعام سهار وختي پاڅېده، په خره یې زنگون وچاوه او د موآب د مشرانو سره روان شو. خو د بلعام د وتلو په وجه د خدای پاک په قهر شو. (اعداد ۲۲:۲۱-۲۲)

څه وو؟ لږ تم شه؛ د هغه څه له مخې چې دلته یې یادونه شوې، خدای په قهر شو کله چې بلعام هغه څه وکړل چې تیره شپه یې ترې وغوښتل. موږ پوهیږو چې خدای لیونی نه دی، نو دا څنگه توجیه کیدی شي؟ ځواب د خدای په کلمو کې حزیقیل ته موندل کیږي. په یاد ولرئ چې خدای فرمایي کله چې د هغه خلک د لالچ زړه سره هغه ته راشي: "زه، زما رب، هغه ته ځواب ورکوم څوک چې راغلی دی، د خپلو بتانو (لالچه غوښتنو) د ډیریدو لپاره غږ کوي!"

دا یوه موضوع ده چې ډیری یې په کلیسا کې نه پوهیږي یا نه پوهیږي. که موږ واقعیا یو څه غواړو، یا که موږ لاهم د هغې لیوالتیا لرو، کله چې خدای خپله هیله څرگنده کړي، نو هغه به شاید د هغه د ارادې خلاف موږ ته راکړي او د دې حقیقت سره

سره چې هغه پوهیږي چې موږ به وروسته قضاوت وکړو!
 ښایي تاسو تر دې وخته پورې ورته کار کړی وي، مگر د هغه وخت په اړه فکر وکړئ کله چې اسراییل د پاچا په لټه کې وو. سموئیل د دوی غوښتنه خدای ته راوړه او خدای دوی ته څرگنده کړه چې د هغه اراده د دوی په وړاندې ده. هغه سموئیل ته وویل چې پاچا به له دوی څخه غوره زامن، لوڼې، ځمکې، د انگورو باغونه او ځمکې او لوړ مالیه واخلي.

سموئیل دا خبره د خلکو سره شریکه کړه؛ اوس د خلکو غبرگون ولولئ: "مگر خلکو سموئیل ته غوږ نیولو څخه انکار وکړ" په یاد ولرئ چې مقدس کتاب دا نه وایي چې دوی د خدای غږ اوریدلو څخه انکار وکړي. لکه څنګه چې دوی د موسی سره وکړل، دوی بیا د خدای په اړه په خپل نظر ټینګار کولو سره رسول رد کړ، نو دوی کولی شي هغه څه ترلاسه کړي چې دوی یې غواړي. خدای سموئیل ته په پټه کې آرام ورکړ. "ځکه چې دوی تاسو رد نه کړي، مگر ما رد کړي دي، ترڅو زه په دوی باندې پاچاهي ونه کړم." (اول سموئیل باب ۸).

په ځواب کې، خدای دوی ته یو پاچا ورکړ، لومړی پاچا ساؤل و. لکه څنګه چې وړاندوینه شوې وه، پاچاهانو له دوی څخه غوره زامن، لوڼې، ځمکې، د انگورو باغونه، باغونه او ځمکې واخیستې او دا پاچاهان د دې لامل شول چې دوی د بابل لخوا ونیول شي. نو خدای دوی ته هغه څه ورکړل چې دوی یې غوښتل.
 په دښته کې اسراییلو ته پام وکړئ. هرڅوک د انسانانو لپاره غوره خواږه وخورل: مینه. ایلیا دوه ټوټې وخورلې او څلویښت ورځې او شپې یې تیرې کړې، خواږه یې له انرژي ډک وو.

خو دې خوراک د بنی اسراییلو زړونه ولګول او هغوی غوښه د عذر په توګه استعمال کړه. دوی د خدای څخه د غوښې غوښتنه وکړه، او موږ لوستل چې خدای وایي، "هغوی ته هغه څه ورکړئ چې دوی یې غوښتي دي" (مزمور ۱۰۶: ۵). یوځل بیا، دوی ته د دوی لالچ غوښتنې ورکړل شوې. په حقیقت کې، هغه په معجزه توګه دوی ته هغه څه چمتو کړل چې دوی یې غوښتل:

"په اسمانونو کې ختیځ باد ووهئ،

او هغه په خپل قوت سره د جنوب باد ته زور ورکړ.

هغه په هغو باندې د خاورو باران وکړ

د نږدېوالي په وړاندې خنډونه څه دي؟

او د سمندر د شگو په څیر، وزر لرونکي مرغی!

هغه یې د خپل کمپ په منځ کې نښکته کړل.

او د دوی د استوګنې شاوخوا.

(مزمور ۷۸:۲۶-۲۸)

دوی غوښتنه وکړه او خدای په معجزه توګه د خپل قدرت په واسطه دوی ته ورکړل. هغه دښتې ته دومره زیاتې چرګې ولېږلې چې د درې میلیونو انسانانو د خوراک لپاره کافي وې. عجیبه معجزه ده! په ځانګړې توګه ځکه چې دښته هغه ځای نه دی چیرې چې چرس ژوند کوي! خلکو نه ټوپک درلود او نه سپی! څومره لویه معجزه! وګورئ چې بیا څه پېښ شوي:

"هغوی تر هغه وخته پورې وخوړل تر څو چې دوی مطمئن نه شول،

ځکه چې هغه دوی ته هغه څه ورکړل چې دوی یې غوښتل.

مګر مخکې لدې چې د دوی خواهش پوره شي،

او پداسې حال کې چې خواړه لاهم په خوله کې وو،

د خدای غضب په دوی باندې نازل شو.

هغه د هغوئ تر ټولو زورور ووژلو او د بنی اسرائیلو ځوانان یې وغورځول.»

(مزمور ۷۸:۲۹-۳۱)

هغه د دوی غوښتنه په معجزه سره ومنله، مګر مخکې له دې چې دوی خواړه ودروي، د هغه قضاوت په دوی باندې نازل شو او هغه د دوی د زړونو د غوښتنو سره سم ځواب ورکړ.

تصور وکړئ چې یو ځوان له یوې نجلۍ سره لیدنه کوي. د هلك مور او پلار په غوسه وویل: زویه، موږ په دې مسله کې آرام نه یو، موږ له تا څخه غوښتنه کوو چې له دې میرمنې سره خپل اړیکه پای ته ورسوي! شېبانش هم مني: "زه ستاسو د مور او پلار سره موافق یم، زه د دې په اړه دعا کولو په وخت کې آرام نه وم، تاسو واقعیا باید دې اړیکې ته دوام ورنکړئ!" خو هلك د دې خبرو په ځواب کې وویل: ما پخپله ډیره دعا وکړه او خدای راته وویل چې زه ورسره واده کولی شم. دوی واده کوي او وروسته حیران کیږي چې ولې دوی دومره لوی ستونزې لري.

یا تصور وکړئ چې یو سړی خپلې میرمنې ته وایي چې هغه د یو ځانګړي مسلک

لپاره دعا کوي. د هغه میرمن هم ځواب ورکوي: "زه په زړه پوري احساس کوم. که تاسو دا پوست ومومئ، تاسو باید په کال کې ۲۰۰ ورځې سفر وکړئ؛ تاسو نور کلیسا ته نه شئ تللای، شاید په میاشت کې یو یا دوه ځله، او په دې توګه، تاسو به هغه پیغامونه ونه اورئ چې خدای زموږ د شپون په زړه کې ځای پرځای کوي او تاسو به د عبادت او خدمت څخه بې برخې شئ... " شپون هم ورته اندېښنې ورسره شریکې کړې. مګر هغه سرې هوډ لري او دې مقام ته د رسیدو لپاره دعا او غوښتنې ته دوام ورکوي. یو کال وروسته، هغه حیران شو چې ځان د هوټل په یوه خونه کې د یوې عجیبې ښځې سره وموند او د خپلې کورنۍ سره یې غفلت وکړ.

دا یوه نه ختمیدونکې کیسه ده. هغه څه چې موږ باید پوه شو هغه دا چې کله موږ د هغه څه لیوالتیا لرو چې د خدای د ارادې خلاف وي، خدای اکثراً موږ ته راګوي. د هغه ځواب د هغه بتانو مطابق دی چې زموږ په زړونو کې ژوند کوي. د دې ډول کار وروستی موخه زموږ د زړونو نیول دي.

"...زه، چې زما رب دی، د هغه چا ځواب ورکوم چې راغلی دی، د خپلو بتانو خلکو ته غږ کوي! هو، زه به دا کار وکړم چې د اسراییلو د کورنۍ زړونه بیرته ترلاسه کړم، چې ټول د خپلو بتانو په وجه له ما څخه وتلي دي. (حزقیال ۱۴:۴-۵)

NIV دا اقتباس داسې وړاندې کوي "زه دا کار د دوی د زړونو ګټلو لپاره کوم." خدای په کلکه غواړي چې موږ د هغه زړه ته متوجه کړي. په یاد ولرئ، هغه زموږ په لټه کې دی، هغه زموږ په لټه کې دی. که څه هم د هغه هیله دا ده چې هیڅوک باید ګمراه نشي، ځکه چې هغه ملنډې نه دي. د هغه زړه د هغه چا سره دی چې خپل ټول زړه یې ورته ورکړی دی. له همدې امله، هغه هڅه کوي زموږ زړونه د حرص له جال څخه وباسي چې زموږ په انتظار کې پروت دی، کوم چې بت پرستی دی.

کله چې پرهبزګار زوی له خپل پلار څخه د میراث په لټه کې وي، هغه ورته د زوی په توګه راځي، نه د اجنبی یا غلام په توګه، بلکې د کورنۍ د غړي په توګه. دا یقیني ده چې دا زوی د خپل پلار په څیر زړه نه لري او د خود غرضه موخو لخوا پرمخ وړل کېږي. پلار د هغه غوښتنه ومنله که څه هم هغه پوهیده چې زوی به یې خپله شتمني په ناسمه توګه مصرف کړي. هغه هلک ته ډیرې پیسې ورکړې او لکه څنګه چې پوهیده، هلک ډیر زیانمن شو. خو ښه خبر دا دی چې زوی په پای کې خپل هوش ته راځي او خپل پلار ته

د نږدېوالي په وړاندې خنبونه څه دي؟

راستون کيږي، او په دې بيا يوځای کيدو کې، هغه د خپل پلار زړه داسې وپيژني چې مخکې يې هيڅکله نه و پيژندلی.

خدای هيله لري چې په نهايت کې هر ماشوم بيرته وگتې څوک چې د سپيڅلي ويري نشتوالي له امله گمراه شوي. خو له بده مرغه ځينې د بلام په څېر د خدای له زړه نه ناخبره او نا آشنا دي. لکه څنگه چې تاسو د بلام د ژوند دوام ولولئ، تاسو به وگورئ چې هغه خپل حرص درک کوي او په پای کې د تورې په واسطه قضاوت کيږي.

دا مسله په نوې عهد نامې کې هم بحث شوې، چيرې چې هغه څوک چې مقدس ويره نلري په ورته کټگورۍ کې ځای په ځای شوي دي لکه د اسراييلو بني، قاين او بلعام (هغه چې موږ پدې فصل کې خبرې کړې دي) موږ دا ډول اخطار لوستلو. يهودا ۵:

"که څه هم تاسو يو ځل په دې ټولو خبر ياست، زه غواړم تاسو ته يادونه وکړم چې خدای خپل خلک د مصر له خاورې وژغورل، مگر په بل وخت کې هغه هغه خلک هلاک کړل چې ايمان يې نه درلود."

بيا جوږ د نوي عهد نامې ايماندارانو ډلې ته وايي چې د خدای فضل ادعا کوي مگر په لالچ، هوس او نافرمانۍ کې ژوند کوي:

"افسوس په دوی، ځکه چې دوی د قائن لاره تعقيب کړې او د گتې په لټه کې دي، دوی د بلعام په گمراهۍ کې نيول شوي او د قورح په بغاوت کې هلاک شوي دي. دا ستاسو په مينه والو جشنونو کې خطرناک سمندري کلاگانې دي، چې پرته له دې چې ستاسو په اخترونو کې برخه واخلي. داسې شپون شته چې يوازې ځان تغذيه کوي." (يهودا ۱۱-۱۲)

په ياد ولرئ چې دا په مينه والو جشنونو کې ډبرې دي چې کولی شي نن ورځ زموږ د کليسا غونډې پکې شاملې وي. موږ بايد هيڅکله هير نکړو چې عيسی به د يوې ناوې په لټه کې راشي (د زړه پورې عاشق) چې ځان يې د نړۍ له عيبونو او هيلو څخه لرې ساتلی وي. په داسې حال کې چې جوږ وايي چې دا ايمانداران مغرور دي او "له لږې پاملرنې پرته ... خپل ځان ته وده ورکوي." دوی برکت غواړي، خو له خدايه لرې وي او د خدای وېره يې په زړونو کې ځای نه لري. دوی دوکه شوي دي او که دوی د خدای زړه ته د سپيڅلي مينې او ډار سره راستانه نشي، دوی به يوازې په فريب کې پرمختگ وکړي.

دواړه خبرداری ورکړي او درس ورکړي

زه باید دا ټکی له لاسه ورنکړو. د عبرانیانو لیکوال لیکي: "مگر موږ د هغو څخه نه یو چې شاته وگرځي او هلاک شي، بلکې د هغو کسانو څخه یو چې ایمان راوړي او ژوند ومومي." (عبرانیان ۱۰:۳۹) زه ډاډه يم چې د دې کتاب د لوستلو او د خپل زړه د لټولو لامل یوازې دا نه دی چې د خدای سره په اخلاص سره ولاړ شئ، بلکې تاسو په ټول زړه سره د هغه د رضا لپاره په ریښتینولۍ او عملونو کې لیوالتیا لرئ او ستاسو هدف یوازې دا نه دی. الفاظ او اراده.. له همدې امله موږ ته ویل کیږي:

"له دې امله، گرانه، لکه څنگه چې تاسو تل زما په حضور کې اطاعت کوئ، نه یوازې زما په شتون کې، مگر اوس حتی زما په غیاب کې هم، په ویره او ویره سره د خپل نجات کار وکړئ؛ ځکه چې دا خدای دی چې په تاسو کې پریکړه او ځواک دواړه پیدا کوي چې هغه څه وکړي چې هغه په خپل ځواکمن عمل سره خوشبوي. (فیلپیان ۲: ۱۲-۱۳)

هغه څوک چې په سپیڅلي ویره کې گرځي د خدای اطاعت کوي کله چې دوی د هغه شتون احساسوي، او دوی بیا دا کار کوي کله چې دوی د هغه شتون احساس نه کړي. دوی اطاعت کوي، حتی کله چې داسې ښکاري چې خدای دوی پرېږدي، څوک به هیڅکله دوی پرېږدي! خدای هغه چا ته نږدې کوي چې په سپیڅلي ویره کې حرکت کوي او دوی نه یوازې د هغه د رضا کولو لپاره پیاوړي کوي، بلکه د هغه د خوشولو لپاره هم. هغه موږ ته مشوره نه ده ورکړې چې خپل نجات په مینه او خوشۍ سره ترسره کړو، مگر په ویره او ویره سره. زه بیا وایم چې د خدای ویره مهمه ده او زموږ په زړونو کې د عمل او عمل غیر مشروط اطاعت رامینځته کوي.

په دې څپرکي کې زما خبرې د پوهاوي لپاره دي. پولس وايي چې په مسیح کې د هر مومن په بشپړ ډول چمتو کولو لپاره، موږ باید په ورته ډول ډسپلین وکړو چې موږ یې درس ورکوو. (کولسیان ۱: ۲۸) خبرداری ممکن په لومړي نظر کې مثبت نه ښکاري، مگر په پای کې، کله چې پلي کیږي، دوی ژوند ژغوري او میوه ورکوي. د خوشبینۍ او خوشاله خبرو په اورېدو مې خوشبېږي، خو گمان کوم چې د قیامت په ورځ به ډېری بندگانو ته گوري او ژاړي: ولې دې راته ونه ویل؟ ولې دې ما ته

د نږدېوالي په وړاندې خنډونه څه دي؟

خبردارۍ نه دی ورکړې؟" که دغو مبلغین عادي او احساساتي پیغامونه ورکړي، نو په وینو لږلي لاسونه به یې لږزوي او له سټیج څخه به ووځي. دا مسله مې په یوه مجلس کې مطرح کړه، له غونډې وروسته یو په غوسه شپون راته راغی او ویې ویل: ته څنگه جرأت لرې چې ووايي زموږ په غاړه کې د یو چا وینه توی شي؟! دا د زوړ عهد درس دی نه فضل! ما خپل مقدس کتاب خلاص کړ او هغه ته یې د پولس ټکي وښودل:

"نو نن به زه تاسو ته دا ثابت کړم چې زه د ټولو وینو څخه آزاد یم، ځکه چې ما تاسو ته د خدای بشپړ اراده اعلانولو کې پاتې راغلی. د خپل ځان او ټولې رمې ساتنه وکړې چې روح القدس تاسو د څارنې لپاره ټاکلی دی، او د خدای کلیسا چې هغه په خپله وینه اخیستې ده ساتنه وکړي. (اعمال ۲۰: ۲۸-۲۶)

زه به هیڅکله د هغه په مخ کې د حیرانتیا نظر هیر کړم کله چې هغه د پولس خبرې لوستلې. کلونه کلونه یې خدمت کړی و او دا آیتونه یې څو ځله لوستلي وو، خو په هغه ورځ یې د لومړي ځل لپاره سترگې پرانستلې. هغه په صادقانه توګه بڅښنه وغوښته او موږ د یو څو دقیقو لپاره د "یو اړخیزو خطبو" په جال کې د نه اچولو د اهمیت په اړه خبرې وکړې؛ موږ وویل چې موږ باید تل په مثبت اړخ یا تل په منفي اړخ ټینګار ونه کړو، مګر موږ باید توازن ولرو او د زده کړې تر څنګ اخطارونه هم ورکړو.

دا هغه وخت دی چې عیسی یې په اړه خبردارۍ ورکړ؛ دا دی، کله چې ډیری، د غوره شویو په ګډون، غولول کیدی شي. هغه وویل، فریب به خورا خپور شي. موږ باید وګورو چې موږ چیرته ولاړ یو، داسې نه چې موږ سقوط وکړو. موږ باید هغه ته له سپیڅلي ویره پک زړه سره نږدې شو، که نه نو به یې پروا زړه په اسانۍ سره دوکه کیږي. زموږ مینه پال زموږ اړخ دی او موږ ته یې د الهي ژوند اړتیاوې راکړې دي. هغه موږ ته زموږ د څښتن عیسی له لارې فضل راکړی چې د هغه د ارادې او اطاعت سره سم ژوند وکړو، او دا یوازې د هغه د سپیڅلي ویره له لارې دی چې موږ کولی شو د هغه سره نږدې والی او مناسب ملګری ولرو.

تعلیمی پوښتنې

۱. په دې باب کې ویل شوي دي: «د خدای له وېرې پرته» زموږ په وجود یا تصور کې یو ناسم انځور جوړېږي او شکل اخلي. که تاسو بیرته خپل باور ته وگورو، ایا کله هم داسې وخت راغلی چې ستاسو د خدای انځور غلط و؟ که داسې وي، نو دا انځور په کوم شرایطو کې تحریف شوی؟

۲. لیکوال وايي کله چې موږ د خدای د ارادې خلاف څه وغواړو، خدای اکثراً موږ ته راکوي. خپل روحاني ژوند ته صادقانه کتنه وکړئ. ایا داسې څه شته چې د خدای حضور ته یې راوړئ، خو دا د لالچ غوښتنه ده؟ ایا ستاسو په ژوند کې داسې مثال شتون لري چې تاسو یې په کلکه غوښتنه کړې او یو څه وروسته یې پښیمانه یاست؟

۳. د لومړي څپرکي په پای کې په لومړۍ پوښتنه کې، تاسو څخه وپوښتل شول چې څه شی تاسو د دې کتاب لوستلو ته اړ کړل. کله چې تاسو هغه څه په پام کې ونیسئ چې تاسو تر دې دمه اوریدلي دي، هغه څه چې تاسو ترلاسه کړي دي تاسو یې څنگه ننگولي دي؟ تاسو د خدای په اړه ستاسو په ادراک کې کوم بدلونونه وینئ او د حق او عمل سره د هغه راضي کول څه معنی لري؟

اتم فصل

ر یبستینی عبادت

"یو مذهبي روح هغه روح دی چې زما کلمه د خپلې ارادې
د ترلاسه کولو لپاره کاروي."

هغه څوک چې د خدای څخه ویره نه لري دوی به دوکه شي، مگر تقرب او ملگرتیا به هغه چا ته ورکړل شي چې خدای ته په سپیڅلي ویره سره نږدې کیږي، او دا د خدای د ارادې غیر مشروط اطاعت ته اړتیا لري. نه یوازې موږ باید اطاعت وکړو، مگر زموږ زړونه باید د هغه د ارادې پوره کولو لپاره وهل شي. موږ دا څو ځله د هغو کسانو په ژوند کې لیدلي چې د خدای سره تللي دي.

خنوخ شاهدي ورکړه چې هغه د خدای رضا غواړي. د کلیمینټ د لیکنو په مطالعه کولو سره، څوک چې د کلیسا له پلرونو څخه دی، موږ ژور لید ترلاسه کوو. د روم کلیمینټ، چې په لومړۍ پیړۍ کې ژوند کاوه، د پولس او پطرس ملگري، لیکلي: "هنوک د مثال په توګه په پام کې ونیسئ، څوک چې د اطاعت له لارې توجیه شوی و او هیڅکله

یې مرگ نه درلود. "اطاعت یوه نښه وه چې حنوک د خدای په لټه کې و. یو بل کس چې د خدای په کلمه کې د خدای سره ملگرتیا او نږدې والی درلود نوح وو. د NLT ژباړه مور ته د هغه ژوند ته ځانگړی بصیرت راکوي:

دا د نوح او د هغه د کورنۍ تاریخ دی. نوح یو متقی سړی و، یوازینی بی گناه سړی چې په هغه وخت کې په ځمکه کې ژوند کاوه. هغه په دوامداره توګه د خدای د رضا په لټه کې و او د هغه سره یې نږدې اړیکې درلودې. (پیدایښت ۹:۶، د ژباړونکي ترجمه)

د حنوک په څیر، د نوح د ژوند ځانگړتیا د خدای په اراده کې د هغه بشپړ اطاعت و. په بل عبارت، هغه د خدای د رضا اطاعت و. دا خلک د بلعام مخالف دي چې یوازې د خپلو شخصي غوښتنو په لټه کې وو. بلام پوه شو چې یو سړی نشي کولی د هغه د ښکاره نافرمانۍ لپاره قضاوت وکړي او په ورته وخت کې برکت شي. هغه د خپلې ګټې لپاره د خدای کلام تحریف کړه او خپله ګټه یې د خدای د ارادې بشپړ اطاعت ته غوره وګڼله، مګر هغه باید د خدای رضا پوره کولو لپاره په لیوالتیا سره اطاعت وکړي. د خدای اراده د هغه اصلي هیله نه وه، مګر دا یوازې د هغه لپاره قانون ګڼل کیده. مګر داوود په بشپړ ډول توپیر درلود. د خدای کلام د هغه ژوند په ډول بیانوي:

"د ساؤل له لري کولو وروسته، هغه داود پورته کړ چې د دوی پاچا شي، او هغه ته یې دا شاهدي ورکړه: "ما د یسې زوی داؤد وموند چې زما خوښ و. هغه به زما ارمان پوره کړي. (اعمال ۲۲:۱۳)

د خدای ویره شتون لري کله چې مور نه یوازې اطاعت کوو، مګر بشپړتیا ته د هغه اراده پوره کوو. مور باید د هغه هیلې ومنو لکه څنګه چې دوی زموږ خپل دي او د هغه هیلو ته زموږ په څیر وګورو. دا ریښتینی اطاعت دی!

مذهبي روح

زه به هیڅکله هیر نکړم چې د عبادت په وخت کې خدای په نرمۍ سره زما زړه ته وویل: "جان! ته پوهېږې چې د دین روح څه شی دی؟" ما په دې اړه لیکلي او خبرې کړې وې چې یو مذهبي سړی څنګه چلند کوي، مګر زما د پوښتنې ځواب دا و: "خدای،

ظاهرا زه نه پوهيږم چې مذهبي روح څه شی دی؟"

بيا يې زما زړه ته وويل: "يو مذهبي روح هغه روح دی چې زما کلمې د خپلې ارادې د ترلاسه کولو لپاره کاروي." د هغه خبرې زما په زړه کې د څو ورځو لپاره تکرار شوي تر هغه چې زما ډيری پوښتنې ځواب شوې.

دا هغه څه دي چې بلعام وکړل. هغه غوښتل چې اطاعت وکړي، مگر د خپلې گټې لپاره، نه هغه څه چې د خدای زړه غواړي. له همدې امله د خدای فرښتې ورته وويل: زما په نظر ستا لاره انحراف ده. (۲۲:۳۳) د ويبيستر لغت د "اختلاف" کلمه د "تحريف" په توگه تعريفوي. له همدې امله د خدای د کلمې د ارادې په لاره کې انحراف يا خړوب کول او د خپلې گټې لپاره کارول کيدی شي..

ريښتيني عبادت

که تاسو د ابراهيم، موسی، جوشوا، داوود، ايستر، بينيل او نورو ژوند مطالعه کړئ چې د خدای په کلام کې د خدای سره نږدې ژوند کاوه، تاسو به د دوی د ټول ژوند مشترک اړخ ومومئ: د خدای سره د دوی د نږدېوالي په مرکز کې، غير مشروط اطاعت او دا د خدای له خوا په اخلاص سره دی. په زور عهد نامې کې، هر چا ته د خدای ژباړا چې د هغه سره يې تړون درلود داسې و:

"ځکه چې له هغه وخته چې ما ستاسو پلرونه د مصر څخه راوويستل تر نن ورځې پورې، ما دوی ته په جدي او ډير ټينگار سره خبرداری ورکړ چې تاسو زما اطاعت کوئ." (ارميا ۱۱:۷)

خدای متاثره شو چې د هغه خلکو د هغه اطاعت ونه کړي او د زړونو امر يې تعقيب کړ. دوی د هغه په زړه پوه نه شول، د هغه څه په اړه فکر کاوه چې هغه يې وويل. په پايله کې، دوی د خپلو غوښتنو د پوره کولو لپاره د يوې لارې په لټه کې وو او له دې امله، دوی نشي کولی د هغه سره نږدې اړيکه ونيسي. د نږدېوالي لپاره، بشپړ اطاعت اړين دی. دا هغه څه دي چې عيسی مود ته په نوي عهد کې وايي:

مگر هغه وخت به راشي، او اوس هغه وخت راغلی چې ريښتيني عبادت کونکي به د پلار عبادت په روح او حقيقت کې وکړي، ځکه چې پلار د داسې

عبادت کونکو په لټه کې دى. خداى روح دى او د هغه عبادت کونکي بايد په روح او حقيقت کې د هغه عبادت وکړي. (يوحنا ۴: ۲۳-۲۴)

په دې څو جملو کې ډېر څه ويل شوي دي. لومړى، پام وکړئ چې پلار د هغه چا په لټه کې دى چې د هغه عبادت کوي. مخکينى څپرکى په ياد ولرئ چيرې چې موږ په دې اړه بحث وکړ چې څنگه ليواله اوسئ او زموږ سره ملگرتيا وغواړئ. يوځل بيا، دا د عيسى په کلمو کې روښانه شوى.

دوهم، هغه د هغه چا په لټه کې دى چې په روح او حقيقت کې د هغه عبادت کوي. راځئ چې د عبادت په اړه خبرې وکړو. زه به هيڅکله هغه وخت هير نکړم کله چې ما مقدس کتاب لوستل او روح القدس زما په زړه کې چيغې کړې: "عبادت د خاموش او خوندور سندرې معنى نلري!"

زما پام سمدلاسه راغى. ډيرى يې عبادت داسې گوري: ورو سندرې! د مقدس کتاب کليسا غونډه کې، موږ غونډې ته راځو او د شکر کولو سره پيل کوو. موږ د عبادت، بيا اعلانونو، ډاليو، پيغامونو او په پاى کې دعا ته دوام ورکوو. دوديزو کليساگانو کتابونه چاپ کړي دي، ځکه چې موږ مقدس کتابيليان يو ځانگړى حافظه لرو، موږ د روح لخوا رهبري شوي يا د اوو سلطنتونو څخه آزاد يو. د هغو کسانو لپاره چې د حمد او عبادت ترمنځ توپير نه پيژني، زه بايد ووايم چې حمد د موسيقى تسبيح په چټکه وهل او عبادت نرمه موسيقي ده، البته زه ټوکې کوم! دا مسخره ده چې موږ د سندرو څخه څومره آزاد يو او د ويډيو پروجيکترونو لخوا نيول شوي. نو کله چې تاسو عبادت ووايست، ډيرى ايمانداران د نرم موسيقى يا ويډيوگانو سره د سى ډى يا دا ډول ناستې فکر کوي.

کله چې خداى زما سره داسې خبرې وکړې، ما خپل مقدس کتاب بېرته کېښود او ويې ويل: "خداى، زه نه پوهېږم چې عبادت څه شى دى. مهرباني وکړئ ما ته ووايست چې دا څه دي."

بيا يې ماته په قاطعيت سره وويل، "دا ژوند دى!"

هغه سمدلاسه ماته يو مثال راکړ. هغه وويل: زويه، فکر کوم چې ته سهار له خوبه پاڅېدې او بايد له ليزا سره مرسته وکړې چې ماشومان چمتو کړي او ښوونځي ته يې بوځي، خو ته وايې چې بوخت يې. يو څو ساعته وروسته، ليزا بيا مرستې ته اړتيا لري او تاسو بيا ستونزه ووايست. په هماغه ورځ، ليزا له تاسو څخه غوښتنه کوي چې ماشومان

تعقيب كړئ او بيا هم ستاسو څخه ورته ځواب اوري. يو ځل بيا، هغه د ډوډي او پاكولو لپاره ستاسو د مرستې غوښتنه كوي، او هغه بيا اوري چې هغه په ستونزه كې دى. "هغه وويل: "هغه شپه چې هغه ماشومان په خوب كې واچول، اوس تاسو هغه ياست چې د هغه څخه د يو څه غوښتنه كوي، په ځانگړې توگه جنسيت. تاسو هغه ته په نرمو الفاظو سره نږدې كيږئ، د بيلگې په توگه، تاسو وواياست، زما گرانه، زه له تا سره څومره مينه لرم او داسې نور.

بيا يې له ما څخه وپوښتل: "ستاسې ميرمنې ستا په زړه پورې خبرو او د هغې سره د نږدې اړيکې درلودلو ته څه ځواب دى؟"

ما ځواب ورکړ: "دا شايد وايي چې د پيسو کارت ته لار شه"

ويې ويل: سمه ده! ولې داسې خبرې كوي؟

ما ځواب ورکړ: "ځکه چې مينه په سهار كې پيل كيږي او د شپې په پاى كې پاى ته رسيږي چې جنسيت دى."

زما په فكر كې چې هغه څه وويل، ما فكر كاوه چې كه ما د خپلې ميرمنې سره داسې چلند كړى واى، نو زما مينه به يوازې په خبرو محدوده وه، نه په عمل او حقيقت پورې. هغه ميره چې په منظمه توگه د خپلې ميرمنې سره داسې چلند كوي فريب دى.

خدای بيا راته وويل: "زه ډيرى ماشومان لرم چې زه هڅه كوم چې ټوله اونى جذب كړم، مگر دوى ما ردوي. زه هڅه كوم چې دوى وهڅوم چې گاونډيانو ته خدمت وكړي، مگر دوى زما لارښوونې ته غوږ نه نيسي يا له پامه غورځوي ځکه چې دوى بوخت دي يا غواړي د خپل مهال ويش څخه خوند واخلي. كله چې زه له دوى څخه غوښتنه كوم چې ډالۍ راكړئ يا د دوى كليسا ته خدمت وكړئ يا د كورنۍ غړو يا ملگرو سره مرسته وكړئ، دوى ما ته غوږ نه نيسي. بيا دوى غونډې ته راځي او د برکت غوښتنه كوي. دوى په مينه كې يو خاموش سندره وايي او عبادت يې بولي. دا عبادت نه دى، دا سست سندرې دي."

زه مغشوش وم او ما وليدل چې زما د عبادت خيال يو تحريف شوى نظر و. وروسته ما يوه حيرانونكې مسله وموندله چې ما مخكې نه وه ليدلې. په اجازې سره غواړم له تاسو يوه پوښتنه وكړم گرانه لوستونكى: په مقدس كتاب كې لومړى عبادت چيرته دى؟ دا پوښتنه زما لپاره معنى لري، ځکه چې ما د كتاب ليكلو په وخت كې زده كړل. كله چې تاسو يوه اصطلاح معرفي كړئ چې ډيرى يې نا اشنا وي، تاسو بايد له لاندې څخه يو كار وكړئ: دا تعريف كړئ، يو مثال ورکړئ او تشریح يې كړئ، يا داسې كلمه وكاروئ

چې معنی یې روښانه شي. د پیدایښت په ۲۲ فصل کې، تاسو په بائبل کې د لومړي ځل لپاره د عبادت موضوع سره مخ شئ:

بیا (ابراهیم) خپلو نوکرانو ته وویل: تاسو دلته د خره سره پاتې شئ پداسې حال کې چې زه او هلک هلته ځو او له عبادت وروسته بیرته تاسو ته راستون شو. (پیدایش ۲۲:۵)

ابراهیم نه غوښتل چې هلته لاړ شي چې یوه خوږه سندره ووايي. هغه هلته تللی و چې خپل عزیز په ژوند کې قرباني کړي، ځکه چې دا د خدای اراده وه. عبادت د اطاعت ژوند دی، او د دې دلیل لپاره خدای په لیوالتیا سره خپلو خلکو ته وایي چې دوی هغه ته سندري وایي:

د خپلو سندرو شور زما څخه لرې کړه زه به ستا سندرو ته غوږ نه ږدم. بلکې عدالت د اوبو په شان بهیري او عدالت د تل پاتې ویاړي په څیر پریږدي. (عاموس ۲۳:۵-۲۴)

ما په ډېرو مجلسونو کې برخه اخیستې ده چې موسیقي ښکلې او خوندوره وه، خو د خدای حضور پکې نه و. په داسې وختونو کې زه اکثراً خپل زړه لټوم او له روح القدس څخه پوښتنه کوم: ایا ما ستا په وړاندې کومه خطا یا گناه کړې ده؟ پیری وخت زه په خپل زړه کې د اعتماد احساس کوم چې وایي ما نه دی کړی، نو زه پوهیږم چې خلک په فریب کې نیول شوي چې دوی یې بیرته ساتي. بیا زه په یاد سره د خدای څخه ویره او د هغه اطاعت کولو په اړه تبلیغ کوم. په دې فضا کې، نږدې هر ځل زه د جماعت له نیمايي څخه ډیر گورم چې د غونډې په پای کې زما د توبې غوښتنې ته مثبت ځواب ورکوي. کله چې بلې غونډې ته لاړم، هماغه حمدونه او هماغه عبادت بله اوس هم شته، خو هر ځل د خدای حضور په حیرانتیا سره څرگندیږي. ولې دغه دی؟ ریښتیني عبادت د اطاعت ژوند دی او له داسې ژوند څخه د عبادت سندري راځي چې د خدای زړه خوشحاله کړي، نه یې لرې کوي. لکه څنګه چې تاسو په تیرو آیتونو کې لوستل. دا داسې دی لکه د مینې او مهربانۍ څخه ډکه ورځ له تیروولو وروسته د خپلې میرمنې سره د اړیکې لپاره، نه د هغې د ردولو وروسته.

په حقيقت کې عبادت

عيسی وايي چې پلار د هغه چا په لټه کې دی څوک چې په روح او حقيقت کې د هغه عبادت کوي. په راتلونکو فصلونو کې، موږ به په روح کې د خدای عبادت سره په پراخه کچه معامله وکړو. د اوس لپاره، راځئ چې په حقيقت کې د هغه عبادت کولو په اړه خبرې وکړو. يوناني کلمه چې په سمه توګه ژباړل شوې ده "اليتيا" او دا کلمه داسې تعريف شوې ده: "د هر څه اصلي حقيقت، د هر څه ثابت جوهر."

په شخصي توګه، زه دا تعريف خوښوم ځکه چې دا په ښکلي ډول څرګندوي هغه څه چې عيسی موږ سره شريکوي. هغه ښيي چې ريښتيني عبادت د هر سړي په جوهر کې موندل کېږي، کوم چې د هغه زړه دی. د تشریح کولو لپاره، اجازه راکړئ د اړيکو درې درجې تعريف کړم.

لومړی: لفظي اړيکه چې د اړيکو تر ټولو ټيټ ډول دی. عيسی دې اړيکې ته د يو پلار په مثال کې اشاره کوي چې خپل دوه زامن يې د انگورو په باغ کې کار کولو ته ليرې (متی ۲۸: ۲۱-۳۱). يو هلک ځواب ورکړ "زه به خامخا ځم" مګر هيڅ يې ونه کړل. بل هلک هم وويل "هيڅکله نه!" مګر وروسته لاړ. بيا عيسی تشریح کوي چې زوی چې لومړی "نه" وويل او د پلار ارادې ته لاړ او هغه څوک چې وويل "زه به ځم" او لاړ نه شو، هيڅ يې ونه کړل. نو، د پام وړ عمل د کلمو په پرتله د اړيکو لوړه بڼه ده.

يعقوب (ع) هم په ډاګه کوي چې لفظي اړيکې د اړيکې تر ټولو ټيټ ډول يا درجه ده، ځکه چې هغه وايي: "که يو ورور يا خور جامې او ورځني خوراک ته اړتيا ولري او ستاسو څخه څوک ورته ووايي: ښه صحت ته لاړ شه او ګرم شه. بشپړ، مګر د حل لپاره که د دوی فزيکي اړتياوې هيڅ شی ونه کړي، څه ګټه لري؟ (جيمز ۱۵: ۲-۱۶). يحيی رسول هم د دې حقيقت تصديق کوي: "که څوک د دنيا شتمني ولري او خپل ورور ته اړتيا ولري، مګر د هغه څخه د رحم څخه ډډه وکړي، د خدای مينه څنګه په هغه کې ژوند کوي؟" (اول يوحنا ۳: ۱۷)

موږ دا په بېلابېلو حالاتو کې وينو، د بېلګې په توګه يو مېړه چې خپلې مېرمنې ته ووايي چې له هغې سره مينه لري، خو له هغې سره وخت نه تېروي. يا هغه ښځه چې خپل مېړه ته ووايي چې هغه ورته درناوی کوي، مګر د هغه مشورې يا د پيسو او کريډيټ کارډ کارولو غوښتنه نه کوي. زه فکر کوم چې تاسو د ځان لپاره پوهيږئ چې ليست نه ختميدونکی دی. جان ادامه ورکوي:

ای ماشومانو، راځئ چې مینه په خبرو او وینا کې نه، بلکې په حقیقت او عمل کې وکړو! (اول یوحنا ۳: ۱۸)

د دې ایت بله ژباړه وایي چې موږ باید مینه په عمل او حقیقت کې څرگند کړو نه په الفاظو. موږ باید په خپلو خبرو سره یو له بل سره مینه وکړو، مگر که موږ په عمل او ریښتیا سره د مینې خبرې تایید نه کړو، موږ منافق یو. هغه څه ته پام وکړئ چې دا وایي: حقیقت او عمل. دا دواړه د اړیکو عالي درجې گڼل کېږي. بله کچه فعل دی، مگر دا لوړ ندی او دا کولی شي موږ فکر وکړي چې زموږ عملونه د حقیقت لپاره تاوان ورکوي. د مثال په توگه پولس وایي: "که زه خپل ټول مال په خیرات کې ورکړم او خپل بدن د اور په اور کې وسوځوم، مگر مینه نه لرم، هیڅ شی به ترلاسه نشي." هغه اعمال چې هغه په دې آیت کې بیان کړي دي د مینې لوړه کچه ښکاري، مگر بیا هم، لکه څنگه چې هغه وویل، موږ په زړونو کې د خدای له مینې پرته دا عجیب کارونه ترسره کولی شو.

په دې توگه، موږ د اړیکو لوړې کچې ته ورسېږو. زړه، چې د انسانیت جوهر دی. دا هغه درجه ده چې عیسی او یوحنا د حقیقت په توگه یادونه کړې. د زړه نیت او هدف زموږ د عبادت حقیقت ټاکي او موږ د خدای له کلمې پرته د دوی پیژندلو توان نه لرو. موږ ته ویل کېږي چې د خپل زړه د ساتنې لپاره خپله غوره هڅه وکړو، له کوم څخه چې د ژوند ټول قوتونه تیرېږي، او که موږ یې غفلت وکړو، موږ به په اسانۍ سره دوکه کړو. هغه زړه چې د خدای کلام او روح سره مشوره کولو پرته یوازې پریښودل کېږي هغه زړه دی چې په هر څه کې دوکه کیدی شي.

خدای خپلو خلکو ته اعلان کوي، "که تاسو وغواړئ او غوږ ونیسئ، تاسو به د ځمکې نیکمرغی وخورئ." (اشعیا ۱: ۱۹). په یاد ولرئ چې دا یوازې اطاعت نه وایي، مگر لیوالتیا او اطاعت، لیوالتیا زموږ د زړونو په اړه اندازه کېږي. کیدای شي زه له خپل زوی څخه یو څه وغواړم او هغه سمداسه اطاعت وکړي او یو څه تسلیم کړي، مگر په ورته وخت کې په زړه کې ناخوښه وي. حقیقت دا دی چې هغه اطاعت نه کوي لکه څنگه چې باید وي، مگر یوازې داسې ښکاري. جان موږ ته وایي چې موږ باید د خدای او خلکو سره په عمل او حقیقت کې مینه وکړو، کوم چې د زړه د اړیکو ترټولو لوړه درجه ده: "په دې سره به موږ پوه شو چې موږ د حق سره تړاو لرو، او موږ به د دې وړتیا ولرو چې خپل زړونه د خدای په حضور کې بډامن کړو. خدایه." (اول یوحنا ۳: ۱۹)

زه به هیڅکله هیر نه کړم چې خدای دا څنگه ما ته روښانه کړه. په هغه وخت کې،

ما هڅه کوله چې د هر ډول شکایت څخه مخنيوی وکړم. زه دې نتیجې ته رسيدلی وم چې شکایت کول د خدای شخصیت ته ښکاره سپکاوی دی. په شکایت کولو سره، موږ په حقیقت کې خدای ته وایو: "زه هغه څه نه خوښوم چې تاسو یې کوئ، او که زه تاسو وای، زه به بل څه وکړم." دا پدې مانا ده چې د خدای څخه ویره مه کوئ، کوم چې خدای نفرت کوي. هماغه مسله چې بني اسرائيل یې د وعدې ځمکې ته د رسیدو له امکان څخه بې برخې کړل. ما په یو څه وخت کې شکایت نه دی کړی او دې کار زه ویاړم. مگر یو سهار، کله چې زه له خوبه پاڅیدم، ما د روح القدس غږ واورېد، "زه هم ستاسو د زړه شکایتونه اورم!" زه حیران وم. زه په بشپړ حیرانتیا کې ناست وم او ولیدل چې زه څنگه زما د غرور سره دوکه شوی وم. زما عبادت په حقیقت کې نه و او د خدای د کلام رڼا ته یې اجازه نه ورکوله چې زما د زړه خطا ښکاره کړي. ما ژر توبه وکړه او خوشحاله وم چې خدای زما غلطه لاره نه ده منلې. د خدای له لوی فضل څخه مننه!

په دې لټون کې، موږ باید د "حقیقت" لغت تعریف ته بیرته راگرځو: "د هر څه اصلي حقیقت، د هرې موضوع ثابت جوهر." موږ کولی شو په اسانۍ سره له حقیقت څخه بې لارې شو. زه به یو مثال ورکړم: موږ کولی شو خدای ته دعا وکړو او هغه ته سرودونه ووايو، مگر حتی زموږ له زړونو څخه یوه کلمه هم نه راځي. په ټوله سرود کې موږ په دې شیبه کې د خوږو او لوږې په اړه فکر کوو، بیا موږ فکر کوو چې سهار د ماشومانو کومه جگړه پیل شوه، او د ناستې وروسته، موږ باید تفریح وو، او داسې نور. موږ کولی شو دعا وکړو او ووايو، "رب، زه ستا مننه کوم." خو په عین حال کې، راځئ چې د هغو ورځو په اړه شکایت وکړو چې موږ په سختی کې راگیر یو. ایا موږ واقعا مندوی یو یا موږ په زړونو کې خدای ملامت کوو د هغه څه لپاره چې موږ فکر کاوه هغه باید وکړي او زموږ د خوښې سره سم یې ونه کړي؟ د دې ډول خبرو پای نشته.

د ریښتیني خدای عبادت کولو لپاره، موږ باید نه یوازې د هغه اطاعت وکړو، بلکه موږ باید د هغه څه لپاره هم خوشحاله شو چې هغه له موږ څخه غوښتنه کوي. موږ باید هغه ته ووايو چې واقعا زموږ په زړونو کې څه دي، نه هغه څه چې موږ یې سم فکر کوو. موږ باید د خدای سره مخ نه کړو. زما د داوود خبرې خوښیږي؛ دی وایي:

"ای خلکو، تل په هغه تکیه وکړئ،

او د خپل زړه میز ورته پرانیزئ.

ځکه چې خدای زموږ پناه ده." (مزمور ۸۰:۶۲)

ما وموندله چې کله زه له خدای سره صادق یم ، هغه ما ته نږدې کیږي. که زه یو څه پټ کړم، دا ما له هغه څخه لیرې کوي او زه په دعا کې هیڅ شی نه شم ترلاسه کولی او دا ټول په بشپړ ډول جگړه کیږي ځکه چې موږ د هغه سره د خبرو کولو توان نه لرو. خدای د هغو کسانو په لټه کې دی چې هغه ته د زړه له اخلاص سره نږدې وي او نه بهانه.

ځینې وختونه زه حیران یم چې خلک په غونډو کې وايي: "مننه، عیسی، هلولوجه، خدای پاک دی!" دوی یوازې د عیسوي شرایط تکراروي او د هغه سره د اړیکو په لومړۍ کچه کې پاتې کیږي. د یو میره په څیر چې یوازې په بشپړ بې پروایۍ کې خپلې میرمنې ته "زه له تا سره مینه لرم" ووايي، کوم چې د بشپړې غوښتنې له مخې د مینې څرگندولو څخه توپیر لري.

له ریښتیني عبادت او د عبادت له ژوند څخه، اطاعت جریان لري چې زموږ جوهر دی، او د عبادت سندرې له هغې څخه ژرېږي. د مسیح په بدن کې نارینه او ښځینه شتون لري چې د عبادت او ستاینې ډالۍ ورکړل شوې ، دوی د نن ورځې زبور لیکونکي دي. ځینې یې د ریښتیني عبادت ژوند لري پداسې حال کې چې نور یې دنیاوي او حساس دي. هغه څوک چې ناپاک شوي دي بیا هم کولی شي د خپلې ډالۍ له امله ښکلې سندرې ووايي، مگر دوی د خدای پاک حضور نه لري کله چې دوی سندرې کوي. پداسې حال کې چې پاک د خدای پاک شتون په زړونو کې لري پداسې حال کې چې د هغه او د هغه خلکو ته خدمت کوي.

د عیسی ژمنه د ځان څرگندولو لپاره

په حقیقت کې د خدای عبادت کول په زړه کې پټ د هغه عبادت کول دي. دا پدې مانا ده چې د امکان تر حده په سمه توګه د هغه ویره او درناوی وکړئ. زبور لیکونکی وايي:

بختور دي هغه څوک چې د خوښۍ سندرې پیژني او ستا په رڼا کې ګرځي، ای ربه. (مزمور ۸۹: ۱۵)

خدای د هغه چا په لټه کې دی څوک چې د عبادت ژوند ته د هغه غږ اوري. هغه څوک چې پیروي کوي هغه خلک دي چې د هغه په حضور کې ګرځي. دوی هغه په نږدې توګه پیژني ځکه چې هغه دوی ته ځان څرګندوي. عیسی دا مسله په دې ډول بیانوي:

"د لږ وخت وروسته، نړۍ به نور ما ونه ویني، مگر تاسو به وگورئ ... هغه څوک چې زما حکمونه لري او هغه تعقیبوي هغه څوک دی چې ما سره مینه لري؛ او څوک چې ما سره مینه کوي، زما پلار به هغه سره مینه وکړي، او زه به هم د هغه سره مینه وکړم، او زه به هغه ته خپل ځان ښکاره کړم." (یوحنا ۱۴:۱۹-۲۱)

هغه څوک چې د هغه حکمونه ساتي هغه څوک دي چې په حقیقت کې د هغه عبادت کوي او خدای ژمنه کوي چې دوی به هغه وگوري. په یاد ولرئ چې ښکاره کول د لیدونکي له ساحې څخه یو څه راوړل دي او له نامعلوم څخه پیژندل شوي ته، د NAS ژباړه لوستل کیږي، "زه به له هغه سره مینه وکړم او ځان به هغه ته ښکاره کړم." دا هغه څه دي چې د AMP ژباړه وایي:

"د لږ وخت وروسته به نړۍ نور ما ونه ویني، مگر تاسو به وگورئ ... هغه څوک چې زما حکمونه لري او هغه تعقیبوي هغه څوک دی چې ما سره مینه لري. او څوک چې ما سره مینه لري، زما پلار به [په ریښتیا سره] مینه وکړي، او زه به هغه سره مینه وکړم، او زه به هغه ته خپل ځان ښکاره کړم [زه به هغه ما ته په ښکاره توګه وویښم او خپل ځان به هغه ته ښکاره کړم]. (یوحنا ۱۴:۱۹ او ۲۱، ترجمه AMP)

یوازې د هغه ریښتیني عبادت کونکي هغه په حقیقت کې پیژني. هغه خپل ځان دوی ته ښیې ځکه چې دوی د هغه گران ملګري دي. دې کار رسولان مغشوش کړل او یو یې وویل:

یهودا اسکریوتی نه، له هغه څخه وپوښتل: "زما ربه، دا څنګه غواړې چې ته خپل ځان موږ ته ښکاره کړي، مگر دې نړۍ ته نه؟" عیسی ځواب ورکړ: "که څوک له ما سره مینه وکړي، هغه به زما خبرې وساتي، او زما پلار به د هغه سره مینه وکړي، او موږ به هغه ته ورشو او د هغه سره به خپل کور جوړ کړو." هغه څوک چې ما سره مینه نه لري زما خبرې به نه ساتي. او دا کلام چې تاسو اورئ زما لخوا نه دی بلکه د پلار لخوا دی چې ما رالېږلی دی. (یوحنا ۱۴:۲۲-۲۴)

نو تاسو گورئ چې دا ټول اطاعت ته راځي. ایا ته په یاد دي چې خدای زما په زړه کې څه ویل: "عبادت د هغه د زړه د غوښتنو په اطاعت کې ژوند کول دي." کله چې موږ د امکان تر حده په سمه توګه له هغه سره مینه کوو، هغه موږ ته راځي، مگر نه یوازې د لیدلو لپاره، بلکې زموږ سره پاتې کیږي، او پدې توګه هغه خپل ځان څرګندوي.

ډیری داسې دي چې د روح القدس څخه ډالی ترلاسه کړي، مگر دوی د خدای کلام د خپلو ټولو زړونو سره نه ساتي. د دوی دلیل دا دی چې د خدای شتون د دوی په ډالیو، خطبو، حمدونو، لمونځونو او نورو خدماتو کې دی. مگر دوی په اسانۍ سره غولول کیږي. د بلعام په څیر، چې د نبوت ډالی یې درلوده، مگر حتی کله چې هغه د خدای له زړه څخه لرې و، هغه د خدای شتون احساس کولی شو او د هغه ډالی کار کوي. هغه فریب چې دا ډول خلک په کې راځي دا دي چې دوی گومان کوي چې د دوی د خدمت پرمهال د خدای شتون د دوی د ژوند طرز د هغه د رضایت نښه ده، او دوی د خدای د نږدوالي لپاره دا شتون غلط کوي. په داسې حال کې چې د خدای دا کار د هغه نیک عمل په څیر دی چې یو کس ته د خپل کار په بدل کې پیسې ورکوي.

تل د کارمند په حضور کې پاتې کیدل کولی شي کارمند داسې غلط انگیرنه وکړي چې هغه د خپل کارمند سره نږدوالی لري. لکه څنگه چې تاسو پوهیږئ، دا یو غلط فهم دی. عیسی وایي چې ډیری څوک چې د هغه د پیژندلو ادعا کوي په داسې حالت کې به ونیول شي:

کله چې د کور مالک راپاڅیږي او دروازه بنده کړي، تاسو به بهر ودریږئ او دروازه به ټک کړئ او وواياست، "صاحب، موږ ته خلاص کړئ!" مگر هغه به ځواب ورکړي: "زه تاسو نه پیژنم. زه نه پوهیږم چې ته له کوم ځای څخه راغلی یې." تاسو به وواياست: "موږ له تاسو سره خوړل او څښل او تاسو زموږ په کوڅو کې ښوونه کوله." مگر تاسو به ځواب واورئ: "زه تاسو نه پیژنم؛ زه نه پوهیږم چې تاسو د کوم ځای یاست. زما څخه لرې شه، اې ظالمانو!" (لوقا ۱۳: ۲۵-۲۷)

که تاسو دا آیتونه د متی د مقدس کتاب (متی ۲۱: ۷-۲۳) آیتونو سره وصل کړئ، نو تاسو به پوه شئ چې هغه څوک چې دا وایي هغه هماغه دي چې د عیسی په نوم یې معجزې ترسره کړې. دوی ډالی درلودې، مگر دوی فکر کاوه چې د خدای شتون کله چې دوی ډالی کاروي د هغه تصویب او صادق شتون و. تاسو کولی شئ د عیسی د ادعا کونکو حیرانتیا وگورئ کله چې هغه شاته وگرځید. دا ډیره مهمه ده چې پوه شي چې د هغه دوامداره شتون په وزارت کې د هغه د ملګرتیا څخه توپیر لري.

په پورتنی آیت کې تاسو لیدلی شئ چې یهودا ته د عیسی ځواب (نه اسکرپوټی) ښیې چې هغه څوک چې واقعا د هغه عبادت کوي هغه څوک دي چې هغه غواړي په

هغه کې اوسیدې. د بحث تر ټولو مهم ټکی د هغه دوامداره شتون دی. زه د هغه د کلمو انتخاب خوښوم: استوگنځی، استوگنځی، ځانگړی ځای. د دې کلمو له لارې، د زارې او نوي عهد نامې ترمنځ توپیر په روښانه توګه څرګند شوی. د زوړ عهد نامې مقدسانو د روح القدس د استوگنې ویاړ نه درلود. د خدای کور په معبد یا خیمه کې و، د مقدساتو مقدس. د عیلي په زمانه کې د خدای شتون د هغه او د هغه د خلکو د نفاق له امله نادر شوی و. مګر په هغه ورځو کې چې خلکو د خدای اطاعت کولو هڅه کوله، د هغه شتون خورا مهم و.

دا نن ورځ ډیر توپیر نلري. هغه ایمانداران چې په روح او حقیقت کې د هغه عبادت کوي - په زړه پورې زړه د هغه اطاعت کوي - او دا هغه څوک دي چې د هغه شتون او استوګنه تجربه کوي. هغه څوک چې دوی ته د ځان څرګندولو لپاره غوره کوي. څومره عالی ملګرتیا زموږ په تمه ده. ایمانداران څنګه د نافرمانی یا دنیا پالنې سره لوبې کولی شي کله چې دا ډول خزانه دوی ته په تمه وي؟

هغه پخپله وعده کړې ده چې هغه به موږ ته خپل د اوسیدو ځای، د اوسیدو ځای او ځانگړی ځای جوړوي او په دې توګه به هغه موږ ته ښکاره کړي چې هغه واقعیا څوک دی. څومره عالی وعده! دا ژمنه نه یوازې د راتلونکې لپاره، بلکې د نن ورځې لپاره هم ریښتیا ده. په مقدس کتاب کې زما د خوښې وړ برخو څخه یو دا دی چې دا عالی پاچا غواړي خپل ځان ښکاره کړي یا خپل ځان په شخصي توګه تاسو او ما ته وپيژني. په لاندې فصلونو کې، موږ به په خوښی سره د دې کولو لپاره یوه لاره ولټوو. که څه هم، په راتلونکي فصل کې، موږ به لومړی د هغه شخصي ځانگړتیا په اړه خبرې وکړو چې خدای د خپل استوګنځي په لټه کې دی.

تعلیمی پوښتنې

۱. کله چې تاسو په مقدس کتاب کې د اینوک، ابراهیم، موسی، داوود، ایسټر، دینیل او نورو په څیر د خلکو ژوند مطالعه کړئ، نو تاسو به د دوی ترمنځ یو ګډ خصوصیت ومومئ چې د دوی د خپل ځای پرځای د خدای رضا ته د زړه له کومې اطاعت ویل کیدی شي. که نن په خپل ژوند کې دا ډول فرمانبرداري درلوده، نو تاسو به څه پینښ شوي؟

۲. د لیکوال د استنادي وینا په اړه فکر وکړئ: "ستاینه یوه خوشحاله او چټکه

سندرہ ده، او عبادت یو سست سندرہ ده. "ایا تاسو خپل ځان د هغو خلکو څخه گورئ چې داسې فکر کوي؟ هغه پیغام چې هغه د خدای څخه د عبادت په اړه ترلاسه کړ هغه دا و چې "عبادت ژوند دی." دا جمله څنگه ستاسو د ژوند بدلون لپاره ستاسو اړتیا اغیزه کولی شي؟

۳. کله چې تاسو د هغه څه په اړه فکر کوئ چې عیسی په لوقا ۲۵: ۱۳-۲۷ او متی ۲۱: ۷-۲۳ کې ویلي، تاسو د هغه د تل پاتې شتون او د خدمت په جریان کې د هغه ملگري (همکاري) شتون ترمینځ کوم توپیر گورئ؟

نهم فصل

خدای په چا کې اوسېږي؟

د خدای ویره او عاجزي د هغه په پاکۍ کې دوه پیژندل شوي ځواک دي.

په دې څپرکي کې، موږ به د هغه په نزد کې د بل عنصر په اړه وغږېږو څوک چې زموږ سره د اړیکو لپاره ليواله دی. اصلي آیت چې زموږ د بحث مرکزي برخه ده دا ده: "خدای ته نږدې شئ هغه به تاسو ته نږدې کړي." اوس راځئ وگورو چې د دې عجیب دعوت څخه مخکې او وروسته څه راغلي:

له همدې امله کتاب وايي: "خدای د غرور مخالفت کوي، مگر په عاجزانو فضل کوي ... خدای ته نږدې شئ، او هغه به تاسو ته نږدې شي ... د خدای په وړاندې خپل ځان عاجز کړئ ترڅو هغه تاسو لوړ کړي." (يعقوب ۴: ۶-۱۰)

د خدای د زړه ژړا د دواړو آیتونو تر منځ عاجزي ته هڅوي، او خدای د خوبنې نتیجې د ترلاسه کولو لپاره لاندې وايي:

ځکه چې هغه څوک چې لوړ او لوړ دی ، هغه څوک چې په ابدیت کې اوسېږي او سپیڅلي بلل کېږي ، داسې وایي: "زه په لوړ او مقدس ځای کې اوسېږم ، او د هغه چا سره هم چې توبه کونکی او مړ شوی روح لري؛ د زوال روحونه را ژوندي کول او د توبه کونکو زړونه را ژوندي کول. (اشعیا ۵۷:۱۵)

يعقوب وايي چې که موږ خپل ځان د خدای تر لاس لاندې عاجز کړو، هغه به موږ لوړ کړي. په کوم ځای کې غرور یاست؟ خدای د یسعیاه پیغمبر له لارې وایي: په یو لوړ او مقدس ځای کې. هغه د خلکو په لټه کې دی چې اوسېږي، نه مسافر. یعقوب موږ ته بلنه راکوي چې له تېرې لیدنې هاخوا څه وکړي. موږ ته د هغه په حضور کې د اوسیدو لپاره ویل شوي ، او یسعیاه وایي چې دا یوازې د عاجزانو لپاره امکان لري.

زموږ د عاجزۍ غفلت

د مسیح په بدن کې ډیری د عاجزۍ مفهوم او د هغې ځواک نه پوهیږي. دوی عاجزۍ د ضعیف، ضعیف او حتی مذهبی کیدو په معنی گڼي. په داسې حال کې چې دا ثابت شوي ده چې عاجزي موږ ته د غرور اجازه نه راکوي. ډیوډ ته پام وکړئ چې د خپل پلار په غوښتنه خپلو وروڼو ته لار چې د فلسټین سره د جگړې په کمپ کې وو. کله چې هغه ورسید، هغه پوه شو چې وروڼه یې د جگړې په ډگر کې په یو ځانگړي حالت کې نیول شوي دي: دوی ټول د لوی گولیات په ویره کې د تیږو تر شا پټ شوي وو! هغه ولیدل چې دا وضعیت له تیرو څلویښتو ورځو راهیسې روان دی. نو داؤد له خلکو څخه د بار نه لرې په غږ کې وپوښتل: "دا نا سنت شوی فلسټین څوک دی چې د ژوندي خدای لښکرو ته ننگونه کوي؟" د هغه د ورور خبرو الیاب په غوسه کړ، چې مشر وو. هغه شاید فکر کاوه چې داوود نه یوازې یو خراب شوی هلک و، بلکې مطمین هم و. نو الیاب داؤد ته په ځواب کې وویل: "زه ستا د زړه کبر او بدکاری پیژنم" (۱ سموئیل ۱۷:۲۸).

خو مغرور څوک وو؟ یو فصل دمخه، سموئیل پیغمبر د خپل پلار کور ته لارې ترڅو راتلونکی پاچا مسح کړي، او الیاب، چې لومړی زیږیدلی و، رد شو. عیسی او سموئیل دواړه فکر کاوه چې د مسح کولو لپاره غوره شوی کس باید الیاب وي، ځکه چې هغه د عیسی تر ټولو لوړ، پیاوړی او خورا هوښیار زوی و، مگر خدای په جدي توگه وویل: "ما هغه رد کړ". یوازې یو دلیل دی چې ولې خدای یو څوک ردوي: "کبر!" هغه څه چې الیاب په داوود تورن کړ د هغه د خپل شخصیت نیمگړتیا وه. خدای وویل داوود یو سپری دی چې زړه یې لټوي او د دې کلمې سره یې د هغه

خدای په چا کې اوسېږي؟

ستاینه وکړه (اعمال ۱۳: ۲۲) او داوود خوراضعیف، ښکته او ضعیف و.

داود له دې طعني او برید څخه سترگې پټې کړې او په دایه زړه د هغه دیو جنگیالی ته لار او ویې ویل چې غواړي سر پرې کړي. بیا داؤد د دښمن د کمپ په لور منډه کړه او جولیات یې وواژه او سر یې پرې کړ.

زه باید نور دلیلونه ورکړم چې زموږ د عاجزی د پوهیدو نشتوالی ثابت کړي. د شمېرو کتاب د زوړ عهد نامې د لومړنیو پنځو کتابونو څخه یو دی، چې د تورات یا پنتاکس په نوم هم یادېږي. په دې کتاب کې مو لوستل:

"اوس، موسی یو ډیر نرم سړی و، د ځمکې د ټولو خلکو څخه ډیر." (اعداد ۱۲: ۳)

څه ځانگړی حالت! که موږ له ځان سره صادق واوسو، موږ پوهیږو چې موږ غواړو دا زموږ په اړه وویل شي، مگر موږ هیڅکله دا جرئت نه لرو چې پخپله ووايو. ولې؟ ځکه چې یوازې یو ویاړلی سړی کولی شي دا د ځان په اړه ووايي. د شمېرو کتاب چالیکلی؟ ځواب موسی دی. دیو عاجز انسان لپاره دا ممکنه نه ده چې د هغه د عاجزی ستاینه وکړي، نه دا چې هغه د خپل وخت تر ټولو عاجز سړی و! تصور وکړئ چې د کلیسا یو وزیر په یوه عیسوي کنفرانس کې ودریږي او وایي: "زه عاجز یم، نو اجازه راکړئ چې تاسو ته د عاجزی درس درکړم." ټول په هغه ملنډې وهي او خندا کوي، او هغه ته مرتد وایي، بیا هم موږ اورو چې عیسی وایي:

"ما ته راشئ، تاسو ټول هغه څوک چې مزدوري کوئ او بار یاست ... له ما څخه زده کړئ، ځکه چې زه په زړه کې نرم او ټیټ یم، او تاسو به په خپلو روحو کې آرام ومومئ." (متی ۱۱: ۲۸-۲۹)

موږ په حقیقت کې په عاجزی نه پوهیږو، ځکه فکر کوو چې هیڅکله باید د خپل ځان ستاینه ونه کړو او دا چې موږ باید د یو بې ارزښته کیم په څیر ژوند وکړو، کله چې دا ډول فکر په حقیقت کې نه وي.

د فروتنی تعریف

فروتني درې اړخونه لري. لومړی: زموږ د خدای اطاعت. دوهم: په هغه باندې زموږ بشپړ تکیه. دریم: د خپل ځان درک. موږ به هر یو په بدل کې معاینه کړو. لومړی اړخ: اطاعت. د عاجزی ته اشاره کولو وروسته، یعقوب وایي، "خپل ځانونه خدای

ته تسلیم کړئ" (يعقوب ۷: ۴) او په دې توګه هغه عاجزي او اطاعت سره نښلوي. خدای تل خپلو خلکو ته ژمنې او پلانونه ورکړي دي: "زه ستاسو لپاره هغه فکرونه پیژنم چې زه یې لرم، کوم چې د خوښۍ فکرونه دي نه د ناوړین، ترڅو تاسو ته امید او راتلونکی درکړي" (ارمیا ۱۱: ۲۹). په موږ کې د نبی عکس رامینځته کوي چیرې چې موږ باید لارې شو. موږ د دوی د سرته رسولو هیله لرو، او همدارول هغه څوک چې دالیواتیا په موږ کې اچوي (مزمور ۴: ۳۷) زموږ په زړونو کې، موږ هغه منزل ته ګورو چې هغه موږ ته لارښوونه کوي او د هغې د تعقیب لپاره منطقي لاره وټاکو. که څه هم دا موږ ته د یوې لارې لارښوونه کوي چې په بشپړه توګه غیر منطقي ده. ریښتینې عاجزی د خدای حکمت مني او د هغه لارښوونې له ځانه غوره ګڼي، او تل اطاعت غوره کوي، حتی که هغه نه پوهیږي. امثال ۵: ۳ وایي: "په خپل ټول زړه سره په څښتن باور وکړئ، او په خپل عقل تکیه مه کوئ."

ابراهیم ډیر کلونه صبر وکړ چې د اسحاق په اړه وعده پوره کړي او څه موده وروسته یې د واده عمل او د ماشوم زیږون پایله وګڼله. ابراهیم کولی شي د قومونو پلار کیدو ژمنې ته سترګې په لار وي. خو له دې وروسته خدای پاک دا پلان بدل کړ او یوه شپه یې ابراهیم ته وویل چې له درې ورځني سفر وروسته باید حضرت اسحاق قربان کړي. دا په بشپړه توګه په زړه پورې نه وه! د خدای اطاعت کولو لپاره د ابراهیم مبارزه تصور کړئ. دا یوه سخته او دردونکې جګړه وه او یقیناً لکه څنګه چې ژمنه شوې وه نه وه، خو ابراهیم په عاجزی سره پریکړه وکړه چې اطاعت وکړي. حتی کله چې هغه د پوهیدو توان نه درلود. مقدس کتاب د دې ډیری مثالونه لري، کله چې خدای ازموي یا د پېښو جریان ته اجازه ورکوي د هغه څه پر وړاندې لارې شي چې هغه دمخه موږ ته څرګنده کړې. مګر زموږ د اطاعت له لارې، موږ به وګورو چې د هغه ژمنې به زموږ د پوهې څخه بهر په یوه طریقه پوره شي.

په خدای پوره توکل

عاجزي هم په خدای باندې زموږ د بشپړ او غیر مشروط تکیه په توګه تعریف کیدی شي. داوود ناراحتی ښکاري، مګر هغه پوهیږي چې د هغه ځواک د خدای لخوا راځي. هغه په خپله ژبه وایي: هماغه خدای چې ما د زمري او پیرې له منګولو وژغوره، هماغسې به مې د دې فلسطیني له منګولو وژغوري. (اول سموئیل ۱۷: ۳۷) د داوود وروڼه په خپلو وړتیاوو باوري وو او له همدې امله یې کله چې خپل ځان او داوود پرتله کړ، نو ځان یې لوی

خدای په چا کې اوسېږي؟

او پیاوړی ښکاراوه. مگر د داود ځواک د هغه په عقیده او اطاعت کې و. مورې دا ځانگړتیا په کالیب او جوشوا کې گورو. دوی د هغو دولسو مشرانو څخه دوه وو چې د وعدې شوي ځمکې د جاسوسی لپاره لېږل شوي وو. د څلویښتو ورځو وروسته، دولس بیرته راستانه شول ترڅو موسی او خلکو ته د ځمکې حالت راپور کړي. د دغو لسو کسانو خبرې دا وې: "مورې هغه ځمکې ته لاړو چې تا مورې رالېږلی وو. دا سمه ده چې په دې کې شیدې او امرت بهېږي او دا د هغې میوه ده. مگر هغه خلک چې په هغه ځمکه کې اوسېږي قوي دي او ښارونه یې کتاره او ډیر لوی دي. پر دې سربېره مو هلته بني عناق هم ولید. (اعداد ۱۳:۲۷-۲۸)

کله چې دغو سړو خبرې وکړې، نو خلک په غوسه راپاڅېدل، خو کالب خلک ارام کړل او په ډاډ سره یې هغوی ته وهڅول او ویې ویل: "راځئ چې سمدلاسه لاړ شو او دا یې واخلو، ځکه چې مورې یقینا د دې په مقابل کې غالب شو." (آیه ۳۰) رهبران دیگر سریعاً شکایت کردند و گفتند: «ما را توان مقابله با آن مردمان نیست، زیرا از ما نیرومندترند.» (آیه ۳۱)

د خدای کلام ادامه ورکوي: "مگر ټولې جماعت وویل چې دوی [کالب او یوشع] باید سنگسار شي. بیا د خدای پاک جلال د خپمې په ټولو بنی اسرائیلو باندې ښکاره شو. (۱۰:۱۴)

د خلکو او نورو مشرانو په اند، کالب او جوشوا مغرور او مغرور وو، او هغه مشران چې ویل یې دوی د دې سیمې د فتح کولو توان نه لري، ریښتیني خلک ښکاري. دغو لسو کسانو حالات مطالعه کړي وو او په دې پوهیدلي وو چې دوی یقیناً پر یوه ځواکمن او ځواکمن ملت برید نه شي کولای، ځکه چې له دې وړاندې د دوی غلامان وو. دوی باید د ښځو او ماشومانو پاملرنه وکړي (اعداد ۱۴:۳) دغو مشرانو د خلکو په وړاندې ځان عاجز وښود او داسې چلند یې کاوه لکه د بوداگانو او ضعیفانو په اړه. کالب او جوشوا ځان ته متمرکز خلک ښکاري چې د مظلومانو د هوساینې په اړه فکر نه کوي.

مگر د دوی د باور سرچینه دا وه: "یوازې د خدای په وړاندې بغاوت وکړئ او د دې خاورې له خلکو څخه مه ویره کوئ ځکه چې دوی زموږ خواره دي!" د دوی ساتنه لیرې شوې، او خدای زموږ سره دی. نو له هغوی مه وپېږئ." (اعداد ۹:۱۴) د جوشوا او کالب بشپړ باور د خدای په وړتیا کې و، نه په خپل توان کې. دوی پوهیدل چې د خدای اراده د دوی لپاره ده چې هغه ځمکې ته ننوځي او فتح کړي. په داسې حال کې چې د

سفر نور جاسوسان (مشران) خلکو ته حقیقي ښکاري، دوی متکبر او مغرور ښکاري. مگر دا خدای دی چې عاجزان له متکبرانو څخه جلا کوي. عاجزي یا د خدای په فضل بشپړ باور هم د پولس په ژوند کې لیدل کېدی شي. هغه د خپل ځان په اړه وایي:

"دا دا نه ده چې موږ په خپل حساب کې د یو څه کولو لپاره کافي لرو، مگر زموږ کفایت د خدای له خوا راځي." (دوم قرنټیان ۳:۵)

او هم

"زما فضل ستا لپاره کافي دی، ځکه چې زما قوت په ضعف کې کامل کېږي." (دوم قرنټیان ۱۲:۹)

دا د پولس په ژوند کې یو ځانگړی بهیر و. لکه څنگه چې هغه لوی شو، هغه خپل باور د خدای په فضل ډیر او په وړتیا، استعداد او وړتیا باندې کم کړ. په مسیح باور کولو کې، هرڅومره چې هغه خپل ځان خالي کړ، هومره یې د هغه د ویاړ کولو وړ و.

هغه ډول چې موږ خپل ځان ته گورو

په دې توگه، موږ د عاجزی دریم اړخ ته ورسیدو، هغه لاره چې موږ خپل ځان ته گورو. کله چې پولس وژغورل شو، هغه د هغه څه په ورکولو سره ځان عاجز کړ چې مخکې یې د عیسی سره د لیدو لپاره بریا او مقام په پام کې نیولی و. هغه هرڅوک کثافات وبلل، دا زموږ د ډیری لپاره ستونزمنه نده چې د مسیح دمخه زموږ ژوند ته داسې نوم ورکړو. مگر موږ باید په مسیح او د نجات وروسته زموږ د لاسته راوړنو په اړه څه ووايو؟ ډیری وختونه کیسه په بشپړه توگه توپیر لري. د خپلو لاسته راوړنو په اړه، هغه وایي: "ورونو، زه فکر نه کوم چې ما تر اوسه تر لاسه کړی دی. خوزه یو کار کوم، هغه دا چې هغه څه چې شاته دي هیر کړم او د هغه څه په لور روان شم چې مخکې دي. (فیلیپیان ۳:۱۳)

پولس د هغه د تبادلې وروسته د رسول په توگه وټاکل شو (وگورئ اعمال ۱-۴:۱۳). هغه ته روحاني وحې او لوی حکمت ورکړل شو، او دا د نورو لاسته راوړنو لامل شو. هغه په ټوله آسیا او ختیځ اروپا کې کلیساگانې جوړې کړې، او موږ په ۵۶ میلادی کې د کورنټس نوې تاسیس شوې کلیسا ته د هغه په لیک کې د هغه عاجزي وینو. د پولس له مړینې لس کاله

خدای په چا کې اوسېږي؟

وړاندې، هغه په کلیسا کې یو تجربه کار وزیر و، مگر وگورئ چې هغه څه وایي:

"ځکه چې زه په رسولانو کې تر ټولو ټیټ یم، او زه حتی د رسولانو په نامه هم لایق نه یم، ځکه چې ما د خدای کلیسا ځورولې." (اول قرنټیان ۹:۱۵)

ایا تاسو د هغه په خبرو کې عاجزي اورئ؟ زه باید ووايم چې دا عاجزي دروغ نه ده. درواغجن د سیاست په چلولو پوهیږي او د ځان د عاجز ښودلو لپاره سمې کلمې کاروي، خو په زړه او ذهن کې یې نفاق نه وي. تاسو د خدای کلام لیکلو پرمهال دروغ نشئ کولی، کوم چې د روح القدس په الهام لیکل شوی. هغه ته به اجازه ورنکړل شي چې د خپل ځان په اړه داسې لیکنه وکړي که چیرې هغه واقعا ځان داسې نه وي لیدلی. نو کله چې پولس وایي چې هغه د ټولو رسولانو څخه کم دی، هغه دا کلمه د سیاست سره نه ده کارولې، مگر هغه د ریښتینې عاجزی څخه دا خبره کوي. د پولس راتلونکو خبرو ته پام وکړئ: "ما د دوی ټولو څخه ډیر سخت کار کړی دی" (۱ قرنټیان ۱۰: ۱۵). دوی ټول چا ته اشاره کوي؟ نور ټول پېغمبران! ایا پولس غرور نه پلوري؟ داسې ښکاري چې د هغه خبرې په بشپړه توګه بدل شوي. څنګه کولای شو چې ووايو چې هغه د ټولو رسولانو څخه کم دی او په داسې جمله کې ادامه ورکوي؟ د دې په اړه چې "ما د دوی ټولو څخه ډیر کار کړی دی!"؟ په لومړي سر کې، دا مغرور ښکاري، لکه څنګه چې هغه مخکې وویل چې جدي نه و، مگر داسې نه ده. مگر په لاندې کې، هغه یو ځل بیا په خدای باندې خپل تکیه اعلانوي:

"مگر د خدای په فضل، زه هغه څه یم چې زه یم، او د هغه فضل زما لپاره بې پایلې نه دی." (اول قرنټیان ۱۰:۱۵)

هغه خپل ځان د لږ تر لږه اندازه کولو ته ادامه ورکوي، او د امني چې هغه څه وکړل چې د خدای په فضل سره وو. هغه خپل ځان ته د جلا توفتا په توګه فکر کولی شو، مگر هغه پوره پوهیده چې د هغه لاسته راوړنې د خدای په قدرت سره ممکنه شوې او هغه منځګړیتوب دی. د خپل ځان په اړه د پولس توضیحات هضم کول سخت دي، څنګه د دې شهرت لرونکی سړی د "رسولانو تر ټولو ټیټ" په توګه تشریح کیدی شي؟ ځکه چې د هغه په ورځ او د کلیسا په ټول تاریخ کې، هغه یو له سترو رسولانو څخه ګڼل کیږي. پولس د هغه له مړینې څخه اوه کاله وروسته په ۶۳ میلادی، ۳ یا ۴ کاله دمخه د افسسیانو کلیسا ته څه وایي؟ د قرنټیان

او افسسیانو ته د لیکونو ترمینځ د اوو کلونو په جریان کې، هغه په خپل خدمت کې د بل هر وخت په پرتله ډیر بریالیتوب ترلاسه کړ. هغه خپل ځان داسې بیانوي:

"که څه هم زه د لږ تر لږه مقدسانو څخه کم یم، دا فضل ما ته راکړل شوی و چې غیر یهودیانو ته د مسیح د بې ساري شتمنۍ زیږی راوړم." (افسسیان ۳:۸)

اوه کاله وړاندې یې ځان ته "د رسولانو تر ټولو ټیټ" بللی و او اوس یې ځان تر دې هم ټیټ بولي: "زه له ټولو کمو اولیاوو کم یم." ولې؟ که دا د غرور پلورلو په اړه وي، پولس یقینا د دې کولو حق درلود، په یاد ولرئ، کله چې د خدای کلام لیکئ، تاسو د دروغ کولو توان نه لرئ؛ تاسو نشئ کولی یوازې مذهبي کلمې په سمه توګه تلفظ کړئ. هغه واقعیا خپل ځان داسې ولید!

دا سفر دوام لري، او هغه ځای ته رسیږي چې د خپل مرګ څخه مخکې، تیموتیس ته په یوه لیک کې وایي:

"دا یو بیان دی چې د بشپړ باور او منلو وړ دی چې عیسی مسیح د گناهکارانو د ژغورلو لپاره نړۍ ته راغلی، چې زه یې ترټولو لوی یم." (اول تیموتائوس ۱:۱۵)

په یقیني توګه، هغه د رسولانو یا حتی ترټولو کوچنی نه دی، مګر هغه خپل ځان د گناهکارانو تر ټولو لوی گڼي. په یاد ولرئ چې دا نه وایي چې "زه وم" مګر "زه یم." هغه هم یوازینی کس و چې په مسیح کې د نوي تخلیق وحی ترلاسه کړې: "زړه شیان تیر شوي؛ هان، هرڅه تازه دي!" (دوم قرنتیان ۵:۱۷)

هغه دا هیر نه کړ چې هغه د خپل نجات ورکوونکي څخه څومره لوی پور اخیستی و. څومره چې پولس خدمت کاوه، هومره یې ځان کوچنی لیدل. ځکه چې د هغه عاجزي زیاته شوه، او دا د هغه د عمر په تناسب د خدای د فضل د زیاتوالي لامل و. جیمز وایي چې خدای پاک عاجزانو ته فضل ورکوي (یعقوب ۶: ۴) ایا دا لامل و چې خدای پولس ته خپلې لارې په داسې حیرانتیا سره څرګندې کړې لکه پطرس حیران شو؟ خدای د یسعیا ه لارې وایي چې هغه په هغه خلکو کې اوسېږي چې عاجز دي او هغه یوازې د دوی لیدو ته نه راځي. کله چې موږ د هغه سره اوسېږو، دا د هغه سره د نږدېوالي او ملګرتیا مترادف دی.

خدای په چا کې اوسېږي؟

د پوهاوي ځواک

اوس موږ داسې ځای ته راځو چې د پاچاهۍ له دوو پېژندل شویو قدرتونو سره مخامخ یو. له خدایه وېره او تواضع. په تیرو فصلونو کې، موږ ولیدل چې د خدای ویره د هغه د ارادې د پوهې پیل دی، او دلته به موږ وگورو چې دا د عاجزۍ لپاره هم ریښتیا ده. مزمور لیکونکی وایی:

"هغه عاجزانو ته خپله لاره ښوونه کوي." (مزمور ۹:۲۵)

هغه څوک چې د خدای څخه ویره لري په حقیقت کې عاجز دي، او ریښتینې عاجزي د خدای ویره ده. موسی د خدای په لارو پوهیده، مگر د اسراییلو خلکو هغه یوازې د هغه ځوابونو په واسطه پیژانده چې دعا ته یې ورکړه. یعنې دوی هغه د هغه د کارونو له امله پیژني. موسی دواړه خدای پارونکی او عاجز و. ایا تاسو د دې دواړو ترمنځ اړیکه پیژنئ؟ اسراییل د خدای څخه ویره نه درلوده (تثنیه ۵:۲۹) لکه څنگه چې دوی عاجزي نه درلوده (لکه څنگه چې موږ د جوشوا او کالب سره د دوی په معامله کې ولیدل). مزمور لیکونکی د خدای ویره او عاجزي سره ښلوي، دواړه نشي جلا کیدی. موږ د دې مسلې انعکاس د خدای په کلمه کې گورو. بله بېلگه:

"د خدای ویره د حکمت ښوونکی دی، عاجزی، د عزت مخکښ" (امثال ۳۳:۱۵)

د تیاره سلطنت هم خپل طبیعي ځواک لري. دا قوتونه د خدای په وړاندې او عاجز دي؛ دا د سرکشی او غرور معنی ده، کوم چې په ځانگړې توگه په متلونو کې لیدل کېږي:

د عاجزۍ او له خدایه د وېرې مېوه مال، عزت او ژوند دی، په کپه لاره کې اغزي او غاړکۍ شته، خو څوک چې د خپل ژوند ساتنه وکړي له هغو څخه به په امن وي." (امثال ۲۲:۴-۵)

ایا تاسو گورئ چې د خدای ویره او تواضع یو له بل سره څه اړیکه لري؟ غرور او غرور یو شان دي. عیسی خپل ځان د هر انسان او فریبتې څخه ډیر عاجز کړ، نو هغه د نورو څخه لوړ شو (د فیلیپیان ۸: ۲-۹). تر ټولو پورته، هغه د خدای په ویره کې خوشحاله و، او له همدې امله، د خدای روح شتون د هغه سره او په هغه باندې و. (اشعیا ۱۱: ۲-۳؛ یوحنا ۳: ۳۴).

برعکس، لوسیفر، چې د کروږ په توګه مسح شوی و او اوس د شیطان په نوم پیژندل شوی، ځان د هغه څخه مخکې یا وروسته د هر چا په پرتله په ډیر مغرور او بې رحمۍ سره پورته کړ او "د کنډې ژورو ته" بنکته شو. (حزقیال ۲۸: ۱۳-۱۷ و اشعیا ۱۴: ۱۲-۱۵). په یادولړۍ چې د خدای کلام په دوامداره توګه په لوړو ځایونو کې د خدای کور او په ټیټو ځایونو کې د بدو ځواکونو کور معرفي کوي. د خدای په کلام کې، تاسو په دوامداره توګه ګورئ چې غرور او سرکشي تل په ټیټو ځایونو (لاندنیو سیمو) پورې اړه لري او په لوړو ځایونو کې عاجزي او د خدای ویره. نو د غرور معنی د خدای سره مخلص استوګنځی دی!

هغه څوک چې خدای تعقیبوي

خدای د غرور او سرکشي مخالفت کوي (یغقوب ۴: ۶)، مګر هغه د هغو کسانو لپاره لیوالتیا لري څوک چې د هغه څخه ویره لري، دا هغه څوک دي چې ریښتیا عاجز دي. په زاپه عهد نامې کې، د خلکو یوه ډله وه چې د مقدس کتابونو سره سم د خدای خدمت یا عبادت کوي. هغوئ پسې او خوسکی قربان کړل، په مقدس ځای کې یې خوشبویه وسوزوله او د اوږو نذرانې یې وړاندې کړې. په هرصورت، خدای وویل چې د هغه په نظر د دوی قربانې د یو سړي وژلو په څیر وه. د هغوی سوغاتونه د خنزیر د وینې ورکولو په څیر وو. او هغه بخور چې دوی سوځول د بتانو د عبادت او ستاینې او برکت په څیر وو! بیا یې دلیل ورته وویل:

"کله چې ما لوستل، هیڅوک ځواب نه راکوي، او کله چې ما خبرې کولې، دوی غوږ نه نیسي؛ بلکه، دوی هغه څه وکړل چې زه یې نه خوښوم، او دوی هغه څه غوره کړل چې زه یې خوښ نه وم." (اشعیا ۴۶: ۶)

خدای په څه ناراضه شو؟ ځکه چې قربانۍ په اطاعت سره نه شوې! (۱ سمویل ۱۵: ۲۲ ته مراجعه وکړئ) په بل عبارت، د دوی عبادت د خدای له ویرې څخه بې برخې و. خدای په کلکه دا ډول عبادت کونکي ردوي. دا د دوی د پښو لاندې خالي کوي. تصور وکړئ چې خلک د داسې یوې پېښې سره څومره حیران شوي دي! دا ټول وخت دوی فکر کاوه چې دوی د هغه عبادت کوي، کله چې دوی پوهیدل چې دوی واقعا هغه لرې کوي. په هرصورت، خدای هیڅکله هغه ځای نه کړي چیرې چې هغه د کښت کولو اراده نه لري، او هیڅکله داسې بنسټ نه جوړوي چیرې چې هغه د جوړولو اراده نه لري.

خدای په چا کې اوسېږي؟

نو د هغه څه په تشریح کولو سره چې هغه یې زړه رابنګونکی دی، هغه دوی هڅوي:

«... اما این است آن که بر وی نظر خواهم کرد: آن که فروتن است و روح

توبه‌کار دارد، و از کلام من می‌لرزد.» (اشعیا ۶۶:۲)

د عبراني کلمه چې دلته د "تبصره" په توګه ژباړل شوې ده nebat ده. په دې برخه کې د تبصرې موخه داده چې مهرباني وکړي. د سترانګ قاموس دا کلمه داسې تعریفوي: "د مینې، احسان او پاملرنې سره په دقت او دقت سره کتل." په حقیقت کې، د خدای کلام دا دی: هغه یو سړی دی چې موږ یې په مینه، مهرباني او پاملرنې سره چلند کوو. په ساده ټکو کې وایي: "زه داسې شخص ملاتړ کوم، داسې سړی زما غوښتونکی دی." ټامي ټینني چې یو له معاصر لیکوالو او استادانو څخه دی، د هغه د یو کتاب نوم د خدای غوښتونکي دي چې زما په اند تر ټولو غوره سرلیک دی. دا کتاب د هغو کسانو زړونه بیانوي چې د خدای سره مینه لري. د خدای تعقیب یو شی دی او د خدای تعقیب بل شی دی! مګر دا په دې برخه کې د خدای کلام دی.

داوود ته پام وکړي. خدای د اسراییلو مشر پیغمبر سموئیل ته وویل چې د عیسی کور ته لاړ شي، که څه هم سموئیل اعتراض وکړ، د ساؤل له قهر څخه ویره. د شرایطو سره سره، خدای هغه ته امر کوي چې لاړ شي ځکه چې هغه د عیسی د زوی په لټه کې و. پیغمبر د عیسی او مشران زامنو معاینه کوي، مګر خدای هغه ته په یوه کلمه کې وایي: "د لویو زامنو په لټه کې مه کوئ، هغه یو کوچنی زوی لري چې په څرځای کې دی. زه د هغه په لټه کې یم!" ولې خدای په اسراییلو کې د زړو زامنو یا نورو سړو پرځای داود په لټه کې شو؟ ځواب په پورتنی آیت کې موندل کېږي. هغه یو عاجز سړی، توبه کونکی روح او هغه څوک خوښوي او لټوي چې خبرې یې لږ زیږي. مات زړه هغه څوک دی چې ژر توبه وباسي او د خدای واک ته غاړه کېږي. د دې آیت بله ژباړه (TEV) په لاندې ډول ده: "زه له هغو کسانو څخه خوښ یم چې عاجزان او توبه کونکي دي، هغه څوک چې پارېږي او زما اطاعت کوي." د توبه روح یو بل ډول عاجزی او د خدای ویره ده. نو په داسې ډول وایي چې د خپل عاجز او ډارن په لټه کې دی؛ هغه څوک چې د پاچاهۍ د دوه معنوي قوتونو مطابق حرکت کوي او د همدې لپاره ویل شوي دي:

"هغه ملنډې وهونکو ته ټوکې کوي، مګر په عاجزانو فضل کوي." (امثال ۳:۲۴)

او بیا:

"آه، ستا څومره مهربانه ده چې تا د هغو کسانو لپاره چې له تا وېرېږي، ژغورلي دي... ته د خپل حضور په پټنځای کې د انسانانو له توطیو څخه پټ یې. تاسو هغوی په خپله څپمه کې د جنگیدونکو ژبو څخه وساتئ. (مزمور ۱۹: ۲۰-۳۱)

له همدې امله په نوي عهد کې ویل شوي: "تاسو ټول د یو بل سره په معامله کې تواضع وکړئ." (۱ پطرس ۵: ۵) او "... نو خپل وخت په لویديځ کې د احترام سره ګډ ډار سره تیر کړئ." (۱ پطرس ۱۷: ۱) د پطرس له لارې، روح القدس موږ د داسې الفاظو سره هڅوي چې د هغه سره په زړه پورې ملګرتیا ته ننوځو. دا زموږ، د هغه د ماشومانو لپاره د هغه د زړه جذب دی.

انتخاب زموږ دی! خدای موږ ته د هغه سره د تګ لاره هواره کړې او موږ ته یې د هغه د ترسره کولو فضل راکړی دی. موږ څومره بې ساري خدای او پلار خدمت کوو! اوس دا زموږ پورې اړه لري چې هغه ځای ته د ننوتلو لپاره د هغه بلنه واورو او ځواب یې ورکړو چیرې چې هغه موږ ته خپل ځان څرګندوي. په لاندې فصلونو کې، موږ به په دې اړه وغږیږو چې دا څنګه موږ ته ځان څرګندو.

تعلیمی پوښتنې

۱. په دې څپرکي کې پر دې خبرې شوې چې ډېر خلک په عاجزۍ نه پوهېږي او فکر کوي چې عاجزي کمزوري، سستي او سستي ده او رښتینې تواضع اکثره د مغرور په توګه ګڼل کېږي. د دې په اړه فکر وکړئ، ایا دا ممکنه ده چې هغه خلک چې تاسو یې فکر کاوه متکبر یا متکبر وو په حقیقت کې عاجز وو؟ که داسې وي، تاسو د دې غلط تشخیص څخه زده کوئ؟

۲. د عاجزۍ درې اړخونه په پام کې ونیسئ (د خدای اطاعت، په هغه بشپړ تکیه، زموږ د ځان پوهه) او د هر یو مقدس کتاب مثالونه. که تاسو اعتراف وکړئ چې یو له دوی څخه ستاسو لپاره تر ټولو ننگونه ده، کوم به وي؟

۳. په اشغیا ۶۶ کې د خلکو یوې ډلې د خدای د کلمو سره سم د خدای عبادت او عبادت کاوه، مناسبې قربانۍ یې کولې، مناسب بخور یې وسوځاوه او مناسب ډالۍ یې وړاندې کړې، مګر خدای خوښ نه و ځکه چې د دوی عبادت د اطاعت سره نه و. څنګه کولی شي زموږ عبادت، حتی کله چې د تحفیل او تحفیل مشرانو لخوا رهبري کیږي، خدای ناراضه کړي؟

لسم فصل

د روح القدس سره نږدې والی

زه باور لرم چې روح القدس په کلیسا کې د بل هر چا په پرتله
ډیر له پامه غورځول شوی.

دلته راځو یوې موضوع ته چې زه یې د بحث لپاره ليواله یم؛ خدای څنگه موږ
ته نږدې کیږي؟ لومړی، اجازه راکړئ خپلې خبرې تکرار کړم چې هغه ستاسو سره
ډیره علاقه لري څومره چې تاسو ورسره علاقه لرئ. د موسی خبرې په یاد ولرئ،
"تاسو د بل خدای عبادت مه کوئ، ځکه چې څښتن، چې نوم یې غیرت دی، غیرت مند
خدای دی." (خروج ۳۴:۱۴)

په دې وروستيو کې، کله چې زه په دعا کې ژور وم، مخکې له دې چې زه پوه شم
چې څه ووایم، ما چیغې کړه، "ربه، که زه په ځمکه کې ستاسو سره نږدې اړیکه نه لرم،
ما په اسانۍ سره خپل جنت ته بوځه!" ما دومره په اخلاص سره خبرې وکړې چې زما
زنگونونه لږزیدل. زه پوهیدم چې زما مطلب څه دی، مگر سمدلاسه زما ذهن چیغې

کړې "تاسو څه غوښتل؟"، زما د استدلال ځواک وپوښتل چې ولې ما داسې غوښتل. څو ساعته وروسته، زه په الوتکه کې سپاره شوم او فینکس، اریزونا ته لاړم. زه په خپله څوکې کېناستم، زما مقدس کتاب یې زما له کڅوړې څخه راووېستل او خلاص یې کړ. لومړی آیت چې زما سترگې یې ونيولې:

"ای ربه، زما ډېره، زه تاسو ته غږ کوم چې خپل غوږونه ماته کړم. داسې نه چې که تاسو خاموش پاتې شئ زه د هغو کسانو په څیر یم چې په کندې کې ډوبیږي. (مزموړ ۱:۲۸)

زه د پورته کیدو په حال کې وم. څومره احتمال وو چې ما دا آیت ولید؟ دا آیت دقیقاً هغه څه ته گوته نیسي چې زما پوښتنه څو شیبې دمخه وه. زه پوهیږم چې دا د خدای پیغام و او زما زړه په چټکۍ سره وهل.

داوود وایي چې که خدای زما سره خبرې ونه کړي، زه د گناهکار څخه ښه نه یم چې دوزخ ته لاړ شم. ما له ما سره د مقدس کتاب NLT ژباړه درلوده، نو ما دا آیت وکتل او وموندله چې دا زما د دعا لیکې سره سمون لري. دا آیت وایي: "که تاسو چوپ یاست، زه د هغو کسانو په څیر یم چې پریښودل شوي او مړه شوي دي." دا هغه دعا وه چې ما هغه سهار لمونځ کړی و. دا آیت مې څو ځله لوستی و، خو له دې زاویې مې نه و لیدلی. زه په چټکۍ پوه شوم چې ما د خدای د ارادې په وړاندې دعا نه ده کړې، مگر د روح القدس له لارې. دا زما لپاره یو بل تایید و چې خدای نه غواړي زموږ په وړاندې چوپ پاتې شي، مگر زموږ سره د خبرو کولو لپاره خورا لیواله دی. زما لپاره د خدای کلام یو له خورا محبوب آیتونو څخه دا ټکي دي چې د داوود لخوا لیکل شوي:

"ای زما زړه، هغه تا ته وویل: زما مخ وپلټئ!" ربه، زه به ستا مخ لټوم. (مزموړ ۸:۲۷)

ایا تاسو د خدای د زړه غوښتنې اوریدلی شئ؟ هغه زموږ هر یو ته دعا کوي او په خپل بلنه کې وایي: "نږدې راشئ، زه غواړم له تاسو سره ملګرتیا وکړم، زه غواړم خپل زړه له تاسو سره شریک کړم او تاسو ته لوی او لوی شیان وښیم چې تاسو نه پوهیږئ." دا د هر مومن په ژوند کې ریښتیا کیدی شي: "خدای ته نږدې شئ" او که موږ یې وکړو، هغه تضمین کوي چې "هغه به تاسو ته نږدې شي." موږ هغه یو چې د هغه

سره د نږدېوالي کچه ټاکو، نه هغه. هغه لا دمخه دروازه خلاصه کړې ده چې موږ یوې شخصي خونې ته رسوو. هغه انتظار کوي او موږ ته زنگ وهي چې راشي. دا د ځواب ویلو لپاره کافي دي او هرڅومره چې موږ نږدې شو، هومره هغه موږ ته خپل ځان او خپله اراده څرگندوي. اوس راځئ چې یو ځل بیا ولولئ چې یعقوب د دې لوی بلنې په اړه څه وویل:

ایا تاسو فکر کوئ چې کتاب بې ځایه وویل: "هغه روح چې خدای په موږ کې ځای په ځای کړی دی زموږ سره حسد دی؟" (یعقوب ۴:۵)

هغه زموږ لپاره لیواله او لیواله دی. په تیرو څو فصلونو کې، موږ ولیدل چې هغه نه غواړي چې موږ د دې دنیا په لالچونو کې ښکیل شو او دا چې خدای یوازې زموږ د غوښتنو برخه ده. له همدې امله یعقوب وایي: "ای زناکارانو، تاسو نه پوهیږئ چې د نړۍ سره ملګرتیا د خدای سره دښمني ده؟" څوک چې له دنیا سره دوستي غواړي ځان د خدای دښمن جوړوي. " (یعقوب ۴:۴) د یوې میرمنې په څیر چې خپل بې وفا میړه ته وایي: "تاسو زه او ستا میرمن دواړه نه لرئ، تاسو باید غوره کړئ!" که تاسو د هغه په لټه کې یاست، نو تاسو باید ما پرېږدئ. " خدای هیڅ توپیر نلري؛ هغه نه غواړي چې زموږ یوه برخه د نړۍ پیروي وکړي او یوه برخه د هغه پیروي وکړي، هغه نه غواړي چې موږ له نړۍ سره شریک کړو. هغه باید زموږ د زړه ارمان وي، که نه نو هغه به موږ ته خپل ځان ښکاره نه کړي.

هغه روح چې په موږ کې ژوند کوي زموږ سره

حسد تر حده مینه کوي

مخکې موږ په تفسیرونو کې زموږ لپاره د خدای د جذبې په اړه خبرې کولې، مگر اوس موږ اړتیا لرو چې د "روح" کلمه تمرکز وکړو. دا خورا مهم دی چې د خدای کلام وایي "هغه روح چې خدای په موږ کې ځای په ځای کړی دی زموږ لپاره حسد دی" په یاد ولرئ چې دا نه وایي "عیسی چې په موږ کې اوسېږي زموږ لپاره حسد دی... " عیسی په ځمکه کې نه دی، هغه د لوی خدای په ښي لاس ناست دی او نږدې دوه زره کاله کیږي. په کومه ورځ چې عیسی لارې، فرشتو پیروانو ته دا خبرې وکړې: "د گلبل خلکو، تاسو

ولې آسمان ته ولاړ یاست؟ هماغه عیسی چې ستاسو له مینځ څخه اسمان ته وړل شوی و هغه به بیرته راستون شي، لکه څنګه چې تاسو ولیدل چې هغه جنت ته تللی. (اعمال ۱: ۱۱) هغه په فزیکي توګه د ورېځې په مینځ کې د دوی د سترګو په وړاندې نیول شوی و، او موږ سره ژمنه شوې چې هغه به په ورته ډول بیرته راشي..

ما غلط مه کوئ، زموږ عالي ژغورونکی عیسی مسیح زموږ لیوال دی، مګر هغه څوک چې د هغه له وتلو لږ وروسته زموږ په مینځ کې راغلی هغه روح القدس دی. هغه د الهی ذات (تثلیث) ځانګړی شخص دی چې په دې ایتونو کې معرفي شوی. هغه هغو کسانو ته په مختلفو لارو ښکاري چې هغه ته د عیسی په نوم غږ کوي. زه باور لرم چې په حقیقت کې روح القدس په کلیسا کې د بل هر چا په پرتله ډیر له پامه غورځول شوی. په دې اړه فکر وکړئ! هغه وختونه چې تاسو د یو چا سره د شل دقیقو لپاره په موټر کې یاست او تاسو دوی ته یوه کلمه هم نه وایئ، او نور څومره د روح القدس سره. د ورځې په جریان کې، موږ فکر کوو چې موږ یا د موټر چلولو په وخت کې مسیحي موسیقي یا راډیو اورو او ډیری وختونه حتی دا هم نه گورو چې هلته شتون لري. موږ په کور، دفتر او نورو ځایونو کې د هغه د شتون په پیژندلو کې غلطی کوو چیرې چې موږ خپل وخت تیروو. خو که دوی له موږ څخه پوښتنه وکړي، موږ به خامخا ځواب ورکړو چې موږ په زړونو کې د هغه په شتون او استوګنې خبر یو.

زموږ تصور د روح القدس څخه

د هغه د شتون او شرکت په سمه توګه د نه پیژندلو یو دلیل هغه غلط نظر دی چې موږ د روح القدس په اړه لرو. موږ یو پراسرار نظر لرو، کوم چې د هغه طریقي پایله ده چې موږ یې د هغه په اړه لیکو او تبلیغ کوو. په حقیقت کې، که ما ته د هر ځل لپاره ډالر ورکړل شي چې ما اوریدلي چې روح القدس د ضمیر "هغه" یا "دا" سره راجع شوی، زه به همدا اوس یو ملیونروم. له بده مرغه، ډیری یې د هغه په ځای د "صاحب" په توګه فکر کوي چې ستاسو نږدې ملګری وي. که موږ د خدای کلام وڅیړو، موږ گورو چې هغه فکرونه لري (روميانو ۸: ۲۷)، هغه هم اراده لري (۱ قرنټیان ۱۲: ۱۱) او احساسات چې زموږ لپاره د هغه مینه څرګندوي (روميانو ۱۵: ۳۰)، هغه خبرې کوي. (۷: ۳)، په حقیقت کې دا په واضح ډول کوي (اول تیموتائوس ۱: ۴)، هغه ښوونه کوي (۱ قرنټیان ۲: ۱۳)، هغه غمجن کیدی شي (افسسیان ۴: ۳۰)، او هغه ته سپکاوی کیږي (عبرانیان ۱۰: ۲۹)، هغه د نورو پشان پری دروغ ویل کیږي.

د هغه په اړه زموږ لومړۍ تاثر د کبوتر عکس دی. خو کبوتر ولې بیان شوی؟ هغه هیڅکله ځان د کبوتر په توګه نه دی څرګند کړی! په څلورو مقدس کتابونو کې، دا لیکل شوي چې یوحنا بپتسما کونکي د خدای روح په عیسی باندې د "کبوتر په څیر" رانېکته لیدلی (متی ۱۶:۳؛ مرقس ۱۰:۱؛ لوقا ۲۲:۳؛ یوحنا ۱:۳۲). دا موږ ته دا ګومان نه کوي چې هغه کبوتر دی. "هغه د باد په څیر منډې وهي" یا "هغه د غوا په څیر قوي دی" د پیری لخوا تشریح شوي. دا ډول کلمه نه ښځه باد او نه سړی د غوا په څیر حیوان جوړوي. هرڅوک انسان دی.

بل څوک ښایي ووايي، "هو، مګر کله چې یحیی رسول د خدای تخت ته وکتل، هغه روح القدس د سوځیدونکي څراغ په توګه ولید. "هو، دا ریښتیا ده ځکه چې هغه پخپله لیکلي دي: "او د تخت څخه، برښنا راوتلی او تندر راروان دی." د بستر په مخ کې اوه سوځیدلي مشعلونه وو. دا د خدای اوه روحونه دي. (مکاشفه ۵: ۴) او ورته یوحنا لیکي: "یو پسه چې وژل شوی و" (مکاشفه ۶: ۵-۹ ته مراجعه وکړئ). دا روښانه ده چې هغه د عیسی په اړه خبرې کوي، مګر موږ د هغه په اړه د حیوان په توګه فکر نه کوو. موږ یقینا پوهیږو چې عیسی هغه څوک دی چې موږ یې په څیر پیدا شوي یو. موږ د حیوان په څیر نه یو پیدا شوي!

روح القدس یو شخص دی او موږ د هغه په څیر پیدا شوي یو! هو، د هغه په څیر! په پیدایښت کې، موږ لوستو: "راځئ چې انسان په خپل شکل او مشابهت کې جوړ کړو... (پیدایښت ۱:۲۶) دا نه وایي: "زه به انسان په خپل شکل جوړ کړم!" پلار، زوی او روح القدس انسان د یو بل سره په اتحاد کې رامینځته کړی. موږ په تخلیق کې د پلار او زوی رول څخه ښه پوهیږو، مګر مقدس مقدس کتاب په ایوب ۴: ۳۳ کې وایي: "د خدای روح ما پیدا کړ" او همدارنګه: "تاسو خپل روح راولیږئ او دوی پیدا کړئ" (مزمور ۱۰۴: ۳۰)، نو کله چې خدای وویل: "زموږ په عکس کې د انسان رامینځته کول" یقینا د روح القدس شامل دي. موږ د پلار، زوی او روح القدس په څیر پیدا شوي یو. هغه یو سړی دی. په تثلیث کې دریم سړی، نه یو خیالي باد یا مرغی!

مریم څنګه کولی شي د روح القدس په واسطه امیندواره شي، که موږ د روح القدس په عکس کې نه وي رامینځته شوي؟ مقدس کتاب وایي: "د عیسی مور مریم د عیسی سره واده شوې وه. مګر مخکې له دې چې دوی سره یوځای شي، دا معلومه شوه چې مریم د روح القدس په واسطه حامله وه. (متی ۱: ۱۸) وروسته، د خدای فرښتې یوسف

ته وویل: "ای یوسف ، د داود زویه ، له مریم سره د خپلې میرمنې په توگه د لیدو څخه ویره وکړئ ، ځکه چې هغه څه چې د هغې په رحم کې دي د روح القدس څخه دي." (متی ۲۰: ۱) که چیرې روح القدس یو "شی" یا "دا" او "هغه" وي ، نو دا څنگه ممکنه وه چې یو انسان په مریم کې رامینځته شي؟ هغه د خدای د روح لخوا زیږیدلی و. د طبیعي مخلوق د جوړولو لپاره د دې مخلوق دوه ورته ډولونو ته اړتیا ده. زه امید لرم چې تاسو پوهیږئ چې روح القدس یو سپری دی ، او په حقیقت کې تر ټولو غوره سپری دی ، له همدې امله پولس ایماندارانو ته وایي:

"د خدای عیسی مسیح فضل، د خدای مینه او د روح القدس گډون ستاسو ټولو سره وي." (۲ قرنټیان ۱۳: ۱۴)

په یاد ولرئ چې دا وایي: "د روح القدس ملگرتیا له تاسو ټولو سره وي." ما د څو کلونو راهیسې د ملگرتیا کلمه مطالعه کړې وه، ځکه زه پوهیدم چې زه د خدای سره د نږدې کیدو په لټه کې وم. ما دا په هر یوناني لغت کې وکتل چې زه یې لاس ته راوړم. دلته ځینې خورا جامع تعریفونه دي:

- مشارکت

- د نورو سره شریکول یا ټولنیز اړیکه

- ملگرتیا او همکاري

- دوه اړخیزه او نږدې اړیکه،

- نژدیوالی

د گډون د تعریف لپاره نورې کلمې کارول شوي، مگر دوی لاهم د لیست شوي کلمو څخه یو ته نږدې دي، او ما دا کلمې غوره کړې. راځئ چې هر یو په جلا توگه وڅیړو او په دوی باندې انعکاس وکړو.

مشارکت

لومړۍ کلمه شراکت دی، کوم چې د ویبستر په لغت کې د "ملگرتیا یا ملگرتیا" په توگه تعریف شوی. دا د "د ملگرتیا کیفیت" معنی هم لري. تمه مه کوئ چې ملگري ولرئ چې د یو بل سره د اړیکو څخه ډډه وکړئ؛ ملگري یو بل ته د خپلو کارونو او پلانونو خبر ورکوي. داسې ملگري شته چې تل تړلي وي. د روح القدس او د هغه د بندگانو ترمنځ دا اړیکه د اعمالو په کتاب کې څو ځله تکرار شوې. د هغه څه مثال دی چې پولس وویل.

"او اوس، زه د روح په اصرار سره بیت المقدس ته ځم، او زه نه پوهیږم چې هلته به زما سره څه کیږي. پرته له دې چې په هر ښار کې روح القدس خبرداری ورکوي چې زندان او سختی زما په تمه دي. (اعمال ۲۲:۲۰-۲۳)

تاسو کولی شئ د هغه په خپلو الفاظو کې د پولس او روح القدس ترمینځ دوامداره اړیکه وگورئ. دوی ملگري وو چې یوځای ژوند کاوه، سفر کول او خدمت یې کاوه. دا په زاپه عهد کې د خدای د ټولو بندگانو ریښتیا ده. دا مهمه نده چې دوی چیرته تللي، هغه په هر ځای کې له دوی سره و او کله چې دوی هغه ته گوري، هغه ورسره اړیکه نیولې. هغه له دوی سره و. فیلیپوس، بل شاگرد، هغه غونډه پرېښوده چې دوی د ټول ښار څخه وو او بیابان ته لاړل، لا هم یوازې نه و او په دې کې شک نه درلود چې څه وکړي. (اعمال ۸:۲۹)

د یو ستونزمن خوب د پوهیدو په هڅه کې، پطرس د مقدس کتاب په اړه د هغه په پوهه باور نه درلود، نو هغه د روح غږ واورېد چې ویل یې: "څه چې خدای پاک کړي، ای ناپاک!" او بیا "... روح ورته وویل: وگوره، درې کسان تالټوي. پورته شه او ښکته شه او د هغوی سره په تگ کې مه لارېږه، ځکه چې ما دوی لیرلي دي. (اعمال ۱۰:۱۹-۲۰)

تاسو کولی شئ د روح القدس او پولس تر مینځ په اړیکه کې ملگرتیا وگورئ، کوم چې لوقا لیکي: "بیا دوی د فریګیا او گللاتیه ټوله ځمکه ولوبوله، ځکه چې روح القدس دوی منع کړي و چې د آسیا ولایت ته کلام راوړي. کله چې دوی د مسیح سرحد ته ورسیدل، دوی هڅه وکړه چې بتینیا ته لاړ شي، مگر د عیسی روح دوی ته اجازه ورکړه. (اعمال ۱۶:۶-۷)

زه کولی شم ورته نور مثالونه ورکړم. په هرصورت، زما خبره دا ده چې د نوي عهد نامې بندگان د دوی سره د خدای د روح د دوامداره ملگرتیا څخه خبر وو، او دا یوه خیالي یا کوچنی خبره نه گڼل کیدی. دوی یو څه په خپل ژوند کې د هغه همکاري تجربه کړې لکه څنگه چې دوی د هغه چا همکاري او ملگرتیا بیانوي چې هره ورځ او هره شپه ورسره اړیکه لري.

دیږی خلک له ما څخه پوښتنه کوي: "کله چې تاسو سفر کوئ د هوټل خونو څخه سترې نه یاست؟" "په ریښتیا سره، زه هیڅ نه سترې کیږم،" ما ځواب ورکړ. په حقیقت کې، زه د نړۍ ترټولو ښکلي ښارونو ته تللی وم او ما نه غوښتل چې ښار ته لاړ شم ځکه چې زه د هغه شرکت څخه دومره خوند اخلم چې زه نه غواړم یوه دقیقه هم له لاسه

ورکړم. په تیرو وختونو کې، کله چې ما د روح القدس په ملګرتیا سمه پوهه نه درلوده، زه د یوازیتوب په وخت کې غمجن وم. ما تل غوښتل چې یو څوک زما سره وي. مګر اوس زه د یوازیتوب شیبې شمیرم ترڅو له هغه سره خبرې وکړم. هغه ستاسو سره د اړیکو په لټه کې دی. د یوې شیبې لپاره ودریږئ سترګې وتړئ او فکر وکړئ چې روح القدس ستاسو ملګری او ملګری دی. د خدای کلام وايي: "روح القدس دې ستاسو سره وي." یا د دې جملې په اړه فکر وکړئ: "د روح القدس ملګرتیا ستاسو سره وي." یا "د روح القدس ملګرتیا ستاسو سره وي." اجازه راکړئ چې دا ټکي ستاسو په زړه کې پراخه شي ترڅو ستاسو او ستاسو د خالق تر مینځ د نږدېوالي دروازه پرانیزي.

له نورو سره یې شریک کړئ

دوهم تعریف د نورو سره شریکول یا ټولنیز ارتباط دی. دا د فکري یا احساساتي تبادلې معنی لري. زما د ملګرو سره زما تر ټولو ګټور وختونه هغه وخت دي کله چې موږ یو له بل سره خبرې کوو او زموږ د زړونو ژورې یا نږدې مسلې له یو بل سره شریکوو. دا هغه وخت دی چې موږ خپل ساتونکي پریږدو او زیان منونکي شو او یو له بل سره شیان شریک کړو چې یو څوک چې موږ ښه نه پیژني ممکن نه پوهیږي یا موږ ملنډې وهي. په هرصورت، موږ پوهیږو چې زموږ ډیری نږدې ملګري داسې نه دي؛ دوی له دې شیانو څخه هیڅ هم نه کوي ځکه چې دوی زموږ زړونه پیژني او هغه څه چې موږ ورسره شریک کوو غلط نه پوهیږي. پولس د روح القدس سره د دې اړیکې مثال ورکوي او لیکي: "زه په مسیح کې ریښتیا وایم، نه دروغ، او زما ضمیر د روح القدس له لارې ما ته گواهي ورکوي چې زما په زړه کې یو وژونکي درد او ابدی غم دی." (روميان ۱: ۹) روح القدس د پولس زړه پیژني، لکه څنګه چې پولس د هغه زړه پیژني. د دوی ترمنځ نږدېوالي د فکرونو او داخلي احساساتو شریکولو څخه راغلی. د خدای د ویرې د اهمیت بل ثبوت: خدای خپل ژور فکرونه د هغه چا سره شریکوي چې د دې فکرونو ارزښت لري، لکه څنګه چې موږ د هغه چا تر پښو لاندې نه پریږدو چې دوی یې تر پښو لاندې کوي او نه د خپل ژوند ژور مسایل شریکوي. د یو چا سره، موږ دا نه شریکوو چې هغه زموږ ملګری نه دی.

د زوړ عهد نامې یو سنت وايي: "ایا تاسو کولی شئ د خدای ژوره پوهه شئ؟" (ایوب ۷: ۱۱). په هرصورت، د روح القدس سره د نږدې کیدو او ملګرتیا لپاره د خلاصې لارې

له امله چې د نوي عهد نامې له لارې راغلی ، پولس په خوښۍ سره وايي: "ځکه چې خدای دا د خپل روح په واسطه موږ ته څرگنده کړې ، ځکه چې روح په هرڅه پوهیږي ، حتی د خدای ژور (۱ قرننن ۱۰: ۲) په یاد ولری چې دا د خدای د روح څخه دی. هغه د تثلیث سړی دی چې زموږ سره الهی چارې شریکوي! دا په زړه پورې نه ده؟

راځئ چې یو ځل بیا ودریږو او زموږ سترگې سره وینو او د دې حقیقت په اړه نور فکر وکړو چې روح القدس دا ډول ازاده غواړي. هغه لیواله دی چې خپل ژور فکرونه او احساسات له تاسو سره شریک کړي او هغه څه واورې چې تاسو یې ویل غواړئ. ځکه چې د خدای کلام وايي "راځئ چې د روح القدس فکرونه او احساسات ستاسو سره شریک شي."

شراکت (همکاری)

دریم تعریف شراکت یا همکاری ده، کوم چې د کلیسا د پخوانیو مشرانو په شهادت کې په ښکلا سره څرگند شوی. دوی په یوه لیک کې لیکلي:

"روح القدس او موږ دا د گټورې په توگه ولیدل چې ستاسو په اوږو بار مه اچوي." (اعمل ۱۵: ۲۸)

دوی په ښکاره ډول څرگندوي چې روح القدس یو نظر لري؛ د هغه سره ورته والی. د دوی گټې د سلطنت په عمل کې شریک و. دا په زاړه عهد نامې کې هم لیدل کیدی شي، کله چې خدای د سدوم لپاره د هغه د پلان څخه ابراهیم ته خبر ورکړ. ابراهیم له خدای سره په دې اړه بحث وکړ او خدای د ابراهیم د مشورې له اورېدو وروسته خپله پرېکړه وروستی کړه.

همدا ډول موسی و. خدای په خپل غضب کې د بني اسرائیلو له منځه وړلو ته چمتو و، او که موسی څه نه وای ویلي، هغه به دوی تباہ کړي. هغه باید هغه ته د خدای ژمنې او شهرت یاد کړي. د هغه څه په پایله کې چې موسی وکړل، موږ لوستل: "نو خدای د هغه شر څخه مخ واپوه چې ویلي یې وو هغه به په خپلو خلکو راولي." (خروج ۳۲: ۱۴) دواړه موسی او ابراهیم د خدای سره شریک وو، مگر دوی د هغه سره دوامداره اړیکه نه درلوده چې نن ورځ موږ د نوي تړون له لارې لرو. دا موږ د دې په اړه فکر کولو گډوډوي.

کله چې موږ د افسیانو مشرانو ته د پولس خبرې اورو ، موږ د روح القدس شاهدي زموږ د مشر ملګري په توګه ګورو:

د خپل ځان او د ټولو رمو ساتنه وکړئ چې روح القدس تاسو څارنه کړې ده، او د خدای د کلیسا پالنه وکړئ، کوم چې هغه د خپل زوی په وینه اخیستی. (اعمال رسولان ۲۰:۲۸)

په دې آیت کې موږ د خدای د ذات درې واړه ډولونه وینو او په زړه پورې خبره دا ده چې ټول یو ځای دي. روح القدس لومړی سړی دی چې په اړه یې خبرې کېږي او هغه څوک دی چې څارونکی ګڼل کېږي، بیا د پلار په جمله کې د "خدای کلیسا" یادونه شوې او په پای کې موږ د زوی رول ته ګورو لکه څنګه چې دا د هغه خپله وینه وي. هغه چې موږ یې اخیستی؛ درې مختلف کسان، چې لا تر اوسه یو خدای وو. دا ستونزمنه ده چې پوه شي، مګر موږ داسې مثالونه لرو چې دا ټکی په سمه توګه روښانه کوي. موږ پوهیږو چې اوبه په دريو حالتونو کې راځي: یخ، مایع او بخار، په هرصورت، دوی ټول ورته مالیکولر جوړښت لري. نو تثلیث درې مختلف اشخاص دي چې په بشپړ ډول یو دي.

زه باید په ګوته کړم چې روح القدس د تثلیث شخص دی چې دا مشران یې په خپل ځای کې ځای په ځای کړي دي. دا هم څرګنده شوه چې د انطاکیه په نوم د بلې کلیسا مشران د خدای فکرونه لري او په دوی عمل کوي: "کله چې دوی د خدای عبادت کاوه او روژه یې نیوله، روح القدس وویل: زما لپاره برناباس او ساؤل جلا کړئ" او بیا دوی دعا وکړه. دوی په دوی لاسونه کېښودل، او موږ نور لوستل چې "په دې توګه، هغه دوه چې د روح القدس لخوا لېږل شوي" (اعمال ۲: ۱۳-۴).

د دې دوو مثالونو سره، موږ د شراکت په تعریف پوهیږو په کوم کې چې روح القدس مشر او لوړ شریک دی. زه یو ځل بیا ټینګار کوم چې هغه غواړي چې موږ ورسره کار وکړو او د هغه ملګري واوسو. موږ دا په واضح ډول د کورنټیانو ته د پولس په لیک کې لوستل: "موږ یوازې د خدای ملګري یو" (۱ کورنټیان ۹: ۳). همکاران د ملګري یا ملګري معنی لري. د کینګ جیمز نسخه وايي، "موږ د یو بل سره او د خدای سره شریکان یو." زه بیا پوښتنه کوم چې تاسو کوم ملګري او همکاران پیژنئ چې یو له بل سره اړیکه نه لري؟

یو څو شیبې واخلي او د روح القدس غوښتنې په اړه فکر وکړئ چې ستاسو لوړ ملگری وي. ځکه چې د خدای کلام وايي "روح القدس دې ستاسو سره وي" یا "روح القدس دې په هرڅه کې ستاسو سره وي."

دوه اړخیزه او نږدې اړیکه

بل تعریف دوه اړخیزه او نږدې اړیکه ده. د خدای د لویو نارینه وو او میرمنو په شرکت کې زما د ډیرو کلونو تجربې پلي کول، زه کولی شم چې دا د بل چا په پرتله ښه پوه شم. زما ښه په یاد دي چې لومړی ځل ما د ډاکټر داوود چو سره ولیدل، ډاکټر چو شپون د سویلي کوریا په سیول کې د نړۍ ترټولو لوی کلیسا. دا لومړی ځل و چې هغه زموږ کلیسا ته راغی. په هغه وخت کې زه د پادري له لور پورې همکارانو څخه وم او د ښاغلي چو د راوستلو دنده مې په غاړه درلوده. زه څو کاله دا کار کوم او ما ته د سلو نوکرانو د راوستلو او راوستلو دنده وسپارل شوه، ځکه چې ډیری یې زموږ کلیسا ته راغلل. په هرصورت، لومړی ځل چې هغه زما موټر ته ورننوتل، ما یو بل احساس درلود. د خدای حضور زما موټر ته ننوت. او ناڅاپه ما په ژړا پیل وکړ او اوبښکې مې له مخ څخه روانې شوې. زه ډېر خاموش وم او نه مې غوښتل چې د خدمت او واعظ په مخکې هغه گپوږ کړم. "ډاکټر چو، خدای زموږ په موټر کې دی،" ما په آرامۍ او نرمۍ وویل. هغه وخنډل او په تایید یې سر وڅوځاوه.

وروسته ما فکر وکړ چې دې سړي د روح القدس سره د هغه د ملګرتیا په اړه څومره لیکلي او تبلیغ کړي دي. وروسته، ما هغه کسان یاد کړل چې ما د کلونو په اوږدو کې تعقیب کړي و چې د روح القدس سره د اړیکو او نږدې ژوند ټینګار کوي. زه شاوخوا سل خدمتګاران تللي وم، مګر یوازې یو څو تنه وو چې ما د دوی له لیدو وروسته سمدلاسه د روح القدس سره اړیکه ونیوله. په دوی کې یوه ښځه وه چې جین ویلکرسن نومېږي، یوه خادمه چې د ډیرو کلونو لپاره په شفاعت بوخته وه ترڅو په دې لاره کې د خدای سره وي. په لومړي ځل چې ما دا ولیدل، زه د موټر چلولو پرمهال بې خبرې وم. زه په سختۍ سره په موټر چلولو تمرکز کولی شم. ما ولیدل چې زه د یوې میرمنې په حضور کې وم چې نه یوازې د خدای په اړه پوهیږي، بلکې په حقیقت کې هغه له نږدې پیژني. هغه د روح القدس په اړه ډیری خبرې وکړې او هرکله چې زه ورسره وم، د روح القدس شتون څرګند او څرګند و.

په دې وروستيو کې، ما د امريکا په لويديځ کې په يوه کلیسا کې غونډه درلوده، يوه کلیسا چې څلور زره غړي لري. د یکشنبې د سهار په غونډه کې، ما د روح القدس په اړه خبرې وکړې، او د ماښام غونډې لپاره، کله چې زه کلیسا ته راستون شوم، ما فکر کاوه چې زه به د منبر شاته د ۴۵ دقیقو لپاره ورته کلمې بیا تکرار کړم. مگر مایکروفون د غونډې له پیل څخه دوه ساعته وروسته ما ته ورسید، ځکه چې روح القدس نور پلانونه درلودل. هغه د دې خلکو خدمت وکړ او دا څومره لوی خدمت و. بالاخره، مخکې له دې چې زه منبر ته لاړ شم، د کلیسا شپون، چې دومره نرم او کمزوری نه ښکاري (ځکه چې هغه د ځمکې څخه ۲۵۰ کیلوگرامه پورته کولی شي) په اوبښکو سره ما ته راغی او ویې ویل: "په دې اتو کلونو کې، څرځای کول، تر هغه چې ما هیڅکله د خدای شتون دومره قوي احساس نه کړ!"

ما سمداسه دې شپون ته ځواب ورکړ: "د دې لامل دا دی چې نن سهار زموږ د روح القدس په اړه خبرې وکړې، او کله چې تاسو د هغه په اړه خبرې کوئ، هغه خپل ځان څرگندوي."

تاسو کولی شئ په واده کې دا ډول دوه اړخیزه اړیکه وگورئ. ځینې نارینه نوکران اکثراً د خپلو میرمنو په اړه خبرې کوي. دوی تل خپل میره په پیغامونو کې یادوي او حتی کله چې دوی غیر حاضر وي. دوی نه یوازې په شخصي توگه بلکې د خلکو ترمنځ هم یوځای دي. تر دې حده چې د هغه نوکر په اړه فکر وکړئ، د هغه ښځه هم ستاسو په ذهن کې راځي (د نوکرانو میرمنو لپاره هم همداسې ده) کله چې لیزا زما سره نه وي، خلک اکثراً زما څخه د هغې په اړه پوښتنه کوي ځکه چې زه تل د هغې په اړه خبرې کوم یا لیکم. خو داسې نور نوکران هم شته چې له واده کولو سره سره د خپلو مېرمنو په اړه ډېر کمې خبرې کوي او ډېر لږ له یو بل سره گوري، کله چې تاسو دغه نوکران یاد کړئ، نو د هغوی مېرمنې سمدستي ذهن ته نه راځي..

همداسې روح القدس دی. داسې ماشومان شته چې د روح القدس سره دوه اړخیزه او نږدې اړیکه لري. کله چې تاسو د دوی په اړه خبرې کوئ، تاسو د روح القدس یادونه کوئ ځکه چې دا نارینه او ښځې په شعوري توگه د هغه د همکارانو په توگه خدمت کوي او په دوامداره توگه هغه مني، نو هغه خپل ځان د دوی په خدمت کې څرگندوي. پایله دا ده چې عیسی ډیر ویاړ دی، ځکه چې د خدای روح د عیسی ویاړ کوي. روح القدس غواړي چې تاسو سره دوه اړخیزه او نږدې اړیکه ولري. که ته د هغه

عزت کوي، نو هغه به خپل ځان ښکاره کړي، او که نه، نو تاسو به د هغو نوکرانو څخه توپیر ونه کړئ چې کلونه یې واده کړی، مگر د خپلو میرمنو سره نږدېوالی نه لري. دوی به نه یوازې په خپلو شخصي اړیکو کې سره وي، بلکې د خلکو په سترگو کې به سره ښکاري. نو په دې جمله ټینګار وکړئ: "د روح القدس نږدې ملګری ستاسو سره وي."

نږدېوالی

د ذکر شوي لیست څخه وروستی کلمه د اخلاص کلمه ده. دا کلمه په بشپړه توګه ګډون تعریفوي، ځکه چې دا د تیرو څلورو تعریفونو ترکیب دی. اساساً، د شراکت په اړه د ویبستر تعریفونو څخه یو نږدې اړیکه یا موقع ده. نږدېوالی یوازې د اړیکو له لارې وده کوي، کوم چې د قوي ملګرتیا لاره ده. د نوي عهدنامې د ژباړې څخه یو یې په دې ډول څرګند کړی دی: "د روح القدس صادقانه ملګرتیا له تاسو ټولو سره وي." بیا بیا، دا ټول بیرته ملګرتیا ته راځي، ځکه چې ملګرتیا د ملګرتیا وروستی موخه ده. د خدای روح غواړي ستاسو ملګری شي؛ هغه ستاسو سره ملګرتیا ته لېواله دی. هغه غواړي تاسو ته هغه څه درکړي چې هغه پوهیږي او د هغه پوهه یې حده ده. هغه خدای دی او له هغه څخه هیڅ شی پټ نه دی؛ داسې علم نشته چې نه لري. یسعیا هم وايي:

"څوک د خدای روح ته لارښوونه کړې، یا هغه د خپل مشاور په توګه زده کړه کړې؟ له چا څخه یې مشوره غوښتله چې پوهه ورکړي او د عدالت لاره ورته ور زده کړي؟ یا هغه ته علم ور زده کړه او د عقل لاره ورته وښيي؟ (اشعیا ۴۰:۱۳-۱۴)

ځواب: هیڅوک د خدای په څیر نه دی.

زه بیا تکراروم: هغه خدای دی! د هغه حکمت، پوهه او پوهه لامحدود ده او هغه لېواله دی چې تاسو ته هغه څه زده کړي چې هغه پوهیږي. په دې اړه لږ فکر وکړئ؛ کله چې تاسو یو څه ارزښتناکه پیژنئ، تاسو په لېوالتیا سره غواړئ چې له خپلو نږدې او عزیزانو سره یې شریک کړئ. همداسې خدای دی. هغه غواړي خپل شعور تاسو ته ورسوي. ایا تاسو هغه فرصت پوهیږئ چې تاسو ته درکړل شوي؟ ایا تاسو دا فرصت له لاسه ورکړی دی چې د تثلیث د یو کس په لټه کې نه یاست چې په تاسو کې اوسېږي؟ ایا تاسو کله هم هڅه کړې چې عیسی ته د روح القدس څخه پرته په یوه لاره کې نږدې شئ؟

ډیری وختونه په کلیسا کې خلک هڅه کوي پرته له دې چې د روح القدس سره نږدې اړیکې ولري عیسی ته نږدې شي ، او ما پدې وروستیو کې پدې اړه فکر وکړ ، او ما په یاد ولرم چې د عیسی د ځمکې وزارت په جریان کې ، یهودانو هم غوښتل چې له خدای سره خپلواکه اړیکه ولري. عیسی. هغوی وویل: موږ بدمعاشان نه یو! موږ یو پلار لرو، چې په حقیقت کې خدای دی. (یوحنا ۸: ۴۱). او "موږ د موسی شاگردان یو. موږ پوهیږو چې خدای له موسی سره خبرې وکړې" (یوحنا ۲۸: ۹-۲۹) یهودیان د خدای سره د دوی په اړیکه خوښ وو، مگر په حقیقت کې دوی له دې څخه گټه نه درلوده. د دوی خوښي د دې حقیقت له امله وه چې دوی د خدای په کلام پوهیدل چې موسی ته ورکړل شوی و. مگر ایا دوی واقعا پوهیدل؟ دوی هغه مجسم کلام رد کړ چې د دوی په مینځ کې و.

حتی نن ورځ، ایمانداران هڅه کوي چې د روح القدس سره اړیکه پرته عیسی ته نږدې شي. مگر هغه هغه څوک دی چې زموږ په مینځ کې ولاړ دی او هیڅوک نشي کولی د هغه پرته عیسی ته نږدې شي ، او هغه څه چې مسله نوره هم پیچلې کوي هغه دا چې د روح القدس رد کول اسانه دي د یهودیانو له خوا عیسی رد کول ، ځکه چې هغه د عیسی په څیر ندی چې بدن لري او وینه لري.

عیسی وایی: "که تاسو ما پیژنئ ، نو تاسو به زما پلار هم پیژنئ" (یوحنا ۷: ۱۴) عیسی په ساده ډول ویلي چې "پلار دلته نه دی ، هغه په اسمان کې دی. خو که تاسو ما پیژنئ نو تاسو به پلار پیژنئ ځکه چې زه او پلار یو." همداسې د روح القدس لپاره ریښتیا ده. عیسی نور دلته نه دی، هغه په اسمان کې دی؛ مگر که تاسو روح القدس پیژنئ نو تاسو به عیسی پیژنئ ځکه چې هرڅوک یو دی! د دې دلیل لپاره، هغه د "مسیح روح" په نوم پیژندل کیږي. (اول پطرس ۱: ۱۱؛ رومیان ۸: ۹).

زما په څیر بل څوک

عیسی د وتلو څخه لږ دمخه پیروانو ته وایی:

"که تاسو زما سره مینه لرئ، تاسو به زما حکمونه وساتئ. او زه به د پلار څخه پوښتنه وکړم، او هغه به تاسو ته یو بل وکیل درکړي چې تل به ستاسو سره وي، هغه د حقیقت روح دی چې نړۍ یې نشي ترلاسه کولی، ځکه چې هغه نه

ګوري او نه یې پیژني. مګر تاسو هغه پیژنئ، ځکه چې هغه ستاسو سره یو ځای غوره کوي او تاسو کې به وي. زه به تا یوازې نه پرېږدم؛ زه به تاسو ته راشم" (یوحنا ۱۴:۱۵-۱۸)

پام وکړئ هغه څه چې په دې څو آیتونو کې ویل شوي. لومړی، تاسو باید په پام کې ونیسئ چې عیسی د اطاعت په اړه خبرې کوي، "تاسو زما حکمونه وساتئ،" او بیا ویل کېږي، "زه به د پلار څخه پوښتنه وکړم، او هغه به تاسو ته بل وکیل درکړي...". کوم چې د مقدس ملګری دی. روح. هغه په مستقیم ډول وایي چې د روح القدس ترلاسه کول د خدای د کلمې اطاعت پر بنسټ والړ دی، چې معنی یې د خدای ویره ده. پطرس هم دا مسله په داسې جمله سره تاییدوي: "او موږ د دې شیانو شاهدان یو، لکه څنګه چې روح القدس هم دی چې خدای خپلو پیروانو ته ورکړی دی." (اعمال ۲:۵) (د دوه مختلف شاهدانو ترمینځ همکارۍ ته بیا یادونه وکړئ: پیروان او روح القدس). پطرس وایي چې خدای پاک روح هغه چا ته ورکوي څوک چې د روح القدس اطاعت کوي، نو موږ بیا ګورو چې د ارادې بنسټ د خدای په ویره ولاړ دی. خو اوس پوښتنه دا ده چې ولې موږ په خپلو پیغامونو کې دا مسله زیات نه خپروو؟

یوحنا ۱۴ ته بیرته تلل، موږ ګورو چې عیسی وایي پلار هغه چا ته "بل دفاع" ورکوي څوک چې له خدای څخه ویره لري. په نوې عهد نامې کې، دوه یوناني کلمې شتون لري چې یو بل ته ژباړل شوي. که موږ دوی معاینه کړو، موږ د روح القدس په اړه نور څه زده کوو. لومړنۍ یوناني کلمه الوس ده، چې معنی یې "د ورته ډول بل" ده. بله کلمه heteros ده، چې معنی یې "بل ډول بل ډول".

یوه بیلګه چې کولی شي د دواړو ترمینځ توپیر تشریح کړي دا دی: تاسو د میوو یوه ټوټه غواړئ او زه به تاسو ته یو پیچ درکوم. له خوړلو وروسته به بله ټوټه وغواړه او زه به یوه مڼه درکړم. دا څرګنده ده چې ما تاسو ته میوه درکړې ده، مګر بل ډول. مګر که زه تاسو ته بیا د آډو میوه درکړم، نو ما تاسو ته هماغه ډول میوه درکړې ده، هماغه ډول چې ما مخکې ورکړې وه. په دې توګه، د heteros او alos ترمینځ توپیر تشریح کیدی شي.

په ذکر شویو آیتونو کې د عیسی کلمه کارول شوې ده، چې د ورته ډول یو بل معنی لري، نو په بل عبارت، د عیسی الفاظ دا دي: "روح القدس په بشپړ ډول زما په څیر دی." یوناني کلمه چې دلته د مدافع په توګه ژباړل شوې ده "parakletos". دا کلمه د دوو

نورو کلمو څخه جوړه شوې ده: "پارا" چې معنی یې د یو چا سره وي او "کالیو" چې د غږ کولو معنی لري. نو د "پاراکلیټس" کلمه معنی لري څوک چې د بل سره د مرستې لپاره بلل کیږي. په حقیقت کې، دا کلمه د قانون په ډگر کې د قانوني مرستې، د دفاع، منځگړیتوب یا مدافع وکیل لپاره د مشورې ورکولو لپاره کارول کیږي. په زړه پورې خبره دا ده چې دا کلمه یوازې یوځل په لیکونو کې کارول کیږي، دا د عیسی معرفي کول دي (۱ یوحنا ۱: ۲)، نو لکه څنګه چې عیسی زموږ د مدافع یا شفاعت کونکي په توګه ژوند کاوه، روح القدس به هم زموږ مدافع وي. هغه ته بلنه ورکړل شوه چې زموږ سره مرسته وکړي.

عیسی خپلو پیروانو ته وایي: "لکه څنګه چې زه ستاسو سره وم، نو روح القدس به ستاسو سره وي." زه اکثر د خلکو اورم چې وایي، "که زه د عیسی سره ولاړ شم، هغه به ډیرې پوښتنې وکړي." مګر د دوی له خوا د دې پوښتنې راپورته کول د روح القدس سره د دوی د نږدېوالي نشتوالی په ګوته کوي. که دوی د خدای روح نه برخه اخیستي، نو څه شی دوی فکر کوي چې دوی به د عیسی په پرتله بل ډول عمل کړی وي؟ په حقیقت کې، عیسی یو څه حیرانتیا وویل:

"خو زه تاسو ته ریښتیا وایم..." (یوحنا ۱۶: ۷)

مخکې لدې چې زه هغه څه پای ته ورسوم چې هغه وویل، اجازه راکړئ ووايم چې د دې جملې پیل ما حیرانوي. هغه تل له دوی سره درې نیم کاله ژوند کاوه. هغه هیڅ کله هم دوی ته دروغ نه وو ویلي او په هغه کې د فریب هیڅ نښه نه وه. هر هغه څه چې هغه په کلونو کې ورته ویلي وو تل ترسره شوي. مګر هغه څه چې غوښتل یې له دوی سره شریک کړي دومره حیرانتیا وه چې هغه باید د دې معرفي کولو سره پیل کړي.

"... دا چې زما وتل ستاسو د ګټې لپاره دي. ځکه چې که زه لاړ نه شم،

هغه مدافع به تاسو ته نه راځي؛ خو که زه لاړ شم، زه به هغه تا ته ولېږم."

(یوحنا ۱۶: ۷)

د دې کلمو په اړه ودریږئ او فکر وکړئ. هغه وایي چې د دوی وتل د دوی په ګټه دي. اوس تاسو ښه پوهیږئ چې ولې هغه دا آیت د "زه تاسو ته ریښتیا وایم" سره پیل

کړی. په داسې حال کې چې هغه د دوی سره و، هغه دوی ته د سلطنت په اړه خورا ژور شیان زده کړل چې هیڅوک یې اوریدلي ندي. هغه د دوی ناروغان روغ کړل او د دوی مړی یې راژوندي کړل او له دوی څخه یې بد روحونه وبایلل، د دوی مالیه او فیس یې ورکړل، او دا یوازې پیل و. خو اوس وایي چې د دوی وتل د دوی په گټه دي. ولې؟ د هغه ځواب دا دی چې که هغه لار شي، هغه به دوی ته یو مدافع واستوي.

د یوې شیبې لپاره فکر وکړئ، که چیرې عیسی په ځمکه کې پاتې شي او موږ غوښتل چې د هغه سره ملگرتیا وکړو یا پوښتنې وکړو، موږ باید تلاویو ته الوتنه وکړو او یو موټر کرایه کړو او له تیلایو څخه د گیلیل سیمې ته لار شو او بیا به هغه ولټئ او هغه به ومومي. دا پیره سخته وه، ځکه چې هغه د زرگونو خلکو لخوا محاصره شوی و، مخکې له دې چې تاسو هلته ورسېږئ او مخکې له دې چې تاسو هلته ورسېږئ هغه محاصره کړي. مگر کله چې تاسو هغه ته ورسېږئ نو تاسو به شاته پاتې شئ ځکه چې پطرس دومره بوخت دی چې نورو ته د خبرو کولو فرصت نه ورکوي. د هغه نه علاوه د رعد زامن یعقوب او یوحنا هم هلته دي او بې خبره دي. د دې ترڅنګ نور محصلین هم په دې تمه دي، چې د خپلې پوښتنې د مطرح کولو فرصت ومومي، هغه پوښتنې یا پوښتنې چې له ډېر وخت راهیسې یې په زړونو کې وې. د دې ټولو سربیره، عیسی باید د ورځې له ۶ څخه تر ۸ ساعتونو پورې خوب وکړي، د خپلو شخصي چارو پاملرنه وکړي او خواږه وخوري.

مگر په موږ کې د روح القدس د شتون ښکلا دا ده چې هغه خوب نه کوي. تاسو کولی شئ د ورځې او شپې په هر ساعت کې له هغه سره خبرې وکړئ او تاسو اړتیا نلرئ چې نور د هغه سره د دوی کار پای ته ورسوي. د هغه بشپړ او لامحدود پام تاسو ته په هر وخت کې دی. په حقیقت کې، هرڅوک کولی شي په یوه شیبه کې له هغه سره صادقانه خبرې وکړي. هغه کولی شي په شخصي توګه د ټولو سره اړیکه ونیسي څوک چې هغه غواړي. مگر هرڅه دلته پای ته نه رسېږي، دلته غوره شیان شتون لري لکه څنګه چې عیسی ویل دوام لري:

"زه تاسو ته د ویلو لپاره ډیر نور شیان لرم، مگر تاسو اوس هغه نه اورئ. مگر کله چې د حق روح راشي، هغه به تاسو ته ټول حقیقت ته لارښوونه وکړي. ځکه چې هغه به د خپل ځان په اړه خبرې نه کوي، مگر هغه څه به بیانوي چې هغه اورې او تاسو ته به د هغه څه په اړه خبرې وکړي چې مخکې دي.

هغه به ما ته جلال درکړي، ځکه چې هغه به تاسو ته هغه څه بيان کړي چې هغه زما څخه اخیستي دي. هرڅه چې د پلار پورې اړه لري زما پورې اړه لري. له همدې امله ما وويل چې هغه به تاسو ته ووايي چې هغه زما څخه څه اخیستي دي. (يوحنا ۱۶:۱۲-۱۵)

کله چې روح القدس موږ سره خبرې کوي، دا په اصل کې عیسی دی چې خبرې کوي، عیسی چې د پلار کلمه ده. هو، درې جلا کسان، د خپلو فکرونو، ارادې او احساساتو سره، مگر په بشپړه توګه یو. تاسو هیڅکله دوی له یو بل څخه جلا نه گورئ. دوی تل د هدف، پلان او ارادې په پلي کولو کې یو شان وي. د خدای کلام په واضح ډول وايي: "د اسراییلو واورئ، ستاسو څښتن خدای یو خدای دی." (تثنیه ۴:۶)

د اړیکو درې درجې

د تیر فصل په آیتونو کې، عیسی خپلو پیروانو ته وویل چې هغه غواړي دوی ته نور شیان ښکاره کړي، مگر دوی یې نشي زغملی. دوی د خدای اسرار له دې څخه بیر د خپل عادي عقل سره نشي درک کولی. ایا تاسو په یاد ولرئ چې د عیسی له بیا راژوندی کیدو وروسته، هغه لسو شاگردانو ته ځان څرګند کړ؟ توماس د دوی په منځ کې نه و، او د نورو شاهدانو د اوریدلو وروسته چې عیسی ژوندی لیدلی و، هغه وویل: زه به باور ونکړم تر څو چې زه د هغه په لاسونو کې د نوکانو نښې ونه وینم او خپله ګوته د نوکانو په ځای کې واچوم. زما لاس د هغه د غاړې په سوري کې.» (يوحنا ۲۰:۲۵)

عیسی وروسته ټولو ته ښکاره شو. بې له ځنډه یې توما ته وویل چې خپله ګوته د هغه په څنګ کې په زخم کې کېږدي او باور وکړي. بیا توماس چیغې کړې، "زما څښتن او زما خدایه! عیسی بیا توما ته یو څه وویل چې زه د اوږدې مودې لپاره نه پوهیږم:

"ایا تاسو باور وکړ کله چې تاسو ما ولیدل؟ بختور دي هغه څوک چې له لیدلو پرته ایمان راوړي." (يوحنا ۲۰:۲۹)

دې کار ما احساس وکړ چې عیسی د توما په اړه لږ سخت و، ځکه چې هغه د عیسی د څښتن او خدای سره د اعتراف کولو وروسته هغه دومره هڅولی نه و. زما د بې غورۍ او غلط فهمۍ له امله زما پایله هم غلطه وه. وروسته، روح القدس ماته دا روښانه کړه

چې عیسی څه ویلي وو. له دې خبرې څخه یې موخه دا نه وه چې سخته وي، بلکې حقیقت یې بیان کړ! عیسی په ساده بول تشریح کوي چې هغه څوک چې هغه د دوی د فزیکي حواس له لارې پیژني هیڅکله به د دې توان ونلري چې د هغو ژورو ته ورسېږي څوک چې هغه په روح کې پیژني. نو دوهمه ډله نوره مبارکه ده. پولس رسول، د پطرس او نورو برعکس، د عیسی سره نه و. مگر هغه د روح القدس په نازلیدو سره عیسی پیژندل. هغه داسې لیکي:

ورویو، زه غواړم تاسو پوه شئ چې هغه مقدس کتاب چې ما تبلیغ کړی د انسان جوړ شوی نه دی، ځکه چې ما دا د انسان څخه نه دی موندلی، او هیچا ماته نه دی ښوولی. بلکه، ما دا د عیسی مسیح د وحی له لارې ترلاسه کړ ... مگر دا ځکه چې دا هغه خوښ شو چې ما د خپلې مور له گډوډۍ څخه خپل کار ته وقف کړ او د خپل فضل سره یې ما ته بلنه ورکړه چې خپل زوی په ما کې څرگند کړي، ترڅو زه د ښه خبر تبلیغ وکړم. په هغه وخت کې ما د غوښې او وینې په اړه مشوره نه وه کړې او نه زه بیت المقدس ته د هغه چا سره تللی وم چې زما څخه مخکې پیغمبران وو. بلکې زه سعودي عربستان ته لاړم او بیا دمشق ته راستون شوم.» (غلاطیان ۱: ۱۱-۱۷)

د وخت په تیریدو سره، پولس وتوانید چې د خدای سره خپله اړیکه په داسې طریقه ژوره کړي چې هیڅ یو رسول نشي کولی. پطرس یادونه کوي:

"لکه څنگه چې زموږ گران ورور پولوس هم تاسو ته د هغه حکمت په اساس لیکلي و چې هغه ته ورکړل شوی و. هغه په خپلو ټولو مکتوبونو کې داسې لیکي، کله به چې د دې مسلو په اړه خبرې کوي. د هغه په لیکونو کې داسې شیان شتون لري چې پوهیدل یې ستونزمن دي، او جاهل او ضعیف به یې تحریف کړي او دا به د دوی د تباهی لامل شي. (دوم پطرس ۳: ۱۵-۱۶)

پطرس پخپله د ماسټر سره درې نیم کاله ژوند وکړ، مگر پولس داسې فرصت نه درلود، او پولس کولی شي د هغه طبیعت په داسې طریقه پوه شي چې هیڅکله یې پطرس ته نه و رسیدلی. ولې؟ ډیری احتمال، پطرس د هغه څه په یاد کې ژوند کاوه چې هغه لیدلي او اوریدلي، او دا هغه د عیسی سره د ډیر نږدې کیدو هڅه کولو مخه نیسي. نو عیسی وویل: "زه تاسو ته د ویلو لپاره ډیر نور شیان لرم، مگر تاسو اوس

هغه نه اورئ. مگر کله چې د حقیقت روح راشي، هغه به شمیره ټول حقیقت ته لارښوونه وکړي.

زه به تاسو ته په کوچنیو ابعادو کې یو مثال درکړم (مهرباني وکړئ پوه شئ چې دا یو بشپړ مثال نه دی او هدف یې د موضوع پوهیدل دي). یو کس ته پام وکړئ چې د انټرنیټ له لارې او له لرې څخه یو چا سره ویني او یو څه وروسته د هغه سره مینه لري. دا ډیری وختونه پیښیږي او په اسانۍ سره د دوه خلکو ترمینځ د مینې په پرتله پیاوړې مینه کیدی شي چې یو بل سره یې لیدلي وي.

په حقیقت کې، د ښودلو لپاره چې دا مینه څومره پیاوړې کیدی شي، اجازه راکړئ وښیم چې دا څنگه واده له منځه یوسي. زما په یاد دي چې یوه ورځ ماسپینین له غونډې وروسته د یو سړي لیدو ته لارم چې زړه یې راته دروند ښکاري. هغه دوه ماشومان ساتل. "هرڅه سم دي؟" ما په انډیښنه کې وپوښتل.

هغه وویل، "نه، زما میرمن ما پرېښوده او هغه چا ته لاره چې آنلاین یې ولیدل." بیا یې څرگنده کړه چې میرمن یې نه یوازې هغه پرېښوده، بلکې شپږ ماشومان یې هم د خدای په امان کې پرېښودل، ترڅو یو داسې سړي ته ورسېږي چې هیڅکله یې مخامخ نه و لیدلی. دوی د انټرنیټ له لارې په ژوره مینه کې راوتلي وو او دا دومره قوي وه چې هغې خپل ماشومان د دې لپاره پرېښودل.

راځو بېرته د موضوع مثبت اړخ ته، په دې کلونو کې مې ډېر داسې کسان لیدلي چې له لرې واټن څخه په مینه کې راگیږېږي او کله ناکله د هغوی اړیکې له هغه چا سره ژورې کېږي چې په دوامداره توګه د بل چا په لټه کې وي او له هغوی سره د اوسېدو پلانونه جوړوي. ښایي لامل یې دا وي چې داسې کسانو جسمي جذابیت یوې خواته کړی او روحونه یې یو بل ته نږدې شوي دي. ډیری وختونه کله چې دوه کسان سره مخامخ کېږي، فزیکي جذب د دوی په اړیکو حاکم وي او د بل اړخ ښکلا یا شخصیت دوی رانده کوي او دوی ته اجازه نه ورکوي چې اصلي سړی ویني. لکه څنګه چې ما په تیر فصل کې وویل، د اړیکو درې درجې شتون لري: خبرې، عمل (چلند)، زړونه. همدارنګه، د یو بل د پیژندلو لپاره، د اړیکو درې درجې ممکن دي. د دوی تر ټولو ټیټه فزیکي یا طبیعي کچه ده، له بده مرغه دا کچه د ډیرې ودونو انګیزه ده او کله چې فزیکي جذب له منځه لاړ شي، جوړه له ځانه لرې کوي او په یوه معنی خپلواک کېږي. نارینه معمولاً په سپورت او خدمت او داسې شیانو بوخت وي او ښځې په پیروډلو،

ملګرو او خدمت کې بوخت وي. تر ټولو غمجنه خبره ده.

بله کچه د انسان روح یا شخصیت دی. داوود او جونatan دومره ژور او قوي اړیکه درلوده. مور لوستل چې "د جونatan ژوند د داوود ژوند سره تړلی و." (۱ سموئیل ۱: ۱۸) داوود د هغه په مرګ ماتم کولو په وخت کې چیغې کړې: "زه ستا له امله پريشانه یم، یوناتان، زما ورور، ته ما ته ډیر ګران یې. زما لپاره ستاسو مینه غیر معمولي وه، د نبځو مینه ډیره وه. (۲ سموئیل ۲۶: ۱) د جونatan سره د داوود مینه فزیکي او شیطاني مینه نه وه، د دواړو ترمنځ هیڅ فزیکي جذابیت نه و، مګر دوی د وینی په پرتله ژورې اړیکې درلودې او په دې بیان سره چې د جونatan مینه ډیره ده. د داوود لپاره د نبځو د مینې په پرتله دا ویل شوي. د یو بل په اړه د دوی پوهه په لوړه کچه وه. دوی یو بل پیژني. درک د ژوند په ساحه کې ژورې احساساتي اړیکې د دې لامل کیږي چې ځینې خلک خپل کور او ژوند پرېږدي ترڅو هغه چا ته ورسېږي چې دوی په تلفون یا آنلاین کې لیدلي وي.

په هر حالت کې، د یو شخص د پیژندلو لوړه کچه روحاني کچه ده. له همدې امله پولس وايي:

ځکه چې څوک د انسان په افکارو خبر دی، مګر د هغه د خپل روح څخه چې د هغه دننه دی؟ د دې مشابهت له مخې، یوازې د خدای روح د خدای له افکارو خبر دی. مګر موږ د دې نړۍ روح نه دی موندلی، مګر هغه روح چې د خدای لخوا دی، د دې لپاره چې موږ پوه شو چې خدای موږ ته څه راکړي دي. (اول قرنټیان ۲: ۱۱-۱۲)

دا د عیسی په اړه د پولس د پوهې کچه ده. پطرس هم عیسی په ورته کچه پیژني، مګر شاید د هغه حواله په مختلف کچو کې د عیسی یادونو ته وه چې په فزیکي توګه یو له بل سره وصل شوي. له همدې امله پولس دا مسله روښانه کوي:

"له همدې امله موږ د انسان په اړه د انساني معیارونو له مخې قضاوت نه کوو، او که څه هم موږ په دې ډول د مسیح قضاوت کاوه، اوس داسې نه ده." (دوم قرنټیان ۵: ۱۶)

که موږ غواړو خدای په کلکه وپیژنو، موږ باید پوه شو چې تر ټولو لوی نعمت چې

هغه موږ ته راکړی دی هغه دا دی چې هغه موږ ته په بدن کې نه ، بلکې په روح کې څرگند کړی دی. ایا ته هم هغسې لیواله یې لکه زه چې یم؟ څومره ښه خدای چې موږ یې خدمت کوو. هغه لیواله دی چې خپل ځان موږ ته په ژوره لاره کې ښکاره کړي. هغه هغه څوک دی چې دا نږدې والی او ملګرتیا غواړي. ایا ستاسو زړه د ورته غوښتنې سره ماتېږي؟

تعلیمی پوښتنې

۱. ایا تاسو کله هم داسې دعا کړې ده: "ما د جنت ځای ته بوځه چې له تاسو سره اوسم" تاسو په کومو شرایطو کې دا دعا کړې؟
۲. په کلیسا کې ځینې ایمانداران غواړي پرته له دې چې د روح القدس سره نږدې اړیکې ولري عیسی ته نږدې شي - حتی کله چې دوی پوهیږي چې هیڅوک د روح القدس پرته عیسی نشي پیژندلی، دوی دوام لري. ولې؟ ایا تاسو هم همداسې یاست؟
۳. کله چې تاسو د روح القدس د ګډون رول په اړه فکر کوئ، د هغه شتون څنگه کولی شي د خدای سره ستاسو د زړه خبرو اترو لارښوونه وکړي؟ ایا کوم شی شته چې تاسو یې مخه نیسي؟

يولسم فصل

د پلار ژمنه

تاسو به هيڅکله د هغه څه څخه برکت ونه کړئ چې تاسو يې باور نه لرئ

ما په ۱۹۷۹ کې زما د پوهنتون په ورځو کې د يو هلک له لارې د هلکانو په پله کې مسيح سره وليدل. کله چې ما زړه کارونه يوې خواته کړل او عيسی يې د خپل رب په توگه ومنلو، ما پوهيده چې زه د خدای په سلطنت کې زيږيدلی يم. د خدای کلام وايي: "که تاسو په خپله ژبه اقرار وکړئ چې عيسی خدای دی او په خپل زړه کې باور ولرئ چې خدای هغه له مړو څخه راپورته کړی، نو تاسو به وژغورل شئ." (روميان ۹:۱۰)

په دې کې شک نشته چې زه ژغورل شوی وم. زما زړه د دې شاهدي ورکړه او د خدای کلام يې تاييد کړه. مگر زما په نوي ژوند کې يو څه ورک و او زه نه پوهيږم چې دا د څو مياشتو لپاره څه و. که څه هم زه پوهيدم چې زه د خدای ماشوم وم، هغه ليرې بنکاري. کله چې ما د خدای کلام ولوست، داسې بنکاريده چې زه په تياره فضا کې گير يم، د کلمې پوهيدل ستونزمن وو، زما د استقامت سره سره، ما د هغې يوازې يو څه

پوهه درلوده. همدارنگه زه په سختو حالاتو کې بريالی نه شوم او له دې کتې بې برخې شوم او داسې برېښېده چې د زده کړې د ژوند له ستونزو سره د مقابلي توان نه لرم. د وخت په تیریدو سره ما له داسې خلکو سره ولیدل چې د خدای سره زما په پرتله ډیر نږدې ژوند درلود. دوی د خدای په اړه په زړه پورې او صادقانه خبرې وکړې. زه مغشوش وم. دوی څه کول چې زه یې نه کوم؟ ولې خدای دوی ته دومره تقدس ورکړی او زه یې مستحق نه وم؟ هرڅوک داسې ښکارېدل لکه څنگه چې د خدای په لاره کې ننوتلي وي، مگر زه لا هم نه وم. وروسته، کله چې د خدای کلام مطالعه کړه، ما پوهیده چې د خدای سره یو داسې اړیکه شتون لري چې ما تراوسه تجربه نه ده کړې.

د پلار ژمنه

راځئ چې په ګډه د خدای کلام زما درک ته پام وکړو. مخکې له دې چې عیسی آسمان ته پورته شي، موب ولولئ:

"د یروشلم څخه مه ځئ، مگر د پلار وعدې ته انتظار وکړئ، کوم چې تاسو زما څخه اوریدلی دی. ځکه چې یحیی په اوبو بپتسمه کوله، مگر یو څو ورځې به تیر نشي مخکې له دې چې تاسو د روح القدس سره بپتسمه وکړئ. (اعمال ۱: ۴-۶)

عیسی ایماندارانو ته وویل چې هیڅ ځای ته مه ځئ، تبلیغ مه کوئ او د کلیسا د جوړولو هڅه مه کوئ، تر هغه چې د پلار ژمنه پوره نشي او هغه یې ترلاسه کړي، په هغه څه عمل ونه کړي چې دوی ته سپارل شوي، پدې قضیه کې د پلار ژمنه وه. "د روح القدس بپتسمه". دلته د بپتسمه کلمه ژباړل شوې په اصل کې د یوناني کلمه "baptiso" ده چې معنی یې ډوبول یا پوښل دي. عیسی وویل چې دوی لا تر اوسه په روح القدس کې ډوب شوي ندي، که څه هم دوی د هغه په قیامت باور درلود او هغه یې خدای اعلان کړی و او آسمان ته یې خپل تړاو او وفاداري ثابته کړې وه.

یو له لومړیو شیانو څخه چې ما ته ودرېد هغه دا و چې د روح القدس تعمیم یو وړاندیز، انتخاب یا وړاندیز نه و، مګر یو امر و. امر، زموږ د ګټې یا ساتنې لپاره، یاد سلطنت د هوساینې لپاره. موب باید د هغه امرونه کم ونه ارزوو؛ دواړه د ځان لپاره او د سلطنت لپاره.

د پلار وعده، کوم چې دوی ترلاسه کړې وه، باید د عیسی د پورته کیدو لس ورځې

وروسته پوره شي. په زړه پورې خبره دا ده چې عیسی د مړو څخه راپورته کیدو وروسته ، هغه پنځه سوه خلکو ته څرگند شو (۱ کورنټیانو ۶: ۱۵) ، مگر د دوی څخه یوازې ۱۲۰ د عیسی له پورته کیدو وروسته په لوی کور کې وو. زه په دې عقیده یم چې له پنځو سوو څخه زیات یې وعدې ته منتظر وو، خو د وخت په تېرېدو سره ډلې د بې صبرۍ، شک، بې باورۍ او یا نورو دلایلو له امله له هغه ځایه وتل، تر دې چې یوازې د پنځو سوو یوه برخه پاتې شوه. له بده مرغه، له پنځو څخه څلورو کسانو د عیسی امر ونه مانه.

هغه کسان چې پاتې شول یو څه گډ و. دوی د خپلو شخصي اجنداوو په وړاندې بې زړه وو. هغوی د عیسی امر په جدي توگه واخیست او عذر یې ونه کړ. زه باور لرم چې دوی فکر کاوه چې دوی به تر هغه وخته پاتې شي چې دوی باید وي ځکه چې مالک ورته امر کړی و. کله چې خدای ولیدل چې دې ډلې د هغه امر جدي نیولی، نو دوی ته یې د وعدې د پوره کولو توفیق راکړې، په دې صورت کې موږ په لاندې ډول لوستلو.

"کله چې د پینټیکوسټ ورځ راغله ، دوی ټول په یو ځای کې سره وو. ناڅاپه د اسمان څخه د تیز باد په څیر یو غږ راغی او هغه کور یې ټک کړ چېرې چې دوی ناست وو. بیا، دوی د اور د ژبو په څیر ژبې ولیدلې چې ویشل شوي او په هر یو باندې ایښودل شوي. بیا دوی ټول د روح القدس څخه ټک شول او لکه څنګه چې روح دوی ته د خبرو کولو واک ورکړ، دوی په نورو ژبو خبرې پیل کړې.. (اعمال ۲: ۱-۴)

هغه ورځ د پینټیکوسټ په نوم یادېږي، هغه کلمه چې په نوي عهد کې هیڅ ریښې نلري او په اصل کې د اسراییلو یو میلمستون ته اشاره کوي. د عیسی د وړاندوینې له مخې، پیروان د روح القدس سره ټک شوي یا د هغې سره بېتسمه شوي. دا د پلار وعده وه او په ژبو خبرې ورسره وشوې.

نن ورځ، په ژبو خبرې کول د گډوډۍ یا د ځانگړي تصوف یوه برخه ده. مگر د خدای کلام معنی لري په ژبو خبرې کول ، داسې ژبه چې ستاسو د پوهیدو څخه بهر ده. دا اصطلاح د مقدس کتاب د خبرو اترو څخه بهر هم کارول کېږي، کله چې تاسو د یو بهرني سره وینئ چې انګلیسي خبرې کوي، تاسو غواړئ د هغه څخه وپوښتئ چې د هغه لومړی ژبه څه ده، تاسو شاید د هغه څخه وپوښتئ چې مورنۍ ژبه یې څه ده. کله چې دا پوښتنه وکړئ، تاسو غواړئ پوه شئ چې هغه لومړی کومه ژبه زده کړې.

د قوي باد غږیدل د روح القدس لومړۍ نښه وه چې مندرونو ته ننوځي چیرې چې هغه تل د اوسیدو هیله درلوده. یوځل بیا، د خدای کلام دا نه وایي چې هغه باد و، مگر باد د هغه د راتلو څرگندونه وه.

مخالفي لارې

دلته باید یو په زړه پورې مشاهده ذکر کړم. شیطان او د هغه پیروان د خدای د لارو خلاف کارونه کوي یا د هغه د لارو د اړولو هڅه کوي. هرکله چې روح القدس د مسلې په پیل کې ننوځي، هغه په داسې ډول څرگندیږي چې هیڅوک نشي کولی د بل څه لپاره د هغه ننوتل غلط کړي. د خلکو په ډکولو سره، هرڅوک کولی شي د هغه څرگندونه وگوري او واورې. موږ دا د اعمالو د کتاب په نورو برخو کې گورو. کله چې روح القدس ځي، دا پرته له شور څخه دی. کله چې دلیل سمسون ته وویل چې فلستیانو پرې برید کړی دی، هغه پاڅېد او ویې ویل:

"... زه د پخوا په څیر بهر ځم او ځان ژاړم." مگر هغه نه پوهیده چې خدای هغه پرېښوده. (داوران ۱۶:۲۰)

سمسون نه پوهیده چې خدای هغه پرېښوده ځکه چې روح القدس تل یو ځای ورو ورو پریږدي. مگر کله چې بد روحونه ننوځي، ورو ورو راځي او کله چې دوی وځي، دوی په یو ډول ځان څرگندوي (دا په ټوله مقدس کتاب کې څرگند دی).

د ټولو لپاره یوه ژمنه

اوس راځئ چې بیرته د پنټیکوست ورځې ته لار شو. په ښار کې یهودیان وو چې د هر قوم څخه یروشلیم ته د اختر د لمانځلو لپاره تلل. کله چې ټول ښار د تیز باد غږ واورید، ډیری خلک هغه ځای ته لاړل چېرته چې شاگردان وو. دا مسافر د ناپوهو شاگردانو په اوریدلو حیران شول چې په خپله ژبه یې د خدای د عالي کارونو په اړه خبرې کولې. "دا څه معنی لري؟" په حیرانتیا سره مسافر وپوښتل. پطرس د دوی د حیرانتیا څخه گټه پورته کړه او د لیدونکو لپاره د مسیح اعلان کولو لپاره ودرېد. نوموړي دا خبره د خپل پیغام په پای کې وکړه:

د پلار ژمنه

"خدای عیسی راپورته کړ او موږ ټول د دې شاهدان یو. هغه د خدای نبی لاس ته پورته شوی او د پلار لخوا ژمنه شوې روح القدس ترلاسه شوی، هغه هغه څه توی کړي چې تاسو یې اوس گورئ او اورئ. (اعمال ۲:۲۲-۳۳)

په یاد ولرئ چې هغه وویل چې د روح القدس ژمنه هغه څه وه چې دوی یې لیدلی او اوریدلی شي. خپل ځان ته ووايه: "وگوره او واورئ." دا اړینه ده چې دا د راتلونکو آیتونو لپاره هم په یاد ولرئ. جماعت راغونډ شو او پوښتنه یې وکړه چې څه باید وکړي؟ پطرس ځواب ورکړ:

"توبه وکړئ او ستاسو هر یو د عیسی مسیح په نوم د خپلو گناهونو بڅښنې لپاره بپتسمه وکړئ، چې تاسو به د روح القدس ډالی ترلاسه کړئ ځکه چې دا ژمنه ستاسو او ستاسو د ماشومانو او ټولو هغو خلکو لپاره ده چې لرې دي. هغه څوک دی چې زموږ خدای بولي." (اعمال ۲:۳۸-۳۹)

پام وکړئ او محتاط اوسئ چې کومه وعده چې دوی ترلاسه کړې وه، کومه ژمنه چې دوی لیدلې او اوریدلې وه، د ټولو هغو کسانو لپاره وه چې لیرې وو او زموږ خدای خدای دوی وبلل. یقینا، هغه څه چې پیروانو په پورتنۍ خونه کې ترلاسه کړل د ټولو سره ژمنه شوې چې خدای ورته بللی، په شمول ستاسو او زما. دلته زه غواړم تاسو ته د ټولو هغو قضیو یادونه وکړم چې په نوي عهد کې خلک د روح القدس څخه پک شوي. دا څلور ځله پېښ شوي، چې تاسو باید دوه ټکو ته پام وکړئ! لومړی، په هر روایت کې، دا د عیسی مسیح د رب په توگه د منلو څخه جلا پېښه ده. دوهم، په هر حالت کې، لیدونکي کولی شي د روح القدس څخه پک شوي څرگندونه وگوري او واورې.

سامریه

فیلیپوس د سامریه یو ښار ته لاړ او هلته یې د عیسی تبلیغ وکړ. خلک د هغه د اوریدو لپاره راټول شوي وو. هغه ډیری معجزې هم ترسره کړې: د بیرو څخه ناپاک روحوونه چې د دوی لخوا نیول شوي وو په لوږ غږ سره راوتلي وو، او ډیری هغه چې گونگي او فلج شوي وو روغ شول. (اعمال ۸:۷)

دوی یوه عجیبه پایله ترلاسه کړه او په ښار کې خورا خوښي وه. په اعمالو کې موږ ولولئ:

نږدې شی

"مگر کله چې دوی د فیلیپ د خدای د سلطنت او د عیسی مسیح د نوم په اړه په ښه خبر باور وکړ، دوی ټول بپتسما شوي، نارینه او ښځینه. حتی شمعون باور وکړ، او د بپتسما وروسته، هغه د فیلیپ سره دوام وکړ او د لویو معجزو او معجزو په لیدلو حیران شو. (اعمال ۸: ۱۲-۱۳)

خلکو د عیسی مسیح په ښه خبر باور وکړ او د اوبو بپتسما یې ترلاسه کړه. د خدای د کلمې سره سم، دوی د خدای سلطنت ته ننوتل. موږ په لاندې ډول لوستلو:

کله چې په یروشلیم کې رسولانو پوه شو چې سامریانو د خدای کلام منلی دی، نو دوی پطرس او یوحنا دوی ته واستول. دواړه سامریه ته راغلل او د دوی لپاره یې دعا وکړه چې روح القدس ومومي، ځکه چې دا لا تر اوسه په دوی کې نه و نازل شوی، مگر دوی یوازې د عیسی په نوم بپتسما اخیستې وه، او همداسې وه. (اعمال ۸: ۱۴-۱۶)

دلته موږ گورو چې د خدای په سلطنت کې د دوی د ننوتلو تایید او ډاډ ترلاسه کولو لپاره، ویل کېږي چې دوی د عیسی په نوم بپتسما شوي. په دې کې شک نشته چې دوی ټول د تیارو له سلطنت څخه خلاص شوي او اوس د الهي کورنۍ غړي دي. د دې حقیقت سره سره چې ایمانداران بیا زیږیدلي، دوی لاهم د روح القدس سره بپتسما نه وه اخیستې.

تاسو شاید پوښتنه وکړئ چې دوی څنګه ژغورل شوي، ځکه چې مقدس کتاب په واضح ډول وایي: هیڅوک نشي کولی ووايي "عیسی رب دی" پرته د روح القدس په واسطه. (اول قرنټیان ۱۲: ۳). دا خورا ریښتیا ده، موږ نشو کولی د روح القدس له نفوذ پرته د عیسی مالکیت اعلان کړو، مګر دا د روح القدس پکېدو څخه خورا توپیر لري. کله چې موږ باور لرو، موږ د روح القدس په واسطه مقدس شوي او مهر شوي یو او هغه په موږ کې اوسېږي (۱ پطرس ۱: ۲، افسسیان ۱: ۱۳، رومیان ۹: ۸-۱۱)، مګر تر هغه چې موږ د عیسی په نوم د پلار غوښتنه کوو، موږ د هغه له شتون څخه پکې نه یو.

"اوس که تاسو، د خپلو ټولو بد عادتونو سره، پوه شئ چې تاسو باید خپلو ماشومانو ته ښې ډالۍ ورکړئ، نو څومره به ستاسو آسماني پلار هر هغه چا ته روح القدس ورکړي چې هغه وغواړي." (لوقا ۱۱: ۱۳)

د "آسماني پلار" کلمه ښيي چې د روح القدس ژمنه يوازې هغه چا ته ورکول کېږي چې د هغه ماشومان دي. په دې اړه، عیسی وايي: "د حقيقت روح، څوک چې نړۍ نشي ترلاسه کولی." (يوحنا ۱۴:۱۷) د عیسی له خبرو څخه، موږ پوهیږو چې دا په سلطنت کې د بيا زيږيدلو څخه مختلف تجربه ده. اوس موږ د سامريه خلکو سره خبرو ته دوام ورکوو:

"بيا پطرس او يوحنا خپل لاسونه په دوی باندې کېښودل او دوی روح القدس ترلاسه کړ. کله چې شمعون وليدل چې روح القدس د رسولانو لخوا د لاسونو په ايښودلو سره ورکړل شوی و، نو هغه يو قاصد راوغوښت او رسولانو ته يې وويل: "ما ته دا اختيار راکړئ ترڅو څوک چې زه لاسونه کېږدم هغه به روح القدس ومومي." (اعمال ۸:۱۷-۱۹)

د ايماندارانو د دوی د نجات سمدستي وروسته روح القدس ترلاسه کړ. دا په ځانگړې توگه نه دي ويل شوي چې دوی په ژبه خبرې کوي، نو ولې شمعون دوی ته پيسې ورکوي؟ مقدس کتاب وايي چې دوی د روح القدس ليد ترلاسه کړ. دا يو ځانگړی څرگندونه وه چې په ژبو خبرې کولو پرته بل څه نه و، او دا د نوي عهد نامې په بل ځای کې د روح القدس سره د ډکيدو تجربې سره مطابقت لري.

د سامريه له روايت څخه د دې آيتونو په څيرلو سره، موږ لومړی په دې پوهیږو چې د روح القدس ترلاسه کول او ډکول له ايمان څخه جلا دي، او دوهم ټکی دا دی چې خلک د هغې بهرنۍ څرگندونه گوري.

افسس

پولس رسول او د هغه ملگري افسس ته لارل او ډيری پيروان يې وليدل. لومړی پوښتنه چې پولس له دوی څخه وپوښتل دا وه:

"ايا تاسو روح القدس وموند کله چې تاسو باور درلود؟" (اعمال ۱۹:۲)

دا بايد ايمانداران ته زموږ لومړی پوښتنه وي. ولې موږ بايد خلکو ته اجازه ورکړو چې حتی يو ساعت هم پرته له خدای سره نږدې او نږدې ژوند وکړي او د مسيح شاهدي ورکولو ځواک څخه بې برخې وي (اعمال ۱: ۸ ته مراجعه وکړئ) دې پيروانو د روح القدس څخه هيڅ ندي اوريدلي او جان بپتسمه يې بپتسمه کړې وه. دوی په اوبو کې

.. نو پولس او د هغه ملگري دوی ته د مسیح له لارې د نجات په اړه وویل. موږ دا په لاندې ډول لوستلو:

"کله چې دوی دا واورېدل، دوی د څښتن عیسی په نوم بېتسمه واخیسته."
(اعمال ۵:۱۹)

د مقدس کتاب په وینا، دوی په ښکاره ډول په سلطنت کې زیږیدلي وو، ځکه چې دوی د عیسی په ربیت اعتراف وکړ او د اوبو بېتسمه یې ترلاسه کړه. په دې آیت کې داسې راغلي دي:

"او کله چې پولوس په دوی لاسونه کېښودل، روح القدس په دوی باندې نازل شو، ترڅو دوی په نورو ژبو خبرې وکړي او نبوت وکړي." (اعمال ۶:۱۹)

یوځل بیا، هغه شیبه چې روح القدس دوی پکې کړل، دوی په ژبو خبرې وکړې او نبوت یې وکړ. یوځل بیا، لیدونکي کولی شي د پلار د ژمنې څرگندونه په هغه چا کې وگوري او واورې چې دا یې ترلاسه کړي.

د نبوت معنی "د الهی الهام په واسطه خبرې کول." د پنټیکوسټ په ورځ، د یو سپیڅلي پیغام په اعلانولو سره، پطرس یو زره خلک وژغورل او په دې توگه یې نبوت وکړ. هغه د تیاری یا مخکینی مطالعې پرته د خدای کلام اعلان کړه؛ د هغه کلمه الهام وه. په افسس کې دې سړي مخکې له دې چې د روح القدس څخه پکې شي د خدای په لارو لږ پوهه درلوده، او اوس د پکیدو وروسته، دوی د الهام په واسطه د خدای کلام خبرې کوي.

همداسې د هغو کسانو په اړه ریښتیا ده چې د خدای له روح څخه پکې دي. روح القدس د ښوونکي په توگه راځي چې موږ کې اوسېږي، او پدې توگه الهی مسایل روښانه کيږي. مخکې لدې چې زه په روح القدس بېتسمه وم، د خدای لارې او خبرې زما لپاره تیاره وې، مگر وروسته له هغه مقدس کتاب زما لپاره خلاص شو. لیری وختونه ما د زړو ایماندارانو اوریدلي چې ویل یې دوی کلونه د روح القدس له ځواک پرته ژوند کاوه، مگر د دوی د خپلو خبرو له مخې، د بېتسمه وروسته، دوی د "د دوی ټولو بې ځوابه پوښتنو" ځوابونه وموندل او مقدس کتاب دوی ته روښانه شو.

ما د مقدس کتاب زده کونکي هم لیدلي چې بیا زیږیدلي ایمانداران دي، ما دوی

اوریدلي دي چې مخکې لدې چې دوی د روح القدس څخه پک شوي وي ، دوی د خدای کلام په اړه د روح څخه پک ایماندارانو پوهاوي ته حیران شوي. شاید دوی درې یا څلور ځله مطالعه وکړي، مگر دوی هیڅکله د ایماندارانو پوهه ته نه راځي چې د روح القدس څخه پک دي.

کله چې ما د دوی خبرې واورېدې، زه به په اسانۍ سره ځواب ورکړم: "دا ساده ده، هغه څوک چې پک شوي ندي د روح القدس روښانه وحی نه لري." مگر دوی کولی شي دا ولري ، ځکه چې د روح القدس څخه پکيدل هغه ژمنه ده چې ټولو ته ورکړل شوي څوک چې د عیسی په نوم غږ کوي. خدای ډیر ښه دی!

د افسس د خلکو لپاره، لکه د سامریه د ایماندارانو په څیر، د خدای د روح ځواک ترلاسه کول د نجات په پرتله یو بل تجربه وه، او بیا لیدونکو د هغې روښانه څرگندونه ولیدل.

پولس رسول

د اعمالو په ۹ فصل کې، شاول، چې موږ ته د پولس په نوم ښه پیژندل کېږي، دمشق ته په لاره و چې د ایماندارانو ځورول او ځورول. په دې وخت کې یې ناڅاپه له اسمانه یوه پنده رڼا ولیده او د خدای غږ یې واورېد چې پوښتنه یې کوله: :

"شاول، شاول، ته ولې ما ځوروي؟"

هغه ځواب ورکړ: ربه، ته څوک یې؟

ځواب راغی: "زه هغه عیسی یم چې ته یې ځوروي."

اوس، پورته شه او ښار ته لاړ شه. هلته به تاسو ته وویل شي چې څه وکړئ.

زه فکر کوم چې پولس دلته بیا زیږیدلی دی. زما دلیل دوه اړخونه لري. لومړی، وروسته له دې چې څښتن وویل، "زه عیسی یم،" ساؤل اعتراف وکړ چې هغه "رب" دی. دوهم، ساؤل درې ورځې او درې شپې روژه ونیوله او دعا یې وکړه، او وروسته حنائیس هغه ته راغی او ویې ویل:

"وروره، ساؤل، خدای، دا هماغه عیسی دی چې تاسو ته په لاره کې ښکاره

شوی کله چې تاسو دلته راغلی یاست، زه یې رالیږلی یم چې ستاسو لید بېرته

راوباسی او د روح القدس څخه پک شم." (اعمال ۹: ۱۷)

د "ورور" کلمې ته پام وکړئ. هغه په عیسی مسیح باور وکړ او د هغه د الهیتوب اعتراف یې وکړ او درې ورځې یې دعا وکړه. او دا د هغه د نوي زیږون وروسته و چې حنیا د هغه لپاره دعا وکړه چې د روح القدس څخه ډک شي. دا نه وايي چې پولس په ژبه خبرې وکړې. مگر هغه پخپله د کورنټیانو ته په خپل لیک کې په واضح ډول وویل: "زه د خدای څخه مننه کوم چې زه ستاسو ټولو څخه ډیر په ژبو خبرې کوم." (اول قرنتیان ۱۴:۱۸) کله یې په ژبه خبرې پیل کړې؟ کله چې حنیا په هغه لاسونه کېښودل او د هغه لپاره یې دعا وکړه. (اعمال ۹:۱۷)

کرنیلیوس او د کورونې غړی

کورنیلوس یو رومن افسر و. هغه او د هغه کورنۍ او ملګري لومړني غیر یهودیان وو چې بیا زیږیدلی و. کورنیلوس اکثرا په دعا او روژه کې و، او په ماسپین کې یوه فرښته هغه ته رانښکاره شوه او ورته یې وویل چې پطرس ته یو څوک ولېږه. د پطرس له رسیدو څو ورځې وروسته، کورنیلوس د هغه شاوخوا خلک راټول کړل او هرڅوک د دې پیغام اوریدلو ته چمتو و. پطرس د عیسی په اړه تبلیغ پیل کړ، او مخکې له دې چې هغه خبرې پای ته ورسوي، دا پېښ شوي:

"پطرس لا هم خبرې کولې کله چې روح القدس په ټولو هغو کسانو نازل شو چې پیغام یې اوریدلی و. یو شمیر یهودي ایمانداران چې د پطروس سره راغلل حیران شول کله چې دوی ولیدل چې روح القدس حتی په غیر یهودیانو باندې نازل شوی. ځکه چې دوی اوریدلي چې دوی په نورو ژبو خبرې کوي او د خدای ستاینه کوي. (اعمال ۱۰:۴۴-۴۶)

یهودو له غیر یهودانو سره هیڅ تعامل نه درلود. په ځانګړې توګه په مذهبي مسایلو او حتی په ټولنیزو چارو کې، ځکه چې غیر یهودیان له لوظ او وعدې څخه لرې وو، نو د هغوی سره تعامل بې ګټې و او دوی له خدای څخه لرې وو (افسیان ۲:۱۲ ته مراجعه وکړئ). د پطرس سره څه پېښ شوي؟ دوی حیران شول چې غیر یهودیانو نجات او روح القدس وموندل.

دا په مقدس کتاب کې یوازینی پېښه ده چې خبرې چې خلک په ورته وخت کې نجات او د روح القدس بپتسمه ترلاسه کوي. زه باور لرم چې خدای دا کار کړی ځکه چې هغه پوهیده

چې يهوديان د کورنيليس او د هغه د ملگرو لپاره دعا نه کوي ترڅو عيسی ومني او روح القدس ترلاسه کړي، ځکه چې دوی شک درلود چې دوی به وژغورل شي. زه فکر کوم چې تاسو به زما سره موافق ياست. فکر وکړئ چې ايا د بل نوي زيږون شاهد کيدو څخه لوی معجزه شتون لري. نو حتی که دوی د پطرس مقدس کتاب ومني او په عيسی اقرار وکړي، يهوديان لاهم باور نه کوي چې د دوی لپاره به دا ممکنه وي چې باور وکړي. .

مگر کله چې خدای دوی د روح القدس څخه پک کړل او دوی په ژبو خبرې کولې، لکه څنگه چې د يهودانو په څير کله چې دوی د روح څخه پک شوي، دوی نشي کولی دا انکار وکړي چې خدای خپل نجات په غير يهوديانو باندې هم نازل کړی دی.

دا روايت بې له شکه دا څرگندوي چې د روح القدس څخه د پک انسان حقيقت د ژبې د خبرو له لارې څرگندېږي. په بله ژباړه کې ويل شوي: "د روح القدس ډالی غير يهوديانو ته هم نازل شوې. او دا واقعا واقع شوي، کله چې دوی اوريدلي چې دوی په نورو ژبو خبرې کوي او د خدای ستاينه کوي" (اعمال ۴۶: ۱۰-۴۵) دوی څنگه پوهيدل؟ "ځکه چې دوی اوريدلي ... دوی د پلار ژمنه ليدلې او اوريدلې!

ژبې به ختمې شي

تاسو شايد پوښتنه وکړئ: دا د لومړيو شاگردانو لپاره منطقي ښکاري، مگر مقدس کتاب دا ندي ويلي، "کله چې کامل راشي، ژبې به بندې شي؟" هو، هغه وويل. مگر ايا کامل راغلی دی؟ ځينې شايد ووايي، "هو، دا کامل مقدس کتاب دی، او اوس چې موږ بائبل لرو، موږ به ژبې ته اړتيا نلرو." راځئ چې د خدای کلام ته مراجعه وکړو او وگورو چې ايا دا ډول تفسير سم دی. دا هغه څه دي چې پولس ليکلي دي.

"مينه هيڅکله پای ته نه رسېږي. خو نبوتونه به ورک شي او ژبې به ختمې شي او علم به ورک شي. ځکه چې زموږ پوهه جزوي ده او زموږ نبوت هم جزوي دی. مگر کله چې ټول راشي، يوه برخه به ورک شي." (اول قرنتيان ۱۳: ۸-۱۰)

تر ټولو لومړی، موږ ته ويلای شو چې کله هغه څه چې کامل دي راشي، نه يوازې ژبه، بلکې پوهه به هم پای ته ورسېږي، کوم چې يقينا تر اوسه نه دی شوی. نو راځئ چې لوستلو ته دوام ورکړو ترڅو ومومئ کله چې واقعا دا کامل به راشي.

"هغه څه چې موږ اوس گورو، ځکه چې دا په عکس کې یو تیاره انځور دی؛ مگر هغه وخت به راشي چې موږ به مخامخ سره وویو. اوس زما پوهه نیمگړې ده؛ مگر هغه وخت به راشي چې زه به په بشپړ ډول وپیژنم، لکه څنګه چې زه په بشپړ ډول پیژندل شوی یم. (اول قرنټیان ۱۳:۱۲)

په یاد ولرئ چې هغه دوه ځله وایي، "مگر وخت به راشي" دا هغه وخت ته اشاره کوي کله چې دا به بشپړ شي. دوه مسایل د هغه وخت ځانګړتیا ده. لومړی، موږ خدای ته مخامخ گورو. ایا تاسو اوس خدای ته مخامخ کوئ؟ ایا ته د هغه بیا ژوندی شوی بدن وینی چې خړ سترګې او سپین ویښتان لکه وړی او د لمر په څیر روښانه مخ؟ دوهم شاخص دا دی چې "زه به په بشپړ ډول پوه شم، حتی لکه څنګه چې زه هم بشپړ پیژندل شوی یم." ایا تاسو هغه پیژنئ لکه څنګه چې هغه تاسو پیژني؟ د دې پوښتنو ځواب یقینا نه دی! هغه د هغه وخت خبرې کوي کله چې موږ به د خدای سره زموږ په پاکو بدنونو کې یو. دا هغه وخت دی چې بشپړ شي. نو ځکه چې دا بشپړتیا لا نه ده راغلې، په ژبه خبرې کول یقینا پای ته نه دي رسیدلي. په لاندې فصلونو کې به زه وښیم چې په ژبه د خبرو کولو یو له اصلي لاملونو څخه په ځمکه کې د خدای سره ډیر نږدې والی دی!

ایا هرڅوک په ژبو خبرې کوي؟

نور ښایي پوښتنه وکړي: زه په ژبو باور لرم، مگر هر مومن نشي کولی دا ترلاسه کړي ځکه چې مقدس کتاب هم پوښتنه کوي: "ایا هرڅوک په ژبو خبرې کوي؟" ځواب "نه" دی. دا د هغه پوښتنې یو بل غلط فهم دی چې پولس یې پوښتنه کوي. د دې پوښتنې د حل لپاره، چې د خدای ډیری ژمنې یې غلا کړې، موږ باید لومړی پوه شو چې نوې عهد نامې د څلورو مختلفو ژبو خبرې کوي. دوه ډوله یې د عامه خدمتونو لپاره دي او نور دوه ډوله یې له خدای سره د شخصي اړیکو لپاره دي. موږ باید د دې پوښتنې ځواب لپاره هر یو ته ځواب ووايو: "ایا دا د خدای اراده ده چې د هغه ټول ماشومان په ژبو خبرې وکړي؟" مناسب ځواب ورکړئ.

هغه ژبه چې د غیر ایماندارانو لپاره نښه ده

د غیر ژبو لومړی ډله د عامه خدمت لپاره ده. زما مطلب د عمومي کلمې څخه دی، د بل شخص یا د خلکو یوې ډلې ته خدمت. پولس په دې اړه لیکي:

"نو بيا ژبه د ايماندارانو لپاره نښه نه ده، مگر د غير ايمانداران لپاره."
(اول قرنټيان ۱۴:۲۲)

دا ژبې هغه وخت څرگنديږي کله چې روح القدس زموږ د ژبې څخه بهر حرکت کوي او موږ ته د دې وړتيا راکوي چې د دې نړۍ په نورو ژبو خبرې وکړو، هغه ژبې چې موږ مخکې نه پوهيږو. دا ژبې موږ ته د خدای د ارادې سره سم راکړل شوي، موږ نشو کولی پريکړه وکړو چې څنگه يې وکاروو، او ډيری وختونه موږ تصور نشو کولی چې څنگه يې وکاروو. موږ يوازې په دې پوهيږو چې موږ په بهرنيو ژبو خبرې کوو، مگر موږ نه پوهيږو چې موږ په هغه ژبه خبرې کوو چې په ځمکه پيژندل کيږي.

اجازه راکړئ يو مثال ورکړم. پدې وروستيو کې ما په کولوراډو کې د کلیسا په يوه لويه غونډه کې تبليغ کاوه. زموږ يو نوکر د تالار په وروستي قطار کې ناست و. ډېر وخت يې په دعا او شفاعت تېراوه، نو د غونډې په اوږدو کې يې په بې نمازه ژبه دعا ته دوام ورکړ. له غونډې وروسته په مخکني کتار کې ناست سړی بېرته راغی او ويې ويل: ته ښه فرانسوي خبرې کوي، تلفظ مو سم دی!

هغې ښځې چې په ژبه يې دعا کوله وويل چې په فرانسوي ژبه نه پوهيږي. ښاغلی په حيرانتيا سره وويل: زه دفرانسې معلم يم، تاسو هر وخت په روان فرانسوي ژبه د مبلغ لپاره دعا کوله او په دعا کې به يې آياتونه ليکل او سمدلاسه يې د خدای کلمه نقلوله، هغه سړي هم وويل: هماغه آيت چې تاسو "تاسو دعا وکړه"، هغه اشاره وکړه.

زه اړتيا نلرم چې تاسو ته ووايم چې ښاغلی سړی څومره متاثره شوی و او هغه ميرمن څومره حيرانه وه چې په ژبه دعا کوي. دا د هغه سړي لپاره يوه نښه وه او هغه پوهيده چې هغه څه چې زه يې تبليغ کوم د خدای کلام دی.

په ژبو خبرې کول د پېنټکوسټ په ورځ د پيروانو ترمينځ څرگند شو. مقدس کتاب داسې وايي:

"په هغه ورځو کې، د آسمان لاندې د ټولو سلطنتونو څخه خدای ډارونکي يهوديان په يروشلم کې اوسېدل. کله چې دا غږ پورته شو، نو راټول شوي خلک حيران شول، ځکه چې هر يو اوریدل چې دوی په خپله ژبه خبرې کوي. نو هغوی حيران او حيران شول او ويې ويل: "ايا دا هغه څوک ندي چې د

کلېل څخه خبرې کوي؟" نو موږ ټول څنگه اورو چې دوی زموږ د ښار په ژبه خبرې کوي؟ ... موږ ټول اورو چې دوی زموږ په ژبه د خدای د لویو کارونو ستاینه کوي." (اعمال ۵: ۲-۱۱)

موږ بیا گورو چې دا ژبې د غیر ایماندارانو لپاره نښه ده. دا د فرانسې د هغه ماسټر لپاره نښه وه، او دا د نورو خلکو لپاره نښه وه چې د ټولې نړۍ څخه راغلي وو، لکه څنگه چې د پنټیکوسټ په ورځ وه. دې نښه د دوی پام ځانته راواپوه او د دوی زړونه یې د خدای کلام ته خلاص کړل.

ما څو ځله اوریدلي دي چې ایماندارانو د خدای کلام په هغو ژبو خلکو ته ویلې چې هیڅکله یې نه دي زده کړي او نه یې اوریدلي، او دا د خدای د مینې پیغام تصدیق کولو نښه ده. په هر حالت کې، دا یو په زړه پوری خدمت دی چې د یو ځانگړي نښان څخه راځي.

د تفسیر لپاره چمتو شوي ژبې

دوهم ډول ژبه هم د عامه خدمت لپاره ده. دا ژبې آسماني دي؛ او په ځمکه کې د دوی په څیر هیڅ ژبه نشته. پاتې کټگورۍ چې زه به یې لاندې تشریح کړم هم ورته دي. تاسو شاید پوښتنه وکړئ چې آیا په جنت کې له یوې څخه زیاتې ژبې یا قاموس شتون لري؟ دې احتمال ته پام وکړئ: د وحی کتاب موږ ته وایی چې عیسی به په آسمان کې هغه چا ته ورکړي چې "یو سپینه ډبره چې په هغه باندې نوی نوم لیکل شوی وي؛ غالب کړي." یو نوم یوازې هغه چا ته پیژندل شوی څوک چې دا ترلاسه کوي" (مکاشفه ۲: ۱۷). موږ ته د عیسی په اړه هم ویل شوي چې "د هغه سترگې د اور په څیر دي او په سر کې ډیری تاجونه دي. او په هغه باندې یو نوم لیکل شوی دی چې هیڅوک نه پوهیږي مگر پخپله" (مکاشفه ۱۹: ۱۲). نو که څوک دا نومونه نه پېژني نو دې نتیجې ته رسېږو چې په اسمان کې بېلابېلې ژبې شته..

دا ژبې د روح القدس د ډالۍ له ۹ ډلو څخه یوه ده چې په ۱ کورنټیس ۱۲ کې لیست شوي. دا په لومړي کورنټیانو کې ویل شوي:

"... بل کس ته په بهرنیو ژبو د خبرو کولو وړتیا ورکول کیږي، او بل کس ته د بهرنیو ژبو د ژباړلو وړتیا ورکول کیږي." (اول قرنټیان ۱۲: ۳)

په یاد ولری چې دا ژبې باید ژباړل شي، نه ژباړل شوي. ولې؟ ځکه چې آسماني ژبې په طبیعي ډگر کې نامعلومې دي.

زه په سینګاپور کې یوه غونډه یادوم. په هغه وخت کې، له ما څخه وغوښتل شول چې د هغه هیواد په یوه لوی کلیسا کې تبلیغ او خدمت وکړم، او دا لومړی ځل و چې زه څو ځله هلته تللی وم. د څو ښکلو عبادتي سندرو له ویلو وروسته، مخکې له دې چې منبر ته د تبلیغ لپاره لاړ شم، د خلکو ګڼه ګڼه خاموشه شوه. ناڅاپه یو سړي په نورو ژبو خبرې پیل کړې. هغه په لوړ او څرګند غږ خبرې وکړې، که څه هم هغه مایکروفون نه درلود. هغه د هغه لوی تالار په بالکوني کې ولاړ و، مګر ټول خلک د هغه د غږ فصاحت او واک احساس کولی شي. داسې ښکاریده لکه اسمان چې غږ یې لوړ کړی وي.

لکه څنګه چې هغه خبرې کولې، زما داخلي ځان د خوښۍ سره نڅاوه. په داسې حال کې چې زما ظاهري بڼه د یو سره وچه وه. داسې بریښي چې زما وینښتان په پای کې ودریږي او زما زړه په هغه سپیڅلي فضا کې ګرځېدی وهل. کله چې یې خبرې پای ته ورسولې، تفسیر یې هم څرګند شو او د خدای کلام د هغې ژبې له لارې انتقال شوه، او تفسیر یې زما د خطبې په شان و. زه حیران وم! خدای هغه څه تایید نه کړل چې زه یې په هغه شپه یوازې ما ته وایم، مګر ټول جماعت ته یې اعلان کړي.

دا ژبې، د تفسیر وروسته به د نبوت په څیر وي. له همدې امله پولس وایي: "... هغه څوک چې نبوت کوي د هغه چا څخه لوی دی چې په نورو ژبو خبرې کوي، پرته لدې چې هغه د کلیسا د جوړولو لپاره ژباړه وکړي." (۱ کورنټیانو ۱۴:۵) یوځل بیا، تاسو لیدلی شئ چې دا ژبې کلیسا ته د عامه خدمت لپاره ورکړل شوي، او دا د ژبې ډول دی چې پولس یې په اړه پوښتنه کوي، ایا هرڅوک په ژبه خبرې کوي؟ راځئ چې دا آیت په اصلي موضوع کې ولولو.

"خدای په کلیسا کې ځای پرځای کړی، لومړی رسولان، دویم پیغمبران، دریم ښوونکي؛ بیا د معجزو څواک، بیا د شفا او راحت او ادارې ډالۍ او په مختلفو ژبو خبرې کول. ایا ټول پیغمبران دي؟ ایا ټول پیغمبران دي؟ ایا ټول ښوونکي دي؟ ایا هرڅوک معجزه قدرتونه لري؟ ایا هرڅوک د شفا ورکولو ډالۍ لري؟ ایا هرڅوک په بهرنیو ژبو خبرې کوي؟ ایا هرڅوک ژباړه کوي؟" (اول قرنټیانو ۱۲:۲۸-۳۰)

د شخصي دعا لپاره ژبې

د ژبو راتلونکی دوه ډلې د شخصي دعا لپاره دي او پلار يې د هر عيسوي مومن لپاره چمتو کړي دي. موږ په دې آيتونو کې د دوی څرگندونې ليدلی شو:

"ځکه که زه په بهرنۍ ژبه دعا وکړم، زما روح دعا کوي، مگر زما ذهن گټه نه کوي. نو زه بايد څه وکړم؟ زه به روح ته دعا کوم او ذهن ته به هم دعا کوم. زه به روح ته سندرې واييم او ذهن ته به هم سندرې واييم. (اول قرنتيان ۱۴: ۱۴-۱۵)

په ياد ولرئ چې پولس په ځانگړې توگه دا ژبې د "دعا" په توگه پيژني، نه کليسا ته د خدمت کولو ژبې. په همدې څپرکي کې ويل شوي: "هغه څوک چې په بهرنۍ ژبه خبرې کوي له انسانانو سره نه بلکې له خدای سره خبرې کوي." (اول قرنتيان ۲: ۱۴) کله چې موږ په ژبو خبرې کوو، موږ د غير ايماندارانو سره خبرې کوو (ژبې د نښې په توگه) يا کليسا ته (د ژباړې لپاره ژبې)، مگر کله چې موږ په ژبو دعا کوو، موږ د خدای سره خبرې کوو، نه نارينه. ايا تاسو توپير ته پام کوئ؟

په پورتنۍ آيت کې، پولس موږ ته د دعا کولو دوه مختلفې لارې نښي: لومړۍ لاره، زموږ د خپل پوهاوي له لارې، چې زما لپاره په انگليسي کې او ستاسو لپاره په پښتو کې ده، او بله لاره په ژبو کې دعا کول دي، چې په حقيقت کې دعا ده. زما د روح او د روح القدس لارښودونو لخوا. دا د عبادت سندرې هم ريښتيا دي "زه به په خپل روح او زما پوهه سره سندرې واييم."

دا څنگه جوړ شخصي دعا په ژبه بيانوي:

"مگر تاسو، گرانو، خپل ځان په خپل خورا سپيڅلي باور باندې جوړ کړئ او په روح القدس کې دعا وکړئ او خپل ځان د خدای په مينه کې وساتئ، پداسې حال کې چې تاسو زموږ د مالک عيسی مسيح رحمت ته انتظار کوئ ترڅو تاسو ابدي ژوند ته رهبري کړي." (يهودا ۲۰: ۱-۲۱)

په پام کې ونيسئ کله چې موږ په ژبو دعا کوو، موږ خپل ځان جوړوو، پداسې حال کې چې موږ کليسا ته په ژبو خبرې کوو او تشریح کيږي، موږ کليسا پياوړې او جوړه کوو (۱ قرنتيان ۵: ۱۴). خدای دواړه غواړي او دواړه خورا مهم دي. په راتلونکی څپرکي کې به ددی ژبو په هکله په تفصيل سره بحث وکړم. تاسو به

ومومئ چې د خدای سره په اخلاص سره تگ خورا مهم دی. ما د ژبو دغې لپلې ته د "عقل ژبه" نوم ورکړی دی..

ژبي د شفاعت لپاره ورکول کيږي

د څلورو ژبو وروستی ټول د شفاعت لپاره دی، او هغه دا دی چې د دعا په ځای کې ودریږو او د یو چا د حاجت غوښتنه کوو:

او روح هم زموږ په ضعف کې زموږ سره مرسته کوي، ځکه چې موږ نه پوهیږو چې څنګه دعا وکړو. مګر روح زموږ لپاره د نه منلو وړ ژباړا سره شفاعت کوي. او هغه څوک چې زړونه لټوي د روح په فکرونو پوهیږي، ځکه چې روح د خدای د ارادې سره سم د مقدسانو لپاره شفاعت کوي. (روميان ۸: ۲۶-۲۷)

داسې وختونه شتون لري چې موږ نه پوهیږو د څه لپاره دعا وکړو. د NLT ژباړه دا غوره کوي: "زموږ لپاره چې حتی نه پوهیږو چې څه دعا وکړو یا څنګه دعا وکړو." موږ د هغه څه څخه خبر نه یو چې زموږ د ملګرو په ژوند کې پېښیږي یا د دوی ټولې اړتیاوې، مګر د خدای روح خبر دی. زما مور په فلوریدا کې ژوند کوي او زه په کولوراډو کې ژوند کوم. فرض کړئ چې هغه په یوه حالت کې روحاني مرستې ته اړتیا لري، مګر هغه نشي پوهیدلی یا هغه ما ته لاسرسی نلري. زه حتی نه پوهیږم چې څنګه د ځان لپاره دعا وکړم، د بل چا لپاره یوازې پریږدم.

لومړی ځل چې دا آیت زما لپاره په واقعیت بدل شو، دا زما د کالج ورځو ته ځي. دا یوازې دوه کاله و چې زه یو مومن شوم، مګر ما ډیره هیله درلوده چې نورو ته د عیسی موعظې وکړم. نو ما د مقدس کتاب تدریسي ټولګي پیل کړل چېرې چې زده کونکي د مذهبي ډلو غړي شول، دواړه هلکان او انجونې. زموږ شاوخوا ۶۰ تنه وو. یوه شپه موږ د روح القدس په اړه خبرې کولې او ما په اسانۍ سره د خدای کلام بیان کړه او دوی ته یې د خدای اراده ښودله. زموږ په ټولګي کې یوه نجلۍ وه چې فکر یې کاوه چې په ایمان راوړلو او بیا زیږیدلو سره هغې هم روح القدس ترلاسه کړ او باور یې درلود چې د ژبي دور پای ته رسیدلی. له بده مرغه د هغه استاذانو په هغه څه باور نه درلود چې د خدای په کلام کې ذکر شوی و، مګر دوی په خپلو مشرانو باور درلود چې د دوی په څیر د حقیقت څخه سترګې پټې وې. خو په هغه شپه، کله چې هغې نجلۍ ولیدل چې د خدای کلام په دې اړه څه وايي، هغې باور وکړ، او سمدستي هغه او څو نور د روح القدس څخه ټک شول.

سهار وختي له خوبه پاڅېدم د يوه ملگري له پيغام سره چې ويل يې يو څوک راسره ليدلی دی. ما جامې واغوستې چې د دې خور ليدو لپاره کوڅې ته لاړ شم. کله چې ما هغه وليد، هغې په خوښۍ سره وويل، "جان، زه بخښنه غواړم چې تاسو له خوبه راويښ کړم، مگر ما انتظار نه شو کولی چې تاسو ته وروسته ووايم چې نن سهار زما سره څه پېښ شوي." هغه څرگنده کړه چې د سهار په پنځو بجو، روح القدس هغه له خوبه راويښ کړ او بيا يې په زړه کې د دعا کولو اړتيا احساس کړه. هغه پوهيده چې يو څه بد پېښېږي. نو هغه يو جلا ځای وموند او په ژبه يې دعا وکړه. هغه وويل، هغه احساس کوي چې هغه په جگړه کې داخل شوی چې هره شېبه په کې کړکېچن کېږي. د دعا پرمهال، هغه له خدای څخه وغوښتل چې د چا لپاره شفاعت وکړي. په زړه کې يې واورېدل چې د يوه بوډا لپاره دعا کوي چې ژوند يې په خطر کې دی!

شاوخوا يو ساعت يې دعا وکړه او وروسته يې زړه ته د سکون احساس وکړ. څو شېبې وروسته د دې مېرمنې د کوټې د ملگري تليفون زنگ راغی او هغوی ورته خبر ورکړ چې د سهار په پنځه نيمو بجو يې نيکه د زړه حمله شوې او بيا يې ژوند په معجزانه ډول وژغورل شو. ډاکټرانو وکولای شول چې د زنگ وهلو څخه څو دقيقې مخکې د هغې حالت ارام کړي، دا هغه وخت و چې د ميرمنې زړه ته سوله بيرته راستانه شوه.

مخ يې ځلانده وه! ده ته په خپل عقيدوي ژوند کې تل ويل شوي وو چې د ژبو دوره پای ته رسېدلې ده، ځکه چې دوی ته نور اړتيا نشته. يو ښوونکی د خدای په کلام کې د هغه د بې باورۍ له امله څه له لاسه ورکړي؟ مگر له هغې وروسته، تاسو نور نشئ کولی هغه قانع کړئ چې دا داسې نه ده. هغه دا هم ټينگار کوي چې په ژبه دعا کول هم نن زموږ ايماندارانو لپاره اړين دي.

زه دا څو ځله شاهد يم. د شفاعت لپاره د ژبې يو له غوره مثالونو څخه يو داسې حالت دی چې په آسټراليا کې زموږ د دفتر مدير ايستر سره پېښ شوی. ايستر يو ښه خدمتگار دی او په ورته ډول په دعا کې يو جنگيالی دی. د ۹۰مې لسيزې په منځ کې، کله چې هغه د مقدس کتاب ښوونځي زده کوونکی و، سهار په داسې حال کې چې د کور کارونه يې کول، ناڅاپه يې لاس پورته کړ او ويې ويل: خدایه، نن د دعا لپاره هيڅ نه لرم. که تاسو ما ته څه کولو ته اړتيا لرئ، ما ته ووايست ځکه چې زه چمتو يم!"

هغه څرگنده کړه چې ناڅاپه يو دروند بار هغه دعا ته اړ کړ. هغه د اوسيدو خونې ته لاړ چيرې چې ژبې په زوره له مينځه تللې. په روح کې يې يو چينايي سړی وليد چې

په خڅلو فرش ناست و او په خپلو لاسونو یې گړدي حرکتونه کول او داسې ښکارېده چې موخه یې د فرش پاکول دي. د دعا په وخت کې، هغه اړتیا احساس کړه چې ورته ووايي: "پاڅېږه!" ولاړ سئ! ولاړ سئ!" د دعا وروسته، هغه احساس وکړ چې د هغه زړه آرام شوی او هغه بیرته خپل کور ته لاړ.

شاوخوا پنځه میاشتې وروسته، د نیوزیلینډ یو سړی چې په چین کې تبلیغ کوونکی و، د دوی مقدس کتاب ښوونځي ته لاړ او د چینایي شپون کیسه یې ورسره شریکه کړه چې د بل شپون سره د چین په زندان کې ځورول کیده. بل شپون هغه چینایي شپون ته وکتل او ویې ویل چې خدای دې له بنده خلاص کړي.

لږ وروسته، ساتونکي پریکړه وکړه چې د دې شپون پرته ټول بندیان خپلو حجرو ته واستوي. په هغه خونه کې هغه په فرش باندې ناست و او هڅه یې کوله چې فرش پاک کړي کله چې یو غږ ورته وویل: "پاڅېږه، پورته شه!" ولاړ سئ!" هغه څه چې اوریدلي یې سترگې پټې نه کړې، هغه ودرېد او دروازې ته لاړ. جالبه ده چې دروازه یې نه وه تړلې، دروازه یې خلاصه کړه او پرته له دې چې له زندانه څوک خبر شي، بهر لاړ، د زندان مخې ته یې ټکسي ولاړه وه. هغه په ټکسي کې کښیناست او روان شو.

ایستر په دې پوهیدل چې دا هغه څه دي چې شاوخوا میاشتې دمخه یې دعا کوله. نو د هغه مبشر د خبرو وروسته، چې هغه په ژوند کې مخکې نه و لیدلی، هغه هغه ته لاړ او د هغه د دعا یادښتونو سره سم، هغه وموندله چې هغه په هغه ورځ د ورته شی په اړه دعا کوله.

د مقدس کتاب ښوونځي یو چارواکی ایستر او این مبشر ته راغلل. هغه دا هم په یاد لري چې میاشتې دمخه روح القدس د هغه په زړه باندې بار واچاوه ترڅو د سړي اړتیا ته دعا وکړي. کله چې هغه په ژبه دعا وکړه، هغه په ښکاره توګه په زندان کې یو سړی ولید. مبشر د چینایي کلیسا څخه د یوې ډلې عکس وښوده، او د ښوونځي مشر خپل لاس د هغه چا په انځور کېښود چې هغه لیدلی چې په ژبه دعا کوي. یقیناً هغه بندي چینایي شپون و.

ایستر او د مقدس کتاب ښوونځي مشر د دوی د دعا کتابچه کې وکتل او وموندله چې واقعیا دا یوه ورځ پېښ شوي. خدای منظور کړی نو دوی کولی شي وګوري چې دوی په دعا کې د اطاعت له امله د سړي په خلاصون کې څه رول لوبولی.

څنگه ایمان ولرو؟

که چیرې ایستر فکر وکړې چې د ژبې دور پای ته رسیدلی؟ که هغه باور درلود چې ژبې د هرچا لپاره ندي؟ څومره خلک د انسان په فکر کې د باور له امله خپل نعمتونه له لاسه ورکوي؟

یو له خواشینۍ شیانو څخه چې ما زما د وزارت په ټولو کلونو کې لیدلی دی دا دی چې ډیری مسیحیان د خدای کلام د خپلو تجربو پر اساس تشریح کوي د دې پرځای چې د خدای کلام خپلو تجربو ته شکل ورکړي. خدای زموږ په تجربو پورې محدود نه دی، هغه خورا لوی دی.

لکه څنگه چې ما د روح القدس څخه ډکولو هڅه کوله، ما د ښه مسیحیانو سره مخ شو چې هڅه یې کوله ما په ژبو خبرې کولو او دعا کولو څخه منع کړي. څو میاشتې وروسته له دې چې ما عیسی د خپل رب په توګه ومنله، زه د مشرانو یوې غونډې ته رابلل شوی وم چې هغه کتابونه یې خپاره کړل چې له لارې یې زه ژغورل شوی وم، او زه د تل لپاره د دوی مننه کوم.

خو زه په هغه غونډه کې حیران وم. د غونډې مسؤل له مشرانو وغوښتل چې د دې علمي دورې لپاره خپلې دعاګانې شریکې کړي. یو ځوان وویل چې هغه د "اوسط" درجې لپاره دعا کوله. بل وویل چې هغه د خپل خونې ملګري د خلاصون لپاره دعا کوي. بیا زما وار و او ما وویل، "زه غواړم روح القدس ترلاسه کړم لکه څنگه چې د اعمالو په کتاب کې بیان شوی، دا هغه وخت دی چې دوی په نورو ژبو خبرې کولی شي." کله چې ما خپله جمله پای ته ورسوله، د غونډې مشر لاس له لاسه ورکړ او ویې ویل: "جان، موږ به د غونډې وروسته په دې اړه خبرې وکړو."

خو هېڅکله هم خبرې نه وې، یو ملګري چې ماته یې ښه خبر راکړی و، له غونډې وروسته یې څنگ ته کړ او ویې ویل: جان، دوی په ژبه دعا نه کوي.

بې هوښه شوم، په حیرانتیا مې وپوښتل: څه؟ ایا دا پدې معنی ده چې دوی په مقدس کتاب باور نه لري؟

دا یو څه مایوس کونکی و، ځکه چې زما پخوانی کلیسا د انساني تعلیماتو پر اساس وه، نه مقدس کتاب. په حقیقت کې، موږ ډیر هڅول شوي و چې مقدس کتاب پخپله ونه لولي او اجازه راکړئ چې شپون زموږ لپاره تشریح کړي. زه د ۱۹ کلونو لپاره په هغه کلیسا کې وم او ما فکر کاوه چې زما اصلي منزل جنت دی، مګر زه واقعیا د دوزخ په

لور روان وم. نو کله چې ما د خپل یو ملګري له لارې په مقدس کتاب کې د نجات لپاره د خدای د پلان په اړه پوه شو، ما پریکړه وکړه چې د خدای په کلمه باور او باور ولرم، دا مهمه نده چې زه پوهیږم چې هغه څه وایي یا نه! دا د خدای ویره معنی لري، او د خدای ویره د پوهې پیل دی (مزمور ۱۱۱:۱۰).

برکت شوی یا مبارک

زه ستاسو لپاره ښه خبر لرم؛ د خدای اراده ده چې د هغه له روح څخه پک شي او په آسماني ژبو دعا وکړئ! که غواړئ چې د خدای د زړه فریاد واورئ نو په دې آیت کې راغلي:

"زما هیله ستاسو لپاره دا ده چې تاسو ټول په ژبه خبرې وکړئ"

(اول قرنټیان ۵:۱۴)

تاسو شاید وویاست چې د پولس دا پیغام او خبرې د کورنټیانو لپاره ځانګړې وې. خو دا په واضحه توګه ویل شوي چې "لومړی باید پوه شئ چې د مقدس کتابونو هیڅ وحی د پیغمبر د خپل تفسیر پایله نه ده." (2 پطرس ۲:۱) او همدارنګه: "ټول کتابونه د خدای لخوا الهام شوي دي" (دوم تیموتائوس ۳:۱۶) دا روښانه ده چې دا یوازې د پولس خبرې نه دي چې قرنټیانو ته یې خطاب کړی، مګر د خدای کلام زموږ ټولو لپاره ځانګړې دی، ځکه چې د خدای کلام ژوندی دی او تل پاتې دی (۱ پطرس ۲:۲۳). خدای خپلو اولادونو ته وایي: "کاش چې تاسو ټول په ژبه خبرې وکړئ."

تاسو به هیڅکله د هغه څه سره برکت ونه کړئ چې تاسو یې باور نه لرئ. زه خپلې خبرې یو ځل بیا تکراروم: خدای زموږ په استدلال، اړتیاو یا احساساتو نه بلکې زموږ د باور له لارې حرکت کوي! ډیری وختونه تاسو ګورئ چې عیسی خلکو ته ویلي، "ستاسو د عقیدې له مخې، اجازه راکړئ چې تاسو سره وشي." ایمان، په ساده اصطلاحاتو کې، باور دا دی چې خدای به هغه څه وکړي چې هغه یې وایي. ایمان د خدای کلام اوریدلو څخه راځي، نه د انسان د غلطو باورونو اوریدلو څخه.

موږ باید د حقیقت تبلیغ وکړو او په هغې باور وکړو، نه د خپلو تجربو. تجربه د حقیقت تصدیق دی، مګر دا د حقیقت ښوونکی ندی. روح القدس زموږ ښوونکی دی او هیڅکله د خدای د لیکل شوي کلمې پر وړاندې خبرې نه کوي. د خدای په کلمه باور کولو سره، موږ به وګورو او تجربه کړو. مګر ډیری یې برعکس کوي او غواړي لومړی

تجربه وکړې او بیا باور وکړې، کوم چې د توماس ته د عیسی په خبرو کې لیدل کیدی شي. موږ د انتخاب کولو حق لرو، موږ کولی شو خپل باور د نورو په تجربو یا د هغه چا په الفاظو ولاړ کړو چې لیکلي یې دي:

"خدای هغه سړی نه دی چې دروغ وايي. او دا د آدم له اولاد څخه نه ده چې خپله وصیت بدل کړي. هغه څه ویلي دي که نه؟ یا هغه څه ویلي دي او ثابت شوي ندي؟" (اعداد ۱۹:۲۳ زره ژباړه)

پولس د روح القدس د الهام لاندې لیکي: "مگر د روح د څرگندیدو په اړه، ورونو، زه نه غواړم چې تاسو ناپوه اوسئ." (۱ قرنټیان ۱:۱۲) بیا هغه د هغه څه په اړه خبرې کوي چې ما پدې فصل کې وویل. د دې مسلې په اړه خبرې وروسته په پای کې وايي:

"که څوک جاهل وي، پرېږدئ چې ناپوه پاتې شي."
(اول قرنټیان ۳۸:۱۴، زره ژباړه)

"که څوک دا ونه مني، هغه به پخپله ونه منل شي."
(اول قرنټیان ۳۸:۱۴، زره ژباړه)

په بل عبارت، خدای موږ ته د پولس له لارې وايي: "ما تاسو ته د ژبې په اړه خپله اراده په څرگنده توګه څرګنده کړې ده. که تاسو جاهل پاتې کېدل غوره کړې، نو تاسو به جاهل پاتې شئ او زما د مخکیني پوهې برکت به ونه لرئ.

زه ډاډه یم چې کله پولس دا لیکلي، روح القدس خفه شوی و ځکه چې هغه داسې خلک ولیدل چې کلونه وروسته به دا مسله د شخړې لپاره په عذر بدله کړي (ځکه چې دا د لومړنۍ کلیسا لپاره د پوښتنې وړ مسله نه وه).

یوځل بیا په افسوس سره وايي چې موږ په خپل ناپوهۍ کې پاتې کېدلای شو، مگر که پاتې شو، نو موږ ته د هغه وروستی وړاندیز دا دی:

"... په نورو ژبو خبرې کول مه منع کوئ." (اول قرنټیان ۳۹:۱۴)

هغه خبرداری ورکوي چې که تاسو واورئ چې څوک په ژبو کې د خبرو کولو تعلیم باندې برید کوي، هغه سړی د خدای نافرمانی کوي. خدای پوهیده چې په وروستیو

ورځو کې به ځینې به په ناپوهۍ یا سختۍ سره خپلو پسونو ته ووايي چې د ژبې د خبرو وخت پای ته رسیدلی یا دا د خدای نه دی.

زه دعا کوم چې تاسو به د هغه د ماشومانو لپاره د خدای حیرانتیا رزق وگورئ کله چې موږ راتلونکي فصل ته ځو او هغه نږدې ژبه وپلټئ چې روح القدس ایماندارانو ته ورکړی دی.

(یادونه: که تاسو د روح القدس بپتسمه نه ده اخیستې، د ب ضمیمه وگورئ. زه ليواله يم چې تاسو د دې بپتسمه ترلاسه کولو لپاره په دعا کې رهبري کړم.)

تعليمي پوښتنې

۱. د څپرکي په پیل کې لیکوال خپل وخت په پوهنتون کې د محصل په توګه یادوي. هغه تشریح کوي چې د خپل نوي ژوند او د خدای کلام په احتیاط سره مطالعې سره سره، هغه په خپل ژوند کې کمښت احساس کړ. ایا دا ستاسو د تیر ژوند په اړه ریښتیا ده یا حتی اوس؟

۲. ستاسو ایمان څنګه ننګول شوی و کله چې تاسو په ژبو خبرې کولو درس مطالعه کړ؟ دا د خدای اراده ده چې تاسو د روح القدس څخه پک شئ او په آسماني ژبو دعا وکړئ، دا خبر تاسو څنګه اغیزه وکړه؟

۳. تاسو دا کتاب د یو دلیل لپاره لوستلئ - شاید یوه تجربه یا پېښه چې تاسو یې پدې اړه لیوالتیا پیدا کړې چې خدای ته د نږدې کیدو معنی څه ده. ایا دا ممکنه ده چې هغه تاسو ته د دې کتاب په لوستلو سره هغه ته د نږدې کیدو لاره چمتو کړې وي؟ ایا دا کیدی شي چې د شخصي دعا او شفاعت لپاره د ژبې پالۍ د خدای سره ستاسو په سفر کې بل ګام وي؟

دولسم فصل

د نړېدېوالي ژبه

"د خدای اراده یا حکمت ژور نیلي او پیری وختونه د عام انسان ذهن ته
پراسرار دی."

ما دا څو ځله لیکلي دي، مگر د دې لپاره چې پاپ ترلاسه شي چې دا ستاسو د ذهن
ملکه شي، زه به خپل ټکي یو ځل بیا تکرار کړم: خدای ستاسو سره د نړېدېوالي هیله
لري. هغه ستاسو سره د اړیکو لپاره لیواله دی او نه یوازې ستاسو سره د تعامل په لټه
کې دی، بلکه د بدایه او برکت لرونکي اړیکو په لټه کې دی.

د هغه په کچه د خدای سره ملګرتیا

د دې لپاره چې دا بدایه ملګرتیا په واقعیت بدله شي، هغه موږ ته یوه لاره برابره کړه
چې د هغه سره په خپله کچه اړیکه ونیسو. اجازه راکړئ تشریح کړم چې زما مطلب

"ځکه چې هغه څوک چې په بهرنۍ ژبه خبرې کوي د نارینه وو سره خبرې نه کوي مگر د خدای سره." (اول قرنټیان ۲:۱۴)

موږ پوهیږو چې پولس دلته د عامه ژبو بلې کټګورۍ ته اشاره نه کوي ، ځکه چې دا دوه کټګورۍ وروستی ژبې دي چې د بل چا لپاره نامعلومې دي چې د خدای کلام اعلانوي. پدې آیتونو کې ، پولس هغه وخت ته اشاره کوي کله چې موږ دعا کوو یا د خدای سره ملګرتیا کوو. کله چې موږ په ژبه دعا کوو، موږ مستقیم له خدای سره خبرې کوو، نه انسان. پولس دا هم لیکي ، "او روح هم زموږ په ضعف کې زموږ سره مرسته کوي ، ځکه چې موږ نه پوهیږو چې څنګه دعا وکړو. مگر روح زموږ لپاره د نه منلو وړ ژباړه سره شفاعت کوي. (رومان ۸:۲۶). یوځل بیا، موږ د خدای سره ملګرتیا کې دوه ځلونه گورو: موږ بیرې وختونه نه پوهیږو چې څه دعا وکړو؛ او له هغې وروسته موږ نه پوهیږو چې څنګه لمونځ وکړو.

د دې تشریح کولو غوره لاره دا ده: که زه د متحده ایالاتو د ولسمشر دفتر ته لاړ شم، ایا زه کولی شم د هغه سره د هغه په کچه اړیکه ونیسم؟ زه یقیناً نشم کولی. هغه باید زما د پوهې کچې ته راشي. هغه له ما څخه ډیر د هیواد په چارو او امنیتي مسایلو پوهیږي چې خلک ترې ناخبره دي. نوموړی د هېواد له ډېرو برنامو او رازونو او محرمو موضوعاتو خبر دی، چې باید پټ پاتې شوی وای، ځکه ناسم خلک کولای شي له هغه معلوماتو څخه د ملي امنیت د گواښلو لپاره ګټه پورته کړي.

دې تشریحاتو ته ورته، کله چې د شاه عالم دفتر ته لاړ؛ دا پدې مانا ده چې که زه تخت ته لاړ شم، که زه یوازې په خپل عقل سره دعا وکړم، نو زموږ اړیکه به محدوده وي! زه نشم کولی له خدای سره د هغه په کچه خبرې وکړم، ځکه چې یقیناً هغه زما څخه ډیر پوهیږي. یوازینی لار چې هغه کولی شي ما سره اړیکه ونیسي دا دی چې خپل ځان زما کچې ته نښکته کړي. د ولسمشر په اړه د پخوانۍ بېلګې په څېر خدای هم د نړۍ له رازونو خبر دی، هغه څه چې باید د ځینو دلایلو له مخې پټ پاتې شي، یو لامل یې دا دی چې رازونه باید د یوه نا امله په لاس کې نه وي. پولس په واضح ډول دا مشوره ورکوي:

"بلکې، موږ د خدای حکمت څرګندوو، کوم چې په پټه کې پټ و، او خدای دا د وخت له پیل څخه مخکې زموږ د ویاړ لپاره ترتیب کړی و. خو د اوسنۍ زمانې

هېڅ واکمن په دې حکمت نه پوهېده، ځکه چې که پرې پوه شوی وای، نو د
خدای جل جلاله په صلیب به یې نه وای سپاره. (اول قرنټیان ۷:۲-۸)

که څه هم دا آیتونه یوازې د صلیب د حکمت او د خدای د بیا راژوندي کیدو په اړه
خبرې کوي، دا یو مثال دی چې دا بڼې چې خدای نه غواړي د هغه حکمت د یو نابالغ
کس په لاس کې وي. خو نورې بېلگې هم شته. (متی ۷: ۶ ته مراجعه وکړئ) مقدس
کتاب وايي چې موږ په جگړه کې یو، او زموږ دښمنان د تیاره نړۍ واکونه، سلطنتونه او
مالکان او د بد روحي قوتونه دي (افسیان ۶: ۱۲). په طبیعي نړۍ کې، د دوی تر مینځ پټ
اړیکه شتون لري چې د یو بل سره جگړه کوي. همدارنگه د خدای د لښکر د قوماندان او
د هغه د سلطنت د عسکرو تر منځ هم دا ډول اړیکه شتون لري. خدای خپلو ماشومانو
ته د اړیکو عالي وسیله ورکړه چې د هغه د سلطنت او د ماشومانو د گټې لپاره ده. کله
چې موږ په ژبه خبرې کوو، دښمن په دې نه پوهیږي چې موږ د پلار څخه څه پوښتنه
کوو. شیطاني ځواکونه کولی شي په موږ یا زموږ عزیزانو باندې د برید پلان وکړي،
مگر کله چې موږ په ژبه دعا کوو، ناڅاپه د فرښتو یو لښکر زموږ مرستې ته راځي او
شیطانان په حیرانتیا سره نیول کیږي. د پایلې په توګه، بد روحونه مخکې له دې چې په
برید کې بریالي شي وتښتي.

اصلي موخه

په ژبه دعا کول نه یواځې له بدکار څخه د معلوماتو پټول دي بلکې اصلي مقصد
یې نیت کول دي. زما میرمن او زه د اوږدې مودې لپاره یوځای یو او موږ دومره نږدې
شوي یو چې موږ کولی شو ووايو چې زموږ اړیکه کامل ده. هغه په یوه گټه کوټه
کې ماته داسې څه ووايي چې هیڅوک پرې پوه نشي. موږ د نږدې ژبه ترلاسه کړې ده.
دا مسله یوازې د میره او میرمنو لپاره نه ده، بلکې دا اړیکه د ټولو هغو کسانو ترمنځ
رامینځته کیږي چې یو له بل سره نږدې اړیکې لري. دا کیدای شي د پخوانیو ملګرو
ترمنځ وي، هغه څوک چې کلونه یې یوځای کار کړی، هغه څوک چې په ګډه محاذونو ته
تللي او یوځای جنگیدلي دي. په هرصورت، د دوی ترمنځ د نږدېوالي ژبه ځانګړې ده.
په همدې ډول، خدای موږ ته یوه لاره راکړه چې له هغه سره په ژوره کچه اړیکه
ونیسو او شریک کړو. هغه سطح چې زموږ طبیعي او محدود ذهن هیڅکله نشي

رسیدلی. زبور لیکونکي دا وړاندوینه کړې او د دې په اړه یې لیکلي: "ژوره به ستاسو د آبشارونو د ژړا په اړه ووايي." (مزمور ۴۲:۷). دا ډول اړیکه د سختو آبشارونو سره پرتله شوې. عیسی زموږ د زېږونو په اړه وایي، "... د هغه له رحم څخه به د ژوندیو اوبو سیندونه بهیږي. هغه دا د روح په اړه وویل، هغه څوک چې په هغه باور لري هغه به ومومي. (یوحنا ۷:۳۸-۳۹). د خدای سره صادقانه ملګرتیا د ژوندیو اوبو سیندونو ته ورته ده. روح القدس موږ ته څومره ډالۍ راکړې ده! دا د حیرانتیا خبره ده چې حتی د هغه وړتیا په اړه فکر وکړئ چې دا موږ ته راکړی دی.

راځئ چې مسله په ګډه وڅیړو. پولس د ایماندارانو په ژبه د دعا کولو په اړه خبرې کوي:

"... ځکه هیڅوک د هغه خبرې نه پوهیږي؛ هغه د روح د الهام په واسطه رازونه بیانوي. (اول قرنټیان ۲:۱۴)

پولس د رازونو څخه څه معنی لري؟ یوناني کلمه یې *mysterion* ده. د بلیو. ای. واین چې د نوي عهد نامې د یوناني کلمو پوه دی، د دې کلمې په اړه لیکي: "په نوي عهد نامې کې دا کلمه په واضح ډول اسرار ته اشاره نه کوي، مګر د طبیعي پوهاوی معنی نلري، کوم چې یوازې د الهی وحی له لارې د پوهیدو وړ دی. هغو کسانو ته چې د خدای روح خبر کړی دی. پټ کلمه معمولا د پټو معلوماتو معنی لري؛ مګر د دې مقدس کتاب معنی د حقیقت څرګندول دي.

په نورو ژبو کې د دعا یو فضیلت دی. خدای روح القدس د عیسی او پلار له افکارو خبر دی؛ ځکه چې هرڅوک یو شان دي. هغه زموږ په نشتوالي هم پوهیږي، ځکه چې هغه زموږ دوامداره ملګری دی. له همدې امله د اسمان په ژبه د پیغام په ورکولو سره، هغه د کمال غوښتنه، غوښتنه یا برخه اخلي. څومره حیرانونکې! تاسو شاید ووايست: مګر کله چې زه په ژبه دعا کوم، زه نه پوهیږم چې زه څه وایم. هو، له همدې امله پولس وویل:

"له همدې امله، هغه څوک چې په بهرنۍ ژبه خبرې کوي باید د هغه د وینا ژباړې (تفسیر) لپاره دعا وکړي. ځکه چې که زه په بهرنۍ ژبه دعا وکړم، زما روح دعا کوي، مګر زما عقل ګټه نه کوي. (اول قرنټیان ۱۴:۱۴-۱۳)

نو دا مهمه نه ده چې دا غوښتنه یا شفاعت یا د خدای سره ملګرتیا ده. که زه د روح القدس څخه وغواړم چې زما پوهه د هغه څه سره روښانه کړي چې هغه زما روح ته

د دعا لپاره ورکوي، هغه به دا وکړي! نو دا يوازې زما روح نه دی چې له ملګرتيا څخه خوند اخلي، بلکه زما روح هم له دې څخه ګټه پورته کوي.

د ښکاره رازونو سرپرستي

ډيری وختونه داسې پېښېږي چې پدې ملګرتيا کې د خدای وحی له کلمې څخه راځي او زموږ لپاره تنګيږي، دا هغه حقيقتونه دي چې ما په کلونو کلونو ليکلي او ښوولي دي. په هرصورت، ډيری شيان شتون لري چې ما تراوسه ندي زده کړي.

تاسو شايد حيران ياست چې ولې ما تراوسه دوی ته د تدريس هڅه نه ده کړې. علت يې دا دی چې د دوی سم وخت نه دی راغلی، يا خدای غواړي چې بل څه وويل شي او ټينګار وشي. کله چې موږ د سلطنت د سفيرانو په توګه خبرې کوو، موږ بايد په ياد ولرو چې موږ د خدای ترجمانان يو او داسې شيان شتون لري چې هغه يې ويل غواړي او هغه څه چې هغه نه غواړي په يو ځانګړي وخت کې وويل شي.

زه به هير نکړم چې ما دا موضوع څومره سخت زده کړه. ما د يو نوکر سره چې په خپل هيواد کې پيژندل شوی و، ناسته درلوده. ما د هغه د خدمت ستاينه اورېدلې وه او د هغه د کار ستاينه مې کوله. زه د هغه ليدو ته ليوال وم او يو بل شپون زموږ د ليدو لپاره چمتو کړ. زه په زړه پوری وم، نو موږ يوه شپه ډوډی ته لاړو. زه، هغه شپون چې د غونډې بندوبست يې کړی و، هغه خادم او زموږ ميرمنې. د ماښام په ډوډی کې ما له ټولو سره يو له خورا ژورو وحيو څخه شريک کړ چې خدای ماته راکړی و، او زما هدف دا و چې هغه بنده متاثره کړم (البته زه کوچنی وم او بيا بل ډول فکر کوم، اوس چې زه بيرته ګورم، زه پوهيږم چې زه څومره کوچنی يم. وه!)

شعبان موږ هوټل ته بوتلو او ليزا او زه ډير ستړي وم، دا ډيره اوږده ورځ وه. سره له دې چې ستړي وم، په زړه کې مې د بې ثباتی احساس وکړ. زه پوهيدم چې زه بايد دعا وکړم. ما ليزا ته وويل چې زه بايد ويښ پاتې شم او له هغې څخه يې وغوښتل چې ویده شي. ليزا هم ویده شوه او زه د کوټې بالکوني ته لاړم. کله چې بالکوني ته ورسيدم، ما په زړه کې د روح القدس غږ واورېد: "نورن شپه پاچا خپلې ټولې خزاني خلاصې کړې!" زه په مينه کې ډوب شوم! زه حيران او شرميدلی وم. زه پوهيدم چې روح القدس د حزياه غلطی ته اشاره کوي. هلته هغه کسان وو چې هغه ته ورغلل او غوښتل يې چې هغه متاثر کړي، او موږ لوستل:

”حزقیاه په خوښی سره پېغمبران ترلاسه کړل او هغوی ته یې د خپلې خزانې کور او هر هغه څه چې د هغه په خزانه کې موندل شوي وښودل، د تار، سرو زرو، مصالحو، خالص تېلو او د هغه ټولې جنګي وسلې. د حزقیاه په ماڼۍ او د هغه په ټول سلطنت کې داسې څه نه وو چې هغه یې ورته نه وښودلي. (اشعیا ۳۹:۲)

د ټولو خزانو د ښودلو وروسته، خدای د یسعیاه له لارې حزقیاه پېغمبر وگرځاوه. ما هم دا ډول ملامتي احساس کړه. زه پوه شوم چې په هغه شپه ما هغه حقایق یا خزانې کارولې وې چې خدای ماته رابنکاره کړې وې ترڅو هغه بنده متاثره کړي. خدای په مهربانۍ سره ماته وویل: زویه، ما تا ته ارزښتناک حقایق نه دي په گوته کړي ترڅو لاړ شی او د نورو سره یې شریک کړئ کله چې ستاسو په ګټه وي. ما هغوی ته د ښکاره کولو لپاره نه دي ورکړي. ته د وحې ساتونکی یې او زما له اجازې پرته یې په اړه خبرې مه کوه.

ما سمدلاسه توبه وکړه او بخښنه مې وغوښتل، او د اوږو بار مې رابنکته شو او په ارامه ویده شوم. د هغه فضل عجیب دی. که موږ هوښیار یو، موږ هغه چا ته اجازه ورکوو چې زموږ په نږدې او دوستانه حلقه کې وي څوک چې په بې پروایۍ سره نورو ته زموږ رازونه ښکاره نکړي. نږدې ملګري پوهیږي چې د هغه څه سره څه وکړي چې دوی د یو بل په اړه پوهیږي. که یو ملګری دا قاعده څو ځله مات کړي، دوی زموږ څخه جلا کیږي، ځکه چې موږ پوهیږو چې دا ښيي چې دوی زموږ رازونو ته ارزښت نه ورکوي. د خدای په رازونو کې هم همداسې ده. که موږ غواړو چې هغه موږ ته خلاص کړي، نو موږ باید پوه شو چې کله هغه غواړي موږ سره خبرې وکړي او هغه څه غواړي چې موږ یې له نورو سره شریک کړو.

د خدای مشوره لري کول

کله چې زه په ژبه د خبرو کولو له لارې د خدای سره دعا یا ملګرتیا کوم، زه گورم چې نظرونه، وحی، حکمت، یا تعلیمات ما ته په اسانۍ سره راځي. ترټولو غوره لاره چې زه یې تشریح کولی شم دا دی چې دوی ماته داسې ښکاري لکه فشار شوي هوا چې د بحر له ژورو څخه خوشې کیږي او د اوبو سطحې ته پورته کیږي. خیالونه د بلبل په څیر د انسان د باطن له ژورو څخه خلاصیږي او د انسان په ذهن او پوهه کې څرګندیږي.

مقدس کتاب وایی وایی:

"د انسان روح د خدای څراغ دی چې د زړه ټولې ژورې لټوي."
(امثال ۲۰:۲۷، زړه ژباړه)

موږ باید په یاد ولرو چې روح القدس زموږ دماغ سره خبرې نه کوي، مگر زموږ د روح سره خبرو اترو ته ننوځي. دا زموږ د وجود برخه ده چې هغه روښانه کوي. کله چې موږ په روح کې په دعا کې بوخت یو او غواړو چې د هغې تفسیر یا ژباړه ترلاسه کړو، د خدای حکمت یا مشوره زموږ له زړونو څخه د بلبل په څیر خوشې کیږي او زموږ د عقل فضا ته ننوځي. د خدای کلام داسې وایی:

"مشوره د اوبو په څیر ده، دا د انسان په زړه کې ژوره ده، دا یو هوښیار سپری
غواړي چې هغه راوباسي." (امثال ۲۰:۵)

مشوره څه ده؟ دا یو حکمت دی چې د یو ځانگړي حالت لپاره کارول کیږي. ولی خلک مشاورینو ته ځي؟ د هغه حکمت د موندلو لپاره چې د دوی لپاره د راز په څیر دی او په ځینو شرایطو کې د دوی لپاره گټور دی. توجه وکړئ؛ یوازینی سپری چې کولی شي د ژورې څاه څخه د خدای مشوره راوباسي هغه یو پوه سپری دی یا هغه څوک چې د دې "مشوره" له لارو سره بلد وي. روح القدس د سلطنت ټول رازونه پیژني (ناڅرگنده مشوره، پوهه او حکمت). راځئ چې بیا ولولئ چې عیسی څه وویل:

"څوک چې په ما باور وکړي، لکه څنگه چې کتاب وایی، د ژوندیو اوبو سیندونه به د هغه له کډې څخه بهیږي. هغه دا د روح په اړه وویل، هغه څوک چې په هغه باور لري هغه به ومومي. ځکه چې روح لا نه و ورکړل شوی، ځکه چې عیسی لا تر اوسه قربانی نه و. (یوحنا ۷:۳۸-۳۹)

د متلونو په وینا، هغه اوبه چې زموږ له زړه څخه راوتلې د خدای مشوره یا رازونه دي، او عیسی په واضح ډول وایی چې سرچینه یې د خدای روح دی. هغه د ژوند د اوبو سرچینه ده (ارمیا ۲: ۱۳ وگورئ). اوس په دقت سره ولولئ چې پولس څه وایی:

"بلکې، موږ د خدای حکمت څرگندوو، کوم چې په پټه کې پټ و ... د دې لپاره چې موږ پوه شو چې خدای موږ ته څه راکړي دي. او موږ د دې په اړه خبرې کوو، نه د هغه کلمو سره چې د انسان عقل زده کړل، مگر د روح لخوا بشپړ شوي الفاظو سره؛ او پدې توګه موږ د روحاني الفاظو سره روحاني حقیقتونه څرګندوو. (اول قرنتیان ۷:۲، ۱۲-۱۳)

نو د خدای حکمت یا مشوره ژوره نیلي ده او زموږ د عادي ذهن لپاره یو راز ګڼل کیږي. په هرصورت، عیسی وایي چې دا ژوندي اوبه د روح القدس څخه راځي. هغه څنګه؟ پولس په واضح ډول وایي:

"ځکه چې هغه څوک چې په بهرنۍ ژبه خبرې کوي د نارینه وو سره نه بلکه د خدای سره خبرې کوي. ځکه چې هیڅوک یې په خبرو نه پوهیږي. هغه د روح له لارې رازونه څرګندوي. (اول قرنتیان ۲:۱۴)

هو، همداسې ده. یوازې هغه څوک چې پوهه لري د خدای مشوره له ژورو څخه راوباسي. په مقدس مقدس کتاب کې، ما داسې آیتونه او مینځپانګې موندلې چې زما لپاره یو راز دی او زه نشم کولی زما په ذهن کې رامینځته شوي پوښتنو ته ځواب ومومم. د خدای مشوره زما لپاره یو راز دی. ډیری وختونه زه په ساده ډول وایم، "روح القدس، زه پدې نه پوهیږم، ایا تاسو ما ته تشریح کولی شئ؟!" بیا زه یوازې په ژبه دعا کوم او هماغه شیبه یالږ وروسته چې کله په نورو ژبو لمونځ پای ته ورسوم یا له هغه ځای څخه ووځم چې لمونځ یې کاوه نو د پټ حقیقت څرګندونه زما ذهن یا عقل ته د بلبل په څیر راځي. څومره عالي. ډیری وختونه داسې پیښ شوي چې د کتاب لیکلو په وخت کې، زما په ذهن کې یو ناڅرګند پای رامینځته شوی، او هغه لاره چې زه یې باید موندلو ته دوام ورکړم، زما لپاره د راز په څیر وي. بیا زه د میز تر شا پاڅیدم او په نورو ژبو یې دعا وکړه او یو څه وروسته، معمولاً یو څو دقیقې وروسته، عقل په ډیر قوت سره روان شو. د بند په څیر چې مات شي، زه په داسې حالت کې د څو ساعتونو لپاره بې ځایه ټایپ کوم. کله چې زه مجرد وم، دا زما لپاره یو راز و چې زه له چا سره واده کولی شم. زما د کلونو په جریان کې د یو واحد عیسوي سړي په توګه، درې نجونې وې چې ما ډیره مینه درلوده، مګر لکه څنګه چې ما په روح کې ډیر دعا وکړه ما پوهیده چې د خدای ځواب په ښکاره توګه نه و.

وروسته ما ليزا سره وليدل او د يوې مياشتې لپاره ما د ورځې نيم ساعت لپاره په ژبو کې دعا وکړه ترڅو پدې اړيکه کې باور ترلاسه کړم. په دې وخت کې، د دعا په وخت کې، خدای ماته امر وکړ چې مخکې لاړ شم او له هغه وروسته ما ډيری تاييدونه ترلاسه کړل. مگر د پرله پسې تاييداتو دمخه، زه پوهيدم چې ليزا سم سپړی و ځکه چې د هغه خيالي راحت له امله چې ما په ژبه دعا کوله.

ډيری وختونه زه نشم کولی د خپل ژوند په پيښو يا زما سره نږدې کسان درک کړم. وضعیت زما لپاره د اسرار په څير و، مگر ما په ساده ډول د روح القدس څخه وغوښتل چې ما ته د هغه حکمت څرگند کړي يا وضعیت ته پام وکړي. يقيناً، په ژبه د دعا وروسته، که چيرې کوم څه چې زه ورته اړتيا لرم، هغه به ما خبر کړي. داسې وختونه شتون لري چې زما د کورنۍ غړو دعا ته اړتيا درلوده، مگر دا زما له پوهيدو څخه پټ و، بيا هم د خدای روح ما ته لارښوونه وکړه چې زموږ د کورنۍ لپاره په ژبو دعا وکړم، او وروسته ما د الهی مرستې يا خندا احساس وکړ چې خدای رامینځته کړی ترڅو دوی وکړي. زيانمن نه شي.

رازونه هغه شيان دي چې زموږ له ذهن څخه پټ دي. شيان لکه زه بايد کومې کليسا ته لاړ شم، کوم وزارت کې اوسم، کوم کور بايد واخلم، څنگه بايد د ولسمشر يا نورو مشرانو يا شپانهو لپاره په مؤثره توگه دعا وکړم، او داسې نور. لکه څنگه چې تاسو پوهيږئ، قضيبې بې پايه دي.

د خدای د لارښوونو په پوهيدو کې سوله

د اسرار ساحه چې داسې بریښي چې په ډيری ايماندارانو باندې ډير وزن لري د خدای لارښود پوهه ده. د بل هر څه څخه ډير، خلک د خدای لارښوونې لپاره مشاورينو ته مخه کوي. خو زه ستاسو لپاره ښه خبر لرم، تاسو د دې په اړه انديښنه نلرئ چې څه وکړئ. خدای وعده کوي: "که په تاسو کې څوک د حکمت نشتوالی ولري، هغه بايد د خدای څخه وغواړي، څوک چې په سخاوت او بې عزتۍ سره ورکوي، نو هغه ته به ورکړل شي." (يعقوب ۵: ۱). نو موږ کولی شو غوښتنه وکړو. موږ څنگه درخواست کولی شو؟ د هغه حالت په اړه چې موږ پکې يو په ژبه دعا کول. زه دمخه په ډير تکليف کې وم او مخکې لدې چې زه پوهيدم څه وکړم په ژبو کې دعاگانې کوم او هرځل چې ما يو الهام درلود چې واقعياً هغه حکمت و چې ما د دې حالت لپاره ورته اړتيا درلوده.

دا هغه طریقه ده چې موږ د کلونو لپاره زموږ په خدمت کې کارولې. کله چې موږ د هغه څه لپاره لاره ونه موندله چې موږ یې غوښتل، ما د یو څه وخت لپاره په ژبو دعا وکړه او ناڅاپه الهی الهام روان شو. زما میرمن او ما پیر کاله دمخه زموږ خدمت پیل کړ. موږ تل د ژبې په دعا کې د لومړني پریکړې کولو لپاره لارښود موندلی. نن ورځ، موږ په دريو براعظمونو کې له دېرشو څخه پیر کارمندان او دفترونه لرو. خدای موږ ته دا ویاړ راکړی چې د هغه د کلمې او شتون له لارې د ملیونونو خلکو ژوند اغیزمن کړو. په تیرو څوارلسو کلونو کې، موږ هیڅکله د لوی مقدار پور اخیستلو ته اړتیا نه درلوده، او اوس موږ د پام وړ شتمنی او اداري کارمندان لرو چې د خدای خلکو ته په اغیزمنه توګه خدمت کولو کې مرسته کوي. د دې ټولو پیښو علت دا دی چې خدای فرمایي:

خدای، چې ستاسو ساتونکی او د اسراییلو مقدس خدای دی، دا فرمایي: زه ستاسو څښتن خدای یم، چې تاسو ته هغه څه در زده کوي چې ستاسو لپاره ښه دي، او تاسو ته په هغه لاره لارښوونه کوم چې تاسو باید لار شئ. کاش چې زما امر ته پام وکړې! بیا به ستا روغتیا د ویالې په څیر وي او تقوی به د سمندر د څپو په څیر وي. (اشعیا ۴۸:۱۷-۱۸)

زه واقعا ویلای شم چې زموږ سوله د جریان په څیر وه. دا ډیری وختونه پیښ شوي چې موږ باید د منطقي دلایلو لپاره ویره درلوده، ځکه چې زموږ شاوخوا شرایط ورته اړتیا درلوده. خو په ژبه د دعا کولو او هغه ته د خپل کار وقف کولو سره زموږ په ژوند کې سوله زیاته شوې ده. په ژبو د دعا په اړه موږ لوستل:

نو اوس به هغه له دې خلکو سره په عجیبه شونډو او عجیبه ژبه خبرې وکړي، یو قوم چې ورته وویل: دا د آرام ځای دی. نو پریږده چې سترې استراحت وکړي! او دا د امن ځای دی. خو هغوی نه غوښتل چې واوري." (اشعیا ۲۸: ۱۱-۱۲)

هغه څوک چې سوله نه لري آرام نه لري. هغه سکون چې په دې آیت کې یې خبرې کړې دي، د سولې پایله ده چې د سیند په څیر بهیږي. د دې سره سم، زه ډیری کیسې کولی شم، مګر زما ذهن ته یو ځانګړی حالت راځي. ما په دې پیښه کې په اسانۍ سره خپل هوډ له لاسه ورکړی و ځکه چې زه په بشپړ ډول نه پوهیدم چې څه وکړم. کله چې

زه مکسیکو ته د مقدس کتاب غونډې لپاره لارم ، زه په حقیقت کې پدې حالت کې وم . زه مونترې ته الوتنه وکړه او غونډه باید د ښار په مرکزي لوبغالي کې جوړه شي . ټوله ورځ مې په ژبه دعاگانې کړې وې او په روح کې مې خوب لیدلی و ، خوب دا و چې د اسمان څخه یوه روښانه څراغ په لوبغالي کې رانښکته شو چې په هغه شپه غونډه کېده . په عین وخت کې ، خدای زما زړه ته وویل : "دا زما ویاړ دی چې نن شپه به ښکاره شي !" هغه ماښام ، شپون چې غونډه یې جوړه کړې وه او زه یوځای لوبغالي ته لاړو . د غونډې له پیل څخه پنځلس دقیقې مخکې ما یو قهرجن سړی ولید چې دوه وسله وال ساتونکي ورسره وو . هغه ښاغلی شپون ته ورغی او په هسپانوي ژبه یې ورسره خبرې وکړې ، ما ولیدل چې خوندور غږ یې نه درلود . شپون ماته راغی او ویې ویل : "جان ، تاسو نن شپه تبلیغ نشئ کولی ."

"ولې؟" ما وپوښتل .

هغه وویل ، "دا شریف سړی چې تاسو ولیدل یو حکومتي چارواکی دی ، او په مکسیکو کې ، د قانون له مخې ، که تاسو د مکسیکو تبعه نه یاست ، تاسو د مقدس کتاب تبلیغ نشئ کولی . دا قانون په ندرت سره پلي کیږي ، مگر دا ښاغلی ټینګار کوي چې موږ نن شپه قانون تعقیبوو . که موږ دا کار ونه کړو ، موږ به په جدي مصیبت کې یو . هغه یوازې غواړي له تاسو سره خبرې وکړي ."

په هغه وخت کې ، ما د پطرس او جان په اړه فکر کاوه ، کله چې د حکومت مشرانو دوی ته وویل چې د مقدس کتاب تبلیغ مه کوئ ، مگر بیا هم دوی اطاعت ونه کړې ، ځکه چې دا د خدای د کلام خلاف و . ما هم شپون ته وویل : دا د دې سړي لپاره ممکنه نه ده چې هغه څه ودروي چې خدای ماته هغه ورځ له دعا وروسته وښودله ! د کلیسا به څه وي ؟ ځکه چې که دا ستاسو او کلیسا ته مهمه نده ، زه به تبلیغ پیل کړم کله چې دا شریف سړی لاړ شي . زه په دې لاره نه یم راغلی چې په یوه کونج کې ناست یم ! مگر که دا ستاسو په زیان وي ، زه به تبلیغ ونه کړم ."

شپون راته وویل : "جان ، دا شریف سړی کولی شي د کلیسا لپاره جدي ستونزې رامنځته کړي ، نو زه فکر کوم چې موږ به هغه ته غوږ ونیسو . " ما هم د شعبان خبره ومنله او هغه صاحب ته لارم چې د دولت یو مامور و . لومړی یې ماته وکتل او په غوسه یې وپوښتل : "ایا ته هسپانوي خبرې کوې؟" ما ځواب ورکړ : "نه صاحب ، زه نه پوهیږم . " بیا یې وویل : زه یوازې یوه کلمه لرم ! "تاسو یوازې حق لرئ چې د سیاحتی فعالیتونو

په اړه له خلکو سره خبرې وکړئ. " بیا یې مخ وگرځاوه او شپون ته یې په کلکه خبرې وکړې. وسله والو ساتونکو موږ ته ډارونکي نظر راکړ. وروسته له هغه چې حکومتی استازي شپون ته خبرداری ورکړ، هغه لاړ.

شپون خپه او مغشوش شو ځکه چې زه نشم کولی تبلیغ او خدمت وکړم، او هغه د وروستي کارونو لپاره د غونډې ځای ته لاړ.

زه هم ډیر مغشوش وم. زه پوهیدم چې زه د خدای مشورې ته اړتیا لرم. هغه څه چې ما باید وکړل زما لپاره یو راز و. بیا زه له لوبغالي بهر شوم او ومې لیدل چې هلته یو ارام ځای دی چې ما لمونځ کاوه. لوبغالی د ښار په منځ کې و او د ارام ځای موندل اسانه کار نه و. زه پوهیدم چې د خدای مشورې ترلاسه کولو لاره په ژبه دعا کول دي. نو ما د شجاعت سره پیل وکړ. یو څو کسان زما په خوا تېر شول، خو ما ورته لاره پیدا کړه او له ځانه سره مې وویل، چې دوی باید دا ووايي، چې هغه بهرنی دی او له ځانه سره خبرې کوي.

لکه څنگه چې ما په ژبه دعا وکړه، د خدای سوله زما ډکه شوه. ما شاوخوا پنځلس دقیقې لمونځ وکړ چې ناڅاپه زما له زړه څخه یو خیال راووت، لکه د اوبو بلبل. ما اوریدلي چې "بائبل کېږدئ او خلکو ته د ترټولو لوی سیاح کیسه ووايست چې کله هم مکسیکو ته راغلی و."

ما په جوش سره نڅا وکړه او په لوړ غږ یې وویل: "دا دی!" اجنټ راته وویل چې یوازې د سیاحت په اړه خبرې وکړئ! زه به د عیسی په اړه ووايم؛ "ترټولو لوی سیاح چې کله مکسیکو ته راغلی."

زه بیرته لوبغالي ته ورغلم. غونډه پیل شوه، شپون په منبر کې و، او میرمن یې چې په وروستي قطار کې ناست وه، وویل: "جان، دوی غواړي چې تاسو مخکې لاړ شئ." زه لاړم او هغه ماته وکتل او زما په غوږ کې یې وویل: "خدای ما ته وویل چې ووايه چې ته باید د هغه امر تعقیب کړي!"

نو ما وویل: "ملگرو، یو دولتي چارواکي وویل چې زه یوازې د سیاحت په اړه خبرې کولی شم. نو زه غواړم د ترټولو لوی او خورا مهم سیاح په اړه ووايم چې کله هم مکسیکو ته راغلی، ترټولو لوی سیاح عیسی دی!"

د ایماندارانو جماعت په زړه پوری وو. ما د یو ساعت لپاره د خدای کلام تبلیغ کړه. د خطبې له پای ته رسیدو وروسته، ما ټولو هغو کسانو ته بلنه ورکړه چې غواړي خپل

پخوانی ژوند پرېږدي او خپل ځان څښتن عیسی ته وسپاري چې مخکې راشي. دېر خلک مخې ته راغلي وو او ما ولیدل چې د حکومت استازی د منبر او سټیج په لور روان و. له ځان سره مې وویل: مخکې له دې چې ونیول شم، باید دا خلک خلاصون ته بوځم. ما د پطرس او جان یادونه وکړه چې د ښکلي دروازې سره نږدې تبلیغ کاوه او مخکې له دې چې دوی خلکو ته ووايي چې څنگه وژغورل شي ونیول شول. نو ما په چټکۍ سره د هغو خلکو سره دعا وکړه چې د ژغورلو لپاره راغلي دي. له هغوی سره له دعا وروسته مې ولیدل چې د پولیسو افسر زما له خوا تېر شو او بیا د سټیج له څنگ څخه د پردې شاته روان شو. زه خوشحاله وم چې هغه د خلکو د خدمت فرصت درلود. بیا ما خلکو ته وویل چې دوی کولی شي مشاورینو ته لار شي او نور معلومات ترلاسه کړي. کله چې دوی روان وو، ما ولیدل چې یو سړی ټوخی کوي. ما اوریدلي چې روح القدس زما په زړه کې وویل: "هغه لومړی کس دی چې زه غواړم چې ته روغ یې، هغه ته ووايه چې ودریږي او د هغه لپاره دعا وکړي!" ما هغه څه وکړل چې هغه وویل، او د هغه لپاره د دعا کولو وروسته، ما وویل، "صاحب، خپل کارمند پرېږده!"

هغه ماته وکتل او څرگنده وه چې هغه غوښتل ووايي چې زه نشم کولی، مگر هغه دا کار وکړ کله چې هغه زما لیوالتیا ولیده. بیا ما د هغه لاس واخیست او موږ یوځای په لاره روان شو. په لومړي سر کې هغه ورو روان شو، مگر بیا د هغه تگ گړندی او گړندی شو، تر هغه چې موږ یوځای منډه کړو.

هرڅوک په زړه پوری وو. خلک سټیج ته راغلل هر ځای چې ولاړ وو، په سټیج کې په سلگونو خلک ولاړ وو. ډیری د روح القدس په ځواک سره روغ شوي، کوم چې زه به یې یوازې یو څو نومونه واخلم. موږ د یوې میرمنې لپاره دعا وکړه او خدای د هغې غوږونه خلاص کړل. هغه ډېر وژړل، دومره یې وژړل، چې د هغه روښانه نیلي جامې، له اوبنکو لمدې، تیارې شوې. خدای د یوې بلې ښځې سترگې هم روغې کړې او څوک چې په سرطان اخته وو هغه هم روغ شو.

بیا مو د پنځه کلن ماشوم لپاره دعا وکړه او هغه هم روغ شو. موږ د یو ساعت څخه زیات د خلکو خدمت وکړ، دا خورا ښه وه او ډیری یې په خوښۍ ژړل. ناڅاپه مې داسې خلک ولیدل چې کمزري یې درلودې، خو دومره پام مې ورته ونه کړ. بل سهار، زه له مکسیکو څخه امریکا ته راستون شوم. بله اونۍ شعبان امریکا ته راغی او بیا مو ولیدل. په هغه غونډه کې چې موږ سره یوځای وو، هغه وویل: "زه باید پخپله راغلی وای او دا

تشریح کړم. "هغه وویل چې دولتي اجنټ دوه ساده جامي استازي رالیږلي چې زه یې ونیسم که تبلیغ وکړم.

کله چې دوی راورسېدل ما د هغه لوبې سرې لپاره دعا کوله. کله چې دوی ولیدل چې هغه روغ شوی، نو یو یې خپل ملگري ته وویل: "ایا تاسو فکر کوئ چې دا ریښتیا ده؟" د هغه ملگري ځواب ورکړ، "زه نه پوهیږم، مگر موږ باید په سمه توګه د لیدلو لپاره نږدې لاړ شو." شعبان د دوی په خبرو پوه شو، ځکه چې یو لارښود د دوی غږ واورید او دوی ته نږدې و.

دا دوه اجنټان نږدې شول او معجزې یې ولیدلې. کله چې د یوې ښځې غوږ روغ شو او هغې یې واورید، یو افسر وویل، "زه فکر کوم چې دا ریښتیا ده."

بیا شپون ماته وویل: "یوحنا، هغه دوه کسان چې ستا د نیولو لپاره راغلي وو، مخکې راغلل او تا د هغوی لپاره دعا وکړه، او دوی په هغه شپه وژغورل شول!"

باید ووایم، هغه شپون او زه ډیر خوشحاله وو؛ مگر دا ټوله کیسه نه وه. بیا د دوی د ښار محلي ورځپاڼې ځان ښکاره کړ او ویې ویل چې دوی هم زموږ د غونډې په اړه مقاله لیکلې. په مقاله کې راغلي چې چارواکو ادعا کړې چې زه درغلي يم او په ناقانونه توګه له هېواده پیسې اخلم، خو د دې مقالې خبريال وايي چې هغه د خلکو د درملنې شاهدان دي او نه یې لیدلي چې له خلکو پیسې اخیستل کېږي. په زړه پورې، ما په زړه کې احساس وکړ چې زه باید د هیچا څخه ډالی ونه منم، او زموږ سازمان زما د ټکټ لپاره پیسې ورکړې. موږ یو ډالر هم له هغه هیواده نه دی ایستلی.

روح القدس څومره په زړه پورې دی. څوک د هغه له لارښوونې پرته څنګه ژوند کولی شي؟ که ما په هغه ورځ په خپله خونه کې په ژبه لمونځ نه وای کړی، او هغه شپه د غونډې څخه مخکې، ما به د خدای د هدف د نه پوره کولو څخه ناامیده مکسیکو پریښوده. پادري ماته اجازه نه راکوله چې تبلیغ وکړم ځکه چې هغه د دولتي چارواکو څخه ویره درلوده. په هرصورت، په ژبه د دعا کولو له امله، د خدای اراده او حکمت څرګند شو، هغه څه چې زما لپاره یو راز و. ما د خدای له ارادې سره سم د شپون شفاعت وکړ او په پایله کې یې د خدای غږ واورېد او خدای ماته عقل راکړ چې د مقاومت سره مخ شوم. پاک دې وي!

دښمن څومره په کلیسا کې د دې مسلې سره په جگړه کې دی، هغه د دې څخه ویره لري، ځکه چې دا د مقدسانو سره د خدای اړیکه ده، او بد روحونه نه پوهیږي چې کوم ټکي تبادله کېږي. ډیری وختونه داسې کېږي چې زموږ په زړونو کې کومه ستونزه یا هیله وي او موږ

يې د خپل عقل سره بيان کولی شو، مگر ډيری وختونه، موږ په داسې شرايطو کې يو چې موږ نشو کولی هغه څه چې موږ يې په خپل عقل سره بيان کړو او موږ د کلمو مرستې ته اړتيا لرو. د روح القدس څخه. له همدې امله پولس وايي: "زه به په روح سره دعا وکړم او زه به په ذهن کې دعا وکړم؛ زه به روح ته سندري وایم او ذهن ته به هم سندري وایم. (اول قرنټيان ۱۴:۱۵)

د داخلي انسان جوړول

پدې وروستيو کې، زما زړه د خلکو لپاره خدای ته فریاد وکړ چې د يو څه دليل لپاره د روح القدس سره ډير نږدې کيدو ته نږدې شي، لکه پورته مثال. د نږدې کيدو لپاره د هغه ژړا ته زموږ ځواب ورځ تربلي مهم کيږي. د وخت په تيريدو سره، د مقدس کتاب يوازې پوهه به کافي نه وي - هغه پوهه چې فريسيانو ادعا کړې. موږ بايد د هغه څه سره حساس اوسو چې روح القدس وايي، نه يوازې هغه څه چې هغه وويل. دا څنگه عيسی ژوند کاوه. هغه وويل: "زه د خپل ځان څخه هيڅ نشم کولی، مگر زه د هغه څه سره سم قضاوت کوم چې زه يې اورم" (يوحنا ۳۰:۵) د مقدس کتاب بلې ژباړې دا مسله ښه روښانه کړې:

"زه په خپل ځان هيڅ نشم کولی [پرته له دې چې په خپل ځان تکيه وکړم او د هغه څه له مخې چې زه يې غواړم، مگر لکه څنگه چې خدای ما ته ښوونه کړې او زه د هغه امرونه ترلاسه کوم] ... [ما پريکړه وکړه، لکه څنگه چې زه مجبور شوی وم چې پريکړه وکړم. لکه څنگه چې زه غږ اورم، زه پريکړه کوم] (يوحنا ۲۰:۵، ترجمه AMP)

عيسی د روح القدس لارښود او غږ ته دومره حساس ژوند کاوه چې هغه په پرله پسې توگه په هغه باندې د هغه تکيه وکړه. هغه وفرمايل: زوی په خپله هيڅ نه شي کولای، پرته له هغه څه چې پلار يې ويني. (يوحنا ۱۹:۵). هغه بيا وايي: "هغه خبرې چې زه تاسو ته وایم زما نه دي." (يوحنا ۱۴:۱۰). د هغه د پيروانو په توگه، موږ ته په قانع کونکي الفاظو کې ويل شوي: "هغه څوک چې وايي هغه په هغه کې پاتې کيږي بايد د عيسی په څير حرکت وکړي." (اول يوحنا ۲:۶)

موږ بايد د خدای روح ته هم ځواب ووايو، لکه څنگه چې هغه و. په حقيقت کې، زه په شخصي توگه باور لرم چې د خدای هيله دا ده چې موږ بايد د هغه د سلطنت په اړه ډير پوه او انديښمن يو چې زموږ په شاوخوا کې د نړۍ طبيعي پيښو په پرتله. په ژبو

دعا کول داخلي انسان جوړوي ترڅو موږ د روح القدس سره حساس شو. موږ ته دا په ۱ قرنټيان ۴: ۱۴ کې هم ويل شوي:

"هغه څوک چې په بله ژبه خبرې کوي ځان جوړوي." (اول قرنټيان ۴:۱۴)

يوناني کلمه چې دلته د جوړولو لپاره ژباړل شوې ده oikodomeo. د دې خام تعريف "د کور جوړول" دی. او دا هم په زړه پورې ده ځکه چې زموږ بدن د روح القدس معبد دی. پولس په ځانگړې توگه وايي، "موږ يوازې د خدای ملگري کارگران يو، او تاسو د خدای ميدان او ودانۍ ياست." (اول قرنټيان ۳: ۹) موږ د هغه کور يو. نو کله چې موږ په ژبه دعا کوو، موږ د روح القدس لپاره پراخه ځای چمتو کوو او هغه ته نور ځايونه چمتو کوو. البته، دا ودانۍ يا کور فزيکي ځای نه دی، مگر موږ ورته په ښکاره ډول وايو. د وين لغت دا کلمه داسې تعريفوي: "په خپل لفظي يا معنی معنی کې جوړول." نو کله چې موږ په ژبه دعا کوو، موږ په خپل ژوند کې د هغه شتون او ځواک زياتولو لپاره زموږ وړتيا زياتوي. موږ خپل داخلي انسان پياوړی کوو ترڅو زموږ د طبيعي افکارو په پرتله د خدای د روح لخوا رهبري کېږي. د وينو لغت وايي چې دا کلمه د معنوي ودې او د ايماندارانو د شخصيت د ودې لپاره هم په استعاره کې کارول کېږي. په دې حالت کې، رسول يهودا په خپل ليک کې وايي:

"مگر تاسو، گرانو، خپل ځانونه په خپل سپيڅلي باور جوړ کړئ او په روح القدس دعا وکړئ." (يهودا ۲۰)

د دې آيت په اصلي يونان کې د "ودانۍ" کلمه "ايپيکوپوميو" ده. د کلمې معنی د يو څه جوړول دي، او دا د روحاني جوړونې نښه گڼل کېږي. پولس خلکو ته وويل چې دوی د خدای ودانۍ دي، او د خدای په فضل سره، هغه د مسيح په راوستلو سره د دې ودانۍ بنسټ کېښود. هغه په ښکاره توگه وايي "هرڅوک بايد پوه شي چې دوی څنگه جوړوي" (اول قرنټيان ۳: ۱۰).

نن ورځ، د ډيری ايماندارانو روحونه په ضعف کې دي، ځکه چې دوی خپل باطني انسان نه دی جوړ کړی. دوی د هغه څه په پرتله چې د خدای روح د دوی زړونو ته وايي د خپلو فزيکي سترگو سره ليدل گړندي دي. د دوی ژوند د دوی د بهرني سړي لخوا اداره کېږي. د دوی باطن د هغه سړي په څير دی چې ټوله ورځ په صوفه کې ناست

وي، تلویزیون گوري او ډوډی خوري. دوی ممکن په لیوالتیا سره کار وکړي او خدمت وکړي، مگر دوی د خپل داخلي سپري څخه غافل دي.

دا ایمانداران اکثراً زما څخه پوښتنه کوي چې ولې دوی د خدای غږ نه اوري. دلیل ساده دی: خدای زموږ د روحونو سره اړیکه لري، نه زموږ دماغ. "د انسان روح د خدای څراغ دی، چې د هغه د وجود ژوروالی لټوي" (امثال ۲۷: ۲۰) که زموږ داخلي انسان جوړ نه شي، نو موږ به د هغه غږ واورو لکه څنگه چې باید واورو..

پولس یهودي ایماندارانو ته وویل چې هغه د ویلو لپاره ډیر څه لري، مگر هغه نشي ویلای ځکه چې د دوی غوږونه اوریدلي ندي (عبرانیان ۵: ۱۱). البته، دا خلک د اوریدلو وسایلو ته اړتیا نه درلوده، مگر د دوی باطنی سپری فشارول شوی و ترڅو دوی د روحاني مسلو سره حساس نه وي. نو په بل عبارت، د خلکو دې ډلې د ودانولو په وړاندې یو څه کول؛ دوی د خدای کلام اوریدلو په پرتله په زړونو کې ډیر ضعیف وو. همدغه اصول د هغو کسانو لپاره هم ریښتیا دي چې د خپل داخلي انساني جوړښت څخه بې پروا دي. د قوي باطني سپري پرته، موږ د خدای سره زموږ د نږدېوالي او ملګرتیا کې له ځنډ سره مخ یو! له همدې امله پولوس په زپورتیا سره وایي: "زه ستاسو ټولو څخه ډیر په ژبو خبرې کوم." (۱ قرنټیان ۱۴: ۱۸) موږ دا د عبرانیانو په لیک کې هم لوستل:

"مگر درانه خواړه د لویانو پورې اړه لري چې د دوامداره تمرین له لارې د ښه او بد توپیر کولو لپاره ځانونه روزلي دي." (عبرانیان ۵: ۱۴)

په یاد ولرئ چې د خدای کلام د دوی حواس ته اشاره کوي، نه بهرني حواس، مگر داخلي حواس. دا هم په یاد ولرئ چې هغه موږ ته مشوره راکوي چې په عمل سره موږ کولی شو خپل داخلي حواس پیاوړي کړو ترڅو موږ توپیر وکړو چې څه د خدای څخه دي او د شیطان څخه.

لکه څنگه چې موږ پنځه طبیعي حواس لرو، موږ هم پنځه روحاني حواس لرو. مقدس کتاب موږ ته مثالونه راکوي. لکه څنگه چې تاسو د دې مثالونو څخه هر یو ولولئ، له ځانه وپوښتئ چې ایا تاسو کولی شئ هر یو د خپل طبیعي حواس په کارولو سره ترسره کړئ. دا به تاسو سره مرسته وکړي چې پوه شي چې لیکوالان د روحاني حواسو په اړه خبرې کوي، نه فزیکي:

خوند

"وگوره او وگورئ چې خدای ښه دی." (مزمور ۸:۳۴)

"ستا خبرې زما په خوند څومره خوږې دي، او زما په خوله کې د شاتو څخه خوږې دي!" (مزمور ۱۰۳:۱۱۹)

"ستا خبرې وموندل شوې، او ما يې وخوړلې، او ستاسو خبرې زما د زړه خوښي شوه." (ارميا ۱۵:۱۶)

لامسه

نو خدای وويل: د دوی له مينځ څخه راشئ او جلا شئ. ناپاک شى ته لاس مه وړئ زه به تاسو ومنم. (دوم قرنيتيان ۶: ۱۷)

"لاړ شه، ته چې د څښتن لوبښي وړئ، لاړ شئ او بهر راشئ!" (اشعيا ۵۲: ۱۱)

بويایي

"مگر د خدای څخه مننه کوم چې تل موږ په مسيح کې ، د هغه د برياً په بهير کې نيسي ، او زموږ له لارې هرچيرې د هغه د ښې پوهې بوى خپروي. ځکه چې موږ خدای ته د مسيح خوږ بوى يو ، دواړه د ژغورل شوي او تباه کيدو په مينځ کې. مگر د يو چا لپاره، موږ د مرگ بوى کوو، کوم چې د مرگ لامل کيږي. د نورو لپاره، زه يو حياتي عطر يم چې ژوند راوړي. او د داسې کار لپاره څوک کافي دي؟" (دوم قرنيتيان ۲: ۱۴-۱۶)

"او د مينې سره عمل وکړئ، لکه څنگه چې مسيح موږ سره مينه درلوده او خپل ژوند يې خدای ته د قربانۍ او خوشبو نذرانې په توگه وړاندې کړ." (افسسيان ۲: ۵)

"ما ته پوره پيسې ورکړل شوې او زما له اړتيا څخه ډير څه دي. اوس چې ما د ايپفروډيټس څخه ستاسو لخوا ليرل شوې مرسته ترلاسه کړې ، زما سره هرڅه په پراخه کچه دي. ستا سوغات يو خوشبويه بوى او د منلو وړ قربانۍ ده چې خدای خوښوي." (فيلپيان ۴: ۱۸-۱۹)

بينايي

"ځکه چې ستاسو سره د ژوند سرچينه ده، او دا ستاسو په رڼا کې دی چې موږ رڼا وینو." (مزمور ۳۶:۹)

"د دې لپاره چې ستاسو د زړونو سترگې روښانه شي، تاسو هغه امید پیژنئ چې خدای تاسو ته بللي دي، او تاسو د هغه په اولیاء کې د هغه بډایه او عالی میراث پیژنئ، او تاسو د هغه لوی لامحدود ځواک څخه خبر یاست چې موږ یې باور لرو. دا ځواک د خدای د ځواکمن ځواک له عمل څخه رامینځته کېږي. (افسیان ۱:۱۸-۱۹)

"او تاسو هرڅه د هغه تر پښو لاندې کړل. خدای ټول شيان د هغه تر امر لاندې پرېښودل، خدای هیڅ شی نه پرېښود چې د هغه تابع نه وي. مگر اوس، موږ لاهم نه گورو چې هرڅه د هغه تر امر لاندې دي. مگر موږ عیسی وینو." (عبرانیان ۲:۸)

"سترگه د بدن رڼا ده. که ستاسو سترگې روغې وي، ستاسو ټول وجود به روښانه وي. خو که ستا سترگې فاسدې وي، تیاره به ستا ټول وجود پټ کړي. نو که هغه رڼا چې په تاسو کې ده تیاره وي، نو دا به څومره لوی تیاره وي! (متی ۲۲:۶-۲۳)

اوریدل

"ایلیا احاب ته وویل: پورته شه، وخورئ او وڅښئ ځکه چې د سخت باران غږ دی." (اول پادشاهان ۱۸:۴۱-۴۲)

"دا د ځمکې لپاره گټوره نه ده، او نه د سرې ډنډ لپاره مناسبه ده؛ بلکه، دوی یې غورځوي. څوک چې غوږونه لري هغه دې واورې!" (لوقا ۱۴:۳۵)

"هغه څوک چې غوږونه لري هغه دې واورې چې روح کلیساگانو ته څه وايي." (مکاشفه ۷:۲)

عیسی د خدای روح ته زموږ د داخلي سپرې د سستی او حساسیت په اړه روښانه څرگندونې کوي:

"له همدې امله، زه له دوی سره په مثالونو خبرې کوم، ځکه چې: دوی [ظاهري سپرې] ویني، مگر دوی [د باطن سپرې] نه ویني. دوی غوږ نیسي، مگر دوی نه اوري او نه پوهیږي. د دوی په اړه د یسعیاه وړاندوینه پوره شوه، کوم چې وايي: "تاسو به په خپلو غوږونو واوړئ، مگر تاسو به هیڅکله [د دنده سپرې] پوه نه شئ؛ تاسو به په خپلو سترگو وگورئ، مگر تاسو به هیڅکله نه پوهیږئ. ځکه چې د دې خلکو زړونه سخت دي، غوږونه یې دروند دي، او سترگې یې پټې کړې، داسې نه چې دوی په خپلو سترگو ویني او په غوږونو یې اوري. د دوی په زړونو پوه شي او بیرته راشي او زه به دوی روغ کړم. (متی ۱۳:۱۳-۱۵)

روحاني بلوغ ستاسو د داخلي حواس د ودې لامل کیږي ترڅو تاسو روحاني مسایل وپیژنئ او پوه شئ چې څه د خدای څخه دي او څه ندي. موږ ټول طبیعي حواس لرو او ځینې یې د ډیر تمرین سره وده کړې. د بیلګې په توګه، داسې کسان شتون لري چې د شراب کیفیت پیژندلو لپاره یې خپل خوند جوړ کړی دی. د تمرین له لارې، دوی د دې توان لري چې د شرابو عمر، د انګورو پخیدل کله چې دوی راټول شي، د هغه کال د باران یا وچکالی اندازه، او نور شيان.

نورو خپلې سترګې روزلې چې د قیمتي ډبرو کیفیت معلوم کړي. د بې تجربه انسان له نظره دا ډبره بې عیب ښکاري، خو یو ماهر سترګې کولی شي چې د کت کیفیت، رنگ، د لویو او کوچنیو عیبونو شمیر او د پاکوالي درجه څه ډول وي.

د غږ ماهرین د موسیقۍ پوهان، موسیقار او داسې خلک دي چې خپل غوږونه یې د غږونو او خټکو اوریدلو لپاره روزلي دي.

ځینې یې د بوی حس روزلی او کولی شي د بوی جوهر او د هغه مسالې، گل یا میوې نوم ووايي. دا خلک یو څه خپل طبیعي حواس ته وده ورکوي. مسله دا نه وه چې دوی د نورو په پرتله ډیر حساس دي. دوی هوډ درلود چې هغه څه پراخ کړي چې دوی یې درلودل؛ دا مهارت ناڅاپي نه دی؛ دوی تر پایه تمرکز وکړي.

مگر اوس تاسو شاید د بل مثال په اړه فکر کوئ چې څنګه موږ کولی شو خپل بهرني حواس وروزو. همدغه اصول د روح په اړه ریښتیا دي. دا ممکنه ده چې ستاسو د ایمان څخه کلونه تیر شوي وي او تاسو خپل روح پراخ کړی نه وي. مقدس کتاب وايي چې یوحنا

بېتسما "مگر ماشوم وده وکړه او په روح کې قوي شو." (لوقا ۱:۸۰). پولس تیموتیس ته وویل چې خپل ځان روحاني ودې ته وقف کړي ترڅو "د هغه پرمختګ ټولو ته څرګند شي" (۱ تیموتاس ۱۵: ۴). څنګه خپل باطن سرې جوړ کړئ؟ مقدس کتاب په واضح ډول وویل: د خدای لیکل شوي کلام له لارې (۱ پطرس ۲: ۲؛ اعمال ۳۲: ۲۰)، د هغه د کلام اطاعت کول (عبرانيان ۵: ۹) او په ژبو خبرې کول. (اول قرنتیان ۱۴: ۴؛ یهودا ۲۰).

زمونډ د روح د روزنې اهمیت

ولې زمونډ د داخلي حواس وده کول مهم دي؟ ځکه چې که زمونډ داخلي حواس وده وکړي، نو مونډ به د روح القدس سره د اړیکې رامینځته کولو لپاره ډیر آزاد شو. هغه کولی شي په مختلفو شرایطو کې مونډ سره ډیره اخلاص سره مینه وکړي. راځئ چې د دې ټکي روښانه کولو لپاره طبیعي نړۍ ته وګورو. که ستاسو ټول پنځه حواس ناکام شي، زه نشم کولی له تاسو سره اړیکه ونیسم، زه چیغې کولی شم، مګر تاسو اوریدل نشم کولی. زه ممکن تاسو ته په اوږه ټیک کړم، مګر تاسو به دا احساس نه کړئ. زه شاید اشاره وکړم مګر تاسو د ما لیدلو توان نه لرئ.

په دې وروستيو کې، زما پلار، چې ۸۰ کلن دی، د اوریدلو مرستې ته اړتیا درلوده، مګر هغه نه غوښتل چې دا واغوندي. مونډ ټول د ډوډۍ خوړلو د مېز شاوخوا ناست وو او په خبرو بوخت وو، کله چې مې ولیدل چې پلار مې د مېز بلې غاړې ته په خپله نړۍ کې ورک دی، نو په لوړ غږ مې وویل: پلاره، دا څه شوي؟ هغه ماته په حیرانتیا سره داسې ښکاري لکه هغه وویل: "تاسو څه وویل؟" زه پوهیدم چې دا زمونډ په منځ کې نه و، ځکه چې د هغه غوږونه دروند وو. (البته، زه خوشحاله یم چې ووايم چې هغه اوس مهال د اوریدلو وسیله اغوستي ده!) ورته د روح ریښتیا ده. که ستاسو حواس ستونزه ولري، تاسو به یوازې د خبرو اترو په برخه پوه شئ! زه اکثر د خلکو اورم چې وايي، "خدای داسې نه ښکاري چې هغه زما سره په صادقانه توګه خبرې کوي." دا ممکنه ده چې د دوی داخلي حواس دومره وده نه وي کړي. مونډ باید دا مسله حل کړي؛ خدای غواړي له مونډ سره خبرې وکړي تر هغه چې مونډ یې اوریدو ته لیواله یو مګر ډیری وختونه د یهودي ایماندارانو په څیر - زمونډ غوږونه درانه کیږي. (عبرانيان ۵: ۱۱)

هغه څه چې تاسو یې کاروئ قوي کیږي او هغه څه چې تاسو یې نه کاروئ ضعیف کیږي. کله چې مونډ په روح کې دعا کوو، زمونډ داخلي انسان دعا کوي او زمونډ طبیعي

یا فزیکي پوهه رد کیږي. په یو ډول زموږ عام استدلال "روژه" د خدای سره ناگزیر شراکت ته ننوځي. زه تاسو هڅوم چې نه یوازې په روح کې دعا وکړئ، بلکه په خدای باور ولرئ چې ژباړئ او تفسیر یې کړئ، او خپل ځان ته روزنه ورکړئ چې د هغه غږ واوړئ کله چې تاسو دعا کوئ.

زه ډیری وخت په سهار کې د یو ساعت لپاره په ژبه دعا کوم. په دې توګه، زه د خپلو فکرونو څخه بهر ځم، او معمولا د عبادت سندرې په ویلو سره، فکر ژر اطاعت کوي، یا زه خپل زړه خدای ته خالي کړم، او زما لپاره په روح کې تمرکز کول اسانه کیږي. معمولا، د خدای د نږدېوالي احساس هر عادي اندیښنه یا دنده تر سیوري لاندې راولي. بیا په داسې حالت کې، زه فکرونه، وحې او حکمت ترلاسه کوم چې زما د زړه څخه د بلبل په څیر راځي. ما دا زده کړل چې کله چې زه دا ډول مسله ترلاسه کړم نو تر ټولو غوره کار دا دی چې دا ولیکئ ترڅو روح القدس کولی شي وروسته نورې مسلې حل کړي.

په لومړیو کلونو کې چې ما په روح کې لمونځ پیل کړ، ما ډیره مایوسه تجربه کړه، ځکه چې ما د عادي شیانو په اړه په ژبه فکر کاوه. د مثال په توګه، زه به د هغه کتاب د سرلیک په اړه نظرونه راوړم چې ما په لاس کې وو، زه به د هغو خلکو سره د اړیکو لپاره لیوالتیا وموم چې ما مخکې ورسره خبرې نه وې کړې، یا زه فکر کوم چې زه باید یو چا ته ډالی واخلم، او حتی څنګه. د هغه څه مصرف او اداره کول چې موږ یې په اداره کې درلودل. دا زما سره هم پېښ شوي. په نهایت کې، زه پوهیدم چې ډیری یې د روح القدس لارښود او الهام وو او دي. ما ډیر ژر د دې نظریاتو په لیکلو پیل وکړ او وموندله چې څومره ژر چې دوی لیکل شوي، دوی به زما ذهن پرېږدي او نور نظرونه به خپل ځای ونیسي. وروسته، زه به دا نظرونه په عمل کې واچوم او د خدای نعمتونه به یې تجربه کړم. ما ولیدل چې کله په ژبو دعا کوئ، روح القدس نه یوازې ما ته د مختلفو خلکو او قومونو یادونه کوي، بلکې ما ته لارښوونه هم کوي چې د هغه اراده ترسره کړم. دا په لویه کچه د خدای سره ملګرتیا لاره ده.

د روح په نړۍ کې ژوند

په شخصي توګه، زه باور لرم چې پولس د هغه ډیری لیکونه لیکلي. هغه دا بیانونه لري: "که څه هم زه په بدن کې له تاسو څخه لرې یم، زه په روح کې ستاسو سره یم او زه خوشحاله یم چې ستاسو حکم او په مسیح باندې ثابت باور وګورئ." (کولسیان ۲: ۵) هغه دوی په طبیعي سترګو نه لیدل، ځکه چې هغه په څرګنده توګه وویل چې هغه په

فيزيکي توگه شتون نلري. هغه بيا کورنټيانو ته وويل: "که څه هم زه په بدن کې ستاسو په مينځ کې نه يم، زه په روح کې ستاسو سره يم. او اوس، لکه څنگه چې ستاسو په منځ کې شتون لري (اول قرنټيان ۵: ۳) پولس څنگه کولی شي د کولسيانو او کورنټيانو د عملونو او خبرو څخه خبر وي، کله چې هغه په فزيکي توگه د دوی په مينځ کې نه و؟ موږ بايد په ياد ولرو چې موږ روحاني مخلوق يو او د خدای په روح کې هيڅ فاصله يا خنډ نشته. هغه کسان چې روحونه په خدای کې تاسيس شوي د هغه څه څخه خبر دي چې نازل شوي، نو دوی کولی شي د پخوا په پرتله په اغيزمنه توگه دعا وکړي يا د نورو اړتياوو ته حاضر شي. په تير فصل کې، که تاسو په ياد ولرئ، ما په آسټراليا کې زموږ د دفتر مدير او د مقدس کتاب ښوونځي مدير کيسه وکړه چې د چينايي شپون لپاره دعا کوي، چې هغه هيڅکله نه و ليدلی، کله چې د دوی کلیسا ډيری غړي درلودل.

کله چې پولس په ژبه دعا کوله، هغه په ساده ډول په روح کې ليدلی شي چې په مختلفو کلیساگانو کې څه تيريږي، او بيا يې هغه شيان په خپلو ليکونو کې ليکلي او دوی ته يې ليرلي. د سفر په وخت کې، کله چې زه په ژبه دعا کوم، موږ هغه مسایل گورو چې د کورنۍ غړي يا د ادارې خدمتگاران ورسره معامله کوي. بيا زه دوی ته زنگ و هم او مخکې لدې چې دوی څه ووايي، زه پخپله وضعیت پوهيږم او ځکه چې ما په روح کې دعا کړې، زه دمخه چمتو يم چې څه ووايم او څنگه وضعیت اداره کړم.

کله چې زه په افريقا کې وم، ما يو سړی وليد چې په کينيا کې د قبيلوي جنگياليو په توگه کار کاوه. هغه ډير کلونه دمخه په عيسی باور درلود، مگر هغه د خپلې قبيلې د خلکو په مينځ کې پاتې شو ترڅو د دوی خدمت وکړي. د هغه مسيحي نوم جان و او هغه په منظمه توگه د افريقا څخه بهر د خدمت لپاره سفر کاوه. امريکا ته د خپل وروستي سفر په جريان کې، هغه د يوې جوړې سره پاتې شو چې زه يې پيژنم. د خپل درې اونۍ استوگنې په جريان کې، هغه کله ناکله جوړه ته په افريقا کې د خپلې کورنۍ د وضعیت په اړه معلومات ورکړل، البته، زما معنی د دوی اوسني وضعیت او ورځني ژوند. جوړه يو څه مغشوش شوه، نو له هغه يې وپوښتل چې څنگه په افريقا کې د خپلې ميرمنې له وضعیت څخه خبر شو، ځکه دوی پوهيدل چې کورنۍ يې تليفون نه لري. په حقيقت کې، د دوی په ټول کلي کې تليفون نه و. بيا يې دا وويل: "پولس هم د آسيا په کلیساگانو کې هم همداسې وکړل. دوی په خدای کې د هغه کورنۍ وه، ځکه چې هغه په روحاني توگه دوی ته زيږون ورکړ، او د جلا کولو په وخت کې، د دعا په وخت

کې، هغه په روح کې د دوی سره و او د وضعیت څخه خبر و. هغه حتی د دوی مسایل لیکلی شي. زه یوازینی کار کوم چې خدای ټولو ایماندارانو ته وړتیا ورکړې، د روح القدس د ځواک له لارې کار. "دا څنگه زه په کور کې شیان ساتم، زه تل هغه وخت کوم کله چې زه سفر کوم."

هغه دلیل چې ما تاسو سره د جان شاهدي شریکه کړه دا ده چې د هغه شهادت د خدای له کلام سره سم دی. ولې موږ باید د دې کیسې څخه حیران شو؟ پولس دا یو ځل نه بلکه دوه ځله په نوي عهد کې یادونه کوي. دا افریقي سپی، لکه د ډیرو امریکایانو په څیر، هیڅوک نه درلود چې هغه ته وایي چې مقدس کتاب دروغ دی، یا زورې دی. ولې موږ د هغه څه څخه دومره شاته ځو چې عیسی یې دروند قیمت ورکړی؟ ولې موږ خپل باطن انسان نه جوړوو ترڅو د خپل گران خدای او ژغورونکي ډیر اغیزمن بندگان او اولادونه واوسو؟

ډیر ناوخته نه دی! دا مهمه نده چې تاسو اته کلن یاست یا اتیا کلن یاست. دا مهمه نده چې تاسو پدې وروستیو کې زیږیدلی یا ۳۰ کاله دمخه؛ تاسو کولی شئ په ژبو دعا کولو سره خپل داخلي انسان جوړ کړئ او د دوی د ژباړې او تفسیر غوښتنه وکړئ او دعا وکړئ چې ستاسو پوهه به د روح القدس د دې په زړه پورې گډون څخه گټه ترلاسه کړي. هغه غواړي تاسو ته ډیر شیان ښکاره کړي؛ تاسو باید خپل بهرنی سپی خاموش کړئ او هغه چا ته نږدې شئ چې ستاسو په زړه کې هرڅه پوهیږي. څه بلنه دا مه پرېږدئ!

تعلیمی پوښتنې

۱. ایا تاسو په داسې شرایطو کې یاست چې د ژبې ډالۍ ستاسو په ژوند کې د خدای د کار په پوهیدو کې مؤثره وي؟ تاسو کوم پوهاوی، آرام، یا تازگی ترلاسه کړی؟
۲. لیکوال د خدای د وحی لپاره د "باور وړ مقدس کتاب" د اړتیا په اړه لیکلي، د حزقیاه مثال په کارولو سره (اشغیا ۲:۳۹) او د ډوډی په میز کې د یو پیژندل شوي شپانه سره د هغه خپل وضعیت، د خدای شریکول څومره مهم دي. د نورو سره انکشافات. انتظار وکړئ ایا تاسو غواړئ هغه کسان متاثر کړئ چې کنټرول ته اړتیا لري؟

ديارلسم فصل

په پوره يقين ايمان

خدای زموږ اړتیاوو ته ځواب نه ورکوي، مگر زموږ باور ته!

د کلونو په اوږدو کې، ما د ډیرو ایماندارانو سره لیدلي دي چې د روح القدس، مینې او د خدای ویره او د گناه څخه ډک دي، بیا هم دوی پوښتنه کړې، "ولې زه د خدای څخه نه اورم یا د هغه شتون تجربه کوم؟" زه کولی شم پدې سنتونو کې گډوډي احساس کړم، ځکه چې دوی پوهیږي چې دوی باید څه وکړي، مگر دوی هغه اړیکه نه رامینځته کوي چې دوی باید په دعا کې وکړي. کله چې زه د دې ډول خلکو سره خبرې کوم، زه د دوی د ستونزې لامل پوهیږم. دوی اکثراً یوازې یو ځواب لري، او موږ یې په لاندې آیت کې پیدا کوو:

"نو، وروڼو، ځکه چې د عیسی د وینې په واسطه موږ کولی شو په آزاده توګه مقدس ځای ته ننوځو، دا د یوې نوې او ژوندۍ لارې له لارې ... راځئ چې د زړه له اخلاص او د بشپړ باور سره د خدای حضور ته ورسېږو. زموږ زړونه له هر ډول گناه څخه پاک دي، دا لیرې کیږي او زموږ بدنونه په پاکو اوبو مینځل

کډېږي. راځئ چې په هغه امید باندې ثابت پاتې شو چې موږ یې اعتراف کوو،
ځکه چې وعده کوونکی وفادار دی. (عبرانیان ۱۰:۱۹-۲۳)

لیکوال لومړی وایي چې موږ کولی شو د مقدس مقدس ځای ته ننوځو، چیرې چې
خدای اوسېږي. تاسو په یاد ولرئ کله چې عیسی خپل روح په صلیب کې تسلیم کړ، د
معبد پرده له پورته څخه بشکته ټوټه شوه. خدای بهر لار او خپل نوي معبد ته د ننوتلو
لپاره چمتو شو، د نوي زیږیدلي سړي شتون. نو کله چې موږ نږدې کېږو، موږ د هغه په
پرتله د هغه تخت ته چې په ملیونونو ملیونو لري دی په ږوند ډول د هغه په لټوو. ځکه
چې د خدای روح سره د خبرو اترو لپاره چې زموږ دننه دی، موږ باید په تخت کې یو،
د عیسی او پلار په حضور کې.

لیکوال موږ ته وایي چې په آزاده توګه ننوځي. موږ څنګه کولی شو د داسې ډاډ سره
مخ شو؟ یوازې د دې لپاره چې هغه زموږ لپاره په گلګوټا کې د هغه شاهي وینې له لارې
د ننوتلو لاره خلاصه کړه. زموږ ضمیر د ګناه له امله د غندنې له ظلم څخه پاک شوی
دی، او اوس موږ کولی شو په بشپړ باور سره د هغه حضور ته ورشو.

داسې انګیرل کېږي چې محاکمه او خطا نه وي. دا یو حقیقت دی؛ خدای وایي چې
نږدې شئ او هغه به موږ ته نږدې کړي! په هرصورت، زموږ د ستونزې اصلي لامل د
"بشپړ باور" په جمله کې دی. موږ باید ایمان ته داخل شو! کلمه هم په واضح ډول وایي:

"او د باور پرته د خدای خوښول ناشونې دي، ځکه چې څوک چې هغه ته نږدې
کډېږي باید باور ولري چې هغه دی او هغه چا ته انعام ورکوي چې هغه لټوي."
(عبرانیان ۱:۶)

دا جمله په پام کې ونیسئ "د باور پرته د خدای خوښول ناممکن دي". د څو شیبو
لپاره وقفه وکړئ او اجازه راکړئ چې دا خبرې ستاسو په زړه کې ژورې ډوب شي:

"زه یوازې د هغه چا په لټه کې یم چې ایمان ولري"

زه دا نه هېروم چې زه یوازې څو کاله په خپل باور کې وم او زه یوازینی هلک وم
چې په شمالي کارولینا کې په یوه اپارتمان کې ژوند کوم. یو سهار چې په ژور خوب کې
وم، ناڅاپه له خوبه راوښم شوم او دا خبرې مې خولې ته راغلې: زه یوازې د هغه چا په
لټه کې یم چې ایمان ولري!

ما خپل ساعت ته وکتل او پوه شوم چې څلور بجې وې. زه دومره ژور ویده وم چې زه نه پوهیږم چې زه چیرته وم یا څه پیښ شوي. د بستري څراغ مې بل کړ او ویې لیدل چې زما بستره او هغه ځای چې زه پرې پروت وم له خولې لوند وو، خو تبه مې نه درلوده او ناروغ نه وم. زه ویده او ویښ وم؛ ما احساس وکړ چې خدای زما د خولې له لارې خبرې کړې دي، مگر بیا ما فکر وکړ چې ولې یې ژوره څه ونه ویل؟ زه پوهیږم چې هغه د هغه چا په لټه کې دی چې باور لري. ستړی وم، نو ویده شوم او ویده شوم. سهار چې له خوبه پاڅیدم نو اوریدلي مې دي چې "زه یوازې د هغه چا په لټه کې یم چې باور لري... زه یوازې د هغه چا په لټه کې یم چې باور لري!" دا د سهار په نیمایي کې و کله چې زه ناڅاپه پوه شوم چې دا څومره ژوره کلمه ده!

له هغې شیبې څخه، ما د دې پوښتنې په اړه فکر وکړ: څه شی عیسی له بل هر څه ډیر غمجن کړ؟ (هغه څه نه چې هغه تر بل هر څه ډیر په غوسه کړی و، ځکه چې دا منافق فریسیان وو) او هغه په څه کې ډیر خوشحاله و؟ لومړی، هغه د خلکو سره خپګان و چې باور یې نه درلود چې هغه د هغه څه کولو توان لري چې هغه یې ژمنه کړي! په ساده ډول وویاست، د دوی د باور نشتوالی. دا په حقیقت کې ايمان دی. د خدای اراده او کلمه یو شان ده، ځکه چې هغه خپله اراده څرګندوي. خدای هغه سپری نه دی چې درواغ وايي، مگر هغه د خپل نوم په عزت کولو سره د هغه د کلمې ملاتړ کوي. هغه په خپل ځان قسم خوري ځکه چې له هغه څخه لوړ څوک نشته. نو کله چې موږ په هغه شک کوو، موږ په حقیقت کې د هغه سپکاوی کوو.

په لاندې آیتونو کې د عیسی مایوسي تصور کړئ. ما د متی د مقدس کتاب څخه یوازې یو څو آیتونه نقل کړي دي، زه امید لرم چې تاسو به د هغه په زړه پوه شئ:

ای ضعیفو ایمانداران، ایا دا به تاسو ډیر ښه نه پوښي؟ (متی ۲۰:۶-۳۱)

"بیا شاګردان راغلل او هغه یې راوینس کړ او ویې ویل: زموږ ربه، موږ ته د دویډو لپاره هیڅ شی نه دی پاتې. موږ وژغوره! عیسی ځواب ورکړ: ای د لږ ايمان خاوندانو، ولې دومره وېرېږئ؟ (متی ۲۵:۸-۲۶)

نږدې شی

عیسی سمداسه خپل لاس اوږد کړ او هغه یې ونيو او ویې ویل: ای دلې ایمان
خاوندانو ولې شک وکړ؟ (متی ۱۴:۳۱)

"ای ضعیف مؤمنانو! تاسو ولې د دې حقیقت په اړه بحث کوئ چې تاسو سره
ډوډی نشته؟" (متی ۱۶:۸)

ایا تاسو پدې آیتونو کې د عیسی غمجن غږ اورئ؟ په هرصورت ، هغه څه چې ما
حیران کړ کله چې پیروان نشي کولی د بد روح له بدمرغه زوی څخه وباسي. واورئ چې
عیسی خپلو شاگردانو ته څه وویل:

عیسی ځواب ورکړ: "ای بې ایمانه او بې لارې نسله، زه به تر کومه وخته ستاسو
سره یم او تاسو به برداشت کړم؟ هغه ماته راوړه." نو عیسی شیطان ته ملامته
کړه او شیطان د هلك څخه راووت او په ورته وخت کې روغ شو. (متی ۱۷:۱۷-۱۸)

هغه یقینا خپل احساسات پټ نه کړل. غږ یې د نا امیدۍ، خپګان او خپګان نه
بهر دی او د قهر او غصې تر حده رسېږي! شاگردان بیا پوښتنه کوي چې ولې
دوی نشي کولی شیطان وباسي. عیسی په ساده ډول وایي، "ځکه چې ستاسو
باور کم دی." (متی ۱۷:۲۰)

خدای زموږ باور ته ځواب ورکوي

هرڅه چې موږ د خدای څخه ترلاسه کوو د باور له لارې دي. ما د مسیح په بدن کې
یو حقیقت موندلی چې ډیری یې نه پوهیږي، او دا حقیقت دا دی چې خدای زموږ اړتیاو
ته ځواب نه ورکوي، مگر زموږ باور ته! د دې جملې په اړه لږ څه فکر وکړئ. زه کولی
شم ډیری مثالونه ورکړم او دا د مقدس کتاب سره ثابت کړم ، مگر د اجازې سره به زه
خپل ځان په دوه مثالونو پورې محدود کړم. لومړی موږ ولوستل چې یوه ورځ عیسی
په کور کې ډیری مشرانو ته ښوونه کوله:

" او د خدای ځواک د هغه سره و چې ناروغان روغ کړي." (لوقا ۵:۱۷)

دا زما لپاره په زړه پورې ده چې د خدای کلام په ځانګړي ډول وایي چې د خدای
ځواک شتون درلود ترڅو د دې مشرانو شفا ورکړي. دا ایت وایي چې یو مشر او ممکن د

په پوره يقين ايمان

دوی خو تنو ته شفاء ته اړتيا وه، مگر هيڅ يو يې نشي شفا کولی. ولې؟ ځکه چې هيڅ يو يې د ترلاسه کولو باور نه درلود. بيا هم يوه بله سړي وو چې هغه کور ته يې يو فلج شوی سړی په بستره کې راوستی و، خو د گڼې گونې له امله يې نشوای ننوتلی، نو د کور چت ته ورغلل او په يو څه ډول يې د کور چت خلاص کړ. فلج شوی کس د بستر سره بښکته شو او عیسی يې د خلکو په مينځ کې کېښود. لاندې کيسه ده:

"کله چې عیسی د دوی باور ولید، هغه وویل: ... زه تاسو ته وایم، پورته شه، خپله کټ واخله او کور ته لاړ شه!" په پای کې هغه سړی د دوی په مخ کې ودرېد او هغه څه يې واخيستل چې په خوب کې ویده وو او د خدای ثنا ویلو سره کور ته لاړ. هرڅوک په دې واقعه حیران شول، د خدای ستاینه يې وکړه او ویې ویل: "موږ نن ورځ په زړه پورې شیان ولیدل." (لوقا ۵: ۲۰-۲۶)

عیسی د دوی باور ولید. هغه فلج او د هغه ملگري پوهیدل چې خدای د هغه په کلمه وفادار دی. دوی شاید پوهیدل چې هغه خپل قوم ته ویلي وو: "ای زما روحه، خدای ته برکت ورکړئ او د هغه ټول احسانونه مه هیروئ!" هغه څوک چې ستاسو ټول گناهونه معاف کوي او ستاسو ټولې ناروغۍ شفا ورکوي." (مزمور ۱۰۳: ۲-۳) له بلې خوا، مشران په دې حیران شول چې فلج شوی ناروغ روغ شوی او خدای پاک يې ستایلي، مگر د دوی څخه يو هم روغ نه شو. ولې؟ ځکه چې موږ نشو کولی حتی هغه څه ترلاسه کړو چې خدای يې له باور پرته ترلاسه کول غواړي. موږ یوازې د باور سره ترلاسه کولی شو! خدای ځواب ورکوي کله چې موږ باور لرو، کوم چې د هغه د کلمې په لور د حرکت انعکاس دی.

په بل ځای کې، یوه یوناني بڼه عیسی ته راغله. هغه د عیسی څخه غوښتنه وکړه چې د هغه شیطاني لور روغ کړي. عیسی ورته وویل:

"ماشومانو ته لومړی خواږه ورکړئ، ځکه چې د ماشومانو ډوډی اخیستل او سپیو ته اچول روا نه دي." (مرقس ۷: ۲۷)

عیسی هغه بڼه سپی وبلله. هغه کولی شو خپه شوی وای او لاړ شو، مگر دا چې هغه د عیسی له شخصیت سره بلد و، سمدلاسه يې د لاندې ټکو سره ځواب ورکړ:

"هو، زما څښتن، مگر سپي هم په ميز کې د ماشومانو د ډوډی ټوټې خوري."
(مرقس ۷: ۲۸)

هغه ښځه هم پوهیده چې هغه د خدای زوی په حضور کې ده او باور یې درلود چې هغه یو ښه خدای دی پرته له کمزورۍ. هغه هوډ درلود، ځکه چې هغه پوهیده چې هغه باید د هغه څه سره ودریږي چې هغه یې غواړي، او هغه باید ډاډ ترلاسه کړي چې د هغې غوښتنې به رد نه شي، نو ښځه په ایمان سره ودریده، او له همدې امله عیسی وویل:

"ستا د خبرو له امله، لار شه، شیطان ستاسو د لور څخه راوتلی!" (مرقس ۷:۲۹)

کله چې ښځه کور ته راستنه شوه، هغې خپله لور روغه وموندله. یوځل بیا، عیسی د هغه عقیدې ته ځواب ورکړ نه د هغه اړتیا ته، ځکه چې د هغه غوښتنه د اړتیا پر اساس وه، مگر د عیسی په وینا، د هغه ځواب د ایمان څخه راپورته شو.

ایمان د هر څه د ترلاسه کولو کلید ده!

دا اصول په سلطنت کې په هرڅه پلي کیږي. په حقیقت کې، یعقوب دومره زړور دی چې ووايي کله چې موږ د خدای په وړاندې په دعا کې راځو، موږ باید دا وکړو:

"... په ایمان سره پوښتنه وکړئ او هیڅ شک ته اجازه مه ورکوئ، ځکه چې شکمن د سمندر د څپو په څیر دی چې د باد په واسطه هر لوري ته ځي. داسې سپری باید دا فکر ونه کړي چې هغه به د خدای څخه څه ومومي. (یعقوب ۱:۶-۷)

یو ځل بیا دې ټکي ته پام وکړئ: "دا ډول سپری باید دا فکر ونه کړي چې هغه به د خدای څخه څه ومومي." د څو شیبو لپاره پدې اړه فکر وکړئ. دې کلمو ته پام وکړئ "فکر مه کوئ چې تاسو به د خدای څخه څه ومومئ." دا یو مشخص بیان دی او د پوښتنو یا استنناوو لپاره هیڅ ځای نه پرېږدي! خدای دې ډاډه کړي چې موږ په دې مسئله سمه پوهیږو! هغه د ایمان ځواب ورکوي او بل څه نه!

د دې له امله، ډیری روح القدس ترلاسه کړي دی. دوی د ایمان له مخې هیڅ شی نه دی غوښتی. مقدس کتاب له موږ څخه غوښتنه کوي:

زه یوازې غواړم پوه شم: ایا تاسو د شریعت په کارونو کولو سره روح وموند یا په هغه څه باور وکړئ چې تاسو اوریدلي؟ (غلاطیان ۲:۳)

دا برخه د يعقوب له خبرو سره سمون لري. تاسو نشئ کولی د خدای څخه هيڅ شی ترلاسه کړئ پرته لدې چې تاسو هغه ته په ايمان سره نږدې شئ، کوم چې د هغه روح پکې شامل دی. ما ډیری وخت د ترې ايماندارانو سره ليدلي چې په ژبه خبرې نه کوي. دوی پوهیږي چې دوی یو څه نور دي او دوی یې په لټه کې دي، مگر وروسته له دې چې دوی زما څخه د روح القدس بېتسما په اړه د خدای کلام واورې، دوی وايي: "ما یو ځل دعا وکړه چې دا ترلاسه کړم، مگر هيڅ نه!" یا کله چې دوی د دې لپاره دعا کوي، دوی وايي "شاید او که". دوی د یوناني میرمنې په څیر هوډ نلري، او دوی په بشپړ باور او زپورتیا سره نه راځي. خدای تمه لري چې موږ د هغه اراده وپیژنو، ځکه چې موږ ته ویل شوي: "نو ناپوهه کیږه مه، مگر دا معلومه کړه چې د خدای اراده څه ده." (افسیان ۱۷:۵) او کله چې موږ د دې په اړه پوهیږو، راځئ چې په باور او اعتماد سره پوښتنه وکړو.

ورته د نږدې کیدو لپاره خدای ته نږدې کیدو ریښتیا ده. ډیری وختونه کله چې ايمانداران خدای ته راځي، دوی یوازې د هغه سره د خبرو اترو لپاره "بهیر" کوي. ايمانداران اکثراً په دې هیله اسمان ته الفاظ خپروي چې اوریدل شي. مگر دا ايمان نه دی او نشي کولی د خدای حضور ته ننوځي. دا هم ویل شوي: "د ايمان پرته، د خدای خوښول ممکن نه دي، ځکه څوک چې هغه ته نږدې کیږي، باید باور ولري چې هغه شتون لري او هغه چا ته انعام ورکوي چې هغه یې لټوي." (عبرانیان ۱۱:۶) لیکوال عبرانی ايمانداران ته وايي چې کله تاسو خدای ته نږدې شئ نو تاسو باید په هغه باور ولرئ. په بل عبارت، هغه به حاضر وي، هغه به واورې او هغه به ځواب ورکړي!

يعقوب وايي: داسې سړی باید دا فکر ونه کړي چې د خدای له لوري به څه پیدا کړي، ځکه هغه دوه زپونه لري او په ټولو کارونو کې بې ثباته دی. (يعقوب ۷: ۱-۸) یو شکمن سړی هغه څوک دی چې خدای ته نږدې کیږي، مگر بیا هم د هغه په شتون کې شک لري. هغه شاید حتی حیران وي چې ایا خدای د هغه راتگ ته پام کوي.

د هیچا یوه نښانه دا ده چې په نورو ژبو کې له کوم ځانگړي هدف پرته دعا کول دي. اجازه راکړئ چې تشریح کړم: په مجلسونو کې ډیری وختونه داسې پېښیږي چې ايمانداران د پیغام له اوریدو وروسته د دعا لپاره رهبري کیږي او مخ ته راځي په داسې حالتونو کې زه سندرغاړو ته وایم چې غږ مه کوئ. لامل یې دا دی چې د موسیقۍ د گټورتوب سره سره ځینې خلک په سندرو ویلو بوخت وي او خدای ته توجه نشي کولی.

يعقوب وايي: خدای ته نږدې شی، هغه به تاسو ته نږدې کړي ... او ستاسو زړونه پاک کړئ، ای دوه زړونه. (يعقوب ۴: ۸) موږ څنگه کولی شو د خدای په لټه کې شو کله چې زموږ فکرونه په هغه متمرکز نه وي؟ تصور وکړئ چې په ورته حالت کې ستاسو یو ملگري ته نږدې شی؟!

خلک په اسانۍ سره انحراف کوي ځکه چې دوی فکر کوي دوی کولی شي د خدای سره اړیکه ونیسي کله چې دوی نږدې شي. نه! موږ باید باور وکړو چې هغه دی. موږ باید باور ولرو چې هغه شتون لري، موږ باید باور ولرو چې هغه اوري او ځواب ورکوي، او ستاسو د بشپړ پام وړ دی. باور ډاډ ورکوي چې هغه به تاسو ته خپل بې ساري پاملرنه درکړي ځکه چې تاسو پوهیږئ چې هغه ژمنه کوي او دروغ نه وايي. که تاسو نږدې شی، هغه به په بدل کې تاسو ته نږدې شي. تاسو تصور نشئ کولی چې د دې جملې د لیکلو په وخت کې چې ما راپورته کړ. څومره بې مثاله خدای چې موږ بې خدمت کوو، که موږ هغه ته په ایمان سره نږدې شو، هغه به موږ ته ځواب ووايي.

څنگه باور وکړو؟

اوس باید د یوې پوښتنې یادونه وکړو چې ډیری وختونه پوښتل کیږي: څنگه خپل ایمان زیات کړم؟ دا پوښتنه د ډیرو کلونو لپاره راپورته شوې او په حقیقت کې د رسولانو وخت ته رسیږي:

پېغمبرانو خدای ته وویل: زموږ ایمان زیات کړه! خدای وفرمایل: که ته د سرې د دانې په اندازه ایمان هم لرې، د توتانو دې ونې ته ووايه چې په سمندر کې دې ریښې وکرل شي، دا به ستا اطاعت وکړي. (لوقا ۱۷: ۵-۶)

په پام کې ونیسئ چې لومړی دا وایي "که تاسو د سرې د تخم په څیر کوچنی ایمان لرئ." تخم یو کوچنی ذره ده، مگر دا وړتیا لري چې لوی ونه شي. نو مخکې له دې چې په دې خبرې وکړو چې ایمان څنگه قوي ونه شي، لومړی باید دا پوښتنه وکړو چې تخم څنگه ترلاسه کوو؟ د دې پوښتنې ځواب په دې آیت کې دی:

"نو باور د پیغام اوریدلو څخه سرچینه اخلي، او د پیغام اوریدل د مسیح د کلمو له لارې ممکن شوي. (رومیان ۱۰: ۱۷)

دا خورا ساده دی. د ايمان تخم د خدای کلام په اوریدو سره ترلاسه کیږي! په یاد ولری چې دا وایي چې ايمان یوازې په اوریدلو ترلاسه کیږي. کله کله د یو ځل په اوریدلو سره اسانه شي، خو تر ډېره د څو ځلي اوریدلو وروسته زموږ په زړونو کې زېرمه کېږي. د دې دلیل لپاره، ډیری تږي ايمانداران څو ځله د خدای کلام لرونکی پیغام اوري یا لولي. ما ته ډېر خلک راغلل او ویې ویل: ما ستا یو کتاب څو ځله ولوست او یا مې پنځه ځله ستا د خطبې ویدیو ولیده او پنځم ځل مې وښوده او په همدې وخت کې زما په زړه کې دا تخم وخوت. "

دا خورا ساده مسله ده او موږ به یې د پیچلي کولو سره له لاسه ورکړو. د باور تخم په منظم ډول د روح القدس په الهام لیکل شوي یا ویل شوي د خدای کلام اوریدلو سره ترلاسه کیږي. د افسوس خبره ده چې نن د دومره ډېرو خطبو او کتابونو سره د خدای کلام دومره د بحث موضوع نه ده. لومړی کتاب چې ما لیکلی و د یو لوی ناشر لخوا رد شو، ځکه چې د دوی په وینا دا د تبلیغ او مشورې په څیر ډیر و! ما د مقدس مقدس کتاب او د خدای کلام څخه ډیری آیتونه راوړي وو. زه فکر کوم چې دوی د احساساتو یا انساني بدن پورې اړوند یو څه په لټه کې وو.

دا غمجن دی! او دا یو فشار دی چې ډیری خدمتگاران ورته تسلیمېږي. موږ نن ورځ "ځان جوړ شوي" کلیساگانې لرو چېرې چې گڼون کونکي هیڅ مقدس کتاب نه راوړي، ځکه چې دوی ورته اړتیا نلري. دوی یوه مسخره یا خوندره وینا اوري چې د دوی د خوښۍ په لټه کې ژوند کې مرسته کوي. کله چې زه د کلیسا وضعیت ته گورم نو ټوله خبره حیرانونکې کیږي: په تیرو دوه کلونو کې زموږ سازمان په چین کې د ځمکې لاندې کلیسا مشرانو ته پنځوس زره مقدس کتابونه لېږلي دي ځکه چې دوی د خدای کلام اوریدو ته لیواله دي. مقدس کتاب په چین کې نه ودرول شوی، دومره چې مشران مشرانو ته د مقدس کتاب پانې ورکوي او له دوی څخه یې غوښتنه کوي چې دا عبارتونه حفظ کړي ترڅو دوی لاهم د خدای کلام د حافظې څخه تبلیغ کولی شي که چېرې مقدس کتاب د چارواکو لخوا ضبط شي. دا نارینه او ښځې د خدای د لیکل شوي کلام په ارزښت پوهیږي. مگر بیا هم، په لویدیځ کلیساونو کې، موږ هڅه کوو چې هغه پیغامونه تبلیغ کړو چې روح هڅوي او بدن ته سکون ورکوي، او موږ د خدای کلام هغه پیغام هیر کړی چې روح ته بدلون راوړي او بدن ته د مرگ اعلان کوي. د دې پیغامونو په اوریدلو، موږ کولی شو وخنوو او حتی اوبښکې یې وښوو، ځکه چې کیسې په موږ اغیزه کوي، مگر

څه پېښېږي کله چې گناه د غوښتونکو د ژوند دروازه ټکوي؟ ایا دوی د ودریدو ځواک لري؟ څه پېښېږي کله چې دوی اړتیا لري په ځانگړي حالت کې د خدای اراده وپېژني؟ ایا دوی به د هغه چا باور ولري چې په مقدس کتابونو کې یې د دوی هیله ترلاسه کړې؟ حالات بې شمېره دي!

زه خوښ یم چې خپرونکي زما لومړی کتاب رد کړ، ځکه چې که دوی دا کتاب منلی وای، نو شاید دوی به له خپلو مدیرانو څخه غوښتنه کړې وای چې پیغام ټیټ کړي، په دې توگه د دې کتاب څخه ډیری وده او پیاوړتیا ردوي. په زړه پورې خبره دا ده چې د خپرونې خاوند په پای کې د خپرونو د ځانگړې مشر له دندې گوښه کړ او پر ځای یې یو داسې سړی وگمارل چې زړه یې خدای ته ارمان و. نوي مشر هم یو کارمند وگمارل چې د هغه په څیر زړه یې درلود ترڅو خلکو ته د خدای پیغام اعلان کړي. دې نوي کارمند له ما سره اړیکه ونیوله ترڅو وپوښتم چې ایا دوی کولی شي راتلونکی کتاب چاپ کړي. ما پنځه کتابونه لیکلي چې د دې خپرونکي لخوا خپاره شوي، او څلور یې د کال غوره پلورونکي وو. تر ټولو مهم، موږ د افراډو، کورنیو او کلیساگانو د تبادلې مختلف شواهد ترلاسه کوو. ټول عزت د خدای لره!

زه دا ستاسو سره شریکوم ځکه چې ځمکه د قحط سره مخ شوې، زما مطلب د ډوډی او اوبو قحط نه دی، مگر د خدای د کلام قحط (عاموس ۱۱: ۸). ډیری وختونه په امریکایی کلیسا کې، موږ په ندرت سره د خدای کلام اورو چې تبلیغ کېږي. زه دا نه وایم چې موږ پیغامونه نلرو ځکه چې موږ ډیری کتابونه، ویدیوگانې او آډیو فایلونه لرو، مگر هغه څه چې موږ یې نه لرو هغه د خدای کلام دی. ولې چې زه افریقایی او اسیایي هېوادونو ته لاړم نو وینو چې هغوی د امریکایانو په پرتله کمې اسانتیاوې لري، خو په اسانۍ سره له خدای څخه ترلاسه کوي او په خپل ژوند کې ډېر ایمان او میوه لري؟ ځواب ساده دی. دوی د خدای کلام اوري، نه شخصي یا قانوني پیغام.

ما د خدای سره تړون کړی دی چې زه به هیڅکله په هغه پیغام راضي نه شم چې خلک خوښوي مگر هغه پیغام راوړم چې هغه ویلي وي. پولس وایي: "ایا زه د نارینه وورضايت غواړم یا د خدای رضا؟ ایا زه هڅه کوم چې خلک خوشحاله کړم؟ که زه لا هم د خلکو د خوښۍ په لټه کې وای، نو زه به د مسیح خادم نه وم." (غلاطیان ۱: ۱۰). د مسیح څومره خدمتگارانو خپل کار په ښه توگه پیل کړ، مگر اوس دوی د جماعت یا گډون کونکو غلامان شوي دي؟ دوی نیول شوي او یوازې هغه څه وړاندیز کوي چې خلک یې تمه لري.

ایمان د خدای له کلام څخه د اوریدلو او اوریدلو څخه راځي. دا د خدای کلام ده

په پوره يقين ايمان

چې زموږ په زړونو کې د باور تخم ساتي. د مشرانو په توګه، موږ بايد خلکو ته هغه څه ورکړو چې دوی ورته اړتيا لري، نه هغه څه چې دوی فکر کوي دوی ورته اړتيا لري. موږ بايد دوی ته د خدای ابدی کلمې سره خواږه ورکړو، کوم چې د دوی د جوړولو توان لري او کولی شي دوی ته ميراث ورکړي.

نن ورځ ډيری مشران مخ په وړاندې ځي او د هغو کسانو سره يوځای کيږي چې د خدای پاک کلام اعلانوي. ځينې چې د انسانانو د خوښولو په جال کې راوتلي وو اوس خلاصیږي، پداسې حال کې چې نور وينښ دي. دوی د خدای خلکو ته بلنه ورکوي چې هغه ته بيرته راشي. ولې خدای په دې برخه کې له ځان سره په نږدېوالي تينگار کوي؟ ځواب ساده دی. هغه غواړي چې تاسو باور ولرئ چې تاسو کولی شئ د هغه سره په مينه کې ژوند وکړئ، ځکه چې د باور پرته تاسو نشئ کولی نږدېوالی ترلاسه کړئ. د خپلو خبرو سره، هغه په خلکو کې د باور تخم کړي ترڅو دوی هغه ته نږدې شي. څومره په زړه پوری!

څنگه خپل ايمان زيات کړو؟

اوس راځو دې پوښتنې ته چې څنگه بايد خپل ايمان زيات کړو؟ عیسی خپلو پيروانو ته وایي:

"... که تاسو د سرې د تخم په څير لږ ايمان لرئ، تاسو کولی شئ د توت ونې ته ووايست چې په سمندر کې وکرل شي، دا به ستاسو اطاعت وکړي. په تاسو کې څوک چې کله خپل نوکر په دېشته کې د پسونو له کرلو او پاللو څخه راستون شي، ورته ووايي: "راځه، کينه او خوږه". ايا هغه به نه وایي: "زما ډوډی چمتو کړه او زما ډوډی چمتو کړه چې زه خوږم او وڅښم، او بيا تاسو خوږئ؟" ايا له خپل بنده څخه به اعتبار اخلي چې د هغه حکم يې پوره کړي؟ نو لکه څنگه چې تاسو ته امر شوی دی هغه پوره کړی، ووايه: "موږ يې گناه بندگان يو او موږ يوازې خپله دنده ترسره کړي." (لوقا ۱۷: ۶-۱۰)

زه به حيران وم چې څنگه عیسی د تخم په توګه خبرې کولو څخه د نوکر او مالک ترمينځ اړيکې ته لاړ! داسې بريښي چې عیسی د بلې موضوع په اړه خبرې کوي، مګر زه پوهيدم چې دا داسې نه و، او روح القدس ماته دا يوه ورځ وښودله.

لومړی، هغه موږ ته وايي چې ایمان د تخم په څیر دی. لکه څنگه چې تاسو پوهیږئ، تخمونه کوچني دي، مگر دوی د لوی ونې وړتیا لري. له همدې امله، دا بسنه نه ده چې یوازې تخم وکرل شي، مگر تخم باید میوه ولري. په دې برخه کې د هغه په ځواب کې د ایمان د تخم د یوې قوي او میوه لرونکي ونې د بدلولو راز هم شامل دی. په بل عبارت، د ایمان هغه ډول دی چې کولی شي د توت ونې له مینځه یوسي، غرونه راوباسي، یا موږ د خدای حضور ته راوباسي.

ولې غلام د خپل بادار لپاره ځمکه کښت کوي یا رمې پالنه کوي؟ د هغه اصلي هدف د خپلې کورنۍ لپاره خواره ترلاسه کول دي. د عیسی خبرې او پوښتنه په حقیقت کې دا وه: ولې نوکر یا غلام د رمې له څرولو یا د حاصل راټولولو وروسته د خپل بادار په میز کې د ډوډۍ له ایښودلو پرته خپل کار پای ته نه رسوي؟ د بریالیتوب لپاره، هغه باید هر هغه څه وکړي چې له هغه څخه غوښتنه کیږي. نه بشپړول د هغه تخم سره پرتله کیدی شي چې کرل شوي، او به شوي او پالل کیږي؛ مگر د حاصلاتو د فصل څخه دمخه، تاسو دا خراب کړئ یا یې په پام کې ونیسئ او اجازه ورکړئ چې فصل خراب شي.

عیسی د ځان سره زموږ د اطاعت په اړه خبرې کوي؛ هغه مالک دی او موږ د هغه په ساحه کې د هغه خدمتگار یو. که موږ غواړو چې زموږ د عقیدې د تخمونو د حاصلاتو شاهدان واوسو، موږ باید د هغه څه اطاعت وکړو چې له موږ څخه غوښتنه کیږي. د هغه خبرې ته پام وکړئ: "نو تاسو هم هغه څه وکرل لکه څنگه چې تاسو ته امر شوی و ..." دا بیان د دې تصدیق کوي چې هغه زموږ د اطاعت په اړه خبرې کوي او دا د ایمان د زیاتوالي راز دی.

نیمګړتیا اطاعت نافرمانی ده!

نیمګړې اطاعت کافي نه دی. دا هماغه ټوټه ده چې پیری یې د خدای په کلام کې نیولي. یو ځانګړی مثال د پاچا ساؤل کیسه ده. د خدای کلام هغه ته په ښکاره ډول امر کړی و چې لاړ شي او ټول عمالیکیان له منځه یوسي. هغه باید نارینه، ښځې، ماشومان او حیوانات ووژني او هرڅوک او هرڅه چې په دوی کې روح لري له منځه یوسي.

شاوېل ځواب ورته کړ: نه، زه به داسې ونه کړم. زموږ په نظر، نافرمانی د ښکاره مخالفت یا سرغړونې بڼه ده، مګر داسې نه ده. ساؤل ومنله او بیا یې خپل فکر بدل کړ. زموږ څخه پیری دا ډول نافرمانی پیر ښه پوهیږي. ساؤل د خدای امر ته لومړیتوب

ورکولو کې غفلت وکړې. نافرمانی اکثر د غفلت او هیرولو پایله ده. شاید هرڅوک د نافرمانی له دې نمونې سره موافق وي، مگر راکړی چې د ساؤل عملونو ته ډیر پام وکړو. هغه سمدلاسه خپل سرتیري راټول کړل او هلته یې برید وکړ. هغه نارینه او ښځې، ماشومان او حتی ماشومان ووژل. هغه او د هغه پوځیانو په لسگونو زره خلک ووژل. خو ساؤل د عمالیقیانو بادشاه ژوندی پرېښودو. ولې؟ زه باور لرم چې هغه د هغه وخت د کلتور سره سم عمل کړی! که چا یو قوم ته ماتې ورکړه او د هغه پاچا یې ژوندی ونيول او دربار ته یې وسپاره، هغه پاچا د هغه د بریا یوه ژوندی ښه وه.

ساؤل په زرگونو څاروي هم ونيول. هغه ښه پسونه، وزې، غورږدلي خوسکي، پسونه او هر څه چې ښه وو ژوندي وساتل او خپلو خلکو ته یې ورکړل ترڅو د خدای لپاره قرباني وکړي او د خدای د کلام سره سم یو څه وکړي. تصور وکړئ چې خلک د دې په اړه څه فکر کوي. دوی شاید ځان ته وویل، "موږ څومره ښه سلطنت لرو." هغه تل خدای ته ترجیح ورکوي ... "

ولی خدای هغه دا کار د بل څه په توګه ولید. هغه سموئیل ته وویل: "زه پښیمانه یم چې شاؤل می پادشاه جوړ کړ ځکه چې هغه زما پیروي نه کوی، هغه زما خبره نه اوری." (۱ سموئیل ۱۵:۱۱، زه ژباړه) شاؤل په لسگونو زره انسانان ووژل او یوازې یو کس یې ژوندی پرېښود، هغه د هغه څه ۹۹٪ وکړل چې له هغه څخه غوښتل شوي. زموږ څخه ډیری د هغه عمل د اطاعت په توګه ګورو، مگر خدای دا نافرمانی ګڼل. دا موږ ته ښیې چې د خدای په نظر کې نیمګړتیا اطاعت بشپړ نافرمانی ده. په حقیقت کې، د خدای په وینا، ۹۹٪ کول اطاعت نه، بلکې بغاوت دی! څو ځله مو اوریدلي دي چې خلک ووايي، "تاسو ولې هر هغه څه ته پام نه کوئ چې ما کړي دي؟" تاسو یوازې په هغه څه تمرکز کوئ چې ما نه دي کړي!" ساؤل شاید ورته وویل. مګر دا یو انساني دلیل دی، نه الهی.

د نزاکت کچه زموږ له عقیدې سره مستقیم اړیکه لري

که موږ د ساؤل ژوند ته دوام ورکړو، تاسو به وګورئ چې د هغه باور په دوامداره توګه کمېږي. تاسو به هم ومومئ چې هغه په تدریجي ډول د خدای څخه مخ اړوي. د هغه د نږدېوالي کچه کمېږي؛ ځکه چې د خدای سره زموږ د نږدېوالي کچه زموږ له باور سره مستقیم اړیکه لري. په دې اړه یو حنا رسول وویل:

"له دې څخه به موږ پوه شو چې موږ د حق سره تړاو لرو، او موږ به د خدای په حضور کې خپل زړونه ډاډمن کړو؛ ځکه چې هرکله چې زموږ زړونه موږ ته ملامتوي، خدای زموږ له زړونو څخه لوی دی او په هرڅه پوهیږي. گرانه، که زموږ زړه موږ ته ملامت نه کړي، موږ د خدای په حضور کې ډاډمن یو او موږ به هغه څه ترلاسه کړو چې موږ یې له هغه څخه وغواړو، ځکه چې موږ د هغه د حکمونو اطاعت کوو او هغه څه کوو چې هغه خوښوي." (اول یوحنا ۳: ۱۹-۲۲)

د خدای سره د نږدې کیدو وړتیا زموږ له عقیدې سره مستقیم تړاو لري، او زموږ باور مستقیم د هغه له اطاعت سره تړاو لري! د اجازې سره، زه به هغه څه تشریح کړم چې ما وویل. زه د هغه نافرمانۍ په اړه خبرې نه کوم چې د گډوډۍ او توبې سره راځي. د داود گناه د ساؤل څخه لویه وه، مگر هغه سمدلاسه توبه وکړه. د هغه باور کم نه شو او اجازه یې ورنکړه چې د خدای سره د ملگرتیا وړتیا له لاسه ورکړي. خو له بلې خوا، ساؤل د خپلې گټې په لټه کې و، د هغه څه ساتنه وکړي چې فکر یې کاوه د هغه دی، او هغه غوښتل چې دا په یو ډول سره ضرب کړي. د داود په څیر، د هغه زړه د خدای په لټه کې نه و.

د دې نږدې مثال د میره او میرمنې ژوند دی. که هر یو د خپل ځان په اړه فکر وکړي او خپله گټه وغواړي او بل ته تسلیم نه کړي، باور او نزاکت به له لاسه ورکړي. میره کولی شي ووايي: زه د ژوند او کور لگښتونه ترلاسه کوم او خواږه او جامې اخلم. اوس، که زه د ځان لپاره یوه ملگرې ولرم؟ هغه کولی شي خپلې میرمنې ته خپله مینه څرگنده کړي او حتی د هغې ټولې اړتیاوې پوره کړي. مگر ډاډه اوسئ چې د دوی نږدې والی به ورو ورو کم شي، ځکه چې میره یوازې په یوه برخه کې نافرمانی کړې ده.

تاسو شاید پوښتنه وکړئ، "رب، زه په منظمه توګه کلیسا ته حاضر یم، زه لسمه برخه ورکوم، زه مقدس کتاب لولم، او زه دعا کوم. خو زما ایمان ولې دومره کمزوری دی؟ اجازه راکړئ یوه پوښتنه وکړم: "تاسو د خپلې میرمنې سره څنګه چلند کوئ؟" خدای فرمایي: په همدې ډول تاسو خاوندانو، له خپلو مېرمنو سره په خپل ژوند کې ډېر پام کوئ او له هغوی سره د ډېر نازک جنس په شان چلند وکړئ، ځکه ستاسو ملگرې د ژوند د سپېڅلي سوغات وارثان دي، نو ستاسو دعاګانې به نه وي. خنډ شي." (اول پطرس ۳: ۷)

اطاعت نه کوو. د عیسی خبرې په یاد ولری، "نو تاسو هم د هغه څه په ترسره کولو سره چې تاسو ته امر شوی و، ووايست: موږ بې گناه بندگان یو او موږ یوازې خپله دنده ترسره کړې. "نیمگړی اطاعت هیڅکله ايمان نه زیاتوي! دا اصول د میړه سره د میرمنو چلند، د مور او پلار سره د ماشومانو چلند او همدارنگه د ماشومانو سره د والدينو چلند لپاره ریښتیا ده. بله پوښتنه چې کیدی شي پوښتنه وشي: ایا تاسو د خپلې کلمې سرې یاست؟ مقدس کتاب موږ ته وایی چې یو څوک خدای ته نږدې کیدی شي څوک چې: "د هغه کلمه ساتي، حتی که دا د هغه زیان وي." (مزمور ۱۵:۴) ایا تاسو ژمنې کوئ چې تاسو یې نه کوئ؟ ایا ته همېشه په ژبه گناه کوې او بیا فکر کوې چې ستا ايمان ولې نه زیاتېږي؟ زه کولی شم د پوښتنو سره لار شم.

ټکی دا دی چې موږ خپل ژوند د خدای کلام ته د بشپړ اطاعت په لټه کې وقف کوو. موږ ته په واضح ډول ویل کیږي:

"زما ماشومانو، زه تاسو ته د لیکم ترڅو تاسو گناه ونه کړئ." (اول یوحنا ۲:۱)

ډیری گناه ته د ناڅرگند یا قانوني لید څخه گوري. هغه څوک چې روښانه نقطه نه لري او غفلت ورته ویل کیدی شي فکر کوي ځکه چې دوی فضل او رحمت لري او د دوی ټول گناهونه په صلیب کې معاف شوي، دوی کولی شي د خدای د کلام له هرې برخې سرغړونه وکړي. هو، ټول گناهونه د صلیب له لارې لرې شوي، مگر موږ باید هغه څه په یاد ولرو چې پولس ایماندارانو ته وویل: "ایا تاسو نه پوهیږئ کله چې تاسو خپل ځان د یو چا اطاعت کونکي بندگانو په توگه وسپارئ، نو تاسو به د هغه چا غلامان شئ چې تاسو یې اطاعت کوئ. ایا هغه د گناه بنده ده، کوم چې د مرگ لامل کیږي، ایا د اطاعت خادم، چې د نیکی لامل کیږي؟ (رومیان ۶:۱۶) عیسی پخپله هغو کسانو ته وایی چې هغه ته څښتن وایی او لاهم گناه کوي: "زه هیڅکله تاسو نه پیژنم. زما څخه لرې شه، ای ظالمانو! (متی ۲۳:۷)

ډیني عالمان د گناه څخه تینبټې ته د هغه په څیر گوري چې کولی شي یو څوک د اولیاوو له صف څخه لرې کړي. دا یو عامل ندی چې موږ باید د نافرمانۍ څخه لرې پاتې کیدو ته وهڅوو. په حقیقت کې، دا ډول هڅونه نشي کولی موږ له گناه څخه وژغوري. کله چې موږ گناه گورو چې زموږ عقیدې ته زیان رسوي، کوم چې کولی شي په پایله کې د خدای سره زموږ نږدېوالی کم کړي، موږ به یې مخنیوی وکړو. ولې؟

اوس موږ پوهیږو چې ولې یعقوب د خدای د بلنې له اعلان څخه مخکې او وروسته وویل:

نو خدای ته تسلیم شه. د شیطان مقاومت وکړئ، هغه به ستاسو څخه وتبستی. خدای ته نږدې شی، هغه به تاسو ته نږدې شي. اې گناهگارانو، خپل لاسونه ومینځئ." (یعقوب ۷: ۴-۸)

دا ټول په اطاعت تمرکز کوي. ولې؟ ځکه چې په دې توگه موږ کولی شو خدای ته په ډاډ سره نږدې شو.

یوځل بیا، راځئ چې د دې فصل په پیل کې ولوستل شوي آیت ته پام وکړو: "نو وروڼو، ځکه چې د عیسی په وینه کې موږ کولی شو په آزاده توگه مقدس ځای ته ننوځو، دا د یوې نوې او ژوندۍ لارې له لارې ... راځئ چې د خدای حضور ته د زړه له اخلاص او د بشپړ باور سره نږدې شو، پداسې حال کې چې زموږ زړونه له هر ډول گناه څخه پاک دي، دا لیرې کیږي او زموږ بدنونه په پاکو اوبو مینځل کیږي. راځئ چې په هغه امید باندې ثابت پاتې شو چې موږ یې اعتراف کوو، ځکه چې وعده کوونکی وفادار دی. (عبرانیان ۱۰: ۱۹-۲۳)

زموږ ډاډ، یا بشپړ ډاډ، د باور څخه راځي، کوم چې د خدای کلام اوریدلو څخه راځي، او په پایله کې زموږ د دوامدار اطاعت سره وده کوي. که موږ گناه وکړو، موږ د پلار سره مدافع وکیل لرو، او که موږ ژر توبه وباسو، زموږ ضمیر به له غندنې څخه خلاص شي، ځکه چې د هغه وینه موږ د واورې څخه پاکوي. که څه هم، که موږ گناه ته دوام ورکړو، زموږ ضمیر به موږ غندنه وکړي، او خدای زموږ له ضمیر څخه لوی دی، او پدې توگه به موږ د ژوندي خدای سره په اعتماد سره د نږدې کیدو څخه بې برخې شو.

امید

اوس موږ په پخوانیو آیتونو کې دویمې جملې ته راگرځو: "راځئ پرته له دې چې هغه امید چې موږ یې ادعا کوو په کلکه ودرېږو" امید اکثراً غلط فهم کیږي. هیله د "شاید دا به پیښ شي" سره مساوي نه وي مگر د "یقین تمه" معنی لري.

کله چې خدای ابراهیم ته راغی، هغه ورسره ژمنه وکړه: "زه ستا ډال یم او تاسو ته به ډیر اجر درکړل شي" (پیدایښت ۱: ۱۵):

په پوره يقين ايمان

«ای خداوندگانُ يهوه، مرا چه خواهی داد، زیرا که من بی‌فرزند مانده‌ام و وارث خانه‌ام، العاز دمشقی است؟ اینک مرا نسلی ندادی؛ پس خانه‌زادم وارث من خواهد بود.» (پیداینبت ۲:۱۵-۳)

دا څرگنده وه چې دې سړي لږ يا هيڅ اميد نه درلود، او خدای پوهیده چې ابراهيم نشي کولی د هغه له مرستې پرته خپلې ژمنې ترلاسه کړي. نو خدای هغه بهر راوغوښت او ورته يې وويل چې د اسمان ستوري وشمېره. په شخصي توگه، زه فکر کوم چې ابراهيم د ستورو د شميرلو په وخت کې ویده شو. بل سهار، خدای هغه د دې پوښتنې سره راپينس کړ: "ايا تاسو دا ټول حساب کړي؟" ابراهيم وويل: نه، ډېر دي!

خدای هغه ځواب ترلاسه کړ چې هغه يې په تمه و او دوام يې ورکړ: "داسې به ستاسو نسل وي." خدای په هغه کې ژوند ته الهی امید راوړی - دا دی، هغه ابراهيم ته د هغه د وعدې روښانه انځور ورکړ، چې پيری ماشومان وو. هرکله چې ابراهيم ستورو ته کتل، د خدای وعده به يې يادوله او د خپلو اولادونو بې شميره ژړا به يې اوریدله: "ابراهيم پلاره! د ابراهيم پلاره!"

دې ته په اشارې سره په نوي عهد کې ابراهيم عليه السلام وايي:

"که څه هم د امید لپاره هيڅ ځای نه و، ابراهيم په امید باور درلود چې هغه به د ډيرو قومونو پلار شي، لکه څنگه چې ورته ويل شوي." (روميان ۴:۱۸)

څه وويل شول "په دې توگه به ستاسو تخم وي: بې شميره!" د ثابت امید په نشتوالي کې، الهی امید د دې توان درلود چې ژمنه وگوري. الهی امید د ليد له ساحې هاخوا وگرځيد او د پاڼه تمه ساحې ته ورسيد. ابراهيم پريکړه وکړه چې د ليدلو څخه هاخوا لاړ شي. په حقيقت کې، مقدس کتاب موږ ته دا هم وايي چې د الهی امید له لارې، "هغه پاڼه و چې خدای کولی شي خپله ژمنه پوره کړي" (روميان ۲۱: ۴). موږ ته ويل کيږي:

"عقیده د هغه شيانو ضامن دی چې موږ يې تمه لرو." (عبرانيان ۱۱: ۱)

زموږ باور د خدای امید يا ژمنه تضمینوي. لکه څنگه چې موږ په ابراهيم کې وليدل، الهی امید د خدای د ارادې يو خوب يا پلان دی چې موږ لاهم د خپلو سترگو ليدلو توان نه لرو. الهی امید خورا مهم دی، او د امید پرته، باور د تضمین لپاره هيڅ شی نلري. د خدای کلام نه يوازې زموږ په زړونو کې باور رامینځته کوي، بلکه باور ته امید يا خوبونه هم ورکوي.

دا مسله د ودانیزو توکو، موادو لکه: ټایلونو، کړکیو، بیمونو، لرگیو، سمیتو، خښتو او داسې نورو سره پرتله کیدی شي. موږ کولی شو ټولې سرچینې ولرو، مگر د پلان پرته، د ودانولو پروسه به یو ناوړین وي! تاسو شاید فکر وکړئ چې زه کولی شم پرته له پلان څخه یو څه جوړ کړم. شاید تاسو کولی شئ، که تاسو په خپل سر کې یو پلان لرئ، مگر تاسو لاهم یو ډول پلان ته اړتیا لرئ.

د پردې تر شاستون دننه کړئ

د مباشرت موضوع ته په پام سره باید خپلو مرکزي آیتونو ته یوه کتنه وکړو:

"نو وروڼو، ځکه چې د عیسی په وینه کې موږ کولی شو په آزاده توګه مقدس ځای ته ننوځو، دا د یوې نوې او ژوندۍ لارې له لارې ... راځئ چې د خدای حضور ته د زړه له اخلاص او د بشپړ باور سره نږدې شو، پداسې حال کې چې زموږ زړونه له هر ډول ګناه څخه پاک دي، دا لیرې کیږي او زموږ بدنونه په پاکو اوبو مینځل کیږي. راځئ چې په هغه امید باندې ثابت پاتې شو چې موږ یې اعتراف کوو، ځکه چې وعده کوونکی وفادار دی. (عبرانیان ۱۰:۱۹-۲۳)

په ښکاره ډول، لیکوال خدای ته د نږدې کیدو په اړه خبرې کوي. یوځل بیا، هغه څه ته پام وکړئ چې ویل شوي، "راځئ چې په کلکه هغه امید ونیسو چې موږ یې اعتراف کوو" په یاد ولرئ چې امید یو الهی پلان او خوب یا د هغه څه عکس دی چې موږ یې په طبیعي سترګو نه شو لیدلی. د دې په پام کې نیولو سره، دا آیتونه ولولئ.

"خلک د خپل ځان څخه د لوړ عمر په اړه قسمونه کوي، او قسم د یو چا خبره تضمینوي او ټولې شخړې پای ته رسوي. په همدې ډول، څرنگه چې خدای غوښتل د وعدو وارثانو ته د خپل مقصد بې ثباتي نوره هم څرګنده کړي، نو په قسم یې تضمین وکړ، تر څو موږ د دوو متغیرو شیانو په اړه ډېر تشویق کړو، چې په اړه یې ممکنه نه ده. خدای ته دروغ ویل چې موږ د هغه امید د نیولو لپاره تښتیدلي یو چې زموږ په وړاندې ټاکل شوی. دا هیله زموږ د روح لپاره یو پیاوړی او خوندي لنگر دی، یوه هیله چې د پردې دننه قربانۍ ته لار هواروي. (عبرانیان ۶:۱۶-۱۹)

ته گوری؟ آیاتونه د یو بل تر څنګ کېږدئ او تاسو به لاندې پایله ترلاسه کړئ:

په پوره يقين ايمان

"راځئ چې د خدای حضور ته د زړه له اخلاص او د بشپړ باور سره نږدې شو ... راځئ چې په بې صبرۍ سره هغه امید ته غاړه کېږدو چې موږ یې ادعا کوو، ځکه چې وعده کوونکی وفادار دی ... دا هیله د روح لپاره یو پیاوړی او خوندي لنگر دی. موږ هغه امید یو چې د حجاب دننه قربانۍ ته رسېږو. (عبرانيان ۲۲:۱۰-۲۳ و ۱۹:۶)

NLT ژباړه لوستل کیږي: "هغه موږ د جنت له قربانګاه (پرده) څخه د خدای داخلي حرم ته رسوي." دا خدای و چې ابراهیم ته یې د الهی امید روښانه خوب ورکړ. کله چې د نږدې والي خبره راځي، روح القدس موږ ته الهی لید راکوي او هغه څه چې زموږ عادي سترګې نشي لیدلی، دا د خدای لید چې د آسمان په تخت کې اوسېږي. کله چې موږ نږدې کیږو، موږ واقعي زموږ دننه د خدای روح ته مخه کوو او د بدن قربانۍ او د ذهن محدودیتونه تیر کوو او د هغه حضور ته ننوځو. د دې قربانګاه په تیریدو او د جنت داخلي مقدس ځای ته په ننوتلو سره، موږ کولی شو د عیسی او پلار سره لیدنه وکړو او د جلال څښتن سره نږدېوالی تجربه کړو. ایمانداران معمولا هڅه کوي تصور وکړي چې دوی د دعا پرمهال الهی محکمې ته ننوځي. مګر د روح القدس له مرستې پرته، دا به د ابراهیم د بې کفایتۍ په څیر وي چې پرته له خوبه د خدای ژمنې ترلاسه کړي او پوه شي. هغه وتوانید چې د هغه سره د خدای ژمنه وګوري کله چې خدای پخپله د هغه لپاره د دې روښانه انځور جوړ کړ. موږ نشو کولی د روح القدس پرته په داخلي مقدس ځای کې ریښتیني، نږدې او ژوره تجربه ولرو. هغه موږ ته امید یا د هغه څه روښانه لید راکوي چې زموږ عادي سترګې نشي لیدلی. د دې خوب سره، موږ کولی شو هغه ته په بشپړ باور او د خپل ټول زړه او زړورتیا سره نږدې شو او د هغه څه څخه ګټه پورته کړو چې عیسی د دې لپاره دروند قیمت ادا کړ. زه د عیسی څخه مننه کوم چې زموږ په لاره کې یې د هغه شاهي وینه توی کړه ترڅو موږ وکولی شو په ډاډ سره د خدای حضور ته ننوځو، اوس او د تل لپاره!

تعلیمی پوښتنې

۱. د "شاید" وینا او دا ډول امید د مقدس کتاب د کلمې امید سره مخالف دی، کوم چې د یوې ټاکلې تمه معنی لري. "شاید" زموږ په ژبه کې خپل ځای خلاص کړی دی. ایا تاسو کله هم داسې کلمې ويلي دي چې د شاید او یو ناڅرګند لید سره مل

وي؟ که تاسو وکړل، دا ستاسو د باور د کچې په اړه څه وايي؟

۲. دوه پوښتنې تل د رسولانو له وخت راهیسې د ایماندارانو لخوا راپورته شوي. دا پوښتنې کیدای شي د کلمو په ترتیب کې ورته وي، مگر دوی د مختلفو مفکورو د پوهیدو هڅه کوي:

- ایمان څنگه ترلاسه کړو؟

- څنگه خپل ایمان زیات کړو؟

د هغه څه سره چې تاسو پدې فصل کې زده کړل، تاسو به څنگه دې پوښتنو ته ځواب وواياست؟

۳. د ساؤل او داود اطاعت پرتله کولو سره، تاسو د دوی د اطاعت طبیعت ترمینځ کوم توپیر گورئ؟ د دوی اطاعت څنگه د خدای سره نږدېوالی اغیزه کړي؟

۴. اطاعت څنگه د یو چا په وړتیا اغیزه کوي چې خدای ته په زپورتیا سره نږدې شي؟

ځوارلسم فصل

نږدې شئ

"تاسو جرئت کوئ چې هغه ته ورشئ، ځکه چې هغه تاسو ته ابدې بلنه درکړې ده."

زه به پدې وروستي څپرکي کې هڅه وکړم چې تاسو ته د هغه چا سره د نږدې کیدو لپاره یوه عملي لاره وښیم چې تاسو سره ډیره مینه لري. دې موخې ته د رسیدو لپاره، زه دا د هغه چا سره پرتله کوم چې واده کوي او په دې فکر کوي چې د دوی واده او جنسي اړیکه به څنګه وي. البته، هغه څه چې تاسو ورته زده کولی شئ محدود دي او پاتې باید له زړه څخه تیر شي، او د دې نږدېوالي ښکلا دا ده چې په زړه کې وده کوي. او دا په تعلیمي ذهن کې نه وي.

خدای ته د نږدې کیدو لپاره، موږ باید په یاد ولرو چې موږ د هغه په څیر پیدا شوي یو. لکه څنګه چې زموږ احساسات مختلف دي، د خدای احساسات هم توپیر لري. لکه څنګه چې موږ باید د خپلو ملګرو مزاج ته حساس واوسو او د دوی مزاج ته درناوی وکړو، موږ هم باید د خدای احساساتو ته ورته نظر ولرو. د بېلګې په

توگه، کله ناکله موږ هغه ته سندرې، کله ناکله د مات زړه، کله په زپورتیا او کله ناکله ډار سره. کله په خندا او خوشالی، کله په اوبښکو او خپگان او کله هم د هغه په مرسته د تیارو د قوتونو په مقابل کې ودریږو او کله هم د هغه په سپیڅلي حضور کې په آرام او سکون کې یو.

د وروستي تناقض په توگه، موږ کولی شو د یو کور مثال واخلو چې د ظالمانو لخوا گواښل کیږي. جنایتکاران په شاته دروازه ماتوي. تصور وکړئ په دې وخت کې یو زوی خپل پلار ته نږدې کیږي، څوک چې د ټوپک په لټه کې دی، او وایي: "پلار، زه فکر کوم چې تاسو غوره یاست. تاسو زموږ لپاره هرڅه اخلئ، موږ یوځای ډیر خندوو او ډیر هوښیار او هوښیار یو..."

په دې جمله کې پلار خپل زوی ته مخه کوي او په جدي ډول ورته وایي: اوس د زړه د درد وخت نه دی، د بیس بال بیټ راوړه، موږ باید د کور شاته ځو!

تاسو باید په یاد ولرئ چې د عیسی مسیح کلیسا هم د خدای کور دی. هغه اصلي دښمنان لري. داسې وختونه راغلي دي چې زه دعا ته ننوټم او لمونځ یې پیل کړم، او د روح القدس څخه ما د جنگ کولو مسؤلیت احساس کړم، او هر ځل چې هغه ما د جگړې لږگه ته لارښوونه کوله توپیر درلود. ځینې وختونه دا ممکن د کلمې د اعلان له لارې وي، په روح کې قوي دعا، یا حتی د قوي ستاینې له لارې (یهوسفات او د اسراییلو لښکر، د ۲ تاریخ ۲۰:۲۰-۲۴ ته مراجعه وکړئ). نه یوازې موږ باید د فضا په اړه حساس واوسو، بلکې موږ باید د هغه د هیلو د پوره کولو لپاره هم حساس واوسو.

راځئ چې بیرته خپل مثال ته لاړ شو؛ راځئ چې د هغې بلې برخې په اړه فکر وکړو. د یو کور تصور وکړئ: هرڅه سم دي او پلار د اور سره ناست دی. دا ځل هلک د خپلې خولې او د بیس بال بیټ سره راځي او وایي "پلار، راځئ چې دوی راوړو!" پلار یې ورته وکتل او ویې ویل: زویه اوس ستونزه نه لرو. "کهنې نو موږ د یو څه وخت لپاره یوځای شو."

زه ډاډه یم چې تاسو کولی شئ د مختلف حالتونو په اړه فکر وکړئ چې موږ د خپلو عزیزانو سره مخ یو. په ورته ډول، تاسو د دعا مختلف وختونو ته ځئ. مقدس کتاب هر هغه شی ته اشاره کوي چې ما پدې برخه کې یادونه کړې او نور ډیر څه. مهمه دا ده چې پوه شئ چې دا مهال د خدای په زړه کې څه تیریدي.

د خدای په گټه

تاسو به څنگه احساس کوئ که چیرې یو ملگری تل د خپلې گټې لپاره تاسو ته راشي؟ پلار به څنگه احساس وکړي که زامن ورته د خپلو هیلو لپاره راشي؟ ایا تاسو خپل زړه هغو کسانو ته خلاص کړئ څوک چې ځان خوښوي یا له تاسو سره اختلاف لري؟ که تاسو د خدای په زړه د پوهیدو په لټه کې یاست، نو تاسو باید په دې پوه شئ چې د هغه غوښتنې او اړتیاوې څه دي. هو، تاسو دا سمه ولولئ، اړتیاوې! هغه هر اړخیز او ځواکمن دی او هیڅ شی نلري، مگر بیا هم هغه انسان ته وړیا اراده او ځینې آزادی ورکړې. په دې سره یې ځان بې دفاع کړ. ډیری د تیارو ځواکونو په لاس کې د انسانانو د لیدلو د زوال، انحراف، بنسکیتیا او عذاب له امله اړتیا لري او په درد کې دي. هغه لیواله دی چې د دوی په گټه حرکت وکړي او د هغه چا انتظار کوي چې هغه ته فریاد کوي. له همدې امله، تاسو گورئ چې خدای شفاعت کونکو او هغه کسانو ته ډیر نږدې دی چې د هغه په رحم سره د مصیبتونو سره مرسته کوي. عیسی د قضاوت په څوکی کې وایي:

ځکه چې زه وږی وم، تا ماته خواږه راکړل. تږی وم، تا ماته اوبه راکړې. زه عجیب وم، تاسو ما ته ځای ورکړ. زه بریندو وم، تا ما پټ کړ؛ زه ناروغ وم، تا راته وکتل؛ زه په زندان کې وم، ته زما لیدو ته راغلې. (متی ۲۵:۳۵-۳۶)

دلته تاسو گورئ چې د جلال څښتن، هغه څوک چې د نړۍ ټول واک او اختیار لري، وایي چې هغه ته اړتیا وه. له همدې امله، د ورته فصل په ۴۰ آیت کې، هغه وایي: "تاسو زما د یو کوچني ورور لپاره وکړل، تاسو په حقیقت کې زما لپاره وکړل." هغه چا چې عملي مرسته کړې، د خدای د آزادی کلمه یې اعلان کړې، شفا یې کړې. زړونه چې د خدای په قدرت سره دي، او داسې نور، دوی د بل هر چا په پرتله ډیر ژر د هغه زړه پوهیږي.

د خدای خلک په یو وخت کې د هغو سره هغه ته راغلل، او خدای حتی دوی ته وویل: "دوی هره ورځ ما لټوي، لکه څنگه چې دوی غواړي زما لارې وپیژني." (اشعیا ۵۸:۲). په هرصورت، خدای ځواب ورنکړ. خلکو وپوښتل چې ولې خدای دوی ته نږدې نه کوي؟ دوی پوه نشول چې ولې خدای د دوی دعا ته ځواب نه دی ورکړی. بیا یې وویل:

"ځکه چې تاسو د روژې په ورځو کې خپل رضایت لټوئ او په خپلو کارگرانو ظلم کوئ. اوس تاسو د شخړو له امله روژه یاست. (اشعیا ۵۸:۳-۴)

په یاد ولرئ چې دوی په شخړه کې وو. راځئ چې خپل اصلي آیت ته بیرته راشو: "خداى ته نږدې شئ هغه به تاسو ته نږدې کړي." بیا تاسو گورئ چې یعقوب خپله وینا په داسې الفاظو پیل کړه:

ستاسو تر منځ جگړه او شخړه له کومه کیږي؟ ایا دا ستاسو غوښتنې نه دي چې ستاسو په غړو کې جنگیږي؟ تاسو د یو څه لپاره لیوالتیا لرئ، مگر تاسو یې نه ترلاسه کوئ. تاسو د لالچ له امله قتل کوئ، مگر تاسو لاهم هغه څه نه ترلاسه کوئ چې تاسو یې غواړئ. تاسو جگړه پیل کوئ، مگر تاسو یې نه ترلاسه کوئ، ځکه چې تاسو یې غوښتنه نه کوئ! حتی کله چې تاسو وغواړئ، تاسو به یې ونه مومئ، ځکه چې تاسو په بد نیت غوښتنه کوئ چې په خپلو خواهشاتو مصرف کړئ... نو خداى ته تسلیم کړئ. د شیطان مقاومت وکړئ، هغه به ستاسو څخه وتبښتي. خداى ته نږدې شئ، هغه به تاسو ته نږدې شي. اې گناهگارانو خپل لاسونه پاک کړه او اې دوه زړونو خپل زړونه پاک کړه. (یعقوب ۱:۴-۸)

لومړى عملي گام دا دی: موږ باید خپل ژوند د هغه د ارادې او مقدس کتاب په لاره کې ورکړو، موږ باید د هغه د هیلو لپاره ژوند وکړو. موږ باید د هغه څه سره مینه وکړو چې هغه یې خوښوي او له هغه څه څخه نفرت کوو چې هغه یې نفرت کوي. هغه څه چې د هغه لپاره مهم دي باید موږ ته مهم وي او هغه څه چې د هغه لپاره مهم ندي باید موږ ته مهم نه وي. موږ باید د هغه زړه ولرو!

ایا دا پدې معنی ده چې زموږ په ژوند کې د ساتیرى لپاره ځای نشته؟ ایا خداى خپلو خلکو ته د آرام کولو اجازه نه ورکوي؟ البته نه! مقدس کتاب وايي چې خداى موږ ته ټول شیان زموږ د خوند اخیستو لپاره راکړي دي (۱ تیموتاوس ۱۷:۶). مگر کله چې موږ د خپلو غوښتنو غوښتنه کوو او د هغه غوښتنې له پامه غورځوو، موږ د هغه له زړه سره اړیکه له لاسه ورکوو.

ځینې په دې باور دي چې د بې وزلو اړتیاوې د مالي مرستې پرته نشي پوره کیدی. که دا ریښتیا وي، نو بیا ولې پطرس، کله چې کونډو ته د خوړو اړتیا وه، وویل: "دا مناسبه نه ده چې موږ د خلکو د تغذیه کولو لپاره د خداى د کلام وزارت څخه غفلت وکړو. نو وروڼو په خپل منځ کې اوه تنه د ښه نوم لرونکي کسان وټاکئ چې د روح او حکمت څخه ډک وي، ترڅو موږ دوی په دې کار کې وټاکو، او موږ به خپل ځانونه دعا او د کلام خدمت ته وقف کړو. (اعمال ۲: ۶-۴) اطرس پوه شو چې داسې څوک شتون

لري چې د خدای له کلام څخه د خواړو په ورکولو سره د غریبانو اړتیاوې پوره کولی شي ، او نور خلک کولی شي د دوی مادي اړتیاوې پوره کړي. مگر په دوی دواړو کې یو شی مشترک و ، هغه دا چې د عیسی اړتیا پوره کول ، ځکه چې هغه پخپله وویل: "کله چې زه وږی وم ، ماته راکړه ...".

هغه څوک چې په زړونو کې د خدای گټه لري هغه څوک دي چې د خدای حضور ته په اسانۍ سره رسیدلی شي. موسی داسې سړی وو. ځکه چې هغه د خدای د گټو سره سم د خدای خلکو ته سپاره، هغه د خدای زړه ته حساس و او د هغه سره یې گټور ملگرتیا درلوده.

خدای د یوشع په اړه هم فرمایي چې یو ښه مشر و: هغه د مظلومانو او مسکینانو قضاوت کاوه او له همدې امله هغه برکت و. ایا ما له دې پرته بل څه پیژني؟ (ارمیا ۲۲:۱۶) هغه څوک چې خپل خدمت په ښه توگه ترسره کوي، هغه که د نورو سره مرسته وي یا دولتي کار، تدریس، مدیریت، ډالی ورکول او داسې نور، د هغو کسانو په پرتله چې خپل استعدادونه په خپل ژوند او حتی په خپل خدمت کې مصرفوي په اسانۍ سره خدای ته نږدې کیږي. ځکه چې خدای پخپله فرمایي: "ایا ما له دې پرته بل نه پیژني؟"

د اوریدو لپاره نږدې شه

د هغو کسانو لپاره چې غواړي ښوونکي ته نږدې شي بله عملي مشوره په لاندې آیتونو کې ده:

"ځکه چې تاسو د خدای کور ته ځئ، خپل گامونه وگورئ. ځکه چې د احمقانو د قربانۍ د وړاندې کولو په پرتله دا غوره ده چې اوریدلو ته نږدې شئ، ځکه چې دوی نه پوهیږي چې دوی بد کار کوي. په خوله کې بېرته مه کوه، او زړه مه پرېږده چې د خدای په وړاندې په بېرته یوه کلمه ووايي. ځکه چې خدای په اسمان کې دی او تاسو په ځمکه کې یاست. نو ستاسو خبرې باید لږې وي. ځکه چې یو خوب او غلط تصور د ډیر مصروفیت څخه رامینځته کیږي، د احمق سندره د ډیرو کلمو څخه. (جامعه ۵:۱-۳)

راځئ چې د دې آیتونو لومړۍ برخه مات کړو: "د احمقانو د قربانۍ ورکولو په پرتله اوریدلو ته نږدې کیدل غوره دي." ما ولیدل چې ډیری یې، هرکله چې خدای ته

نږدې كېږي، دا د خبرو يا سندرې له لارې كوي. دا خامخا سم كار دى، مگر ما د هغه په خاموشۍ او اوريدلو كې ډير برياليتوب ترلاسه كړى دى، دا د يوې كلمې ويلو يا سندرې ويلو دمخه.

په دې وروستيو كې، زه د يوې لويې او اغيزمنې كليسا شپون سره وم. موږ د غرمې ډوډۍ خوړله كله چې هغه ماته وويل: "جان! زه دې ځاى ته رسيدلى يم چې خدای ته مې وويل چې زه هر سهار دې كوټې ته له راتلو او د ځان د خبرو په اوريدو سترې شوى يم. "مگر كله چې موږ خبرې وكړې، زه خونې ته ځم او يوازې غوږ نيسم."

دې مرحلې ته د رسيدو لپاره يې څو ورځې ونيولې ځكه چې خدای د هغه د زړه پاكوالى اندازه كاوه، مگر يو سهار هغه كوټې ته لاړ او ناڅاپه روح القدس ورسره خبرې وكړې. دا دې دورې په جريان كې و چې خدای خورا پياوړې وحيات وركړي، او د څو اونيو لپاره يې د كليسا غړو سره شريك كړل. د هغه د دعا ژوند بدل شو.

ما زده كړل چې د خدای حضور ته د راتلو ترټولو قوي لاره دا ده چې زما مقدس كتاب پورته كړم او يو آيت ولولم (په ځانگړي توگه د زبور يا نوي عهد نامې څخه)، زما مطلب ډيرى آيتونه ندي، مگر يو آيت يا حتى نيم آيت. ، او بيا يې په اړه فكر وكړئ؛ بيا مې ورو ورو يو بل آيت ولوست. له دې وروسته د خدای شتون اكثرا څرگنديږي. بيا زه ودرېږم او په هغه تمرکز وكړم او هغه اجازه راكړئ چې ما ته درس وركړي يا ماته راتلونكي شيان وښيي.

په هرصورت، د خبرو كولو دمخه اوريدل د هغه حضور ته د ننوتلو ترټولو اغيزمنه لاره ده. زه به د عبادت غونډو ته تلم او خپل فكر به يې په هغه باندې متمرکز كړم او د خدای د روح له لارې به د هغه د غوښتنو او گټو په اړه د پوهيدو هڅه كوم. بيا مې له سندرغاړو سره غږ وكړ. البته، تل داسې نه وه، كله ناكله زه سمدلاسه د هغه حضور ته ننوتم، او د هغه له شتون څخه مننه او عبادت يا خوند پيل شو. دا لكه څنگه چې د خدای روح وويل: "راځئ چې پيل وكړو!" مقدس كتاب وايي:

"راځئ چې د هغه حضور ته په منډې سره نږدې شو او
راځئ چې په لوړ غږ د هغه لپاره سندرې ووايو." (مزمور ۹۵:۲)

او بل ځاى فرمايي:

"په خوښۍ سره د څښتن عبادت وكړئ، او هغه ته راشئ، سندرغاړي!" (مزمور ۱۰۰:۲)

په دې آيتونو كې د خداى كلام موږ هڅوي چې په عبادت او شكر سره د خداى حضور ته ننوځي، پداسې حال كې چې مخكينى آيتونه موږ هڅوي چې د اوريدلو لپاره هغه ته راشي. دا د هغه په حساس كولو پورې اړه لري. لكه څنگه چې تاسو نشئ كولى يو سړي ته درس وركړئ چې څنگه خپلې ميرمنې ته نږدې شي او څنگه ورسره مينه وكړي، تاسو نشئ كولى موږ ته دا زده كړئ چې څنگه خداى ته نږدې شو.

تصور وكړئ چې يو څوك د گام په گام لارښود كتاب سره د دوى خوب خونه ته ځي او غواړي زده كړي چې څنگه خپلې نوې ناوې ته نږدې شي. د مثال په توگه، په هغه كتاب كې ليكل شوي: "لومړى گام: هغې ته ووايست چې هغه څومره ښكلې ده." ۲ گام: هغې ته پام وكړئ. دريم گام: څراغونه بند كړئ. څلورم گام: (تاسو پاتې پوهيږئ!) څومره مسخره! مگر ځينې خلك واقعيآ پدې ډول دعا كوي. د دعا د دې لارې سره، دوى د خداى زړه ته د رسيدو امكان له لاسه وركوي. غلط فكر مه كوئ، ځكه چې په مقدس كتاب كې داسې ميتودونه شتون لري چې موږ يې بايد وكاروو، مگر هغه څه چې اړين دي تل د هغه د روح په مرسته خداى ته نږدې كيدل دي. مقدس كتاب په واضح ډول وايي: "ليكنه وژني، مگر روح ژوند وركوي." (دوم قرنتيان ۳: ۶) نو د خداى روح ممكن موږ ته شفاعت، سندرې ويل، چيغې، چوپتيا او داسې شيانو ته لارښوونه وكړي.

يو بل شى چې موږ يې كولو ته هڅول شوي د غوښتنو يا هغه څه په اړه چې موږ يې ويل غواړو بېرته مه كوئ. حتى طبيعي اړيكې موږ ته دا ښيي. كله چې يو څوك پيرې خبرې كوي او له يوې ځانگې څخه بلې ځانگې ته ځي، موږ معمولا غوږ نه نيسو. مگر كله چې يو څوك په هوبنيارى سره خپلې خبرې غوره كوي، موږ په دقت سره غوږ نيسو. حتى كه هغه پيرې خبرې وكړي. له همدې امله، زما پيرى وخت د دعا په وخت كې په خاموشى دعا كولو، په ژبه دعا كولو، يا د خداى كلام اعلان كول.

زه پوهيږم چې كله زه په ژبو خبرې كوم، زه د خداى د كامل ارادې سره سم دعا كوم او روح القدس ماته د پلار د اعلان كولو الفاظ راكوي. كله چې زه په روح كې يم، زه نشم كولى په غلط ډول دعا وكړم يا نامناسب كلمې وكاروم. كله چې زه د هغه ليكل شوي كلمه اعلانوم، زه احساس كوم چې زه د هغه حضور ته داخل شوى يم، او البته زما فكرونه زما سره دي. له همدې امله په عقل سره لمونځ هم مهم دى.

خو كله چې زه پوه شم چې زه د هغه په حضور كې يم او اورم، نو ماته وحى، عقل او حكمت راځي. دا مهمه ده چې خداى ته وخت وركړئ چې موږ سره خبرې وكړو.

ایا تاسو تصور کولی شئ چې یو داسې کس چې هر وخت تاسو ته راځي او بې ځایه خبرې کوي او تاسو ته د خبرو کولو فرصت نه درکوي؟ زه فکر کوم چې روح القدس دا احساس کوي کله چې موږ دعا کوو. موږ باید واورئ او خبرې وکړو. په یاد ولرئ چې دعا خبرې اترې دي، نه وینا.

د شریکولو لپاره ډیری لارې

کله چې خدای موږ ته نږدې کیږي، هغه خپل ځان او خپلې لارې موږ ته رانښيي او موږ ته لوی او لوی شیان رانښيي چې موږ یې نه پوهیږو (وگورئ ارمیا ۳۳:۳). د دې پوهیدلو کلیدي دا ده چې پوه شي چې څنگه مختلفې لارې شتون لري. هغه کولی شي دوی وکاروي کله چې هغه موږ ته د گډون لپاره راځي. ځینې وختونه موږ اورو چې دا زموږ په زړونو کې خبرې کوي او دا یو څرگند غږ وي چې موږ یې په خپلو غوږونو اورو. یا دا کیدای شي یو غږیز غږ وي، چې زموږ د زړونو په ژورو کې اوریدل کیږي او د نورو ټولو لارو په څیر، د داخلي سولې او د کلمو کرښې سره مل وي. . گاهی به واسطه یو له ایماندارانو یا بل مشر سره اړیکه نیسي؛ کله چې هغه څوک خبرې کوي یا موږ هغه څه لولي چې لیکل شوي، زموږ په زړونو کې لټون پیل کیږي. هغه ممکن د خوب یا خوب له لارې موږ سره خبرې وکړي. نور وختونه، موږ هغه شیان پوهیږو چې موږ مخکې نه پوهیږو. همدارنگه داسې وختونه هم شته چې هغه خپلې خبرې راغونډې کړي او د هغه خبرې تر هغه وخته پورې نه دي نازلې شوې تر څو چې موږ خپله ژبه نه وي خلاصه کړې. کله چې موږ خپله ژبه پرانیزو، وحی کیږي.

پطرس د پنتیکوست په ورځ ورته کار وکړ. مخکې له دې چې د خدای شتون په هغه باندې راشي، هغه د خدای د کلمې لږ پوهه درلوده. مخکې، خدای هغه ته د وحی له لارې وښودله چې عیسی مسیح دی (متی ۱۶). له دې پرته، هغه ډېر خبرې کوونکی نه و او یوازې څو څه یې په روحاني مسایلو تبصره کوله. هغه په مشرانو جرگه کې څو اداري کارونه ترسره کړل، چې یو یې د یهودو د ځای ناستي ټاکل وو. البته، د هغه دا عمل بې گټې و، ځکه چې هغه سرې ناپاک و، ځکه چې د هغه نوم نور نه دی یاد شوی، او وروسته پولس د هغه په اړه وایي، "ځکه چې هغه د وخت څخه زیږیدلی ماشوم ښکاري." (اول قرنټیان ۱۵:۸). پولس د یهودا د بریالیتوب لپاره د خدای انتخاب په پام کې نیولی و، نه د پطرس په خپله خوښه د ډیری لخوا غوره شوی.

په حقيقت کې، په روحاني ډول، پطرس تل داسې برينبي چې د هغه څه برعکس کوي چې بايد ترسره يې کړي. په هرصورت، کله چې خدای هغه ته نږدې شو، په څو شيبو کې، هغه د جويل څخه يو لوی او پياوړی پيغام واوراوه او د زبور په کارولو سره يې تشریح کړه چې د ۱۲۰ خلکو سره څه پيښ شوي. هغه نشي کولی د جماعت مخې ته په څو شيبو کې د داسې فکري پيغام سره راشي. په دې وخت کې، هغه هغه پوهه ترلاسه کړه چې مخکې يې نه درلوده. نه يوازې پطرس، بلکه نورو هم د خدای له شتون څخه يوازې څو دقيقې وروسته د خدای د قوي کارونو په اړه خبرې وکړې (اعمال ۲: ۱۱) نو په حقيقت کې، کله چې هغه موږ ته نږدې کيږي، هغه موږ ته د ورکولو لپاره مختلفې لارې لري؛ خو موږ په يوه خبره ډاډه يو، هغه دا چې هر ځل چې هغه موږ ته نږدې کيږي، موږ نور يو شان نه يو.

وروستی خبری

لکه څنگه چې ما د کتاب په لومړي څپرکي کې وويل، دا پيغام د "لارښود" په معنی نه دی، ځکه چې نږدېوالی او نږدېوالی په گام گام کې درس نشي ورکولی. دا پيغام د خزاني نقشه ده، يوه نقشه چې د خدای زړه ته ځي. زه باور لرم چې دا د پيغمبر پيغام دی، د خدای له زړه څخه بلنه، زموږ د ټولو څخه بلنه، دا هغه څوک دي چې دوی ته ليواله دي. که موږ په دې کتاب کې د خدای د کلمې نقشه زده کولو لپاره انرژي او وخت مصرف کړو، موږ به يقيناً د خدای شتون او زړه ومومو. موږ بايد په ياد ولرو، د هغه ژمنه دا ده چې موږ هر يو ته نږدې شو، که موږ هغه ته ورسېږو، نور به هيڅ ډول آزموينه او خطا نه وي، ځکه چې هغه پخپله ژمنه کړې چې هغه به موږ ته عزت ورکوي او له موږ څخه به نه بېرېږي. اجازه راکړئ چې دا کتاب په يو څو آيتونو پای ته ورسوم چې تاسو به هغه ته د نږدې کيدو لپاره هڅوي:

"ځکه چې خدای د گمراه انسان څخه نفرت کوي، مگر هغه صادق له خپل پټ څخه ساتي" (امثال ۳: ۲۲)

"خو دا زما لپاره ښه ده چې خدای ته نږدې شم." (مزمور ۷۳: ۲۸)

خدای ټولو هغو کسانو ته نږدې دی چې هغه يې بولي؛ هغو کسانو ته چې هغه يې په صادقانه توگه لوستل. هغه د هغه چا ارمان پوره کوي چې له هغه څخه ويره لري؛

هغه د مرستې لپاره د دوی ژړا واورېده او دوی یې وژغورل. خدای د ټولو هغو کسانو ساتنه کوي چې له هغه سره مینه لري. (مزمور ۱۴۵:۱۸-۲۰)

"زه به هغه ورنژدې کړم، او هغه به ما ته نږدې شي. ځکه څوک جرات کوي چې ما ته نږدې شي؟ (ارمیا ۲۰:۲۱)

تاسو جرئت کولی شئ هغه ته ورشئ ځکه چې هغه تاسو ته بلنه درکړې ده چې د وخت محدودیت نلري. نو خپل ځان د هغه چا په توګه وقف کړئ چې د هغه په حضور کې استوګنه کوي. ستاسو په تمه - تاسو د هغه لپاره انتظار کوئ؟ نږدې شه!

"په هغه چا باندې چې کولی شي تاسو له لوږې څخه خوندي وساتي او تاسو په خپل عالي حضور کې یې ګناه او له لویې خوښۍ څخه وړاندې کړي، په هغه خدای او زموږ ژغورونکی، د عیسی مسیح په واسطه، زموږ رب، له ابدیت څخه، اوس او د تل لپاره. جلال او ځواک! آمین." (یهودا ۲۴-۲۵)

تعلیمی پوښتنې

۱. د دې فصل له لوستلو دمخه، تاسو تصور کاوه چې خدای اړتیا لري؟ موږ څنګه کولی شو د هغه اړتیاوې پوره کړو؟

۲. ستاسو لپاره د روح القدس خبرې اوریدل څومره مهم دي، تاسو ممکن شتمن یاست او هر څه په ستاینه، عبادت او حمدونو کې ولرئ، یا د روح څخه ډک صحیفې ته لاسرسی لرئ، مګر تاسو کله هم خدای ته د نږدې کیدو هڅه کړې؟ په چوپټیا کې؟ هڅه وکړئ د نږدېوالي او ملګرتیا په ډګر کې چوپټیا تمرین کړئ او هغه څه چې تاسو زده کړل له نورو سره شریک کړئ.

۳. په لومړي څپرکي کې، لیکوال دا کتاب د خزانې نقشه ګڼي چې تاسو به د خدای زړه ته ورسوي او هغه ته د نږدې کیدو لپاره ګام په ګام لارښود نه ګوري. د هغه څه په اړه فکر کول چې تاسو زده کړل، کومې خزانې مو کشف کړې؟ کومې ناڅرګندې خزانې پاتې دي؟

ضمیمه (الف)

زموږ ژغورونکي ته اړتيا ده

ژوند دوه معیارونه لري، یو معیار د ټولني لخوا ټاکل کيږي او بل د خدای لخوا. زموږ کلتور ښايي د خپلو معیارونو پر بنسټ تاسو "ښه" وگڼي، مگر خدای څه فکر کوي؟ د خدای کلام وايي چې هرڅوک د خدای د تقوا څخه بې برخې دي: "هيڅ تقوا نشته، حتی یو هم نه." (روميان ۱۰: ۳) او بيا، "ځکه چې ټولو گناه کړي او د خدای له جلال څخه پاتې دي." (روميان ۳: ۲۳)

گناه کول د خدای معیار له لاسه ورکول دي. انسان د دې لپاره نه دی پيدا شوی چې گناهکار وي؛ بلکه، آدم د خپلې آزادې ارادې سره سم دا لاره غوره کړه. خدای، لومړی انسان، آدم په یوه ښکلې نړۍ کې پرته له ناروغۍ، بې وزلۍ او طبیعي پېښو څخه ساتل. ویره، نفرت، شخړه، حسد یا داسې نور عوامل په بهر کې شتون نلري. خدای دې ځای ته عدن نوم ورکړی چې د خدای خپل باغ دی.

په خپله خوښه، آدم د خدای له امر څخه سرغړونه وکړه او د چټک روحاني مرگ تجربه یې وکړه. که څه هم هغه تر کلونو وروسته په فزیکي توگه مړ نه شو. تیاره یې

زړه ته ننوته او دا روحاني مرگ له فزيکي مرگ سره توپير لري ځکه چې په فزيکي مرگ کې بدن نور وجود نه لري. مگر د روحاني مرگ غوره توضيح د خدای څخه جلا کول دي، څوک چې د ژوند ورکونکی او سرچينه ده.

گناه د آدم په فطرت کې داخله شوه او هغه د داسې فطرت سره يو ماشوم درلود. (پيدايښت ۵:۳)

د هغه ماشوم هم د خپل فطرت سره سم پيدا شوی و او له هغه وروسته هر انسان د خپل مور او پلار په وسيله د گناهونو په څير زيږيدلی. آدم خپل ځان او خپل اولادونه نوي خدای ته تسليم کړل، چې شيطان دی، او طبيعي نړۍ هم د ورته اسير تعقيب کړه. بې رحمه خدای د خدای د محبوب مخلوق ادعا وکړه. دا خبره په دې آيتونو کې هم څرگنده ده: بيا ابليس هغه يو لوړ مقام ته يووړه او د نړۍ ټول حکومتونه يې ورته ونيول او ويې ويل: زه به تا ته دا ټول قدرت او د هغوی ټول عزت درکړم، ځکه چې دا زما لپاره امانت او امانت دی. زه آزاد يم چې هر چا ته يې ورکړم. (لوقا ۴:۵-۶)

دا ترلاسه کړئ چې دا هغه ته سپارل شوی دی. څوک؟ ځواب په باغ کې دی، ځکه چې خدای انسان ته د ځمکې واک او اختيار ورکړی (پيدايښت ۲۶: ۱-۲۸)، آدم هرڅه له لاسه ورکړي... پدې کې ځان او د هغه اولادونه په ټولو نسلونو کې شامل دي. په ۱ يوحنا ۵: ۱۹ کې موږ لوستل کوو: "موږ پوهيږو چې موږ د خدای څخه يو، او ټوله نړۍ په هغه بدکار کې ده."

مخکې له دې چې خدای آدم له باغ څخه وباسي، هغه ژمنه وکړه. يو نجات ورکونکی به راپورته شي او د انسان د اسير زنجيرونه به له مينځه يوسي.

دا نجات ورکونکی څلور زره کاله وروسته د ورجن مريم څخه زيږيدلی و. هغه بايد کنواره وي، ځکه چې د عيسی پلار روح القدس و چې د عيسی تخم يې په مريم کې کړلی و. که عيسی د نورمال والدينو څخه زيږيدلی و، نو هغه به د آدم په څير څرپيدلی و. پلار يې خدای او مور يې انسان وه. دا هغه بشپړ خدای او بشپړ انسان جوړ کړ. د انسان زوی بايد زموږ ازادي واخلي. له همدې امله عيسی تل ځان ته "د انسان زوی" وايي. هغه له پيل څخه د پلار سره و، مگر هغه ځان خالي کړ او د خدای له امتيازاتو څخه يې خوند وانخيست. او هغه يو سپری شو چې ځان د گناه په لاره کې قربان کړي. په صليب کولو سره، هغه زموږ د گناه قضاوت په خپله غاړه واخيست ترڅو موږ له بند څخه خلاص کړو. مقدس کتاب اعلان کوي، "هغه پخپله زموږ گناهونه په خپل بدن

کې اچولې، ترڅو موږ د گناهونو لپاره مړ شو او د صداقت لپاره ژوند وکړو، د چا په پټو کې تاسو روغ شوي ياست. " (اول پطرس ۲: ۲۴)

دا د حيرانتيا خبره ده: انسان د خدای په وړاندې گناه وکړه، مگر خدای د هغه د لوی خطا قيمت ادا کړ. په ۲ قرن تيان ۲۰: ۵-۲۱ کې ويل شوي: "نو موږ د مسيح سفيران يو، لکه څنگه چې خدای تاسو ته زموږ د ژبې له لارې پخلاینې ته بلنه کوي. موږ د مسيح په استازيتوب تاسو ته د خدای سره د پخلاینې غوښتنه کوو. هغه هغه څوک چې په گناه نه پوهیږي هغه زموږ لپاره گناه جوړ کړي، ترڅو موږ په هغه کې د خدای صداقت شو.

پام وکړئ چې هغه وايي چې موږ کولی شو د هغه متقيان شو. موږ هغه ازادي نه شو تر لاسه کولای چې د هغه لپاره يې دومره دروند قيمت ادا کړی وي تر څو چې زموږ په زړونو کې دا باور نه وي چې هغه زموږ لپاره مړ شوی او له مړو څخه راپورته شوی او د خدای په توگه يې منو. دا هغه وخت دی چې هغه به زموږ شخصي ژغورونکی شي. مقدس کتاب تشریح کوي: "مگر ټولو ته چې هغه يې ترلاسه کړي، هغه حق ورکړ چې د خدای اولاد شي، دا هر هغه چا ته چې د هغه په نوم باور لري." (يوحنا ۱: ۱۲-۱۳)

کله چې موږ عیسی مسیح زموږ د شخصي خدای او ژغورونکي په توگه منو، موږ په روحاني توگه مړو او بيا زيږيدلی يو. د شيطان په سلطنت کې موږ د غلامانو په توگه مړه کېږو او د خدای په سلطنت کې موږ د هغه د ماشومانو په توگه زيږيدلی يو. دا څنگه پيښېږي؟ دا ساده خبره ده، کله چې موږ په دې مسله زموږ په زړونو کې ايمان راوړو، نو موږ بايد په خپله ژبه د عیسی په ربیت اقرار وکړو، او پدې توگه به موږ بيا زيږون وکړو. د خدای کلام هم تاييدوي: "که تاسو په خپله ژبه اقرار وکړئ چې عیسی خدای دی او په زړه کې باور ولرئ چې خدای هغه له مړو څخه راپورته کړی، تاسو به وژغورل شئ." ځکه چې انسان په زړه کې ايمان لري او پرهيزگاره گڼل کېږي او په ژبه يې اقرار کوي او ژغورل کېږي. « (روميان ۱۰: ۹-۱۰)

ساده! موږ د ښو کارونو په واسطه نه ژغورل کېږو. ښه کارونه موږ ته د هغه په سلطنت کې ځای نه شي ترلاسه کولی. که موږ دا کولی شو، نو بيا ولې عیسی مړ شو؟ موږ د هغه په فضل وژغورل شو؛ وړيا فضل چې موږ نشو ترلاسه کولی. هغه څه چې موږ يې د ترلاسه کولو لپاره بايد ترسره کړو د خپل ژوند څخه انکار وکړو او خدای ته يې پرېږدو چې غوره ښوونکی دی:

"او هغه د ټولو لپاره مړ شو، ترڅو ژوندی د ځان لپاره ژوند ونه کړي، مگر د

هغه چا لپاره چې مړ شو او د دوی لپاره بیا ژوندی شو. " (دوم قرن تیان ۵: ۱۵)
نو که تاسو باور لرئ چې مسیح ستاسو لپاره مړ شوی او تاسو غواړئ خپل ژوند
هغه ته ورکړئ او د ځان لپاره ژوند بند کړئ ، موږ کولی شو په ګډه دعا وکړو او پدې
توګه به تاسو د خدای ماشوم شئ:

"اې په جنت کې خدایه! زه پوهیږم چې زه ګناهکار یم او ستاسو د صادقانه
معیارونو څخه کم یم، او زه د خپلو ګناهونو له امله د ابدی قضاوت مستحق
یم. مننه چې ما یوازې مه پرېږده ، ځکه چې زه باور لرم چې عیسی مسیح
، تاسو خپل یوازی زوی د کنواری مریم څخه زیږیدلی واستاوه ترڅو زما
لپاره مړ شي او هغه قضاوت وکړئ چې زه یې په صلیب باندې مستحق وم.
زه باور لرم چې هغه په دریمه ورځ له مړو څخه راپورته شوی او اوس زما د
رب او نجات ورکوونکي په توګه ستاسو بڼې لاس ته ناست دی. نو په دې نیټه
-----/-----/----- زه خپل ژوند د تل لپاره خدای عیسی ته سپارم.

عیسی ، زه اعتراف کوم چې ته زما رب او نجات ورکوونکی یې. د خپل روح له
لارې زما ژوند ته راشئ او ما د خدای ماشوم جوړ کړئ. زه هغه څه پرېږدم چې
په تیاره پورې اړه لري، او له نن ورځې څخه زه نور د خپل ځان لپاره ژوند نه
کوم، مګر ستاسو لپاره، چا چې زما لپاره خپل ژوند ورکړ ترڅو زه د تل لپاره
ژوند وکړم. مننه، پلاره! زما ژوند ټول ستا په لاس کې دی او ستا په وینا زه به
هیڅکله ونه شرمېږم.

اوس تاسو ژغورل شوي یاست او د خدای اولاد یاست. ټول اسمانونه په دې وخت
کې ستاسو سره خوشحاله دي! ښه راغلاست!

ضمیمه (ب)

څنگه د روح القدس څخه پک شو

د روح القدس څخه پکيدل دومره اسانه دي لکه څنگه چې عیسی د څښتن او ژغورونکي په توگه منل. ځینې خلک په دلیلونو کې ښکیل شوي او یو څه وروسته دوی نا امید شوي او نشي کولی هغه ترلاسه کړي، او پیری وختونه یې د مقدس کتاب اصولو ته د دوی نه پاملرنه ده. ما زده کړل چې غوره لاره دا ده چې لومړی غوښتونکو ته وښایه چې د خدای کلام څه وایي؛ ځکه چې د دعا دمخه، د دوی باور ترلاسه کولو لپاره وده کوي. نو مخکې لدې چې زه تاسو د روح القدس ترلاسه کولو لپاره دعا ته رهبري کړم، راځئ چې له پیل څخه دې ته لار شو (له دوام ورکولو دمخه ۱۱ فصل ولولئ).

لومړی، تاسو باید عیسی مسیح د خپل رب او شخصي نجات په توگه ومنئ (یوحنا ۱۴:۱۷).

ستاسو په ژوند کې باید هیڅ ډول نافرمانی نه وي. موږ ته ویل کېږي چې خدای خپل روح هغه چا ته ورکوي چې د هغه اطاعت کوي: "خدای هغه چا ته ورکړی چې د هغه اطاعت کوي." (اعمل ۵:۳۲). ما د تجربې څخه زده کړل چې پدې کې زموږ د ژوند

ساحې شاملې دي چيرې چې بخښنه شتون لري. په مختلفو غونډو کې ما په سلگونو خلک ليدلي چې روح القدس ترلاسه کوي او سمدلاسه په ژبو خبرې کوي، مگر پيرى يې په حيرانتيا سره ولاړ او ليدلي دي. په نږدې هر حالت کې، ما وموندله چې خدای ما ته لارښوونه وکړه چې هغه ترخه حالت حل کړم چې دوى رامینځته کړي. کله چې غوښتونکى بخښنه کوي، هغه سمدستي روح القدس ترلاسه کوي او په ژبو خبرې کوي.

نو مخکې لدې چې موږ دوام ورکړو، راځئ په گډه دعا وکړو:

"پلاره، زه له تاسو څخه غوښتنه کوم چې زما زړه وپلټئ او ماته وښايه چې زما په زړه کې کومه نافرمانی شتون لري. که داسې څوک وي چې ما نه وي ښايي، هغه راته ښکاره کړه. زه د هغه څه اطاعت او بخښنه غوره کوم چې تاسو ما ته ښکاره کوئ. زه دا د عيسی په نوم غوښتنه کوم او زه ستاسو څخه مننه کوم."

د روح القدس ترلاسه کولو لپاره، تاسو يوازې غوښتنه کولو ته اړتيا لرئ! عيسی وفرمايل: په تاسو کې کوم پلرونه که زوی ترې ماهي وغواړي نو مار به ورکړي؟ يا که هگى وغواړي، يو لپمان به يې ورکړي؟ اوس، که تاسو، د خپلو ټولو بدو عادتونو سره، پوه شئ چې تاسو بايد خپلو ماشومانو ته ښه ډالۍ ورکړئ، څومره به ستاسو آسماني پلار هر هغه چا ته روح القدس ورکړي چې هغه وغواړي. (لوقا ۱۱:۱۱-۱۳) هغه په ساده ډول وايي چې که زموږ ماشومان له موږ څخه داسې څه وغواړي چې موږ يې په خپله خوښه ورکړو، نو موږ به دوى ته يو بد او بل څه نه ورکړو. په ورته ډول، که تاسو د پلار څخه د هغه روح وغواړئ، هغه به تاسو ته بد روح درکړي. ټول هغه څه چې تاسو يې بايد وکړئ هغه د عيسی په نوم وغواړئ او تاسو به د هغه روح القدس ترلاسه کړئ.

تاسو بايد د باور غوښتنه وکړئ. نوې عهد نامه موږ ته وايي چې د باور پرته د روح القدس ترلاسه کول ناممکن دي. يعقوب ۶: ۱-۷ وايي: "مگر هغه بايد په ايمان سره وغواړي او هيڅ شک ونه لري، ځکه چې څوک شک لري د سمندر د څپو په څير دى چې د باد لخوا پرمخ وپل کيږي. دا ډول سړى بايد د افکر ونه کړي چې هغه به د خدای څخه څه ومومي." نو دا هغه ځای دى چې تاسو بايد له ځانه وپوښئ: "زه به کله ترلاسه کړم؟ کله چې زه په ژبه خبرې کوم يا کله چې زه پوښتنه کوم؟ ځواب هغه وخت دى چې تاسو يې غوښتنه کوئ. ځکه چې د خدای په سلطنت کې، موږ لومړى باور لرو او بيا موږ ترلاسه کوو. هغه څوک چې ايمان نه راوړي وايي: "لومړى ماته وښايست، بيا به زه ايمان راوړم." مگر عيسی وايي: "نو زه تاسو ته وایم، هر څه چې تاسو په دعا کې وغواړئ، باور وکړئ چې

تاسو يې موندلی، او دا به ستاسو وي" (مرقس ۱۱: ۲۴). پام وکړئ چې ايمان لومړی مهم دی او بيا به تاسو هغه څه ترلاسه کړئ چې تاسو يې غوښتل.

اعمال ۲: ۴ وايي: "بيا دوی ټول د روح القدس څخه ډک شول، او ځنگه چې روح دوی ته د خبرو کولو واک ورکړ، دوی په نورو ژبو خبرې پيل کړې." پام وکړئ چې دوی په ژبو خبرې کولې؛ دا روح القدس نه و چې په ژبه يې خبرې کولې. دوی خبرې وکړې ځکه چې روح په ساده ډول دوی ته دا ټکي ورکړل. زه ښايي په سيند کې روان وي، خو تر هغه وخته پورې په اوبو کې لامبو وهلې نه شم، چې پښې پورته نه کړم او ځان د سيند جريان ته تسليم کړم. نو، دلته درې برخې دي چې موږ بايد پريږدو: لومړی: زموږ شونډې. که زه خپلې شونډې حرکت نه کړم، انگليسي يا د آسماني ژبې په گډون کومه بله ژبه به غږ ونه کړي. دوهم: زموږ ژبه. که زه خپله ژبه حرکت ونکړم، زه خبرې نشم کولی. درېيم: زموږ غږونه. که زه خپل غږونه تسليم نه کړم، زه خبرې نشم کولی. تاسو شايد فکر وکړئ چې زه ټوکې کوم، مگر زه نه يم. زه د ډيرو کلونو لپاره د خلکو د هڅو شاهد يم، ما وليدل چې ډيری د دوی په شعوري ذهن کې فکر کوي چې روح القدس د دوی شونډې، ژبه او غږونه کنټرولوي او خبرې کوي. مگر داسې نه ده، موږ هغه يو چې خبرې کوو او تسليم کوو، پداسې حال کې چې هغه کلمه ورکوي.

عيسى وويل: "څوک چې په ما باور کوي، لکه څنگه چې کتاب وايي، د هغه له گډې څخه به د ژونديو اوبو سيندونه بهيږي." هغه دا د روح په اړه وويل، هغه څوک چې په هغه باور لري هغه به ومومي. ځکه چې لا تر اوسه روح نه دی ورکړل شوی، ځکه چې عيسى لا تر اوسه جلال نه و موندلی (يوحنا ۷: ۳۸-۳۹). کله چې تاسو د روح القدس غوښتنه کوئ، تاسو ممکن د يوې کلمې نڅښې ترلاسه کړئ يا په خپل ذهن کې يې واورئ. که په ايمان سره يې ووايې داسې به وي لکه د بند دروازه دې خلاصه کړې وي او ژبه به مو خلاصه شي. زه کولی شم چې دا د تار له يو څاڅکي سره پرتله کړم چې ستاسو په معده کې دی او د تار پای ستاسو په ژبه کې دی، او کله چې تاسو د تار پای (يعنې خبرې وکړئ) په ايستلو پيل وکړئ، پاتې تار بهر راځي. ځينې خلک فکر کوي چې کله خبرې وکړي، ټوله وينا يې په ذهن کې وي. مگر داسې نه ده، موږ بايد په ايمان سره خبرې وکړو.

زما په ياد دي کله چې زما ميرمنې د روح القدس ترلاسه کولو لپاره دعا وکړه، هغې په ژبه خبرې نه کولې، نو يوه شپه د خپلو ملگرو سره چې له څو اونيو راهيسې يې

یوځای دعا کوله، هغې په ژبه خبرې پیل کړې. وروسته، هغه ماته وویل، "د کلمې دا برخه د څو اونیو راهیسې زما په ذهن کې روانه وه، مگر ما تر هغه شپې پورې ځان تسلیم نه کړ." زما په اند ډېر خلک داسې دي؛ دوی غوښتنه کوي، دوی ترلاسه کوي، مگر تسلیم نه کوي.

د خدای کلام وایي: "د پیغمبرانو روح د پیغمبرانو اطاعت کوي" (۱ قرنیتیان ۱۴: ۳۲). دا په ساده ډول وایي چې موږ د خبرو کولو لپاره یو او روح القدس په موږ باندې ځان نه تحمیلوي. زه هغه ورځ په یاد لرم کله چې زه د روح القدس څخه پک شوم، زه نه پوهیدم چې څنگه په ژبه خبرې وکړم. زه په جمنازیوم کې وم او یو ورور ته چې په جمنازیوم کې ورزش کوي ورغلم، ما ترې ویوښتل: دا کار بیا څنگه وکړم؟ هغه ځواب ورکړ: "یوازې خبرې وکړئ." زه د لږ منډه کولو لپاره جم ته لاړم. زه یقینا د دې خوږ بریالیتوب څخه خوند اخلم. موږ باید په یاد ولرو چې روح القدس تل عمل کولو ته چمتو دی، مگر موږ هغه څوک یو چې ځان وسپارو، لکه د اوبو د چشمې په څیر چې تل په کې اوبه وي، او موږ باید د اوبو د جریان کولو لپاره نل خلاص کړو. نو په منظم ډول په ژبه دعا وکړئ!

اوس چې تاسو د هغه څه اساسات زده کړل چې مقدس کتاب د ژبو په اړه څه وایي، که تاسو باور لرئ تاسو د دعا کولو پرمهال ترلاسه کولی شئ. وروستی ټکی: تاسو په ورته وخت کې په فارسي او انګلیسي خبرې نشئ کولی. همدارنګه، تاسو نشئ کولی په ورته وخت کې په فارسي او نورو ژبو خبرې وکړئ. نو په یاد ولرئ، باور ولرئ او تسلیم شئ!

پلاره، د عیسی په نوم، زه تاسو ته ستاسو د ماشوم په توګه راغلی يم. تاسو پخپله وویل چې که زه د روح القدس غوښتنه وکړم نو تاسو به یې راکړئ. نو زه له تاسو څخه په خوښی او ایمان سره پوښتنه کوم. مهرباني وکړئ ما د روح القدس سره پک کړئ او پدې شیبه کې ما بپتسمه راکړئ. زه هر هغه څه ترلاسه کوم چې تاسو زما لپاره په ذهن کې لرئ، په شمول په ژبو خبرې کول. اوس به د ایمان په ژبه خبرې وکړم! آمین!

د شیطان لومه

د خپگان له وژونکي لومی څخه آزاد ژوند کول

د شیطان لومی کتاب د دښمن تر ټولو فریب ورکونکي لومی افشا کوي ترڅو ایمانداران د خدای له ارادې څخه لرې کړي: دا د قهر لومه ده. بیری په دې لومی کې ننوتی دي مگر دوی حتی نه پوهیږي.

دوکه کیږی مه! مسیح ویلی دی «د خوییدلو تیخته نشته» (لوقا ۱۷: ۱). تاسو په خوییدلو کې هیڅ اختیار نه لری، خو کولای شي خپل عکس العمل وټاکي. که د هغی سره په سمه توګه برخورد وکړی، ددی پر ځای چی تاسو تر یخ شي نور به هم پیاوړی شی. یوازی ستاسو عکس العمل دی چی کولی شی ستاسو او د خدای د اړیکو مانع له نځه یووسی.

جان بیور د دې پیغام له لارې، دا تاسو پیاوړي کوي چې د خدای په اراده کې پاتې شي او له شک او بې باوری څخه پاک شی. تاسو کولی شی د قرباني ذهنیت پریدئ او د قهر او مایوسی پرته ژوند وکړئ. کله چې تاسو خدای ته ډیر تسلیم شی، ستاسو ژوند به د بڅښنې، سولې او د خوښیو څخه ډک وي.

دلته یی پیدا کولی شی: [MessengerX.com](https://messengerx.com)

خدایه ته چیرته یی؟!

د ځواک او هدف موندل د صحرا په دوره کې

ښایي خدای مخکې له تاسو سره خبرې کړې وي، مگر اوس هغه خاموشه ښکاري. شاید تاسو په ایمان کې پرمختګ کړی وي، مگر تاسو اوس د هغه شتون نه احساس کوئ. که داسی وي، باید ووايو: «صحرا ته ښه راغلاست»، د وعدې ترلاسه کولو او د هغې د پوره کولو تر مینځ یو ځای.

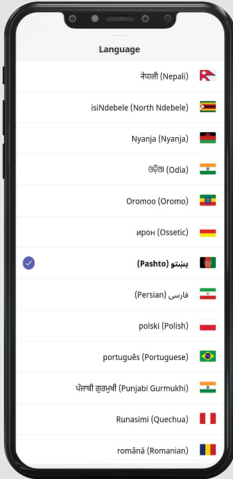
مگر ښه خبر دا دی چې د اوس ځای صحرا بې مقصده نه ده. خدای ستاسو د برخليک لپاره چمتو کولو او تجهيز کولو لپاره صحرا کاروي. دا به هغه وخت پېښ شي کله چې تاسو خپله لاره په سمه توګه تنظیم کړئ. د هغه څه برعکس چې لېری یې فکر کوي، د دې دورې تیریدل یوازې د خدای انتظار کول ندي. تاسو د سمې لارې په موندلو کې بنسټیز او فعال رول لرئ. که تاسو نه غواړئ خپل وخت ضایع کړئ، تاسو باید د صحرا وچ موسم په معنی پوه شئ.

پدې بصیرت لرونکي کتاب کې، جان بیور تاسو د مقدس کتاب داستاني لید سره مجهز کوي چې تاسو سره به د صحرا یا سختو وختونو په نیولو کې مرسته وکړي او هغه لاری ته ننوځي چې خدای ستاسو لپاره لري.

X MessengerX

د هر چا لپاره د زده کړې سفر، هر چیرې چې یاستی.

- په ۱۲۵ مختلفو ژبو کې وړیا
- د اپلیکشن او آنلاین په توګه شتون لري
- ستاسو د ودې لپاره سرچینې
- دریکړونو تعقیب او د زده کړې لاره

د ډیجیټل کتابونو، انځوریز کتابونو، لنډ فلمونو، ویدیو درسونو، انجیلونو او نورو سرچینو په بڼه د میسنجر کتابتون او د زده کړې سرچینې شاملې دي. تاسو کولی شئ داسرچینې په ټولو وسیلو کې وګورئ، ولولئ یا واورئ.

MessengerX.com

په ټوله نړۍ کې د اپل سټور او ګوګل پلی کې ډاونلوډ وړ دی

جان بیور په خپل کتاب نړدی شی کې تاسو هڅوي چې د مسیحیت له سیوري او وچ
عکس څخه راضي ونه اوسئ. داسې حالت چې تاسو یوازې د خدای په لړه یو څه
پوهیږئ، خو د هغه د پیژندلو په لټه کې نه یاست. د اسمان د خالق لخوا صادر شوی
یوه بلنه، چې یوازې په خبرو او مراسمو سره د لرې څخه د هغه عبادت کول نه دي،
بلکې موخه یې دا ده چې د هغه زړه داسې وپیژنی، لکه څنګه چې هغه تاسو پیژني.

په مقدس کتاب کې ترټولو حیرانونکې ژمنه دا ده چې خدای ستاسو سره د نړدې لړیکې لړلودل غولړي.

نړیوال ویاند او غوره پلورونکی لیکوال جان بیور د خدای
کلام په لړه د هغه د زړور او نا جوړیدونکي لید لپاره پیژندل
شوی. هغه او د هغه میرمن لیزا د «مسنجر» نړیوال
انسټیټیوټ بنسټ ایښودونکي دي؛ هغه سلزمان چې د
نړۍ بدلولو لپاره د عیسی د پیروانو کښت ته وقف شوی.

MessengerX

د وړیا ویدیوګانو ډاونلوډ او لیدلو
لپاره **MessengerX.com** ته لړشئ.

د لاندې پوهنې لپاره
هر لاندې تصویر اسکن کړئ

دا کتاب د لیکوال لڅ
وا ډالۍ او پلورل یې منع دی.

